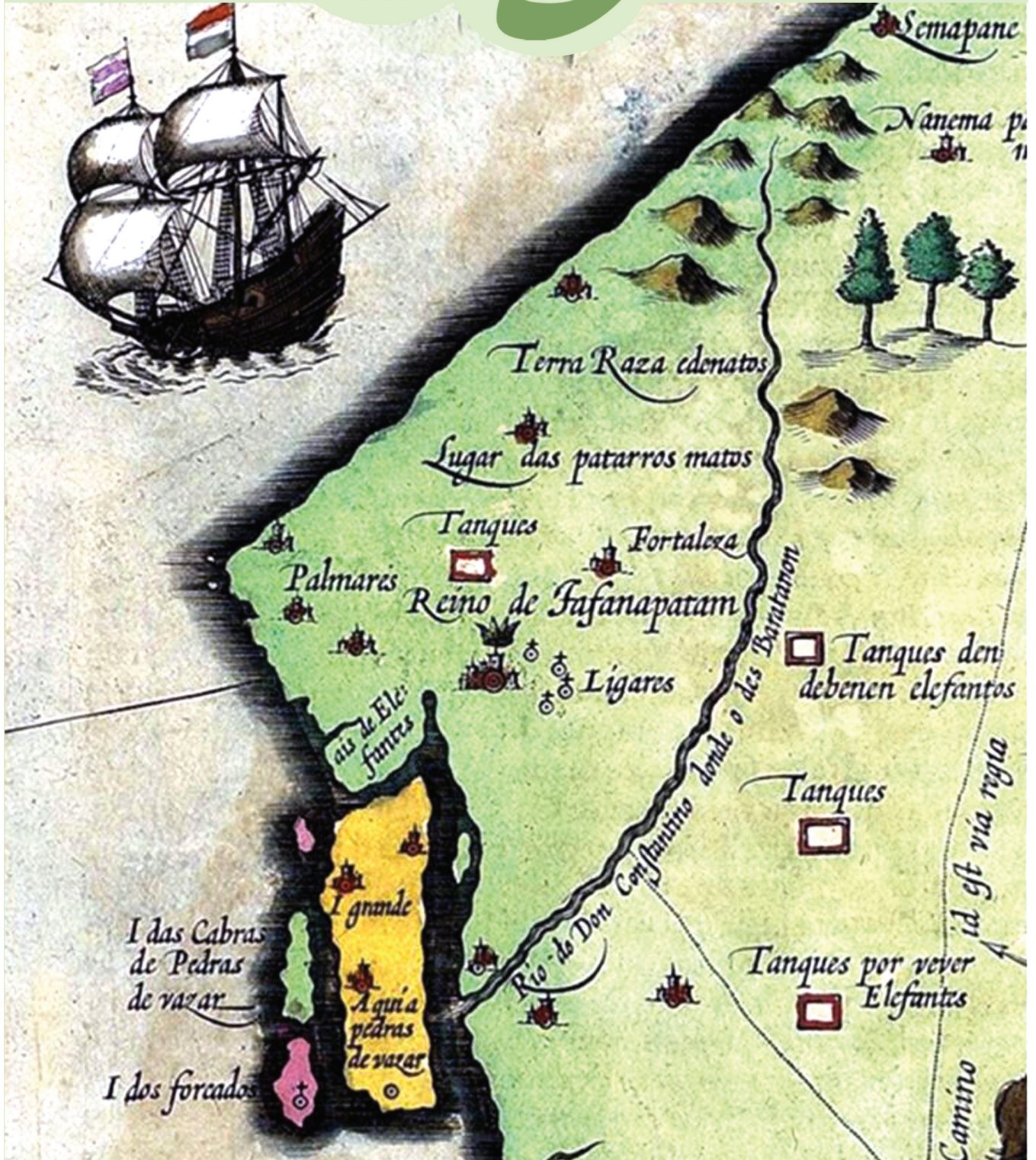


எழுந்து

ஜூன் 2023

இதழ் 11



எழுநூல்

இதழ் 11



பதிப்பாளியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாளியர்கள்

மாயழகு பவித்ரா

பரமசிவம் பவதாரணி

குரல் வழவம்

பாலநுபன் கிருஷிகா

இராதாகிருஷ்ணன் தர்ஷினி

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர் - உசாத்துணை சேவை

கதிர் சயந்தன் - நூல் தயாரிப்பு

தபின் - கட்டுரை திருத்தம்

பா. சிவகுமார் - கானொலி எண்ணக்கரு

பரணீதரன் - கானொலி தயாரிப்பு

தி. கோபிநாத் - நூல் வரிசை

கனகலிங்கம் சுகுமார் - உசாத்துணை சேவை

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

கந்தையா ரமணிதரன் - நீரியலும் கழற்பொறியியலும்

மகேந்திரன் திருவரங்கன் - மொழியும் இலக்கியமும்

குமாரவடிவேல் குருபரன் - சட்டமும் சட்டமுறைமையும்

பரமு புஷ்பரட்சன் - வரலாறும் தொல்லியலும்

இ. மயூரநாதன் - கட்டடக்கலையும் வழவமைப்பும்

தர்சன் அம்பலவாணர் - மதமும் இறையியலும்

சபா ஜெயராசா - கல்வியியலும் கற்கையும்

பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகநுபன்

கருணானந்தன் சஞ்சயே

விநியோகத் தொடர்புகளுக்கு

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

தொடர்பு முகவரி :

எழுநூல்

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி

கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

FOLLOW



எழுநூல்



<https://ezhunaonline.com/>



<https://youtube.com/user/Ezhuna>



<https://www.facebook.com/Ezhunax/>



<https://twitter.com/Ezhuna>



<https://www.instagram.com/ezhuna/>



<https://www.tiktok.com/@ezhuna>



<https://open.spotify.com/show/4Xn>



<https://tinyurl.com/ykj8ru3f>



<https://tinyurl.com/3zfkzxme>



<https://tinyurl.com/2p83m8zj>



<https://pca.st/swr6zomk>



<https://radiopublic.com/6rX3L4>



<https://tinyurl.com/bdeky92h>



<https://anchor.fm/ezhuna>



<https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>



<https://www.magzter.com/publishers/>

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com

ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே

04

வன்னியில் வெளிச்சத்திற்கு வராத
மிகப்பிரமாண்டமான சுற்றுலாத்தலம்
- பரமு புஷ்பரடணம்

11

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில
ஆரம்பகால நூலகங்கள்
- நடராஜா செல்வராஜா

16

சிப்பிரியானோ சான்செசின்
இலங்கை நிலப்படம்
- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

22

பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக் வடக்கின்
ராஜா - கந்தையா சண்முகலிங்கம்

32

பெருந்தோட்ட வீட்டுத்துறையினரின்
உணவுக்கான பாதுகாப்பு
- முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி

39

பெண்களின் வன்முறைத் தேர்வும்
அரசியல் வகிபாகமும் - சிவராஜா ரூபன்

45

தொடர்ச்சியான மாற்றுப்பயிர்களின் தேடல்
- பி. ஏ. காதர்

54

சமஷ்டி, சோஷலிசம், இனக்குழுமம்:
சோவியத் யூனியனதும்
யுகோசிலாவியாவினதும் அனுபவங்கள்
- கந்தையா சண்முகலிங்கம்

69

முஸ்லிம் குடிகள் - 2
- எம். ஐ. எம். சாக்ஃர்

73

வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு பல வருமான
வழிகளை உருவாக்குவதன் முக்கியத்துவம்
- கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

76

பயனின்றி முடிந்த சாத்வீகப் போராட்டம்
- இரா. சடகோபன்

79

அரசை நிலைகுலைய வைத்த
சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம்
- இரா. சடகோபன்

83

தமிழில் மருத்துவம் கற்பிக்கும் கிறீனது
தளராத முயற்சியும் கொழும்பு மருத்துவக்
கல்லூரியின் ஆரம்பமும்
- பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

86

ஆணாதிக்கச் சமூக மேலெழுகை
- நடேசன் இரவீந்திரன்

94

காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கடலும்
கைவிடப்பட்ட மக்களும்
- மரியநாயகம் நியூட்டன்

100

தொல்லியல் காட்டும் சங்ககாலப்
பெருங்கற் பண்பாடு
- சிவ தியாகராஜா

114

பண்டைத் தமிழர்களின் நகர அமைப்பும்
சாதியின் பாதிப்பும்
- நவரத்தினம் கிரிதரன்

132

இலங்கையில் மாடறுப்புத் தடை
பொருளாதாரத் தாக்கங்கள், சவால்கள்,
தீர்வுகள் - சி.கிருபானந்தகுமரன்

141

நவீன விவசாயத்தில் வெற்றி பெற்ற
உலக நாடுகள்
- கந்தையா பகீரதன்

149

குயர் மக்களும் இணையவெளியும்
- அனுதர்சி கபிலன்

154

பதார்த்த சூடாமணி
- பால.சிவகடாட்சம்

159

அசைவ உணவுகள்
- தியாகராஜா சுதர்மன்

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் கழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.



பரமு புஷ்பரட்சம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரட்சம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.



வன்னியில் வெளிச்சத்திற்கு வராத மிகப்பிரமாண்டமான சுற்றுலாத்தலம்

அறிமுகம்

கடந்தமாதம் வன்னியில் பறையனாளங்குளம் தேக்கம் அணைக்கட்டுப் பகுதிக்குச் சென்ற கலைக்கேசரி ஊடகவியாளாளர் திரு. ப. ஜோன்சன் அவர்கள் அவ்விடத்தில் நடைபெற்று வந்த பண்டையகால யானை வர்த்தகம் தொடர்பான வரலாற்று ஆதாரங்கள் பலவற்றைச் சேகரித்துள்ளார். அவற்றுள் வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த இரண்டு கருங்கற்கற்காலக் காலங்களில் காணப்பட்ட தெளிவில்லாத சித்திரங்களின் புகைப்படங்களை எமக்கு அனுப்பிவைத்தார். அவற்றில் வரலாற்றுத் தொன்மைமிக்க சில குறியீடுகளும், இற்றைக்கு 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பிராமி எழுத்துக்களும் காணப்பட்டன. இவை வன்னியின் பூர்வீக வரலாற்றைத் தெரிந்து

கொள்ள உதவும் ஆதாரங்களாக இருப்பதினால் அவ்விடத்தில் தொல்லியல் திணைக்கள ஆய்வு உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் தொல்லியல் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து ஆய்வை மேற்கொண்டு வருகின்றோம்.

இவ்வணைக்கட்டு மன்னார் மாவட்டத்தில், மடுப்பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் உள்ள பறையனாளங்குளம் கிராமத்தில் மதவாச்சி - மன்னார் பிரதான வீதிக்கு தென்மேற்கே அமைந்துள்ளது. இவ்வணைக்கட்டை பிரதான வீதியில்



பறையனாளங்குளம்

இருந்து தென்மேற்காக ஒரு கிலோமீற்றர் தூரம் வரையுள்ள கிறவல் பாதையூடாகப் பிரயாணம் செய்து, பின்னர் ஏறத்தாழ 200 மீற்றர் தூரம் வரையுள்ள தொங்குபாலம் வழியாக நடந்து சென்றால் அடையமுடியும். அடர்த்தியான பெரும்காடுகளைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் காலையிலும், மாலையிலும் யானைகளின் நடமாட்டம் சாதாரணமாகக் காணப்படுவதால் தற்போது இவ்விடம் மக்கள் நடமாட்டமற்ற சூனியப்பிரதேசமாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால் தேக்கம் அணைக்கட்டுப்பகுதிக்கு சென்றால் அங்கு முன்பொரு காலத்தில் கைவிடப்பட்ட பூர்வீக குள நீர்ப்பான விவசாயக் கிராமமொன்றைத் தரிசிப்பதற்குரிய தொல்லியல் ஆதாரங்களும், பௌதீக சூழ்நிலைகளுமே காணப்படுகின்றன.

வன்னியின் தொடக்ககால வரலாறு இலங்கையின் மனிதவரலாற்றின் தொடக்ககால வரலாற்றை ஆய்வு செய்த கலாநிதி சிரான் தெரணியகலா அவர்கள்

இற்றைக்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் முதலாவது மனித குடியிருப்புக்கள் தோன்றிய இடங்களில் ஒன்றாக வன்னியிலுள்ள இரணைமடுக் குளப்பகுதியைக் குறிப்பிடுகின்றார். நாடோடிகளாக வாழ்ந்த இம்மக்கள் இற்றைக்கு 3000 ஆண்டளவில் இலங்கையில் நிலையான குடியிருப்புக்களை அமைத்து, நிரந்தரப் பொருளாதார உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட போது அந்த நாகரிக மாற்றம் ஏறத்தாழ சமகாலத்தில் வன்னியிலும் நிகழ்ந்ததை இரணைமடு, மாமடு, மாந்தை, செட்டிக்குளம், பூநகரி முதலான இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் உறுதிசெய்கின்றன. இம்மக்கள் இயற்கையான ஆறுகளுக்கு குறுக்கே அணைகட்டியும், அவற்றின் அருகே சிறிய குளங்களை, கால்வாய்களை அமைத்தும், அவற்றின் அருகே குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்தியதால் குளங்களை மையப்படுத்திய கிராமக்குடியிருப்புக்கள் தோன்றின. இதனால்

இக்கிராமங்களின் பெயர்கள் குளங்களை முன்னொட்டு அல்லது பின்னொட்டுச் சொற்களாகக் கொண்டு தோன்றின. உதாரணமாக கி. மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் அனுராதபுரத்துக்கு வடக்கே 30 மைல் (காதை) தொலைவில் உள்ள பெலிவாவி என்ற இடம் மகாவம்சத்தில் முக்கியத்துவப்படுத்திக் கூறப்படுகிறது. இவ்விடத்தைப் பாக்கர் என்ற அறிஞர் வன்னியிலுள்ள தற்போதைய வவுனிக்குளம் என அடையாளப்படுத்தி இந்தக்குளம் எல்லா மன்னனின் சாதனைகளில் ஒன்றெனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இலங்கையின் பண்டைய கால வரலாறு கூறும் பாளி இலக்கியங்களில் உண்மையான



சிற்பம் செதுக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்படும் கருங்கல்

வரலாற்று அம்சங்களுடன், பல ஐதீகங்கள், நம்பமுடியாத கட்டுக்கதைகளும் உள்ளன. இவ்விலக்கியங்களில் வடஇலங்கையின் அதிலும் குறிப்பாக வன்னியின் தொடக்ககால வரலாறு புகைபடர்ந்த நிலையிலேயே உள்ளன. இதனால் இலங்கை வரலாறு பற்றிய பிற்கால ஆய்வுகளிலும் வன்னியின் வரலாறு மறைக்கப்பட்டதாகவே உள்ளன. ஆயினும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு இல்லாத சிறப்பாக நம்பகமான எழுத்தாவணமாக கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுவதால் அவை வன்னியின் தொடக்ககால வரலாற்றை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்கள் வன்னியில் பெரும்பாலும் பண்டைய குளக் குடியிருப்புக்களை மையமாகக் கொண்டே காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலான கல்வெட்டுக்கள்

இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டன. ஓரிரு கல்வெட்டுக்கள் இற்றைக்கு 1700 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை. பேராசிரியர் பரணவிதான இங்கு கிடைத்த 40 கல்வெட்டுக்களை ஆய்வு செய்துள்ளார். அண்மையில் எமது ஆய்வின் போது மேலும் 10 கல்வெட்டுக்கள் கப்பாச்சி, கொங்குராயன்மலை முதலான இடங்களில் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வன்னியில் உள்ள கல்வெட்டுக்களை விரிவாக ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் பரணவிதான அங்குள்ள நான்கு கல்வெட்டுக்கள் வன்னியில் நாகச் சிற்றரசர்களில் ஆட்சியிருந்ததைக் கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு கிடைத்த மூன்று கல்வெட்டுக்கள் வேள் என்ற தலைவன் பற்றிக் கூறுகின்றன. இவ்வாதாரம் சங்க காலத் தமிழகத்தை ஒத்த வேள், வேளர் ஆட்சி சமகாலத்தில் வன்னியிலும் இருந்ததை உறுதி செய்கின்றன. இங்கு கிடைத்த இரு கல்வெட்டுக்கள் தமிழ் வணிகர்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. அவர்களில் ஒருவன் குதிரை வர்த்தகத்துடன் தொடர்புடையவனாக இருந்துள்ளான்.

இலங்கையில் பரதவ சமூகத்திற்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாறு உண்டு. அதற்கு கல்வெட்டுக்களே சான்றாக உள்ளன. மலோனி என்ற அறிஞர் இலங்கையில் 2000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட 21 கல்வெட்டுக்கள் பரதவ சமூகம் பற்றிக் கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிடும் 21 கல்வெட்டுக்களில் 7 கல்வெட்டுக்கள் வன்னியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மையில் எமது ஆய்வின் போது கிடைத்த கொங்குராயன் மலைக் கல்வெட்டிலும் பரதவ சமூகம் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. இது பற்றிப் பேராசிரியர் பத்மநாதன் தனது அண்மைய ஆய்விலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமகால ஆய்வாளர்கள் சிலர் ஒரு இடத்தில் பண்டைய பௌத்த மதச் சின்னங்கள் கிடைக்கும் போது அவற்றை அம்மதத்தின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாகப் பார்க்காது குறிப்பிட்ட ஒரு இனம் வாழ்ந்ததன் அடையாளமாகப் பார்க்கின்றனர். ஆனால் வன்னியில் உள்ள கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்தால் தமிழர்களும் பௌத்த மதத்தவர்களாக

வன்னியில் அருவிகளையும், கீற்றாறுகளையும் மையப்படுத்தி பண்டைய காலத்தில் கட்டப்பட்ட குளங்களை ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் மிகப்பெரிய நீர்த்தேக்கங்களாக வளர்ச்சியடைந்தன என்பது பொதுவான கருத்தாகும். அவற்றுள் ஒன்றே பறையனாளங்குள அணைக்கட்டாகும்.



பறையனாளங்குளம் தேக்கம் அணைக்கட்டு

இருந்தனர் என்ற உண்மை தெரியவரும். 1215 இல் பொலநறுவையைக் கைப்பற்றிய கலிங்கமாகன் பௌத்த மதத்திற்கு மாறாக ஆட்சி புரிந்தான் எனச் சூளவம்சம் கூறுகின்றது. இது சிங்கள இராசதானியும், மக்களும் தெற்குநோக்கி இடம்பெயர் ஒரு காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்நிலையில் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வடஇலங்கையில் கலிங்கமாகன் அரசமைத்தபோது அவன் ஆட்சியில் பௌத்தமதம் வளர்வதற்கான சூழ்நிலைகள் வன்னியில் இருக்கவில்லை எனக் கருதலாம்.

அணைக்கட்டைக் குறித்த அப்பெயர் தற்போது ஒரு கிராமத்திற்குரிய பெயராகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகிறது. இவ்வணைக்கட்டானது அநுராதபுரத்திற்கு தெற்கே உற்பத்தியாகி மன்னாரில் கடலுடன் கலக்கும் (இதன் இன்னொரு கிளையாறு மன்னாரில் அரிப்பு என்ற இடத்தில் கடலுடன் கலக்கிறது) 164 கி. மீ நீளமான அருவியாற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டதாகும். இவ்வருவியாறு நீளத்தில் இலங்கையில் இரண்டாவது இடத்திலும், நீரோட்டத்தில் 12

தேக்கம் அணைக்கட்டும் சுற்றுலாவும் சமகாலத்தில் இலங்கையின் தேசிய வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் துறைகளில் ஒன்றாக சுற்றுலாத்துறை காணப்படுகிறது. அவற்றுள் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளைப்பெரிதும் கவரும் அம்சமாக இயற்கை மரபுரிமை அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. வன்னியின் இயற்கை அமைப்பு, கனிமங்கள், காட்டுவளங்கள், இயற்கையாக ஊற்றெடுத்துப்பாயும் அருவிகள், வரலாற்றுப்பழமை வாய்ந்த குளங்கள், கால்வாய்கள், கலிங்குகள், அணைக்கட்டுகள், தொங்குபாலங்கள் என்பன அதற்குள் அடங்குகின்றன. அத்தகைய சிறப்புக்குரிய ஒரு இடமாகவே பறையனாளங்குளம் பகுதியில் கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டு காணப்படுகிறது. தேக்கம் என்பதற்குப் பல பொருள் இருப்பினும் இங்கு அப்பெயர் ஆற்றுக்கு குறுக்கே கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டையே குறிக்கிறது. ஆயினும்

இடத்தையும், மன்னாருக்கான நீர் விநியோகத்தில் 85 வீதமான பங்கையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வருவியாறே வன்னியில் முகத்தான்குளம், மடுக்குளம், இராட்சதகுளம், பாலாவி மற்றும் கட்டுக்கரைக் குளம் போன்றவற்றிற்கு நீர் வழங்கும் பிரதான அருவியாகக்காணப்படுகிறது. இவ்வருவியாற்றுக்கு குறுக்கே பறையனாளன் குளத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள அணைக்கட்டானது ஏறத்தாழ 200 மீற்றர் நீளமும், 7மீற்றர் அகலமும், 15 மீற்றர் உயரமும் கொண்டுள்ளது. அதுவே அருவியாற்றின் மறுகரையைக் கடந்து செல்ல உதவும் பாதையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வணைக்கட்டிற்கு மேற்காக குளத்தின் மேலதிக நீரை வெளியேற்றும் சற்சதுரவடிவிலான மூன்று கலிங்குகள் காணப்படுகின்றன.

19ஆம் நூற்றாண்டில் வன்னியில் உள்ள நீர்ப்பாசனக் குளங்கள், கால்வாய்கள், கலிங்குகள் என்பன பற்றி ஆய்வு நடாத்திய பாக்கர், லூயிஸ் போன்ற அறிஞர்கள் அங்குள்ள வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த குளங்களில் ஒன்றாக பறையனாளன்குளத்தையும், அதன் அணைக்கட்டையும் குறிப்பிடுகின்றனர். வன்னியில் அருவிகளையும், சிற்றாறுகளையும் மையப்படுத்தி பண்டைய காலத்தில் கட்டப்பட்ட குளங்களே ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் மிகப்பெரிய நீர்த்தேக்கங்களாக வளர்ச்சியடைந்தன என்பது பொதுவான கருத்தாகும். அவற்றுள் ஒன்றே பறையனாளன்குள அணைக்கட்டாகும். இவ்வணைக்கட்டின் வளைவான பிரமாண்டமான தோற்றம், அதன் வடிவமைப்பு, சிறந்த தொழில்நுட்பம் என்பன இவற்றைப் புதிதாகப் பார்வையிடுவோருக்கு ஆச்சரியமளிப்பதாக இருக்கிறது. இவ்வணைக்கட்டை அமைப்பதற்கு சுற்றாடலில் கிடைத்த பாரிய கற்களையும், பிற இடங்களில் கிடைத்த கற்களையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கற்கள் சிறிய மலைகள் போன்று தோற்றமளிப்பதால் அவற்றை இவ்விடத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு யானைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதமுடிகிறது. அணைக்கட்டிற்குப்

பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் நன்கு பொழிந்த கருங்கற்குண்டுகளை ஆராய்ந்தால் அவற்றில் 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பிராமி எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில அணைக்கட்டின் மேல் நடைபாதைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் எழுத்துக்கள் தேய்வடைந்து காணப்படுகின்றன. ஆயினும் அவை பிராமி எழுத்துப் பொறித்த கல்வெட்டுக்கள் என்பதை எம்மால் உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. இவற்றைத்தவிர சில கருங்கற்குண்டுகள் 1012ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த புடைப்புச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றன.

ஒரு தூண்களில் நந்தி உருவம் போன்ற தோற்றம் காணப்படுகிறது. இங்கே ஐரோப்பிய ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட இவ்வணைக்கட்டில் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கருங்கற் தூண்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும். இவற்றை நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து ஆலயங்களை இடித்தழித்து அதன் கற்களைக் கொண்டு கோட்டைகள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்களை அமைத்தது போல், வன்னியில் வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த இந்து பௌத்த, ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் அவற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கற்களைக் கொண்டும் தேக்கம் அணைக்கட்டை அமைத்தனர் என்ற முடிவுக்கு வரமுடிகிறது. இம்முடிவுக்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் இவ்வணைக்கட்டின் சுற்றாடலில் வசித்த மக்களிடம் இவ்வணைக்கட்டு மாதோட்டத்தில் உள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கற்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்டதென்ற வரலாற்று நினைவுகள் தற்காலத்திலும் நினைவுபடுத்தப்பட்டு வருவதை இவ்விடத்தில்

66

தற்போது பறையனாளன் குளமும், அதன் அணைக்கட்டும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் அருவியாற்றைக் கடந்து வேட்டையாடச் செல்லோருக்கு ஐங்கிருக்கும் அழகான தொங்கு பாலமும், தேக்கம் அணைக்கட்டிலே பிரதான நடைபாதையாக உள்ளன.



பறையனாளங்குளம் தேக்கம் அணைக்கட்டு

குறிப்பிடலாம்.

தற்போது பறையனாளன் குளமும், அதன் அணைக்கட்டும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் அருவியாற்றைக் கடந்து வேட்டையாடச் செல்வோருக்கு இங்கிருக்கும் அழகான தொங்கு பாலமும், தேக்கம் அணைக்கட்டுமே பிரதான நடைபாதையாக உள்ளன. அணைக்கட்டின் தென்புறத்தே நீரை வெளியேற்றப் பயன்படுத்திய மூன்று கலிங்குகள் சதுரவடிவில் செங்கல் மற்றும் கருங்கல் கொண்டு சிறந்த தொழில்நுட்பத்துடன் கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டு பல சகாப்தங்கள் கடந்துவிட்டன. இவ்வணைக்கட்டு நீர்வளம் கொண்ட அருவியாற்றை மறித்துக் கட்டப்பட்டதால் வருடத்தில் பெரும்பாலான காலங்களில் அணைக்கட்டுக்கு மேலாக (வான்பரப்பு) நீர்பாய்ந்து அணைக்கட்டிற்கு தென்புறமாக வீழ்கின்றது. அவ்வாறு நீர் விழும் காட்சி தென்னிலங்கையில் மலைகளில் இருந்து ஊற்றெடுத்துப்பாயும் நீர்வீழ்ச்சிகளை

நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. இவ்வழகான நீர்வீழ்ச்சி ஒன்று வன்னியில் உண்டு என்பதை பலரும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் காட்டுவள இலாக மற்றும் நீர்ப்பாசன திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் இந்நீர்வீழ்ச்சியைக் கண்டுகளிக்க அவ்வப்போது குடும்பத்துடன் வந்து போவதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

அணைக்கட்டுக்கு தெற்குப்புறமாக ஓடும் அருவியாறு தேக்கம் அணைக்கட்டிற்கு மேலும் சிறப்பைக் கொடுப்பதாக உள்ளது. இவ்வணைக்கட்டுடன் இணைந்த சிறிய பாறைகளுக்கு இடையே பிரிந்து செல்லும் நீரோட்டங்களும், அவற்றிற்கு இடையே தோன்றியிருக்கும் மணல்திட்டுக்களும், அவற்றின் மத்தியில் இருக்கும் அழகான உயர்ந்த மரங்களும், நீருற்றுக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆறாக ஓடும் பாதையின் இருமருங்கிலும் நீண்டு செல்லும் உயர்ந்த மணல்மேடுகளும் பார்ப்போருக்கு அழகான இயற்கைக் காட்சிகளாக உள்ளன. இந்த அருவியாற்றின் இரு மருங்கிலும் உள்ள

பாரிமரங்களுக்கு மத்தியில் உள்ள ஆழமான குழிகள் பண்டைய காலத்தில் யானைகள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட இடங்களாகவும், மேட்டுப்பகுதியில் கட்டட அழிபாடுகள் உள்ள இடங்கள் வெளிநாட்டு யானை வர்த்தகம் நடந்த இடங்களாகவும் கூறும் வரலாற்று மரபு காணப்படுகிறது. இது பற்றி ஊடகவியலாளர் திரு. ப. பஸ்தியாம்பிள்ளை அண்மையில் விரிவான கட்டுரை ஒன்றை கலைக்கேசரியில் எழுதியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகத்தில் திருவாலங்காடு, பல்லவராயன்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த 12ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய இரண்டாம் இராசாதிராஜாசோழன் காலக் கல்வெட்டுக்கள் சோழப்படைவீரர்கள் வடஇலங்கைமீது படையெடுத்து அங்குள்ள மன்னார், மன்னார்பட்டினம், மாதோட்டம், புலச்சேரி, வலிகாகம் (இது மன்னாருக்கு தெற்கே 5 மைல் தொலைவில் உள்ள இடம்), ஊர்காவந்துறை ஆகிய இடங்களில் நின்ற யானைகளையும், படைவீரர்களையும் சிறைப்பிடித்து தமிழகம் கொண்டு சென்றதாகக் கூறுகின்றன. இங்கே ஊர்காவந்துறை தவிர்ந்த மற்றைய இடங்கள் தேக்கம் அணைக்கட்டுப் பிரதேசத்திற்கு அருகில் அமைந்த இடங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் ஊடகவியலாளர் திரு. ஜோன்சன் அவர்கள் தேக்கம் அணைக்கட்டுப்பகுதி யாழ்ப்பாண இராசதானி மற்றும் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் வெளிநாட்டு யானை வர்த்தகம் நடந்த இடம் என அடையாளப்படுத்தியிருப்பது பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது.

பிரதேசசபையும் தேக்கம் அணைக்கட்டும் தேக்கம் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் இதுவரை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள ஆதாரங்கள் இவ்விடம் சுற்றுலாவுக்குரிய இடமாக மாற்றப்படவேண்டும் என்பதைக் கோட்டுக் காட்டுவதாக உள்ளன. இன்று தென்னிலங்கையிலுள்ள பிரதேசசபைகள் தமது நிர்வாக எல்லைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள மரபுரிமைச் சின்னங்களை கண்டறிந்து, ஆராய்ந்து, ஆவணப்படுத்தி அவற்றைச் சுற்றுலா மையங்களாக மாற்றியமைப்பதற்கான வாய்ப்பு, வசதிகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இவற்றின் மூலம் நாட்டினதும், குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினதும்

தேசிய மரபுரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதுடன், பெருமளவு வருமானத்தையும் பிரதேச சபைகள் பெற்று வருகின்றன. ஒரு வரலாற்றுப் பெறுமதியுடைய மரபுரிமைக்கு கிடைக்கும் மதிப்பு என்பது அவற்றைப் பாதுகாக்கும் முறையிலும், அவற்றைப் பார்வையிடப் போடப்பட்டிருக்கும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடுகளிலும் தங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் சாதாரண மக்களிடையே தமது மரபுரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. அப்பணிகளை தென்னிலங்கையிலுள்ள பல பிரதேசசபைகள் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றன.

வடஇலங்கையில் இப்பணிகளைச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைகள் கடந்த பல ஆண்டுகளாக இருக்கவில்லை என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆயினும் பூநகரி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக, கிளிநொச்சி அரசு அதிபராக இருந்து பல சமூகநலத்திட்டங்களை முன்னெடுத்த திரு. ரி. இராஜநாயகம் அவர்கள் உள்ளூராட்சி அமைச்சில் செயலாளராக இருந்த காலத்தில் பல நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும். தேக்கம் அணைக்கட்டை ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதாக அறிந்தேன். அத்திட்டத்தில் பிரதான வீதியில் இருந்து தேக்கம் அணைக்கட்டுக்கு வீதியமைத்தல், அருகிலுள்ள வளமான நிலங்களை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்தல், சுற்றுலா விடுதியமைத்தல் என்பன உள்ளடங்கியிருந்தன.

இதற்கு அப்போதைய கௌரவ ஆளுநர் திரு. சந்திரபூயின் ஒப்புதலும் கிடைத்திருந்தது. ஆயினும் இறுதி நேரத்தில் சில காரணங்கள் காட்டி அந்தத்திட்டம் கைவிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவ்வாறான தடைகள் தற்போது இருப்பதாக தெரியவில்லை. தேக்கம் அணைக்கட்டுப் பகுதியை உள்ளடக்கிய பிரதேசசபை அரசு நிர்வாகத்தினும், தொல்லியற் திணைக்களத்தினது உரிய அனுமதியுடன் இப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்கலாம். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பிரதேசசபை பெருமளவு வருமானத்தை சுற்றுலா மூலம் பெற்றுக் கொள்வதுடன், தமது பிரதேசத்தின் மரபுரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் முடியும்.

(தொடரும்)

”யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.



நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்.மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூர் ராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள்

உலகில் கல்வி வளர்ச்சியும் நூலகங்களின் தோற்றமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டே வந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தின் நூலக வளர்ச்சியை நாம் ஆராய்வதற்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினது கல்வி வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆராய்வதும் அவசியமாகின்றது.

அந்நியராட்சிக்கு முன்பே யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி வளம் பெற்றிருந்தது என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளும் உள்ளன. இதனைக் கடந்த இயலில் கண்டிருந்தோம். குறிப்பாக 13ஆம், 14ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளது காலங்களில் இக்கல்வி வளர்ச்சி உச்சநிலை அடைந்திருந்ததெனக் கூறலாம். இதற்குப் போதிய வரலாற்றுச் சான்றுகளும் உள்ளன. இதனால் இக்காலத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிகளில் கல்வி வளர்ச்சியும் நூலகங்களின் வளர்ச்சியும் இருந்தனவா

என்பதை அறிவதற்கு போதிய சான்றுகளின்மை ஒரு குறைபாடாகவே உள்ளது. சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளது

காலத்திலேயே ‘சரஸ்வதி மகால்’ என்ற பெயரில் நூல் நிலையம் ஒன்று இருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. இதுவே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூல் நிலைய வரலாற்றில் நாம் அறிகின்ற முதலாவது நூலகம் பற்றிய செய்தியாக உள்ளது. கையெழுத்துப் பிரதிகள் பல அங்கு சேகரிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தன என்ற குறிப்பு மட்டுமே எமக்குக் கிடைக்கின்றது. அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்டு வைத்திருந்த பிரதிகளை யார் வாசித்தார்கள்? அவற்றை

வாசிப்பதற்கு யாருக்கு உரிமை இருந்தன என்பன போன்ற விடயங்கள் தெளிவில்லாமல் இருக்கின்றன. தற்கால நூலகப் பண்புக்கமைய சரஸ்வதி மகால் இருந்ததாவென்பதையும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதிருக்கின்றது. வரோதய செகராசசேகரன் என்ற மன்னனின் காலத்தில் வைத்தியம், சோதிடம் போன்ற நூல்களும் மற்றும் பலவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. வடமொழிப் புராணங்களும் மொழிபெயர்ப்புகளும் செய்யப்பட்டன. இப்படைப்புக்கள் அனைத்தும் 'சரஸ்வதி மகாலயம்' என்ற நூல்நிலையமொன்றில் பாதுகாக்கப்பட்டன" என்று காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வரசனுக்குப் பின்னர் இவனது தம்பியாகிய பரராசசேகரன் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை ஆளுங்காலத்தில் ஊர்கள் தோறும் பாடசாலைகள் அமைத்தும் தமிழ்ச் சங்கமொன்று தாபித்தும் தமிழை வளர்த்ததாக அறிய முடிகின்றது. புலவர்களைக் கொண்டு பலவகையான நூல்களையும் இயற்றுவித்தான். இவன் அமைத்த தமிழ்ச் சங்கமே இரண்டாவது தமிழ்ச் சங்கமாகும்.

'இம்மன்னன் அழிந்து போன சரஸ்வதி மகாலயமென்னும் பெயர் படைத்த நூலகத்தைப் புதுக்குவித்து அதில் இந்தியாவிலிருந்து தென்மொழி வடமொழி நூல்களை வருவித்துப் பலரும் படிக்குமாறு உதவினான்' எனக் கணேசையர் தமது 'ஈழ நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்' என்னும் நூலில்; (பக் 910) குறிப்பிடுகிறார்.

முதலியார், செ. இராசநாயகம் அவர்கள் தனது 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' என்ற நூலில், (1933: பக். 17) செண்பகப் பெருமாள் வெற்றி கொண்ட போது தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பின்னரும் நிறுவ வேண்டிய புலவர்களையும் தமிழ் வித்துவான்களையும் ஒருங்கு சேர்த்து



சக்யா மடாலய பிரதான மண்டபத்தின் பின்னால் இருந்த அறிவுப் புதையல்

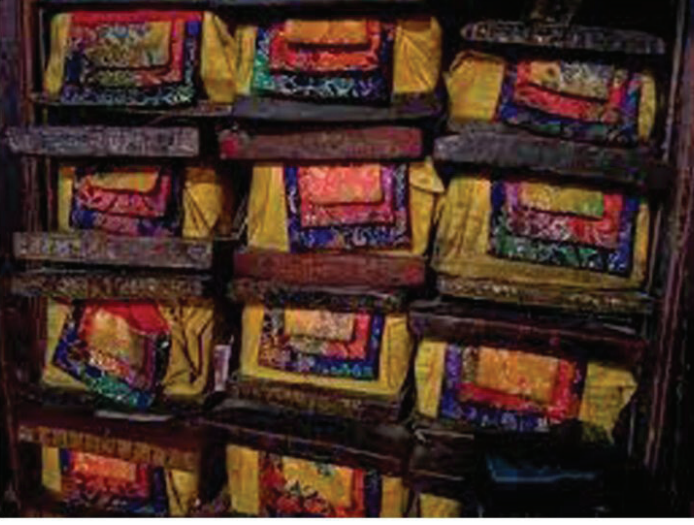
Image source - www.xinhuanet.com

முன்போல் கழகம் நிறுவி வித்துவான்களுக்கு வேண்டிய சன்மானங்கள் செய்து தமிழ் மொழியைப் பொன் போல் போற்றி வளர்த்து வந்தான் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவன் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே கல்வி அறிவு சிறந்து விளங்கியதை வேறு வரலாற்று நூல்களும் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன. 'யாழ்ப்பாண வைபவம்' என்னும் நூலிலும்

இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'யாழ்ப்பாண சரித்திரம்' என்னும் நூலை எழுதிய ஜோன் என்பவரும் தமது நூலில் இதனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்.

இக்குறிப்புகளும் யாழ்ப்பாணத்துச் 'சரஸ்வதி மகாலயம்' என்ற நூல்நிலையம் பிற்காலத்தில் எத்தகையதொரு வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்ததென்பதை ஓரளவுக்கு அறியவைத்திருப்பினும், அந்த நூல் நிலையத்தினைப் பற்றிய மேலும் விரிவான தகவல்களை தெரிவிக்கவில்லை. எனவே ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் இந்நூல்நிலையம் கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேர்த்து வைக்கின்ற ஒரு இடமாக இருந்திருக்கலாம்



ஏடுகள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட மரப்பெட்டிகள்
Image source - intothemiddlekingdom.com

சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளது காலத்திலேயே 'சரஸ்வதி மகால்' என்ற பெயரில் நூல் நிலையம் ஒன்று இருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. இதுவே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூல் நிலைய வரலாற்றில் நாம் அறிகின்ற முதலாவது நூலகம் பற்றிய செய்தியாக உள்ளது.

என்றே கருத வாய்ப்புள்ளது. எனவே இந்நூலகத்தினது தோற்றத்திற்கும், இருப்பிற்கும், வளர்ச்சிக்கும் அக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த இலக்கிய வளர்ச்சியே தூண்டுகோலாக அமைந்திருக்கலாம்.

பத்திரிகைகளின் பயன்பாட்டுக்கு முன்னதான புராதன நூலகங்கள் கீழைத்தேயங்களில் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம் என்ற எமது கற்பனை உருவகங்கள் 2003 ஆம் ஆண்டில் கலைக்கப்பட்ட சம்பவமொன்றினை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

10, 000 ஆண்டுக்கால தென்னாசிய வரலாற்றை தன்னகத்தே கொண்டதொரு நூலகத்தை 2003 இல் திபெத்தில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். காகிதம் கண்டறியப்படாத ஒரு காலத்திலேயே அதனை எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாத்து அழிவிலிருந்து ஆவணப் பொக்கிஷத்தைப் பேணும் பொருட்டு திபெத்தில் ஒரு மடாலயத்தில் 84, 000 அரிய ஏட்டுச் சுவடிகளுடன் உருமறைப்புச்

செய்துவைத்திருந்த நூலகமொன்றே 2003 இல் திபெத்தில் ஒரு புராதன மடாலயத்தில் அங்கு வாழும் பௌத்த மதத் துறவிகளால் தற்செயலாகக் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.

திபெத் கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 4300 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளதொரு நாடு. பௌத்த பெரும்பான்மையினரைக் கொண்ட நாடான திபெத்தில் வழக்கிலுள்ள பிரதானமான நான்கு பௌத்த பிரிவுகளில் சக்யபா பிரிவும் ஒன்று. 1073 ஆம் ஆண்டில், திபெத்தின் ஜிங்மாபா பௌத்த பிரிவினைப் பின்பற்றிவந்த கொங்கொக் கெய்ல்போ என்ற திபெத்திய மன்னனால் (10341102) தெற்கு திபெத்தில் சக்யா மடாலயம் கட்டப்பட்டது. இவர் சக்திவாய்ந்த அரச குடும்பமான Tsang Sakya மடாலயத்தின் வழி வந்தவர். இம்மடாலயத்தினர் பின்னர் பெல் சாக்ய என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். அவருடைய மகனும், வாரிசுமான சக்யா குங்கா நிங்ஃபோ, திபெத்திய பௌத்தத்தின் நான்கு பெரிய பள்ளிகளில் ஒன்றான சக்யா பிரிவை வளர்த்தெடுத்தார் என்பது வரலாறு.

இந்த மடாலயம் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரபல்யமாகி இருந்தது. நீண்ட தரைவழிப் பயணம் செய்யும் யாத்திரிகர்களின் இளைப்பாறும் தங்குமடமாக மாத்திரமல்லாது பல பயண இலக்கியங்களின் காப்பகமாகவும் இம்மடாலயம் அமைந்திருந்தது. இம்மடாலயம் நூற்றுக்கும் அதிகமான கட்டடங்களுடன் திபெத்தின் மலைத் தொடர்களில் கம்பீரமாக நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்தது. ஒரு கட்டடத்தில் 40000 ஏடுகளினதும், பௌத்த மத சின்னங்களினதும், சிறந்த ஓவியங்களினதும், பௌத்த கட்டிட வளர்ச்சியின் விளைநிலமாகவும் இப்பிரதேசம் இருந்துவந்துள்ளது.

பின்னாளில் அண்டை நாடான சீனாவின் கலாசாரப் புரட்சியின் போது கம்யூனிசத்தின் விரிவாக்க முயற்சியின் பயனாக மடாலயத்தின் பல கட்டடங்கள் அழிவுற்றன. அங்கிருந்த ஆவணங்களும் எதிரிகளால் தேடித்தேடி அழிக்கப்பட்டன. இக்காலகட்டத்தில் இமயமலைச்சாரலில் அமைந்திருந்த பல திபெத்திய பௌத்த மடாலய நூலகங்களில் காணப்பெற்ற பெறுமதி மிக்க திபெத்திய பௌத்த ஓவியங்கள், ஓலைச்சுருள்கள், பௌத்த கலாசார சிற்பங்கள் என்பன குறையாடப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும் இல்லாமலாக்கப்பட்டதாக நம்பப்பட்டது. சீனாவில் மாசேதுங் காலத்தில் கூட (1966-1976) மிகுந்த அச்சத்துடன் திபெத்திய பௌத்த மடாலயங்கள் இப்பிரதேசத்தில் இயங்கிவந்துள்ளன.

இந்நிலையில் 2003இல் சாக்ய மடாலயத்தின் பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் சுவரில் சில பழுதுபார்க்கும் வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன. அதற்காக 11 மீற்றருக்கும் அதிகமான உயரம் கொண்ட அந்த பிரதான மண்டபச் சுவரின் ஒரு பகுதியை அகற்றிப் புனரமைக்கும் பணியைத் தொடங்கிய வேளையில் அந்தச் சுவருக்கும் அப்பால் அந்த ஒன்றுகூடல் மண்டபம் ஒடுக்கமான ஒரு சுற்றுப்பாதையைக் கொண்டிருப்பதாக பொறியியல் வல்லுநர்களுக்கு சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. மிகக் கவனமாக மண்டபச் சுவரில் சிறியதொரு பகுதியை நீக்கி அதன் வழியாகக் கடந்து மண்டபச் சுவரின் மறுபுறம் இருந்த ஒடுக்கமான அந்தச் சுற்றுப்பாதையில் கால் பதித்த அவர்களுக்கு பேரதிசயம் ஒன்று காத்திருந்தது. சாக்ய மடாலயத்தின் பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் சுவர்களுக்கு அப்பால் 60 மீற்றர் நீளமானதும் 10 மீற்றர் உயரமானதுமான பாரிய மரத்தட்டுகளில் பத்திரமாகச் சுருட்டி பெட்டிகளில் வைத்து அடுக்கப்பட்டிருந்த நூற்றாண்டுத் தூசியுடன் கூடிய எண்பதாயிரம் ஆவணச் சுருள்கள்



சாக்ய மடாலயத்தின் பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் சுவர்களுக்கு அப்பால் 60 மீற்றர் நீளமானதும் 10 மீற்றர் உயரமானதுமான பாரிய மரத்தட்டுகளில் பத்திரமாகச் சுருட்டி பெட்டிகளில் வைத்து அடுக்கப்பட்டிருந்த நூற்றாண்டுத் தூசியுடன் கூடிய எண்பதாயிரம் ஆவணச் சுருள்கள் கொண்ட பெட்டிகள் அவர்களின் கண்களை விரியச்செய்தன.



சக்யா மடாலய பிரதான மண்டபத்தின் பின்னாலும் சுற்றிவருகின்றன மரத்தட்டுகள்

Image source - www.youtube.com

கொண்ட பெட்டிகள் அவர்களின் கண்களை விரியச்செய்தன. ஒவ்வொரு நீள்சதுரமான பெட்டியின் உள்ளேயும் சராசரி ஆறடி நீளமும் 18 அங்குல அகலமும் கொண்டதும் சுருள்கள் காணப்பட்டன. அவை 1000 ஆண்டுகால அறிவுலக வரலாற்றை சுமார் இருநூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து பொத்திப் பாதுகாத்து வைத்திருந்துள்ளன. இங்கு காணப்பெற்ற பல நூல்கள் இரும்புப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி பாதுகாப்பாக மட்டைகட்டப்பட்டும் உள்ளன. நூல் கட்டுமானத்தில் இரும்பின் பிரயோகம் திபெத்திய நாகரிகத்தில் இருந்துள்ளதென்பதை

இது எடுத்துக்காட்டுவதாயுள்ளது.

அந்தச்சுருள்களில் முக்கியமான வரலாற்றாவணமாக கரைகளில் வண்ண அலங்காரிப்புகளுடன் கூடிய 20 தொகுதிகள் கொண்ட பெரு நூல் அங்கிருந்த மடாலய பௌத்த அறிஞர்களை துள்ளிக்குதிக்கவைத்தது. ஆம் முன்னைய படையெடுப்புகளின்போது அழிந்துவிட்டதாகக் கருதப்பட்டு வரலாற்றாசிரியர்களால் அடிக்கடி ஏக்கத்துடன் குறிப்பிடப்பட்டுவந்த திபெத்திய பௌத்த நூலும் அங்கு இருந்துள்ளது. ஆறடி நீளமும் 18 அங்குல அகலமும் கொண்ட பக்கங்களைக் கொண்ட பத்ரா இலைகள் எனப்படும் இவ்வோலைச்சுருள் தொகுதியின் முதல் நான்கு தொகுதிகளிலும் புத்த பகவானின் 1000 ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள நூல்களின் ஒவ்வொரு பக்கத்தினதும் கரைகள் மிக அழகான வர்ண அலங்காரிப்புகளுடனோ தங்கமுலாம் பூசப்பட்டவையாகவோ காணப்பட்டுள்ளன.

இங்கு கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களும் பிற ஆவணங்களும் எமக்கு திபெத்திய மொழியில் மாத்திரமல்லாது சமஸ்கிருதம், மொங்கொலிய மொழி உள்ளிட்ட இந்திய மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது. முழுமையான ஆய்வின்போது இன்னும் பல அதிசயங்களை நாம் எதிர்காலத்தில் சந்திக்கக்கூடும். கீழைத்தேய மருத்துவம், பௌத்த தத்துவம், திபெத்திய பயணிகளின் பயணக்குறிப்புகள், வரலாறு, அளவையியல் விலங்கு வேளாண்மை, விவசாயம் எனப் பல விடயங்கள் சார்ந்தும் இந்நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதுவரை திபெத்தின் அறிவியல் வரலாற்றின்வழியாக அறியப்பெற்ற பல அறிஞர்களாலும், இன்றளவில் அறியப்படாத புதியவர்களாலும் இவை எழுதப்பட்டுள்ளன என்கிறார்கள். கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்த ஓலைச் சுவடிச் சுரங்கத்தில் இதுவரை ஆய்வுசெய்த வரையில், 21 தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள சமஸ்கிருத சூத்திரங்கள் காணப்படுவதாக ஒரு ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பண்டைய கீழைத்தேய

”

சில ஓவியங்களின் படி, நடைபாதையாக மடாலயத்தை நாடி வரும் யாத்திரிகர்கள் தம் பொதிகளில் ஏட்டுச் சுருள்களை காவிக்கொண்டு மலையேறிச் செல்லும் காட்சிகள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

பயணிகளால் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் இருந்து பண்டமாற்றாகக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட ஏடுகளும் அங்கு இருக்கலாம். யார் கண்டார்?

வரலாற்றாய்வாளர்கள் இன்னுமொரு தகவலையும் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்த நூல் சேர்க்கை, கிறிஸ்தவர்களின் வத்திக்கான் புனித நகரில் நிலக்கீழ்ச் சுரங்கங்களுடன் கூடியதாக 1475இல் அமைக்கப்பட்ட அப்பொஸ்தலர் நூலகம் போன்று பேரரசர் குப்ளாய் கானின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் திபெத்திய பௌத்த மதகுருக்களால் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். 84,000 ஆவணங்களையும், ஏராளமான வர்ண ஓவியங்களையும், சிற்பங்களையும் அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் கொண்டுசென்று சேர்ப்பதற்கு தனியொரு மடாலயத் துறவிகளால் முடிந்திருக்குமா என்ற இயல்பான சந்தேகமும் எழுகின்றது. மேலும் அங்கு காணப்பட்ட சில ஓவியங்களின் படி, நடைபாதையாக மடாலயத்தை நாடி வரும் யாத்திரிகர்கள் தம் பொதிகளில் ஏட்டுச் சுருள்களை காவிக்கொண்டு மலையேறிச் செல்லும் காட்சிகள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

2003இல் சாக்ய மடாலயத்தின் பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் பின்னால் கண்டறியப்பட்ட இந்த முதுசொம் நீண்டகாலம் வெளியுலகிற்குத் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை.

2015இல் தான் அங்கிருந்த 84,000 ஏடுகள், 26 வகையான சுவரோவியங்கள், மட்பாண்டக் கலைவடிவங்கள், இசைக்கருவிகள் உள்ளிட்ட பல உபகரணங்களும், புராதன சிற்ப, கலை வடிவங்கள் என்பனவும் இதுவரை இனம்காணப்பட்டு டிஜிட்டல் தொழில்நுட்ப முறையில் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கேற்ற வகையில் வடிவமாற்றம் செய்யும் பணி தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. இன்றளவில் இப்பணிகள் மிகவும் பாதுகாப்பான முறையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. யாழ்ப்பாணத்துச் 'சரஸ்வதி மகாலயம்' இன்று கண்டெடுக்கப்பட்டால் அதன் சேர்க்கைகள், இத்தகையதொரு வடிவத்திலே தான் காட்சியளித்திருக்கும்.

(தொடரும்)

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.



**இரத்தினவேலுப்பிள்ளை
மயூரநாதன்**

மயூரநாதன் இரத்தினவேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டடக் கலைஞர்களின் அரச சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புகாக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப் பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.



**சிப்பிரியானோ சான்செஸ் வரைந்த
இலங்கையின் நிலப்படம்**

சிப்பிரியானோ சான்செசின் இலங்கை நிலப்படம்



த்தொடரின் முந்திய பகுதியில் இலங்கையைக் காட்டும் மிகப் பழைய நிலப்படத்தில் இலங்கையின் வட பகுதி தொடர்பாகக் காணப்படும் தகவல்களைக் குறித்துப் பார்த்தோம்.

இந்தப் பகுதியிலே சில குடியேற்றவாதக்கால இலங்கைப் படங்களில் பொதுவாக இலங்கையின் வடபகுதி பற்றியும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் தொடர்பாகவும் காணப்படும் தகவல்களைப் பற்றிப் பார்க்கலாம். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால இலங்கை நிலப்படங்கள்

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தொலமி திரட்டிய தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையப்பட்ட இலங்கையின் நிலப்படத்துக்குப் பின்னர், இலங்கையைப் பற்றிய புதிய தகவல்களைப் பயன்படுத்தி வரையப்பட்ட நிலப்படங்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. 1500 களின் தொடக்கத்தில் முதன் முதலாக இலங்கைக்கு வந்த போர்த்துக்கேயர், படிப்படியாக இலங்கைபற்றிய தமது அறிவை வளர்த்துக்கொண்டனர். அந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குப் பின்னர் அவர்கள் இலங்கையின் நிலப்படங்களை வரைந்ததாகத் தெரிகிறது. இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் இவ்வாறான நிலப்படங்களில் காலத்தால் முந்தியது 15801590 காலப் பகுதியில் சிப்பிரியானோ சான்செஸ் (Cypriano Sanchez) என்பவரால் வரையப்பட்ட நிலப்படமாகும். (படம்1) இன்று எமக்குக் கிடைக்கின்ற சான்செசின் நிலப்படத்தோடு தொடர்புடைய குறிப்புகளின்படி குறித்த நிலப்படம் அவரது மூல நிலப்படத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிறிஸ்தவ மதகுருவான “பெட்ரஸ் பிளனிக்கஸ்” என்பவருக்காக வரையப்பட்டது. பிளனிக்கஸ் இப்படத்தை நிலப்படங்களைத் தயாரித்து வெளியிடும் “ஜெரார்டஸ் மேக்கார்ட்டர்” என்பவருக்கு வழங்க அது அவருடைய புகழ் பெற்ற நிலப்படத் தொகுப்பில் 1606 ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாக வெளியானது.1 சான்செஸ் ஒரு இஸ்பானியர் என்றும் போர்த்துக்கேயர் என்றும் வேறுபட்ட கருத்துகள் உள்ளன.

இந்நிலப்படத்தில் தீவிலுள்ள பல அம்சங்கள் இலகுவாக அடையாளம் காணத்தக்கனவாகவும் அவற்றின் அமைவிடங்கள் குறிப்பிடத்தக்க துல்லியத்துடனும் உள்ளன. இந்த நிலப்படம் இலங்கைத் தீவை ஒழுங்கற்ற ஐங்கோண வடிவம் கொண்டதாகக் காட்டுவதுடன், தாளில் கிழக்கு மேல்நோக்கி இருக்குமாறு வரையப்பட்டுள்ளது.

16 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் அரசியற் பிரிவுகள்

இந்த நிலப்படம் அக்காலத்தில் இலங்கையிலிருந்த அரசியற் பிரிவுகளைப் பெயர் குறித்துக் காட்டுகிறது. மொத்தம் ஒன்பது பிரிவுகள் உள்ளன. இவை கோட்டே, யாழ்ப்பாணம், கண்டி, சீதாவாக்கை, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, பதினேழு கோறளை, சிலாபம், யால என்பவை.

கோட்டேயைப் பேரரசு (Imperio) எனக் குறிப்பிடும் இந்நிலப்படம், ஏனைய தனி அரசியல் பிரிவுகளை இராச்சியம் (Reino) என்கிறது. தென்பகுதியில் உள்ள யால இராச்சியம் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உடல் நலத்துக்கு ஒவ்வாத சூழல் காரணமாக மக்களால் கைவிடப்பட்டுக் காடாய்ப் போனது என்ற குறிப்பும் உள்ளது. எனவே சான்செசின் நிலப்படத்தில், அதன் காலத்தில் இலங்கைத் தீவில் இருந்ததாக எட்டு அரசியற் பிரிவுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இன்றைய வன்னிப் பகுதி எந்த இராச்சியத்தில் அடங்கியது என்று நிலப்படம் தெளிவாகக் காட்டவில்லை. வன்னிப் பகுதி பற்றிச் சான்செசுக்குப் போதிய தகவல்கள் இல்லாதிருந்தது இதற்குக் காரணமாகலாம்.

கோட்டே ஆட்சியாளர்கள் இலங்கை முழுவதற்கும் உரிமை கோரினர். கோட்டே இராச்சியத்தின் உரிமை போர்த்துக்கேயருக்குக் கையளிக்கப்பட்ட பின்னர் அவர்களும் இலங்கையிலிருந்த எல்லா இராச்சியங்களும் கோட்டேயின் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவை என்றே கருதிவந்தனர். போர்த்துக்கேயர் காலத்து நூல்களிலும் இந்தக் கருத்தையே காண முடிகிறது. இந்தக் கருத்தை அடியொற்றியே சான்செசும் தனது நிலப்படத்தில் கோட்டேயைப் பேரரசு எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த நிலப்படம் வெளியான “மேக்கார்ட்டர்” நிலப்படத் தொகுப்பில் பின்வரும் குறிப்பு உள்ளதாகத் தெரிகிறது:

“முற்காலத்தில் இங்கே ஒரு அரசனே ஆட்சிசெய்தான். பிற்காலத்தில் ஆட்சியுரிமை பல இளவரசர்களுக்கிடையே பிரிக்கப்பட்டது. இவர்கள் வஞ்சனையால் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது ஒன்பது அரசர்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் பலம் வாய்ந்தவன் கொழும்பின் ஆட்சியாளன் (Columusi). அவனுக்கு மற்றவர்கள் திறை செலுத்துகின்றனர்.”2

இந்தக் கூற்றுக்குச் சான்றுகள் எதுவுமில்லை. உண்மையில் இலங்கையின் வெவ்வேறு பகுதிகளின் ஆட்சியுரிமை மாற்றங்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல் எளிமையானவை அல்ல. சோழர், பாண்டியர், கலிங்க மாகன், சாவகன் முதலியோரின் படையெடுப்புகளுடாக ஆட்சியுரிமை மாற்றங்களும் புதிய அரச வம்சங்களும் உருவாகின. இலங்கையில் அரசரிமை மாற்றங்களின் வரலாறு சிக்கலானது. குறிப்பாக வட பகுதியின் ஆட்சியுரிமை



சான்செசின் நிலப்படத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் தீவுகளும் வன்னியின் ஒரு பகுதியும்

வரலாறு இன்னும் தெளிவாக அறியப்படாதது. கோட்டே அரசனிடம் அரசரிமையை எழுதி வாங்கிக்கொண்ட போர்த்துக்கேயர், இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றும் தமது நோக்கத்தை நியாயப் படுத்த இவ்வாறான கருத்துகளைப் பயன்படுத்த முயன்றனர் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது.

சான்செஸ் இந்த நிலப்படத்தை வரைந்த காலத்தில் கோட்டே இராச்சியம் போர்த்துக்கேயரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்டது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் 1560 ஆம் ஆண்டில், அவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மீது படையெடுத்து யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் அதை அண்டியுள்ள தீவுகளையும் மன்னார்த் தீவையும் கைப்பற்றி மூன்று மாதங்கள்வரை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர். இக்காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாண அரசன் முதலாம் சங்கிலி, போர்த்துக்கேயரின் கீழ், சிற்றரசனாக இருக்க இணக்கம் தெரிவித்து ஒரு ஒப்பந்தம் செய்திருந்தான். மூன்று மாதங்களின் பின்னர் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுத் துரத்தப்பட்டனர்.³ ஆனாலும் மன்னார்த் தீவு போர்த்துக்கேயரின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தது. அங்கே அவர்கள் ஒரு கோட்டையையும் அமைத்திருந்தனர். எனவே அவர்களுக்கு மன்னார்த் தீவைப் பற்றிப் போதிய அறிவு இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பற்றி ஓரளவு தெரிந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால், வன்னியைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதை

அண்டிய தீவுகளும்

தொலமியின் நிலப்படத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு உள்ளதா இல்லையா என்பது சர்ச்சைக்கு உரியதாக இருப்பது பற்றி ஏற்கனவே பார்த்தோம். சான்செஸ் வரைந்த நிலப்படம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் அதன் அருகே அமைந்துள்ள சில தீவுகளையும் தெளிவாகவே காட்டுகிறது. ஆனால், அவற்றின் வடிவமும் அமைவிடங்களும் வேறு சில அம்சங்களும் துல்லியமாக இல்லை. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு இருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டும் முதல் நிலப்படமாக இதனைக் கொள்ளலாம். இப்படத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு ஏறத்தாழ ஒரு

முக்கோண வடிவத்தில் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புக்கும் இடையிலுள்ள கடல்நீரேரி ஒரு ஆறு போலவே வரையப்பட்டுள்ளது. இதனால், யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் வன்னியும் ஒரே நிலப்பரப்புப் போலத் தோற்றமளிக்கிறது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை அண்டிச் சில தீவுகளும் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் நான்கு தீவுகளுக்குப் பெயர்கள் குறித்துள்ளனர். இவை பெரிய தீவு (Ilha Grande), ஆட்டுத் தீவு (Ilha das Cabras), ஃபோர்காடொஸ் தீவு (Ilha dos Forcados), பசுத் தீவு (Ilha das Vacas) என்பன. இவற்றைத் தற்காலப் பெயர்களுடன் அடையாளம் காண முடியாவிட்டாலும், வேறு ஆவணங்களிலிருந்து பசுத் தீவு என்பது நெடுந்தீவைக் குறிக்கிறது என அறியலாம். “ஃபோர்காடொஸ்” தீவு புங்குடுதீவையும் ஆட்டுத் தீவு எழுவை தீவையும் குறிக்கக்கூடும். பெரிய தீவு என்பது அதன் அளவில் அடிப்படையில் இன்றைய வேலணைத் தீவைக் குறிக்கிறது எனத் துணியலாம். காரைதீவு (இன்றைய காரைநகர்) தனித் தீவாக அல்லாமல் குடாநாட்டுடன் இணைந்து காணப்படுகிறது.

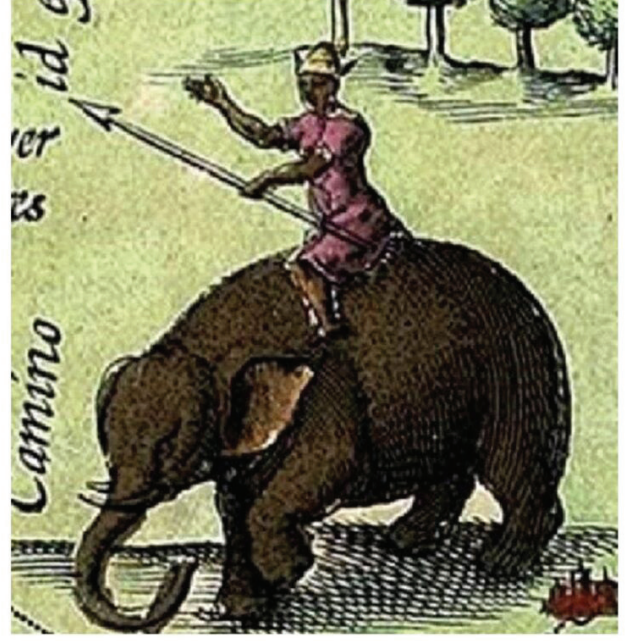
யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைக் குறிக்கும் பகுதிக்குக் குறுக்கே “யாழ்ப்பாண இராச்சியம்” என எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதிக்குள் ஓரிடத்தில் கோட்டை (Fortaleza) என்ற குறிப்பும் உள்ளது. (படம்2) குடாநாட்டுக்குள் வீதிகளையோ அடையாளங் காணத்தக்க பிற அம்சங்களையோ வரைபடம் காட்டாததால், மேற்படி கோட்டையின் அமைவிடத்தைத் தெளிவாக அறிய முடியாது. இவ்வரைபடம் வரையப்பட்ட காலத்தில் போர்த்துக்கேயரின் கோட்டை எதுவும் இப்பகுதியில் இல்லை. அக்காலத்தில், நல்லூரிலும் கோப்பாயிலும் கோட்டைகள் இருந்துள்ளன.⁴ எனவே, படத்தில் குறித்துள்ளது இவ்விரண்டில் ஒன்றாக இருக்கக்கூடும்.

கோட்டே இராச்சியப் பகுதியில் பல ஊர்களைப் பெயர் குறித்துக் காட்டும் இந்த நிலப்படம், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குள் ஊர்கள் எதையும் குறித்துக் காட்டவில்லை. தலைநகரமான நல்லூரின் பெயர்கூட இல்லை. பொதுவாகப் பனந்தோப்பு, பற்றைக் காடு

கோட்டே இராச்சியப் பகுதியில் பல ஊர்களைப் பெயர் குறித்துக் காட்டும் இந்த நிலப்படம், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குள் ஊர்கள் எதையும் குறித்துக் காட்டவில்லை. தலைநகரமான நல்லூரின் பெயர் கூட இல்லை. பொதுவாகப் பனந்தோப்பு, பற்றைக் காடு முதலிய குறிப்புகளே உள்ளன. இந்நிலப்படம் குளங்களைச் செவ்வக வடிவில் காட்டுகிறது.

முதலிய குறிப்புகளே உள்ளன. இந்நிலப்படம் குளங்களைச் செவ்வக வடிவில் காட்டுகிறது. குடாநாட்டுக்குள் ஒரேயொரு குளத்தையே நிலப்படத்தில் காணமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்துத் துறைகள் அதேவேளை, 1560 ஆம் ஆண்டின் போரைப் பற்றிக் கோட்டு, கேரோஸ், டிரினிடாட் ஆகிய போர்த்துக்கேய வரலாற்று எழுத்தர்கள் தந்துள்ள தகவல்களிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை, கொழும்புத்துறை, பண்ணைத்துறை, பருத்தித்துறை ஆகிய இடங்களில் துறைகள் இருந்ததை அறிய முடிகின்றது. அத்துடன், போர்த்துக்கேயப் படைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கே தரையிறங்குவது என்பது தொடர்பில் இடம்பெற்ற ஆலோசனைகள் பற்றி விவரமாக எழுதியுள்ள கேரோஸ் பாதிரியார், யாழ்ப்பாணத்தில் தரையிறங்க வசதியான இரண்டு துறைமுகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 5 இவை கொழும்புத்துறையும் ஊர்காவற்றுறையும் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இதிலிருந்து, அக்காலத்தில் மேற்படி துறைகளைப் பற்றிப் போர்த்துக்கேயர் அறிந்திருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால், மேற்படி துறைமுகங்கள் எதையும் நிலப்படம் குறித்துக் காட்டவில்லை. எனினும், இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கு யானை ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பயன்பட்ட “யானைத்துறை” யைச் சான்செஸ் பெயர் குறித்துக் காட்டியுள்ளார். இதை அவர் காரைநகரில் குறித்துள்ளார். ஆனால், கேரோஸ் பாதிரியார் தனது நூலில் யானைத்துறை வேலணைத் தீவின் பகுதியான ஊர்காவற்றுறையில் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 6 மேலே குறிப்பிட்ட மூலங்களுள் ஒன்று யானைத்துறையின் அமைவிடத்தைத் தவறாகக் குறித்துள்ளதாக அல்லது கேரோசின் நூல் சான்செசின் நிலப்படத்துக்கு ஏறத்தாழ 100



வன்னிக்குள் யானையில் பயணிக்கும் சங்கிலி மன்னன் ?

ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பட்டது என்பதால், இடைக்காலத்தில் யானைத்துறையின் அமைவிடம் மாற்றப்பட்டதா என்பது தெளிவில்லை.

மன்னார், வன்னிப் பகுதிகள் மன்னார்த் தீவு, அதற்கு அண்மையில் உள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட இடங்களான குதிரைமலை, காரைதீவு என்பவற்றை நிலப்படம் பெயர் குறித்துக் காட்டுகிறது. நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்தில் இப்பகுதிகள் போர்த்துக்கேயரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்ததால், அங்குள்ள இடப் பெயர்களைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் எனலாம். ஆனாலும், அங்கிருந்த கோட்டை, தேவாலயம் போன்றவற்றை நிலப்படம் காட்டவில்லை.

வன்னிப் பகுதியில் இருந்த ஊர்ப் பெயர்கள் எதுவும் நிலப்படத்தில் இல்லை. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் காட்டியது போல, பற்றைக் காடுகள், பாலை நிலங்கள் முதலிய பொதுவான புவியியல் அம்சங்களின் பெயர்களே உள்ளன. இப்பகுதியிலும் சில குளங்கள் உள்ளன. இரண்டு குளங்களுக்கு அருகே யானைகள் நீரருந்தும் குளங்கள் என்ற குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதிக்குள் பாதைகள் அல்லது

வீதிகளைப் புள்ளிக் கோடுகளால் படம் காட்டுகிறது. இவை எந்த அளவுக்குத் துல்லியமானவை என்பது தெரியவில்லை. இவற்றுள் மன்னாருக்கு அண்மையிலுள்ள ஓரிடத்திலிருந்து மேற்குகிழக்காக முல்லைத்தீவுக்கு அண்மையிலுள்ள ஒரு ஆறு வரை செல்லும் ஒரு பாதை “அரச பாதை” எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான விளக்கம் தெரியவில்லை.

சில சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகளின் தாக்கம் இந்த நிலப்படத்தில் 1560 போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின்மீது படையெடுத்த வரலாற்றோடு தொடர்புடைய சில அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்படையெடுப்புக்குத் தலைமை தாங்கியவன் கோவாவிலிருந்த போர்த்துக்கேய அரசுப் பிரதிநிதி டொன் கொன்ஸ்டன்டினோ டி பிரகன்சா என்பவன். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை வன்னியிலிருந்து பிரிக்கும் கடல்நீரேரியை ஆறாகக் கருதி அதற்கு “டொன் கொன்ஸ்டன்டினோ ஆறு” என்ற பெயர் நிலப்படத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நிலப்படத்தின் சில இடங்களில் காட்டுப் பன்றி, மரை, நரி, யானை முதலிய விலங்குகளின் படங்கள் உள்ளன. பொதுவாக இவற்றுக்குப் பொருள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அழகுக்கும், வெளியிடங்களை நிரப்புவதற்குமாகவே பெரும்பாலும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால், வன்னிப் பகுதியில் ஒரு யானையும் அதன் மேல் பயணம் செய்யும் ஒரு மனிதனையும் காட்டும் படம் சற்று வேறுபட்டது. மேற்படி மனிதன் நல்ல உடையுடன், தலையில் முடியும் அணிந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. கையில் ஈட்டியும் உள்ளது. (படம்3) இதிலுள்ள மனிதன் குறிப்பாக யாரையாவது குறிக்கக்கூடும் என்றும், இப்படத்துக்கு ஏதாவது பொருள் இருக்கலாம் எனவும் கருதப்பட்டது.

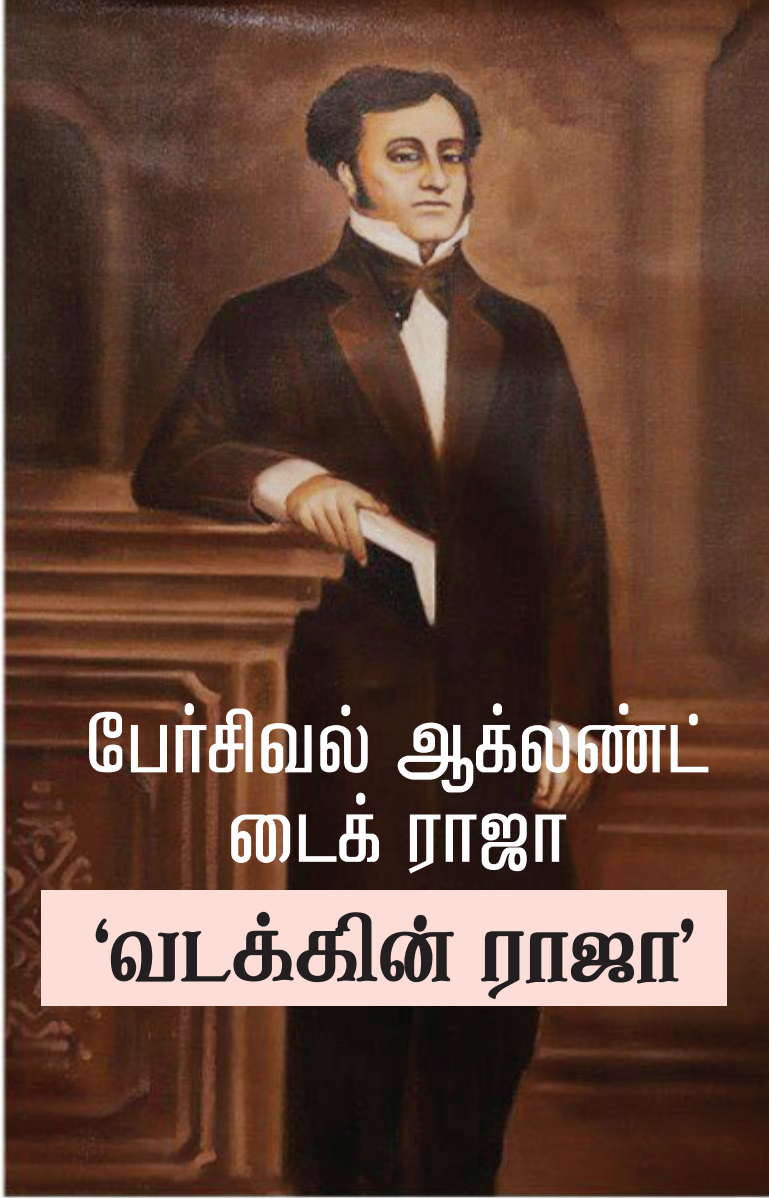
1560 ஆம் ஆண்டில் பிரகன்சா தலைமையில் வந்த போர்த்துக்கேயப் படைகள் நல்லூரைக் கைப்பற்றிய பின்னர், யாழ்ப்பாண அரசன்

முதலாம் சங்கிலி வன்னிக்குள் தப்பிச் சென்றான். அரசனைத் துரத்திச் சென்ற போர்த்துக்கேயப் படைப்பிரிவினர் வன்னிக்குள் அரசன் யானையில் பயணம் செய்ததைக் கண்டதுபற்றிய குறிப்பு போர்த்துக்கேயப் பாதிரியாரான கோட்டு, கேரோஸ் ஆகியோர் எழுதிய நூல்களில் உள்ளது.7 நிலப்படத்தில் யானைமீது பயணம் செய்யும் மனிதனின் படம் இந்த நிகழ்வைக் குறிக்கக்கூடும் என்றும், யானைமீது இருப்பது முதலாம் சங்கிலி மன்னனாக இருக்கலாம் என்றும், டியோகூ டு கோட்டு என்பவரது நூலை மொழிபெயர்த்த டொனால்ட் பெர்கூசன் என்பவர் கருதுகிறார்.

மேற்படி அம்சங்கள், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தொடர்பிலான 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படத்தை வரைந்த சான்செஸ் அறிந்திருந்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Rob van Diessen and Bert Nelemans, Comprehensive Atlas of the Dutch United East India Company - IV Ceylon (Voorburg: Asia Maior/ Atlas Maior, 2010), 28.
2. Dennis N. Fernando, “Peninsular Jaffna from Ancient to Medieval Times: Its Significant Historical and Settlement Aspects”, Journal of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka, New Series, Vol. 32 (1987/88), 67.
3. Fernao De Queyroz, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon vol I, trans. S. G. Perera (New Delhi: Asian Educational Services, 1992), 369376.
4. Queyroz, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon vol I, 359.
5. Queyroz, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon vol I, 353.
6. Queyroz, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon vol I, 55.
7. Queyroz, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon, 368369.
8. Donald Ferguson (trans. and ed.), “History of Ceylon from the Earliest Times to 1600 A. D. as Related by Joao de Barrows and Diogo do Couto,” Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society XX, no. 60 (1908): 194.



பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக் ராஜா

'வடக்கின் ராஜா'

பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக்

ஓவியங்கள் காப்புரிமை:
யாழ்ப்பாண மருத்துவ அருங்காட்சியகம்



லங்கையின் வட மாகாணத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பிரித்தானியாவின் அயலிடப் பிரதிநிதி (PROCONSUL) என்ற பதவியில் (பின்னர் அரசாங்க அதிபர் பதவி) பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக் பணியாற்றினார். இவரே வடக்கின் ராஜா என்ற புகழ் பெற்ற மனிதர் (RAJA OF THE NORTH) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், வடபகுதியிலும் தமிழர்களிடையே டைக்

பேசப்பட்டுவந்துள்ளன. இளைய தலைமுறையினர் அவர் பற்றிய துணுக்குகளையும் சாசகச் செயல்களையும் முதியோர் வாய் மூலமாகக் கேட்டு அறிந்து வைத்திருந்தனர். டைக் 1867 ஆம் ஆண்டு காலமானார். நாட்டார் வழக்காறாக அவரது பெயரும், புகழும் வாழ்க்கைச் சம்பவத்துணுக்குகளும், கதைகளும்



கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

ஆங்கிலத்தில் :

பேராசிரியர் B. E. S. J.

பஸ்தியம்பிள்ளை

மரபுக் கதை நாயகன் போன்று வாய்மொழி மரபுகளால் வியந்து போற்றப்படும் ஒருவராக இருந்துள்ளார். தலைமுறை தலைமுறையாக யாழ்ப்பாணத்தவர் மத்தியில் டைக் பற்றிய கதைகள் பரவலாகப்

பேசப்பட்டு சாதாரண
மக்கள் மனதில்
பதிந்திருந்தன. ஆயினும்
அண்மைக்காலத்து
வளர்ச்சிகளும் மாற்றங்களும்
பழைய கதைகளை
மக்களின் நினைவில்
இருந்து மங்கி மறையச்
செய்துவிட்டன. கடந்து
போன ஒரு காலத்தின்
கவர்ச்சி மிகு வீர புருஷனின்
தனிப்பட்ட வரலாறு
பற்றிய ஆதாரபூர்வமான
தகவல்களைப் பெறுவது
இப்போது கடினமாகி
விட்டது. வடக்கில்
பணியாற்றிய காலத்தில்
தன் ஆட்சிக்கு கீழ்
இருந்த மக்களில் இருந்து
விலகித் தனிமையில் வாழ்ந்து
தனிக்காட்டு ராஜாவாகத்
திகழ்ந்த டைக், பிறர்
அணுகுவதற்கு அஞ்சிய
ஒரு மனிதராக இருந்தார்.
அவரைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் பல
ஆவணப்பதிவுகளும் சமகாலத்தவர்களான
உத்தியோகத்தர்கள் விட்டுச்சென்ற
குறிப்புக்களும் உதவியாக உள்ளன. மிக
குறைந்தளவான தகவல்கள் மூலம் டைக்
பற்றி சுவாரஸ்யமான ஒரு சித்திரம் எமக்குக்
கிடைக்கின்றது.

பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக் 1805 ஆம்
ஆண்டில் பிறந்தார். இங்கிலாந்து நாட்டின்
டெவன் என்ற பகுதியில் வாழ்ந்த குடும்பம்

பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக் 1805 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இங்கிலாந்து நாட்டின்
டெவன் என்ற பகுதியில் வாழ்ந்த குடும்பம் ஒன்றில் உதித்தார். டெவன் பகுதி
மக்கள் கடலோடிகள். டைக்கின் தந்தை சேர் தோமஸ் ஆக்லண்ட்
SOMERSETSHIR என்ற இடத்தின் பிரபுவான தோமஸ் டைக் என்பவரின்
மகளை மணம்புரிந்தார். 18 ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த அத்திருமணத்தின்
பயனாக உதித்தவரே பேர்சிவல் ஆக்லண்ட் டைக். டைக் தனது வாழ்க்கையின்
பெரும் பகுதியை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் உயரதிகாரியாகப் பணி செய்து
கழித்ததோடு இப்பகுதியிலேயே வாழ்ந்து மறைந்தார்.



பழைய யூங்காவில் எஞ்சிய பழைய கச்சேரிக் கட்டடம்
அல்தை ஆளுனர் வளமனை

Image Source : ta.wikipedia.org

ஒன்றில் உதித்தார். டெவன் பகுதி மக்கள்
கடலோடிகள். டைக்கின் தந்தை சேர்
தோமஸ் ஆக்லண்ட் SOMERSETSHIR என்ற
இடத்தின் பிரபுவான தோமஸ் டைக்
என்பவரின் மகளை மணம்புரிந்தார். 18 ஆம்
நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த அத்திருமணத்தின்
பயனாக உதித்தவரே பேர்சிவல் ஆக்லண்ட்
டைக். டைக் தனது வாழ்க்கையின் பெரும்
பகுதியை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின்
உயரதிகாரியாகப் பணி செய்து கழித்ததோடு
இப்பகுதியிலேயே வாழ்ந்து மறைந்தார்.

டைக் பிரித்தானியக்
கடற்படையில்
இணைந்து தன்
உத்தியோக வாழ்க்கையை
ஆரம்பித்தார். பின்னர் 1882
மே மாதம் 15 ஆம் திகதி
இலங்கைச் சிவில் சேவைக்கு
(C. C. S) நியமிக்கப்பட்டார்.
அவர் சிவில் சேவையில்
இணைந்தமை சுவையான
ஒரு கதையாகும். டைக்
இளவயதினராக

இருந்தபோது பிரித்தானியக் கடற்படையின் கப்பலில் ஒரு பணியாளராகக் கடமையாற்றினார். ஒரு தடவை கப்பல் இலங்கை நோக்கிப் பயணித்த போது அக்கப்பலில் பணி செய்த மேல்நிலைப்பதவியில் இருந்த ஹோக்கின்ஸ் என்ற பெண்மணி டைக்கிற்கு உதவியும் ஆறுதலும் வழங்கினார். பின்னாளில் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபராகப் பதவி வகித்த துவைனம் அவர்களின் தாயாரே ஹோக்கின்ஸ் அம்மையார். இலங்கைச் சிவில்சேவையில் இணைந்து கொள்ளுமாறு ஆலோசனை வழங்கி டைக்கிற்கு வழிகாட்டியவர் ஹோக்கின்ஸ் ஆவார்.

எட்வார்ட் பார்ண்ஸ் (1824-1831)

தேசாதிபதியாக இருந்த காலத்தில்

டைக், காலனிய அரசின்

அதிகாரியாகப் பதவி ஏற்றார்.

1824 ஜனவரி 18 ஆம்

திகதி அவர் கொழும்பில்

இருந்த குடியேற்ற

நாட்டுச் காரியதரிசி

அலுவலகத்தில்

துணை

உதவியாளராகப்

பொறுப்பேற்றார்.

1824 மார்ச் 1

ஆம் திகதி அவர்

யாழ்ப்பாணத்தின்

உதவிக் கலக்டராக

நியமனம் பெற்றார்.

1825 பெப்ரவரி 1 ஆம்

திகதி முதல் அவர் அங்கு

நிதி வதிவிட மஜிஸ்திரேட்

பதவிக்கும் நியமிக்கப்பட்டு 1827

பெப்ரவரி வரை கடமையாற்றினார்.

1829 ஒக்டோபரில் டைக்

திருகோணமலையின் மாகாண

மஜிஸ்திரேட் ஆகவும், கலக்டர் ஆகவும்

பணியாற்றினார்.

அங்கிருந்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் கலக்டராக மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் சென்றார். டைக்கின் வடஇலங்கையின் நிர்வாக அதிபதி என்ற பதவியின் சிறப்புமிகு வரலாறு இவ்வாறு ஆரம்பித்தது. டைக் 1867 இல் இறக்கும் வரை யாழ்ப்பாணத்தில் கடமையாற்றினார் . 1843 ஜனவரி மாதம் டைக் கணக்காளர்

நாயகம் பதவியை ஏற்றுக் கொழும்பு செல்லுமாறு வேண்டப்பட்டார். இவரது உத்தியோகத்துறை நண்பரான பிலிப் அன்ஸ்தூதர் (PHILIP ANSTRUTHER) என்பவர் அப் பதவியை ஏற்குமாறு டைக்கைத் தூண்டினார். அன்ஸ்தூதர் டைக்கின் திறமைகளை மதித்துப் போற்றிய ஒருவர். ஆயினும் அப்பதவியில் டைக் நாட்டம் கொண்டவராக இருக்கவில்லை. கணக்காளர் நாயகமாக கொழும்பில் சட்டசபை, நிர்வாக சபை என்ற இரண்டிலும் சேவையாற்றும் மதிப்பிற்குரிய உயர்பதவியில் அமர்த்தப்பட்ட டைக் அப்பதவியில் தொடர விருப்பம் கொள்ளவில்லை. அவ்வாண்டு முடிவதற்குள்ளேயே திரும்பவும் யாழ்ப்பாண கச்சேரிக்கு வந்து வடமாகாணத்தின் நிர்வாக அதிகாரியாகப் பொறுப்பேற்றார். ஆகவே அவர் கணக்காளர் நாயகமாகவும், வருமானக்கட்டுப்பாட்டாளர் ஆகவும் 1843 பெப்ரவரி 8 ஆம் திகதி முதல் குறுகிய காலம் மட்டும் கடமையாற்றினார். ஆயினும் இக்குறுகிய காலப்பகுதியிலும் அவர் மிகத் திறமையாகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் டைக் 4 ஆண்டுகள் உதவி கலக்டர் பதவியிலும், 34 ஆண்டுகள் அரசாங்க அதிபர் பதவியிலும் கடமையாற்றினார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள கோப்பாய் என்ற இடத்திற்கு பணிநிமித்தம் சென்று தங்கியிருந்த போது 1867 ஒக்டோபர் 9 ஆம் திகதி அவர் மரணமடைந்தார்.

1795 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. அக் காலம் முதல் டைக் யாழ்ப்பாணத்திற்கு 1824 இல் வரும் வரை அங்கு நான்கு நிர்வாக அதிகாரிகள் கடமையாற்றினார்கள். இதைவிட 12 கலக்டர்களும் அவ்விடைக்காலத்தில் பணியாற்றினர்.

1867 இல் டைக் காலமானார். ஒரு மாகாணத்தில் இவ்வாறு நீண்டகாலம் ஒரு நிர்வாக அதிகாரி பணியாற்றுவதென்பது பிரித்தானிய காலனித்துவ நிர்வாக வரலாற்றில் தனித்துவம் மிக்க நிகழ்வு என்றே கூறலாம். டைக்கின் தொடக்க காலப் பணிகளையும் சேர்த்து நோக்கும் போது 40 ஆண்டு காலம் இலங்கையில் அவர் கடமையாற்றினார். 1867 இல் டைக் திடீரென மரணமானார்,

அவரின் மரணத்தை யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவருடைய உடல்நிலை நலம் பற்றிய கவலைதரும் செய்திகள் பல முன்னரே வெளிவந்தன. ஆயினும் அவர் வேலைகளை ஒழுங்காகக் கவனித்துக்கொண்டு வந்தார். ஆதலால் அவருக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லை என்றே பலர் நம்பினர். ஆனால் டைக் தனக்கு வரக்கூடிய ஆபத்துப் பற்றிய உள்ளுணர்வு ஒன்றினால் தூண்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தனது முதன்மை உதவியாளராக இருந்தவரும் மன்னாரில் கடமையாற்றியவருமான வில்லியம் குநொவற்றொன் துவைனத்தை அவர் அழைத்துத் தமது நோய் மோசமாகிப் போனால் தனக்கு உதவியளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கும்படி கூறிவைத்தார். துவைனம் 1869 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 15 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் டைக்கின் இடத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார். ஒக்டோபர் 1967 முதல் செப்டெம்பர் 1969 வரையான இடைக்காலத்தில் H.S.O ரஸ்ஸல் என்பவர் இப் பதவியை வகித்தார். 1869 முதல் 1895 வரை துவைனம் வடமாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றினார். துவைனமும் டைக் போன்றே நீண்டகாலம் யாழ்ப்பாணத்தில் கடமையாற்றினார். இதுவும் தனித்துவமான ஒரு விடயம் ஆகும். வட இலங்கையின் தமிழர்கள் துவைனம் பற்றியும் பல கதைகளை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து கூறலாயினர்.

கொழும்பு சென். பீட்டர்ஸ் தேவாலயத்தில் டைக்கின் நினைவாக நினைவுக் கல் ஒன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது கூட்டாளியான சிவில் சேவை உத்தியோகத்தார் ஒருவர் இந்நினைவுக் கல்லை அங்கே நிறுவினார். சிவில் சேவை என்ற உயர் உத்தியோகத்தார்களின் குழுவில் ஒருவராக 40 ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறப்புடன் பணியாற்றிய டைக் அக்குழுவினரிடம் பெற்றிருந்த மதிப்பை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்த நீண்டகால சேவையில் டைக் பல தேசாதிபதிகளின் கீழ் வேலை செய்து, அவர்களின் மதிப்பைப் பெற்றார். பொதுச்சேவையில் அவர் கொண்டிருந்த அளவற்ற பற்று அவரது நிர்வாகத்திற்கு, தன் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த மக்களின்



Sir William Henry Gregory

Image Source : www.npg.org.uk

நலன்கள் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த அக்கறை என்பன அவருக்கு மதிப்பையும் புகழையும் தேடிக்கொடுத்தன; டைக்கின் உடல் யாழ்ப்பாணம் சுண்டிக்குளியில் சென். ஜோன்ஸ் சுவக்காலையில் புதைக்கப்பட்டது. டைக்கிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் கச்சேரி, நீதிமன்றங்கள், சங்க அலுவலகம் போன்ற ஏனைய அலுவலகங்கள் என்பன 5 நாட்களுக்கு மூடப்பட்டு இருந்தன. இவ்வாறு நீண்ட காலம் விடுமுறை வழங்கப்பட்டமை வழமைக்கு மாறான ஒரு நிகழ்வாகும்.

டைக்கைப்பற்றி புகழாரம் சூட்டும் ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதினார். “அவரை மக்கள் அன்போடு நினைவுகொள்வார்கள், சுதேசிகளை அவர் பக்கச்சார்பில்லாமலும், நீதியாகவும் நடத்தினார்.”

டைக் நீண்டகாலம் வடபகுதியில் சேவையாற்றினார் என்பது முக்கியமானதன்று. அவர் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றினார். அவரின் சேவையின் பண்புநலன் சிறப்புடையது என்பதே அவருக்குப் புகழைத்தந்தது. அவரை வடக்கின் ராஜா என்றே கூறலாம். மக்களும் வடக்குப் பகுதியின் அரசனாகவே அவரைப் போற்றினர்

என்றும் மேற்குறித்த எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். படிப்பறிவற்ற சனங்களுக்கு டைக் “கண்கண்ட தெய்வம்” போன்றே தோன்றினார். அக்காலத்தில் மக்கள் டைக்கின் பாதுகாப்பில் தாம் அச்சமின்றி வாழலாம் என நம்பினார். அவர் மீது

விருப்பம் கொண்டனர். சட்டம் ஒழுங்கில் கண்டிப்பான மனிதரான டைக்கின் சில செயல்கள் பலருக்கு அதிர்ச்சியை அளித்தன. டைக்கை கண்டு மக்கள் அஞ்சினர் “இவரைப்போன்று அச்சத்தை ஊட்டிய அரசாங்க அதிபர் வேறு எவரும் இருந்திருக்க முடியாது” மேற்குறித்த மதிப்பீடு சரியானதே. ஏனெனில் டைக்கிற்கு பின்னர் துவைனம் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் நிலைமைகள் மாற்றமடைந்திருந்தன. சட்டசபையில் மக்கள் பிரதிநிதி ஒருவர் இருந்தார். அவர் நியமன உறுப்பினராக சட்டசபையில் பதவிவகித்த போதும் அவரின் அதிகாரங்கள் மெல்ல மெல்லக் கூடிச்சென்றன. அரசாங்க அதிபரின் அதிகாரம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரிகைகள் தோன்றியதும் மக்கள் கல்வியறிவு பெறத் தொடங்கியதும், அரசாங்க அதிபரின் அதிகாரம் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டதாயிற்று. கல்வி அறிவு பெருகியதால் மக்கள் தமது உரிமைகளைப் பற்றி அறிந்து கொண்டனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக போக்குவரத்தும் தொடர்பாடலும் விருத்தியடைந்ததால் வடமாகாணம் பிற இடங்களோடு தொடர்பில்லாது தனிமைப்பட்டதாக இருந்த நிலை மாறியது. இவற்றின் பயனாக டைக்கிற்கு பின்னர் அரசாங்க அதிபராக பதவிவகித்த துவைனம் மீது கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. அவரால் டைக் போன்று மத்திய அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் இருந்து விடுபட்டுச் செயற்பட முடியவில்லை. இதனால் துவைனம் அணுகமுடியாதவராக டைக் போன்று தூரத்தில் வைக்கப்பட்டு அச்சத்தோடு பார்க்கப்பட்ட ஒருவராக இருக்க முடியவில்லை.

டைக்கைக் கண்டதும் யாழ்ப்பாணத்தில் பறங்கியர் இனத்து இளைஞர்கள் தமது தொப்பியைத் தலையில் இருந்து கழற்றி மரியாதை செலுத்துவர். அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் டைக் தலையை அசைப்பதோடு அன்போடு புன்னகை செய்வார் என்றும் கிரெனியர் எழுதுகின்றார்.

டைக்கின் மறைவின் பின்னர் 1906 இல் கூட “அரசாங்கம் என்றால் அக்காலத்தில் திருவாளர் டைக் என்றே கருதப்பட்டது” என்று ஒரு எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டார். “டைக்கை காணும்போது துணிச்சல் மிகுந்த ஒரு இளைஞன் கூடத் திகைத்து போய் அடங்கி ஒருங்கிப்போய் நிற்பான்”. டைக் என்ற மகாவீரன் ஒரு அரசனைப் போலவே பவனி வருவார். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே உள்ள பகுதிகளுக்கு

அவர் சென்ற போது, அவரது வருகை அச்சத்தோடு நோக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் வந்து போனதை மக்கள் மறக்காமல் நினைவில் வைத்திருந்தனர். டைக் கடுமையான போக்கும் நடத்தையும் கொண்டவராய் இருந்த போதும் வடபகுதியின் மக்கள் டைக்கை தமது நண்பனாகப் போற்றினர். இதற்குக் காரணம் டைக் மக்களின் நலன்களில் காட்டிய அக்கறையும், மக்களது நலன்களுக்காக அவர் பிறரோடு எதிர்த்து நின்றமையேயாகும். டைக் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும் பிரபல்யம் பெற்ற ஒருவராக இருந்தார் என்பதை அங்கு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தராய் பணியாற்றிய லியனாட் வூல்வ் (LEONARD WOLF) எழுதியுள்ள குறிப்புக்கள் உணர்த்துகின்றன. “வடக்கின் ராஜா” (RAJA of the North) என்று அழைக்கப்பட்ட அரசாங்க அதிபர் என்று லியனாட் வூல்வ் குறிப்பிட்டார். நீண்ட காலம் பணியாற்றிய டைக் ஒரு சர்வாதிகாரி போன்றே நடந்தார் என்பதை லியனாட் வூல்வின் கூற்று எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இலங்கையில் வாழ்ந்த 40 ஆண்டு காலத்தில் டைக் ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் தனது பிறந்த நாடான இங்கிலாந்துக்கு விடுப்பில் சென்று திரும்பினார்.

இங்கிலாந்து சென்ற அவர் விக்டோரியா என்ற இடத்தில் ரெயில் வண்டியில் இருந்து இறங்கித் தமது ஊருக்குப் போவதற்கு ஒரு மோட்டார் வண்டியைப் பிடித்தார். அவ் வண்டியின் சாரதி டைக்குடன் கடுமையாகவும் குஷியாகவும் நடந்துகொண்டானாம். அதனால் மிகுந்த கோபமடைந்த டைக் உடனடியாகவே யாழ்ப்பாணம்

திரும்பினாராம். அதற்குப் பின்னர் அவர் தம் சொந்த ஊரான இங்கிலாந்திற்கு ஒரு போதும் திரும்பிப் போவதற்கு யோசிக்கவே இல்லை. இக்கதையை லியனாட் வூல்வ் தனது குறிப்பில் சொல்லியிருக்கின்றார். இக்கதை உண்மைதானா என்று ஐயத்தை எழுப்புவதாக இருந்தாலும் வடமாகாணத்தில் டைக் காலத்தின் நிர்வாகத்தின் இயல்பை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய சிறந்த உதாரணமாக இக் கதை உள்ளது. பிரித்தானிய அதிகாரம் டைக்கின் பெயரோடு இணைந்திருந்தது, டைக் என்றால் அது பிரித்தானிய அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடுவதாக இருந்தது. அவர் சர்வதிகாரம் படைத்தவர் போன்று செயல்பட்டார். அவரது செயல்களைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்பதற்கு யாரும் துணியவில்லை. அவரிற்கு எதிர்ப்பும் இருக்கவில்லை. டைக் வடக்கு மக்களின் மனதில் ஆழமான பதிவுகளை விட்டுச் சென்றார்.

டைக் வடக்கின் மாவட்டங்களிற்கு உத்தியோக முறைச் சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொள்ளும் போது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தெற்கு எல்லையில் உள்ள காட்டின் ஊடாக பயணிப்பதுண்டு. அப்போது கிழக்கு நாடுகளின் ராஜாக்கள் போன்றே அவர் பயணிப்பார். குதிரைகள், எருதுகள் பூட்டிய வண்டிகள், பல்லக்குகள் என்பன அவருடன் அணிவகுத்துச் செல்லும். கூடாரமடித்துத் தங்குவதற்குரிய கூடாரங்களும், பெட்டிபடுக்கைகளும் கூலியாட்களால் சுமந்து செல்லப்படும். சமையற்காரர்கள், சேவகர்கள், கூலிகள், இருட்டின் போது தீப்பந்தங்களைப் பிடித்துச் செல்வோர், பரிசாரகர்கள், வண்டிக்காரர்கள் என்று ஒரு பெரும் பட்டாளம் அவருடன் செல்லும். பின்னாளில் நீதிபதியாக இருந்த யோசப் கிரெனியர் என்பவர் டைக்கை கண்டிருக்கின்றார். டைக் “வடக்கின் ராஜா” என்றே அழைக்கப்பட்டார் என்று அவர் கூறியுள்ளார். கிரெனியர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த போது தாம் தமது கண்களால் கண்டதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபர் என்ற முறையில் டைக் அப்பகுதியின் மீது இறுக்கமான பிடியை வைத்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க அதிபர்களாக இருந்தவர்களில் டைக்கிற்கு இணையானவர்கள் எவரும் இல்லை என்று கிரெனியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘டைக் ஒரு ஆங்கிலக் கனவானின் தோற்றத்தை உடையவர்; அவர் உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலைவரை ஒவ்வொரு அங்குலமும் உயர்குல பிரபுவாகவே காட்சி தந்தார்’ என்றும் கிரெனியர் வருணிக்கின்றார். டைக்கைக் கண்டதும் யாழ்ப்பாணத்தில் பறங்கியர் இனத்து இளைஞர்கள் தமது தொப்பியைத் தலையில் இருந்து கழற்றி மரியாதை செலுத்துவர். அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் டைக் தலையை அசைப்பதோடு அன்போடு புன்னகை செய்வார் என்றும் கிரெனியர் எழுதுகின்றார். யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபர் என்ற முறையில் டைக் அப்பகுதியின் மீது இறுக்கமான பிடியை வைத்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க அதிபர்களாக இருந்தவர்களில் டைக்கிற்கு இணையானவர்கள் எவரும் இல்லை என்று கிரெனியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தமது வியாபார, தொழில் அலுவல்கள் நிமித்தம் யாழ்ப்பாணம் சென்ற ஐரோப்பியத் தோட்ட முதலாளிகளும், தரகர்களும் டைக்கின் அகம்பாவமும், அலட்சியமும் மிக்க நடத்தையைப் பற்றி முறைப்பாடு செய்துள்ளனர். அவர்கள் அப்படி முறையிட்டதற்குப் போதிய காரணங்கள் இருந்தன என்பதற்கான சான்றுகள் சில இருக்கின்றன. தேவையில்லாமல் தலையிடுபவர்களைத் தூரத்தே வைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் டைக்கிற்கு நம்பிக்கை இருந்துள்ளது. ஐரோப்பியர்களான இக் கனவான்கள் சிலரது நடத்தை காரணமாக டைக் இவ்வாறாக அவர்களை ஒதுக்கியதில் தவறில்லை என்றே கூறவேண்டும். ஆயினும் காலப்போக்கில் டைக்கில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அவர் சாதுவான மனிதர் போன்று பழகவும் ஆரம்பித்தார். தோட்டமுதலாளிகள், வர்த்தகர்கள் ஆகியோரோடு பின்னர் இணக்கமாக நடந்துகொண்டார். அவர்களும் டைக் உண்மையானவர், மனச்சாட்சிக்கு கட்டுப்பட்ட ஒரு உத்தியோகத்தர் என்பதைக் கண்டு அவரை மதித்தனர். அவருடைய குணஇயல்பு

வெளியார் மீது அகங்காரத்தைக் காட்டும் ஒருவராக அவரை மாற்றியது. கொழும்பில் இருந்த உயர்அதிகாரிகளிடம் கூட அவர் தன் சுதந்திரத்தை விட்டுக்கொடுத்து நடந்தது கிடையாது. மாகாணம் ஒன்றின் அரசு பிரதிநிதி என்ற முறையில் தனது முடிவுகள் பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும் போதெல்லாம் அவர் விட்டுக்கொடுக்காமல் தனது தரத்து உத்தியோகத்தர்களுடன் முரண்பட்டார்.

அன்ஸ்ரூதர் கொழும்பில் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளர் பதவியில் இருந்து நீங்கியபோது அப்பதவியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு டைக் மறுப்புத் தெரிவித்தார். வடபகுதி மக்களின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றுதலும் அக்கறையும் அவர் அப்பதவியை ஏற்கமறுத்ததற்கான காரணமாகும். அக்காலத்தில் ஒரு சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர் அடையக்கூடிய உயர்ந்த பதவியை அவர் நிராகரித்தார். பதவி உயர்வுகளை விடாப்பிடியாக மறுக்கும் இயல்பு அவரிடம் காணப்பட்டது. இதனால் யாவரதும் பெரு விருப்புக்குரிய பதவிகளையும் அப்பதவிகளால் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளையும், அதிகாரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளலாமல் டைக் ஒதுங்கிக்கொண்டார். லண்டன் மாநகரில் டவுனிங் வீதியில் அமைந்திருந்த தலைமை அலுவலகத்தினர் டைக் மீது நல்ல மதிப்பை வைத்திருந்தனர். ஆகையால் அவர் காலனியின் அதிகாரப்படிநிலைகளில் மிகஉயர்ந்த இடங்களுக்கே சென்றிருக்கலாம். டைக்கின் அர்ப்பணிப்பு, பொறுப்புணர்ச்சி ஆகிய குணங்கள் அவரை அக்காலத்தின் சகபாடிகளில் இருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டியது.

டைக்கிற்கு நண்பர்கள் என்று கூறக்கூடியவர்கள் சிலரே இருந்தனர். அவர்களுள் அவரை நன்கு அறிந்தவர்களுள் அன்ஸ்ரூதர் முதன்மையானவர், டைக் உயர் பதவிகளை வகிக்கக்கூடிய தகுதியைப் பெற்றவர் என்று அன்ஸ்ரூதர் கருதினார். அவரது உத்தியோகக் கூட்டாளிகளும் டைக்கின் தொலைநோக்குச் சிந்தனை, ஆற்றல் தர்க்கமுறையில் ஆராயும் திறன், திறனாய்ந்து மதிப்பிடுவதில் முதிர்ச்சி என்பவற்றை அறிந்து வைத்திருந்தனர். அவர் காலனிய அரசாங்கத்தில் உயர் பதவிகளுக்கு ஏற்ற தகுதியுடையவர்

என்றும் கருதினார். டைக் மட்டும் தன்னைப் பற்றி அளவுக்கு மீறிய மதிப்பை வைத்திருக்கவில்லைப் போலும், அல்லது அவர் வடபகுதி மக்கள் மீது கொண்டிருந்த பற்றுதல் காரணமாகத்தான் அன்ஸ்ரூதரின் வெற்றிடத்திற்கு நியமிக்கப்படுவதை ஏற்க மறுத்தார். அன்ஸ்ரூதர் பன்னிரண்டரை ஆண்டுகள் பதவி வகித்த பின் விட்டுச்சென்ற பதவி வெற்றிடத்திற்கு நியமிக்கப்படுவதைத் தவிர்த்து டைக் வடக்கின் ராஜாவாகவே தொடர்ந்து இருந்தார். ஏறக்குறைய முழு வாழ்க்கையையுமே வட பகுதியில் உத்தியோகப் பணியில் கழித்த டைக், அப்பகுதியின் நலன்களை நன்கு உணர்ந்தவராக அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக உழைத்தார். அக்காலத்தில் தொலைவிடமான ஒருபகுதியாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருப்பதை விருப்போடு அவர் தேர்ந்து கொண்டார். சம்பள உயர்வுடன் கூடிய ஊக்குவிப்புகள் எதனாலும் அவரைக் கவர் முடியவில்லை. அதிகாரத்தையும், சலுகைகளையும் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை.

டைக் ஒரேயொரு தடவை இங்கிலாந்திற்குச் சென்றார். அங்கு ஓய்வெடுத்து உடல்நலத்தைப் பேணவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர் விடுப்பில் சென்றார். ஆனால் தனது விடுப்புக் காலம் முடிவதற்கு முன்னரே அவர் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பி வந்தார். காலனியப் பதிவேடுகளில் டைக்கின் இங்கிலாந்துப் பயணம் பற்றி நகைச்சுவையான குறிப்புகள் உள்ளன. தன் சொந்த ஊரில் இருந்தே டைக் அந்நியப்பட்டுப் போய்விட்டார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1860 ஓக்டோபர் மாதம் டைக் விடுப்பில் சென்றபோது யாழ்ப்பாணத்தின் பதில் அரசாங்க அதிபராகத் தமக்கு நம்பிக்கையான ஒருவரையே நியமிக்க வேண்டும் என விரும்பினார். பிளான்செர்கா என்ற பெயருடைய அதிகாரியை அவர் தெரிவுசெய்தார். பிளான்செர்கா இலங்கையரான பறங்கி இனத்தவர். டைக்கின் வற்புறுத்தலால் அரசாங்கம் பிளான்செர்காவை பதில் அரசாங்க அதிபராக நியமித்தது.

டைக்கின் அரசாங்க சேவையை மதிப்பிடும் போது அவர் சேவை செய்த வடமாகாணம் பிரித்தானியர் ஆட்சியில் தொடக்க

காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பழைய மாகாணங்களில் ஒன்று என்பதையும் 1873 வரை அம் மாகாணம் பெரும்நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். தேசாபதி வில்லியம் கிரகரி (1822-1877) புதிதாக வடமத்திய மாகாணத்தை உருவாக்கிய போது வடமாகாணத்தின் ஒருபகுதியைப் பிரித்து புதிய மாகாணத்துடன் சேர்த்தார். அதனால் வடமாகாணத்தின் நிலப்பரப்புச் சுருங்கியது. அரசாங்க அதிபர் டைக்கின் சமகாலத்தவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளில் இருந்து டைக்கின் மாகாண நிர்வாகத்தின் தனித்துவமான பண்புகளை அறிய முடிகின்றது. தோமஸ் ஸ்கின்னர் அரசாங்க அதிபர்களையும் அவரது உதவியாளர்களையும், குறைகூறும் முறையிலான அறிக்கையொன்றை 1848 கலகத்திற்குப் பின்னர் பிரதிநிதிகள் சபைக்குச் சமர்ப்பித்தார். அவர் அரசாங்க அதிபர்களைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லாத ஒருவராவார். ஆயினும் வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் பற்றி அவர் தமது அறிக்கையில் பின்வருமாறு பாராட்டியிருந்தார், ஒரு அரசாங்க அதிபரின் நற்பணியினால், மாகாணத்தின் எல்லாத்தரத்து மக்களும் நன்மை பெற முடியும் என்பதற்கு மாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றார். ஒரு தனிமனிதனின் செல்வாக்கினால் மக்களின் வாழ்வில் பொதுவான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதற்கு அவரின் பணி சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். வடபகுதியில் பொதுவேலைகளின் கட்டுமானப்பணிகள் நடைபெற்ற போது அவை தொடர்பாக தோமஸ் ஸ்கின்னருக்கும் டைக்கிற்கும் தொடர்ந்து சச்சரவுகள் எழுந்தன. அப்படிப்பட்ட தோமஸ் ஸ்கின்னரிடம் இருந்து கிடைத்த இப்புகழுரை டைக்கின் நிர்வாகத் திறனுக்கு சிறந்தவோர் சான்று என்பதில் ஐயமில்லை.

டைக்கிற்கு பின்னர் பணியாற்றியவர்களும் டைக் பற்றி உயர்வாகவே குறிப்பிட்டுள்ளனர். டைக் உருவாக்கிய 'விதிவிலக்கான நிர்வாகி' என்ற விம்பம் மங்காமல் நிலைத்து நின்றது. டைக்கின் உத்தியோக வாழ்க்கை மறக்க முடியாது நிர்வாகத்தின் தொடக்கம்: அவர் மாகாண நிர்வாகிகளுள் தனித்துவம் மிக்கவர்; நாற்பது ஆண்டுகள் அரசாங்க அதிபராக அவர்

கடமையாற்றினார்; அவரிற்கு "வடக்கின் ராஜா" என்ற பெயர் கிடைத்தது என்றும் ஒரு எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

டைக்கிற்கு கிடைத்த மதிப்பும் கௌரவமும் அவரது சேவைக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமேயாகும். அதனை அக்காலப் பதிவுகள் சான்றுப்படுத்துகின்றன. இந்திய சிவில் சேவையுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இலங்கைச் சிவில் சேவைக்குத் தகுதியுடையவர்கள் சேர்ந்து கொள்வது அரிதாகவே இருந்தது. காரணம் பதவி ஏற்றத்திற்கான வாய்ப்புகள், சம்பளம் என்பன குறைவாக இருந்தன. இதனால் இலங்கைச் சிவில் சேவைக்கு டைக் போன்ற வித்தியாசமான நிர்வாகி கிடைத்தமை அரிதான விடயமாகும். அவருடைய சேவையின் சிறப்புத்தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் சில உதாரணங்கள் உள்ளன.

கோல்புறுக் - கமரன் சிபாரிசுகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதனால் இலங்கைச் சிவில்சேவையின் தரம் வீழ்ச்சியடைந்தது. அதன் தரம் தாழ்ந்திருந்த ஒரு கட்டத்தில் அரசாங்கம் சிவில் சேவையின் தரத்தின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் படி இரு உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தது. சிவில் சேவையை முன்னேற்றுவதற்கு என்ன திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறும்படியும் இக்குழு வேண்டப்பட்டது. இவ்வாறு விசாரணையாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டோர் அன்ஸ்ருதரும் டைக்கும் ஆவர். திறமையின் அடிப்படையில் அல்லாது சேவை மூப்பின் படி பதவி உயர்வு வழங்குதல், சம்பளம் குறைவாக இருத்தல், ஓய்வூதியத்தை இல்லாது ஒழித்தமை, சிவில்சேவைக்குள் இருந்தே பதவி உயர்வுகள் வழங்கப்படவேண்டும் என இருந்த விதியைக் கைவிட்டமை ஆகியன சிவில் சேவையின் தரத்தின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் என இவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். மேற்குறித்த காரணங்களால் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர்களிடையே ஒழுக்கம் குறைந்தது என்றும் இவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். குடியேற்ற நாட்டுச்செயலாளரும் இவ்விருவரும் கூறிய கருத்துக்களை ஏற்றுத் தமது கருத்தைக் கூறினார். அன்ஸ்றுதர் - டைக்

அறிக்கை சிவில் சேவையின் பிரச்சினைகளை நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியது. 1845 இல் கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின்

மூலம் அன்ஸூராதர் - டைக் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டன. ஓய்வூதியம் மீளவும் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. சம்பள உயர்வும் அறிவிக்கப்பட்டது. சிவில் சேவைக்கு அச்சேவைக்கு வெளியே உள்ளவர்களைச் சேர்க்கக்கூடாது என்ற விதியும், சேவைமூப்பின்படி, திறமையின் அடிப்படையில் பதவி உயர்வு வழங்கப்படும் விதிமுறையும் உள்ளடக்கப்பட்டுத் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்தோடு அவ்வறிக்கையில் கூறப்பட்ட சிபாரிசுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு செயற்படுத்தியமையும் அவரது அறிவுக் கூர்மையையும், விடயத்தெளிவையும் நிரூபிக்கும் சான்றுகளாகும்.

இலங்கைக் காலனியின் தலைவர் என்ற வகையில் தேசாதிபதியே மாகாண அரசு அதிபர்களின் சேவையை மதிப்பீடு செய்வதற்கு ஆகக்கூடிய தகுதியுடைய ஒருவராக விளங்கினார். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தேசாதிபதிகளுள் சிறப்பு மிக்க நிர்வாகிகளுள் ஒருவரான ஹென்றிவாட் வடமாகாணத்தையும் கிழக்கு மாகாணத்தையும் நிர்வகித்த விதம் பற்றி ஒப்பீட்டு மதிப்பீடொன்றைச் செய்தார். இவ்விரு மாகாணங்களும் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் மாகாணங்களாகும். கிழக்கு மாகாணத்தில் நிர்வாகக் கடமைகளும், நிதிக்கடமைகளும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டிருந்தமையினால் ஊழலும், கடமைகளில் கவனமின்மையும் ஏற்பட்டிருந்தன. இதனால் நிர்வாகத்தில் கட்டுப்பாடு குலைந்தது. கச்சேரி உத்தியோகத்தார்களும், கிராமத்தலைமைகாரரும் தாம் நினைத்தபடி நடக்கத்தொடங்கினர். 30 வருடங்களுக்கு மேலாக மட்டக்களப்பில் கிராமமட்டத்திற்கு சென்று நேரடிப்பரிசோதனைகள் நிகழ்த்தப்படவில்லை. வட மாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபரான டைக் உற்சாகமும் திறமையும் மிக்க நிர்வாகியாகத் திகழ்ந்ததை வார்ட் குறிப்பிடுகின்றார். செயல்துடிப்பு மிக்க உத்தியோகத்தரால் எவ்வளவு சாதிக்க

டைக்கிற்கு கிடைத்த மதிப்பும் கௌரவமும் அவரது சேவைக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமேயாகும். அதனை அக்காலப் பதிவுகள் சான்றுப்படுத்துகின்றன

முடியும் என்பதற்கு வட மாகாணம் சான்றாக விளங்கியது. வார்ட் பரிசோதனைக்காக வட பகுதிக்கு சென்ற போது அவர் சென்ற இடங்களில் உள்ள மக்கள் டைக்கின் சேவையைப் பாராட்டியதையும், எல்லா வகுப்பு மக்களுக்கும் பேதமின்றி டைக் சேவை செய்ததை தமிழ் மக்கள் நன்றியுணர்வோடு போற்றியதையும், நேரில்கண்டும், கேட்டும், வார்ட் திருப்தியுற்றார். டைக் போன்ற கண்டிப்பு மிக்க உத்தியோகத்தார்களே மக்களை மிகவும் கவர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். டைக் தாமாக முன் வந்து தமது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை யாழ்ப்பாணத்தில் சேவை செய்வதற்காக அர்ப்பணித்தார். “நான் அன்றும் இன்றும் தொடர்ச்சியாக யாழ்ப்பாணத்தில் பற்று உள்ளவனாக இருந்துவருகிறேன்” என்று குறிப்பிடும் டைக் யாழ்ப்பாணத்தில் சேவை செய்தபடியால் பணவருவாயினைக் குறைந்த அளவில் பெற்ற போதிலும் அதனை பற்றிப் பொருட்படுத்தவில்லை.

டைக் ஒரு சர்வாதிகாரி போல் நடந்துகொண்டார் என்பதைக் குறிப்பிட்டோம். இச் சர்வாதிகாரம் பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்டதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. வடமாகாணத்தின் செழிப்புக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் உதவும் வகையில் டைக் திறமையோடு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டார். ஆண்டில் இரு முறை மாவட்டங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று அவர் களப்பரிசோதனைகளைச் செய்தார். அவ்வாறு பரிசோதனைக்கான சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட போது, தான் அமைத்த கூடாரங்களில் வாழ்ந்ததை அவர் பெருமைக்குரிய விடயமாகவே கருதினார். “என்னிடம் கூடாரங்கள் அமைக்கும் வசதிகள் உள்ளன. இவ்வாறு கூடாரங்களை அமைத்து வேலை செய்யும் அரசாங்க அதிபர் நான் ஒருவன் மட்டுமே. அயலில் உள்ள இந்தியாவில் உத்தியோகத்தார்கள் அவ்வாறு கூடாரம் அமைத்து தங்குவது கட்டாயமானது. அதற்காக உத்தியோகத்தார்களுக்கு விசேட படிநிறைய வழங்கப்படுகின்றது.” என்று டைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம், தலைநகர் கொழும்பில் இருந்து வெகு தொலைவில் இருந்ததால் போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத அக்காலத்தில் அரசாங்க அதிபர் டைக் கொழும்பின் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விலகித் தனியாகச் செயற்படமுடிந்தது. மத்திய அரசின் கட்டுப்பாடுகள் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது குறைவாகவே இருந்தன. மேற்பார்வையும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலையில் டைக் நினைத்தபடி நடந்துகொள்ள முடிந்தது. கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கான காட்டுப்பாதைகளுடான பயணம் கடினமானது. அக் காலத்தில் தரைப்பயணத்தை விட கடற்பயணம் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தை விரைவில் அடைந்துவிடலாம். இச் சூழ்நிலையில் தனித்து இயங்கிய டைக் “டைக் அரசன்” என்று அழைக்கப்பட்டதில் வியப்பேதும் இல்லை. யாழ்ப்பாணம் என்ற தொலைதூர இடத்தில் பிரித்தானிய ஆட்சியை வலுப்பெறச் செய்த டைக் அப்பகுதி மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டவராக இருந்தார்.

டைக்கிடம் பல குறைபாடுகள் இருந்தன. “டைக் வளைந்து கொடுக்காத பிடிவாதக்காரன். அவருக்கு பொழுதுபோக்கு என்று எதுவும் இருக்கவில்லை. அதனால் அவர் வாழ்க்கையில் பல நன்மைகளை இழந்திருக்கிறார். சுதேசிகளின் நல்வாழ்வு பற்றியே அவர் தனது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி உழைத்தார். பிறரையும் அவ்வாறே உழைக்கத் தூண்டினார். இதயசுத்தியுடன் பணியாற்றினார். இக் காரணத்தால் அவரிடம் இருந்த குறைகளை விட நற்குணங்கள் ஏராளம். இதனால் குறைகள் பெரிதுபடுத்தப்படவில்லை. டைக் மறைந்த பின்னர் 1930 களில் தேசாதிபதியாக இருந்த சேர் வில்லியம் ஹென்றி கிரகெரி அவரைப் பற்றிப் பாராட்டிக் கூறினார். ”அவரது சேவைக்காலம் நீண்டதாக இருந்தது. ஒரு தந்தையைப் போன்று வடமாகாணத்தை நிர்வகித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சில மைல் தொலைவில் உள்ள கோப்பாயில் கூடாரம் அமைத்துத் தங்கியிருந்த போது அவரது மரணம் நிகழ்ந்தது“ என்று கிரகெரி குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்லாண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் மக்கள் அவரை டைக் பிரபு என்ற மரியாதையோடு குறிப்பிட்டனர் என்றும் குறிப்பிடும் கிரகெரி டைக் எவ்வளவுக்கு மக்களால் மதிக்கப்பட்டார் என்பதையும்

எடுத்துக்கூறினார். மக்களிடம் வாய்மொழியாக உள்ள கதைகளின் படி டைக்கிற்கு கோப்பாய் கிராமத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணுடன் தொடர்பு இருந்தமை தெரியவருகிறது. அவருக்கு ஒரு ஆசைநாயகி அக்கிராமத்தில் இருந்தார். அவரை முறைப்படி திருமணம் செய்யாதபோதும் அவ்விடத்திற்கு வந்து அவருடன் இருந்துவிட்டுச் செல்வார். உதவியாளர்கள் புடைசூழ்ந்து வரப் பல பல்லக்குகளும் அணிவகுத்து வரும் டைக் ஆடம்பரமாக கோப்பாய்க்கு வருவார் என்று அதிகார் நாகநாதர் கூறியதாக பெரரா குறிப்பிட்டுள்ளார். இக் கதை உண்மையானதென்றே கொள்ளலாம். டைக் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைபிடித்த நிர்வாகி அல்ல என்பதை இக்கதை மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். அவர் தன்னுடைய சிவில் சேவையைச் சேர்ந்தவர்களான பின்வந்த அரசாங்க அதிபர்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட பழங்கால மாளிகை வீட்டை விட்டுச்சென்றமை அவரது தனிப்பட்ட வாழ்வோடு தொடர்புடைய இன்னொரு சுவையான செய்தி. “பழைய பூங்கா” (Old Park) என அழைக்கப்படும் இம் மாளிகை வீட்டை இன்றுவரை அரசாங்க அதிபர்கள் வாடகை எதுவும் செலுத்தாமல் தமது வாழிடமாக உபயோகித்து வருகின்றனர். பழம்பாணியில் கட்டப்பட்ட மாளிகையில் அரச அதிபர்கள் மட்டும் இவ்வாறு வாடகை இன்றி வாழ்வது டைக்கின் தாராண்மைக்குச் சான்றாகும்.

மேலேகூறியவை டைக்கின் குணஇயல்புகளை நன்கு எடுத்துக்காட்டுவன. இவை அவரது நிர்வாகத்தின் சிறப்பியல்புகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. டைக்கின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆராய்வு உண்மையில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையில் காலனித்துவ நிருவாகம் எவ்வாறு செயற்பட்டது என்பதை காட்டுவதாக உள்ளது.

‘THE RAJAH OF THE NORTH - PERCIVAL ACLAND DYKE - PROCONSUL OF THE BRITISH IN MID NINETEENTH CENTURY NORTHERN SRI LANKA’ என்ற தலைப்பில் 1987ஆம் ஆண்டு Modern Sri Lanka Studies, Vol. 2 ,No. 1 & 2, pp. 173184 என்னும் இதழில் பேராசிரியர் B. E. S. J. பஸ்தியம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையின் தமிழாக்கம்.

மலையக சமூகத்தினரது சமூகநல விடயங்களையும், உயர்கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்வி குறித்த விடயங்களையும், தொழிற்சங்கம், அரசியல் மற்றும் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை பிரச்சினைகளையும், தோட்ட தொழிலாளர்களின் வேதன மாற்றங்கள், அது குறித்த கொள்கைகள், கூட்டு ஒப்பந்த நடவடிக்கைகள் போன்ற விடயங்களையும், வீட்டுரிமை, உணவுப் பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்சினைகளையும் மையப்படுத்தியதாக 'மலையகம் : சமூக - பொருளாதார அரசியல் பரிமாணங்கள்' இந்தத்தொடர் அமைகின்றது. அத்தோடு இந்தத்தொடர் மலையத்தில் தேயிலை கைத்தொழில் மற்றும் சமூக மேம்பாடு தொடர்பான கொள்கை முன்மொழிவுகள், தொழிலாளர்களின் வறுமை, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களையும் வளர்ச்சிப் போக்கு கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கான தீர்வுகள் எவ்வாறு அமையலாம் என்பதற்கான பொறிமுறைகளையும் முன்வைக்கின்றது.



முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி

முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி அவர்கள் 1965ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்று அதே பீடத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி இரண்டு வருடங்களில் நிரந்தர விரிவுரையாளராகினார். 1969இல் இங்கிலாந்தின் மன்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் முதுமாணிப் பட்டத்தைப்பெற்றார்.

1993ஆம் ஆண்டு பேராசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்ற முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி 2006 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தை அலங்கரித்த மலையகத்தின் முதலாவது பேராசிரியர் என்ற சிறப்புக்குரியவர்.

பெருந்தோட்ட வீட்டுத்துறையினரின் உணவுக்கான பாதுகாப்பு



கடந்த சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக இலங்கையில் தொழில்வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதிலும் அந்நியச் செலாவணியை உழைத்துக் கொடுப்பதிலும், 1992 ஆம் ஆண்டு பெருந்தோட்டங்களின் மீதான தீர்வைகள் அகற்றப்படும்வரை அரசாங்க வரிவருவாயின் பெரும்பங்கினை உழைத்துக் கொடுப்பதிலும் பெருந்தோட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களித்து வந்தன. இத்துறையினது பொருளாதாரப்பங்களிப்பில் அண்மைக்காலங்களில் சற்றுத்தளர்ச்சி ஏற்பட்டு வந்துள்ளபோதும் அது இன்னும் பொருளாதாரத்திற்குக் கணிசமான பங்கினை அளித்து வருகின்றது என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை.

இத்துறையில் தொழில்புரியும் தொழிலாளர்கள் நாட்டினது சனத்தொகையில் மிகமோசமான வறுமையின் பிடிக்குள் சிக்கியுள்ள ஒருபிரிவினராக இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். தேயிலை, இறப்பர்த்தோட்டங்களில் பணிபுரிந்து அங்கேயே வாழ்ந்துவரும் அவர்கள் சமூக - பொருளாதார ரீதியான தனிமைப்படுத்தல், இத் தோட்டங்கள் பிரதான தெருவமைப்புக்களிலிருந்து தொலைதூரங்களில் மலைப்பாங்கான பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ளதால் ஏற்படும் புவியியல்ரீதியான





தனிமைப்படுத்தல், அவர்கள் செய்யும் தொழில் ஏனையோரால் கௌரவமான தொழிலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமையால், மொழிரீதியாக அவர்கள் ஓரங்கட்டப்படல் போன்றவற்றாலேயே இவ்வித மோசமான வறுமைநிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். கிரமமான வேலைவாய்ப்புக்கள், இலவசவீட்டுவசதி, அடிப்படைச் சுகாதாரவசதிகள் போன்றன கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தபோதும், பாதுகாப்பான குடிநீர்வசதியும், சமையல் எரிவாயும் இல்லாமையால் அவர்கள் பல்வேறு அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

தோட்டத்தொழிலாளர், தமது உடல் உழைப்பினை விற்பதில் தங்கியிருக்கும் காணியுரிமையற்ற ஒரு குழுவினராவர். நாளாந்த வேதனங்களை உழைக்கும் அவர்களினது மாதாந்தவருமானமானது நாளாந்தவருமானத்தின் அளவு, ஒரு மாதத்தில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் வேலைநாட்களின் எண்ணிக்கை, அவ்வாறு வேலைவழங்கப்படும் நாட்களில் உண்மையிலேயே எத்தனைநாட்களுக்கு

அவர்கள் வேலைக்கு சமூகமளிக்கின்றனர் என்பவற்றில் தங்கியிருக்கும். மறுபக்கத்தில், வேலைக்குசமூகமளிக்கும் நாட்களின் எண்ணிக்கையானது அவர்களது சொந்தஉடல்நலன், குடும்பத்தில் இருக்கும் ஏனையோரது சுகயீனங்களும் வேறுபிரச்சினைகளும், காலநிலைத்தன்மை, அவர்களது சமூகக் கடப்பாடுகள் என்பவற்றில் தங்கியிருக்கும். மாதாந்தவருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் கடைசி இரண்டு காரணிகளும் மாதத்திற்குமாதம் தளம்புவதால் அவர்களது மாதாந்தவருமானங்களும் தளம்பலுக்கு உள்ளாகின்றன. தோட்டத்தொழிலாளர் தமது உணவுத்தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் மாதாந்த வருமானம் பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. மந்தைவளர்ப்பு, காய்கறிச்செய்கை என்பவற்றின் மூலம் ஓரளவு மேலதிக வருமானத்தை உழைத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தபோதும், தொழிலாளர் குடும்பங்களில் ஒருசிலவற்றிற்கு மட்டுமே அவ்விதவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே, தமது உணவுத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு

கிராமிய சிறுநிலவிவசாயிகளோடு ஒப்பிடும்போது தோட்டத்தொழிலாளர் தமது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொள்வதற்கு நடைமுறையிலிருக்கும் சந்தைவிலைகளில் வெளிச்சந்தையில் உணவுப்பண்டங்களைக் கொள்வனவு செய்யவேண்டியநிலையில்



சந்தையில் அதிகரித்துச்செல்லும் விலைவாசிகள் அவர்களது உணவுப்பாதுகாப்பில் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. 2002 க்கும் 2017க்குமிடையே பணஅடிப்படையில் அவர்களது நாளாந்தவேதனம் 396.6 வீதத்தால் அதிகரித்தநிலையில் மெய்வேதனமானது 223.1 வீதத்தாலேயே அதிகரித்தது.



பெரும்பாலான வீட்டுத்துறையினர் தோட்டவேலையின் மூலம் கிடைக்கும் மாதாந்தவருமானங்களிலேயே தங்கி இருக்கவேண்டியுள்ளது. தோட்டத்தொழிலாளரது வருமானங்கள் வழமையாகவே ஏனைய துறைசார்ந்த தொழிலாளர்களது வருமானங்களிலும் பார்க்க குறைந்தமட்டத்திலேயே இருந்துவந்துள்ளன. பெருந்தோட்டங்களின் ஆரம்பக்காலந்தொட்டே வேதனங்களைக் குறைந்தமட்டத்தில் பராமிப்பதற்கு தோட்டமுகாமையாளர் பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். இலங்கையில் அரசதுறையில் பணிபுரியும் பயிற்சியற்ற தொழிலாளரது வருமானம் ரூபா 1516/ ஆகவும், முறைசாரா இறப்பர் உற்பத்தித்துறையில் அது ரூபா 825/ ஆகவும், தேயிலை முறைசாரா உற்பத்தித்துறையில் ரூபா 797/ ஆகவும், நெல் உற்பத்தித்துறையில் ரூபா 1012/ ஆகவும், கட்டடநிர்மாணத்துறையில் ரூபா 1079/ ஆகவும் உள்ளநிலையில் தேயிலைத் தோட்டத்துறையில் அது ரூபா 819/ ஆக உள்ளது.

கிராமிய சிறுநிலவிவசாயிகளோடு ஒப்பிடும்போது தோட்டத்தொழிலாளர் தமது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொள்வதற்கு நடைமுறையிலிருக்கும் சந்தைவிலைகளில் வெளிச்சந்தையில் உணவுப்பண்டங்களைக் கொள்வனவு செய்யவேண்டியநிலையில் உள்ளனர். இதனால் சந்தையில் அதிகரித்துச்செல்லும் விலைவாசிகள் அவர்களது உணவுப்பாதுகாப்பில் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. 2002 க்கும் 2017க்குமிடையே பணஅடிப்படையில் அவர்களது நாளாந்தவேதனம் 396.6 வீதத்தால் அதிகரித்தநிலையில் மெய்வேதனமானது 223.1 வீதத்தாலேயே அதிகரித்தது. இக்காலப்பகுதியில் விலைவாசிகள் அதிகரித்தமையே இதற்கான காரணமாகும். எனவே, பணவேதனத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு மெய்வேதனத்தில் அதேயளவு

அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தத் தவறியது. அதாவது, பணவேதனத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு கொள்வனவு சக்தியில் அதேயளவு அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை.

பெருந்தோட்டத்துறையிலே காணப்படும் மானுடச்சீரழிவு இன்னொரு மோசமான பிரச்சினையாகும். ஊட்டச்சத்தின்மையும் அதனோடு தொடர்புள்ள நோய்களும் இத்துறையில் உயர்மட்டத்தில் உள்ளன. இரத்தச்சோகை, தொற்றுநோய்களான வயிற்றோட்டம், சுவாசப்பையுடன் தொடர்புள்ள நோய்கள், மூட்டுவாத - இதய நோய்கள் என்பன இவற்றுள் முக்கியமானவையாகும். இத்துறையில் நிலவுகின்ற மோசமான சமூக - பொருளாதாரநிலைகளும் மோசமான வேலை நிலைமைகளும் இதற்கான காரணங்களாகும்.

மேற்படி மோசமான சமூக - பொருளாதாரநிலைமைகள் காணப்படும் அதேவேளையில் தோட்டத்தொழிலாளர்களுள் பெரும்பாலானோர் சிறுபான்மைத் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த வந்தேறுகுடிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் அரசாங்க நிர்வாக நடவடிக்கைகளிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறு அரசாங்க சமூகநல செயற்றிட்டங்களிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்படுகின்றனர். பெருந்தோட்ட வீட்டுத்துறையினருக்கு ஓரளவு கிரமமான வருமானத்தை உழைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதோடு, தோட்டமுகாமையாளரால் பல்வேறு நலன்வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுவதைக் காரணமாக வைத்தே அவர்கள் அரசாங்க உணவுப்பாதுகாப்புத் திட்டங்களிலிருந்து ஒதுக்கிவைக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், முகாமையாளரால் செய்து கொடுக்கப்படும் நலன்வசதிகள் பெரிதும் தரங்குன்றியவை என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. மேலும், தனியொரு தொழிலாளியின் மாதாந்த வருமானத்தில் குடும்பத்தாரது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளமுடியாததால் குடும்பத்தில் வயதிற்கு வராத ஏனையோரும் சிலசந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகளுங்கூட ஊழியப்படையில் சேரவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகின்றனர். விசேடவினைத்திறன் இல்லாத இத்தொழிலாளர்கள் தமது உடல்உழைப்பினை விற்பவர்களே என்பது இங்கு கவனத்தில்

கொள்ளப்படவேண்டும். வாழ்க்கைச்செலவு அதிகரித்துச்செல்லும் நிலையில் உற்பத்தித்திறனில் காணப்படும் தேக்கநிலை, அதிகரித்துச் செல்லும் உற்பத்திச்செலவு என்பவற்றால் அவர்களது நாளாந்த வேதனங்களை உயர்த்துவதில் பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. தோட்டத்தொழிலாளர் வீட்டுத்துறையினரிடையே 1980/81இல் 2.35 ஆகவிருந்த தங்கியிருப்போரின் விகிதாசாரம் 1996/97இல் 2.68 வீதமாக உயர்ந்து பின்னர் 2016 இல் 1.8 வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. ஒரு குடும்பத்தில் 2.36 ஆகவிருந்த வருமானம் உழைப்போரின் விகிதாசாரம் 2016 இல் 2.0 ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது. தோட்டவேலையில் ஆர்வமிழந்த இளைஞர்கள் வேலையின்றி இருப்பதனாலேயே இவ்வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. மேற்படி அபிவிருத்திகள் தோட்ட வீட்டுத்துறையினரிடையே உணவுப் பாதுகாப்பைப் பாதித்துள்ளன.

உணவுக்கான பாதுகாப்பு என்பது யாது?

சுறுசுறுப்பானதும் சுகாதாரமானதுமான ஒரு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, போதுமானதும், பாதுகாப்பானதும், சிறந்த ஊட்டச்சத்துக்களைக் கொண்டதும், மக்களுக்கு விருப்பமானதுமான உணவுகள் சமூகத்தில் எல்லாமக்களுக்கும் எல்லாவேளைகளிலும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பதையே உணவுப்பாதுகாப்பு என்பது குறிக்கும். எனினும், சிறந்த ஊட்டச்சத்தினை உறுதிசெய்வதற்கு உணவுப்பாதுகாப்பு மட்டும் போதுமானதன்று. சிறந்த உடல்வளர்ச்சி, அபிவிருத்தி என்பவற்றை உறுதிசெய்யக்கூடிய சுகாதாரப் பராமரிப்புமுறைகள், நீரினது போதுமான கிடைக்குந்தன்மை என்பனவும் முக்கியமானவையாகும். உணவு, சுகநலப்பராமரிப்பு, சுகாதாரம் என்ற மூன்றுமே சிறந்தஊட்டச்சத்துக்கான அடிப்படையான உள்ளீடுகளாகும். இவை இல்லாதவிடத்து ஊட்டச்சத்தின்மை, பசிபட்டினி, சுகயீனம் என்பன ஏற்படலாம். இந்தவிடயத்தில் ஊட்டச்சத்தின்மையால் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகக்கூடிய பெண்கள், குழந்தைகள், சிசுக்கள் ஆகியோருக்கு போதுமான கவனிப்பும் பராமரிப்பும் இருப்பது இன்றியமையாததாகும்.

வீட்டுத்துறையினரின் உணவுப்பாதுகாப்பை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள்

வீட்டுத்துறை உணவுப்பாதுகாப்பை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் பின்வருமாறு:

சந்தைமட்டத்தில் அல்லது சமூகமட்டத்தில் போதுமான அளவு உணவுப்பண்டங்கள் கிடைக்கக்கூடியதாக இருத்தல் அவ்வாறு கிடைக்கப்பெறும் உணவை வீட்டுத்துறையினர் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருத்தல். இது உணவு உட்பட ஏனைய நுகர்வுப்பொருட்களினது விலைகளினதும் வீட்டுத்துறையினரின் வருமானத்தினதும் ஒரு தொழிற்பாடாகும். வீட்டுத்துறையினருக்கு போதுமான வருமானம் இருப்பதோடு, குடும்பத்தில் அதனை உழைப்பவர்கள் யார், அவ்வருமானத்தின் மீதானகட்டுப்பாடு யாரிடம் இருக்கின்றது என்பதும் முக்கியமானவையாகும். ஆண்கள் உழைக்கும் வருமானமும் பெண்கள் உழைக்கும் வருமானமும் வீட்டுத்துறையினரின் நலனின்மீது வித்தியாசமான விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும் என்பது அண்மைக்கால ஆய்வுகளின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. உட்கொள்ளப்படும் ஊட்டச்சத்துக்களை சரியானமுறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் அந்த உணவை உட்கொள்பவரின் உடலினது இயலுமை (இது அவரது தேக ஆரோக்கியத்தில் தங்கியிருக்கும்) ஒரு முக்கியமானபங்கு வகிக்கும். சிறந்த ஊட்டச்சத்தையும் உணவுப்பாதுகாப்பையும் உறுதிசெய்வதில் வீட்டுத்துறையைச் சேர்ந்த பெண்களின் பங்கு முக்கியமானது. உணவுப்பாதுகாப்பை நிர்ணயிக்கும் மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு அம்சங்களையுமே நிர்ணயிப்பதில் அவர்களுக்கு ஒரு முக்கியமானபங்கு உண்டு என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

வருந்தோட்டச் சமூகத்தின் உணவுப் பாதுகாப்பு

ஏற்கனவே கூறியதுபோன்று எல்லாமக்களுக்கும் எல்லாச்சந்தர்ப்பங்களிலுமே போதுமானதும், பாதுகாப்பானதும், ஊட்டச்சத்து நிறைந்ததுமான உணவு பெளதீக ரீதியாகவும், பொருளாதாரரீதியாகவும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பதே உணவுப்பாதுகாப்பு ஆகும். உணவு, சுகநலன் பராமரிப்பு, சுகாதாரம் என்ற மூன்றுமே சிறந்த ஊட்டச்சத்திற்கு அடிப்படையானவையாகும். இவை இல்லாதவிடத்து ஊட்டச்சத்தின்மை, பசி - பட்டினி, கவனிப்பாரற்றநிலை என்பன தலைதாக்கும். உணவுப்பாதுகாப்பானது மொத்தக் குடும்பமட்டத்தில் மட்டுமன்றி, தனிமனிதமட்டத்திலும் உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டும். உதாரணமாக,

வீட்டுத்துறைகளில் பெண்களும், பெண்பிள்ளைகளும் ஊட்டச்சத்தின்மைக்கு உள்ளாகுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. வீட்டுத்துறைமட்டத்தில் உணவுப்பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டுமாயின் உணவுபற்றாக்குறைக்கு ஆளாகக்கூடிய பெண்கள், பிள்ளைகள், சிசுக்கள், முதியோர் ஆகியோருக்கு ஊட்டச்சத்துநிறைந்த போதுமானஅளவு உணவு கிடைப்பது உறுதிசெய்யப்படவேண்டும்.

வருந்தோட்டத்துறையினருக்கு உணவின் கிடைக்குந்தன்மை

பெருந்தோட்டவீட்டுத்துறையினர் ஏற்றுமதிக்காக ஒன்று அல்லது இரண்டு பயிர்களை உற்பத்திசெய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளதால் அவர்கள் தமக்குத் தேவைப்படும் உணவின் பெரும்பகுதியை வெளிச்சந்தைகளிலேயே கொள்வனவு செய்யவேண்டிய கட்டாயத்திலுள்ளனர். எனவே, சந்தையில் இந்த உணவுப்பொருட்களின் கிடைக்குந்தன்மையை உறுதி செய்துகொள்வது முக்கியமானதாகும். நாடு தழுவியரீதியில் உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் பெருந்தோட்டமக்களே கூடுதலான பாதிப்பிற்கு உள்ளாகின்றனர். உதாரணமாக, 1974/75 காலப்பகுதியில் உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது வைத்திய சாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த பல தோட்டமக்கள் ஊட்டச்சத்துபோதாமை காரணமாக உயிரிழக்க நேரிட்டமையை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

எழுபதாம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் இறக்குமதிகள் தாராளமயமாக்கப்பட்டதன் பின்னர் போதுமான உணவுப்பொருட்கள் சந்தையில் கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் கடந்த சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தோட்டப்பிரதேசங்கள் உட்பட நாட்டில் எந்தவொரு பகுதியிலும் உணவுத்தட்டுப்பாடு பதிவுசெய்யப்படவில்லை. என்றாலும், தோட்டங்கள் தொலைதூரங்களில் மலைப்பாங்கான பிரதேசங்களில் இருப்பதாலும், இப்பிரதேசங்களுக்குப் போதுமான போக்குவரத்துவசதிகள் இல்லாததாலும் கடைத்தெருக்களில் கொள்வனவு செய்யும் உணவுப்பண்டங்களை தமது வீடுகளுக்குக் கொண்டுசேர்ப்பதில் இம்மக்கள் பெரும் சிரமங்களை எதிர் கொள்கின்றனர். அவர்களது வீடுகளுக்கு அண்மையிலுள்ள கடைகளில் அவற்றைக்

கொள்வனவுசெய்யும் பொழுது உயர்ந்த விலைகளைச் செலுத்தவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகின்றனர். 1970ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் அரிசியும் கோதுமை மாவும் உணவுப் பங்கீட்டுத்திட்டத்தின் கீழ் தோட்டமுகாமையாளரால் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தன. அந்த ஆண்டில் அது உணவுமுத்திரைத்திட்டமாக மாற்றப்பட்டதால் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பல அத்திட்டத்தின் நன்மைகளை இழந்தன.

வீட்டுத்துறைவருமானத்திலும் உணவுப்பாதுகாப்பிலும் பெண்களின் பங்கு வீட்டுத்துறை குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கான உணவைத் திட்டமிடுதல், அதனைத் தயாரித்தல், பரிமாறுதல் போன்றவற்றிற்கு பெண்களே பொறுப்பாக இருப்பதால் உணவின் மீதான செலவீட்டில் அவர்கள் முக்கிய கவனம் செலுத்துகின்றனர். எனவே, வீட்டுத்துறையின் வருமானம், அதன் உபயோகம் என்பவற்றில் பெண்களுக்கு இருக்கும் கட்டுப்பாட்டிலேயே வீட்டுத்துறையினரின் உணவுப்பாதுகாப்பு தங்கியிருக்கும் எனலாம். நல்ல உணவு உணவுப்பாதுகாப்பு என்பன தொடர்பான சரியான தீர்மானங்களை அவர்களே தேடிக்கொள்வர். ஆண் ஆதிக்கம் நிறைந்த பெருந்தோட்ட வீட்டுத்துறைகளைப் பொறுத்தவரை, வருமானம், அதனைச் செலவழித்தல் என்பவற்றில் ஆண்களே கூடிய ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். இத்துறையில் பொதுவாகப் பெண்களே கூடிய வருமானத்தை உழைத்தபோதிலும் குடும்பவருமானத்தைப் பயன்படுத்துவதில் பெண்களுக்குப் போதிய கட்டுப்பாடு இருப்பதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களது மாதாந்தசம்பளங்கூட ஆண்களாலேயே கையேற்கப்படுகின்றது. இவ்வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை அவர்கள் மது அருந்துதல், புகைத்தல் என்பவற்றில் செலவிட்டு விடுகின்றனர். பெருந்தோட்டத்துறையில் உணவுப்பாதுகாப்பு இன்மையால் பாதிக்கப்படுபவர்களுள் பெண்கள், குடும்ப ஆதரவு இல்லாத வயதுமுதிர்ந்த ஆண்களும் பெண்களும், திருமணமாகாத பெண்கள், விதவைப் பெண்கள், ஆண்களால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் ஆகியோரை

இங்குக் குறிப்பிடலாம். விதவைப் பெண்களும், இளைப்பாறிய பெண்களும் நிலைமை இதை விடவும் மோசமானதாகும்.

உணவு உதவி வழங்கும் திட்டங்கள்

அண்மைக்காலம்வரை அரசாங்க முகவர் நிறுவனங்களும் உள்நாட்டு - வெளிநாட்டு அரசாப்பற்ற நிறுவனங்களும் பல்வேறு உணவு உதவித்திட்டங்களை அமுலாக்கிவந்தன. அரசாங்க உணவு உதவித்திட்டங்கள் பொதுவாக இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டனவாக இருந்தன. உணவின் கிடைக்குந்தன்மையினை உறுதிப்படுத்துதல், மற்றது, கர்ப்பிணிப் பெண்களினதும் சிறார்களினதும் ஊட்டச்சத்துநிலையை மேம்படுத்தல்.

இத்திட்டங்களுள் பின்வருவன முக்கியமானவையாகும்:

1. உணவுமானியத்திட்டம்
2. பாடசாலை சிறுவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம்
3. கொலகெந்த உணவுத்திட்டம்
4. திரிபோஷ பங்கீட்டுத்திட்டம்

இவற்றுள் முதலிரண்டும் நிதிப்பிரச்சினை, பல்வேறு நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் என்பன காரணமாக கைவிடப்பட்டுவிட்டன. Care International நிறுவனத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரிபோஷ திட்டம் அரசாங்க சுகாதாரத்திணைக்களத்தினால் கையேற்கப்பட்டு பின்னர் கைவிடப்பட்டது. உணவு மானியத்திட்டம் உணவுமுத்திரைத்திட்டமாக மாற்றப்பட்டது. உணவு பற்றாக்குறையினால் பாதிக்கப்படுவோருக்கு உணவுவழங்கும் சமூகநலன் வசதிகள் தோட்டத்துறையில் மிக அரிதாகவே உள்ளன. தொழில்வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்கும், சமூக - பொருளாதார உட்கட்டமைப்புக்களை ஏற்படுத்தவும், சிறுதொழில்களுக்கு உதவவும் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சமுர்த்தித்திட்டம் கிராமங்களிற் போன்று தோட்டங்களிலே செயற்படுவதில்லை. சமுர்த்தி உதவியானது குடும்பவருமானத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுவதனால், ஒரு குடும்பத்தில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டோர் வருமானம் உழைக்கும் பெருந்தோட்டக் குடும்பங்களில்

குடும்பவருமானம் சற்றுஉயர்வாக இருப்பதால் அவற்றிற்கு சமுர்த்திஉதவி வழங்கப்படுவது இல்லை. விதவைகளும் முதியோரும் தமது பிள்ளைகளின் குடும்பங்களோடு வாழ்வதால் அவர்களுக்கும் இந்த உதவி கிடைப்பதில்லை. நாட்டின் மொத்தசனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினருக்குக் கிடைக்கும் சமுர்த்திஉதவி தோட்டங்களில் 6.0 வீதமானோருக்கு மட்டுமே கிடைக்கப்பெறுகின்றமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.



நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் உணவின் கிடைக்குதன்மை ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக இல்லாதநிலையில், தோட்டப்புற வீட்டுத்துறைமக்கள் உணவுப் பொருட்களை சந்தையில் கொள்வனவு செய்துகொள்வதற்காக தமது வீட்டுத்துறை வருமானத்தை அல்லது கொள்வனவுசக்தியைஉயர்த்திக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். குறைந்தமட்டத்தில் தளம்பிக் கொண்டு இருக்கும் வருமானத்திற்கு மத்தியில் மேலதிக கொள்வனவுசக்தியை உழைத்துக் கொள்வதற்காக அம்மக்கள் பல்வேறு வழிகளைக் கையாளுகின்றனர்:

- சிறுவர்ஊழியம்: வெளியிடங்களுக்கு பிள்ளைகளை வேலைக்கு அனுப்புவதன் மூலம் மேலதிகவருமானத்தை உழைத்தல். இது பிள்ளைகளது கல்வியையும் ஏனைய அடைவுகளையும் பாதிக்கின்றது.
- மேலதிகவேலைசெய்வதன் மூலம் பெண்கள் தமது வருமானத்தை உயர்த்திக்கொள்ளுதல் (உ+ம்) மேலதிக கொழுந்துபறித்தல்.
- ஓய்வுநாட்களிலும் வேலைநேரம் முடிந்தபின்னரும் தோட்டங்களுக்கு வெளியே மரக்கறிச்செய்கை, மந்தைவளர்ப்பு, சிறுவியாபாரநடவடிக்கை போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதன் மூலம் மேலதிக வருமானத்தை உழைக்க முயலுதல்.
- வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள கடைகளில் உணவுப் பொருட்களை கடனுக்குக் கொள்வனவுசெய்தல். ஆனால் இதற்கு ஒரு எல்லை உண்டு.
- குடும்ப ஆபரணங்களை அடகுவைப்பதன் மூலம் பணத்தை திரட்டிக்கொள்ளுதல்.

ஆனால் இதற்கும் ஒரு எல்லை உண்டு. அதாவது குடும்ப ஆபரணங்களை அடகுவைப்பதன் மூலம் தொடர்ந்து பணத்தை இவ்வாறு திரட்டிக்கொள்ள முடியாது.

- ஓய்வுபெற்றோரும் வீட்டுத்துறை வருமானத்திற்கு உதவுவதற்காக ஏதாவதொரு தொழிலைச்செய்தல். போதியவருமானம் இல்லாத சிலகுடும்பங்கள் தமது உணவுநுகர்வில் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தமுயலும். ஆனால் இது அவர்களது உடல் நலனில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

உணவுப்பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு தனிப்பட்ட வீட்டுத்துறையினரால் இவ்வித முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் உணவுப்பாதுகாப்பின்மை, அதனாலேற்படும் ஊட்டசத்துஇன்மை, இரத்தச்சோகை என்பன குறிப்பாக பெண்கள், பிள்ளைகள் என்போரிடையே சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. உணவுப்பாதுகாப்பில் பருவகாலவேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக, பெப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் வறண்டகாலநிலை காரணமாக தோட்டங்களில் வேலைநாட்கள் குறைக்கப்படுவதால் அவர்களது மாதாந்த வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு அது உணவுப்பிரச்சினையை ஏற்படுத்தும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களது உணவுப்பாதுகாப்பினை உறுதிசெய்வதற்கு அரசாங்கமும் சர்வதேச தாபனங்களும் விசேட செயற்றிட்டங்களை அமுல்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும்.

(தொடரும்)

ஈழம் சார்ந்தும் ஈழப்பிரச்சினை சார்ந்தும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழில்லாத பிற மொழிகளிலும் பல்வேறு நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 2009 இற்கு பின்னர் வெளியாகிய அபுனைவு நூல்களை அவற்றின் சமூக - அரசியல் முக்கியத்துவம் கருதி தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு 'திக்குகள் எட்டும்' என்ற தொடர் வெளிவருகின்றது. இத்தொடரின் மூலம் தமிழ் கூழலுக்கு தமிழில்லாத பரப்பில் நடைபெறும் ஈழம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் அறிமுகமாகும்.



பெண்களின் வன்முறைத் தேர்வும் அரசியல் வகிபாகமும்

நூல் அறிமுகம்

பெண்களின் வன்முறைத் தெரிவு, அதற்கான அகபுற நிர்ப்பந்தங்கள், கள அனுபவங்கள், போருக்குப் பின் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சமூக நெருக்கடிகளை இந்நூல் அனுபவவீதியாகவும் உரையாடல்கள் கதையாடல்கள் வழியாகவும் முன்வைக்கின்றது. இதில் பேசப்படும் அனுபவங்களும் கதையாடல்களும் தகவல்களும் பெரும்பான்மையாக நிலவும் கட்டமைக்கப்பட்ட பார்வைகளைக் கட்டுடைக்கவும் புரிதலை வளர்த்துக்கொள்ளவும் உந்தக்கூடியது. உலகளாவிய பெண் போராளிகளின் அரசியல் வகிபாகத்தினை பெண்ணிய மற்றும் சமூக, பண்பாட்டு, அரசியல் நோக்கு நிலைகளில் விளங்கிக்கொள்ளவும் உதவக்கூடியது. அவை தொடர்பான உடையாடல்களுக்கும் வழிகோலக்கூடியதாகும்.

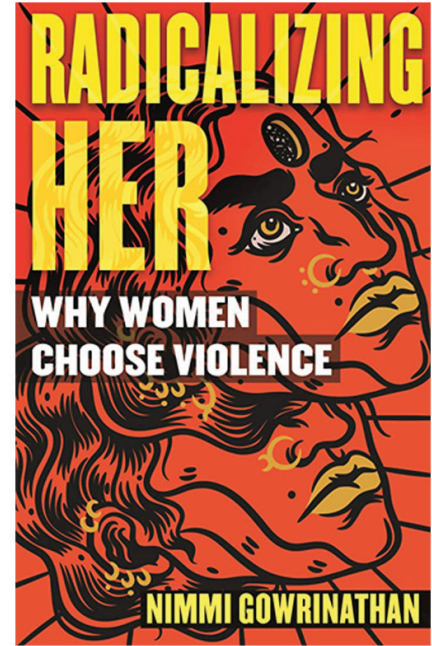
'Radicalizing Her: Why women choose violence' என்ற இந்தப் புத்தகம், பெண்கள் வன்முறையை எதிர்ப்பரசியலாகத் தேர்ந்தெடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்ற புறநிலைகளை அனுபவவப்புகிர்வுகள் ஊடாக முன்வைக்கின்றது. ஈழம், கொலம்பியா, எரித்ரியா, பாகிஸ்தான் உட்பட்ட தேசங்களைச் சேர்ந்த வன்முறையை எதிர்ப்பரசியல் வழிமுறையாகக் கைக்கொண்ட பெண்களின் அனுபவங்கள் பகிரப்படுகின்றன.



சிவராஜா ரூபன்

ரூபன் சிவராஜா அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழி பெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

'எதிர்ப்பரசியல்', 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்' (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு' (திரை நூல் அரங்கு) என்பன இவரது படைப்புகளாகும்.



Radicalizing Her:
Why Women Choose Violence
Image Source : www.ebay.com

இவர் ஈழத்தமிழ்ப் பின்னணியைக் கொண்ட அமெரிக்காவில் வாழும் எழுத்தாளர்.

இவர் பாலினம் மற்றும் வன்முறை சார்ந்த பேசுபொருளில் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருபவர்.

கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்.

இராணுவமயமாக்கல், பாலினம் மற்றும் அரசியல் வன்முறை மற்றும் மனிதாபிமான தலையீடு பற்றிய கல்வியியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் ஊடகப் பத்திகளையும் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர்.



பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். இராணுவமயமாக்கல், பாலினம் மற்றும் அரசியல் வன்முறை மற்றும் மனிதாபிமான தலையீடு பற்றிய கல்வியியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் ஊடகப் பத்திகளையும் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர். பாலின வகிபாகமும் வன்முறையும், பெண் தீவிரவாதம், சமூக இயக்கங்கள், புகலிடப் பிரச்சினைகள், இன மோதல்கள், மற்றும் இலங்கை இனப்பிரச்சினை, இராணுவமயமாக்கல், இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றின் தாக்கம் என்பன கௌரிநாதனின்

ஆர்வத்திற்குரிய ஆய்வுத்துறைகளாக உள்ளன. அவர் Deviarchy என்ற வலைப்பதிவின் ஆசிரியராகவுள்ளதோடு, Foreign Affairs மற்றும் CNN உள்ளிட்ட சர்வதேச ஊடகங்களிலும் கருத்துரைத்து வருகின்றார்.

வன்முறைக்கான நிர்ப்பந்தங்களும் அனுபவங்களும்

பெண்கள் ஆயுதத்தையும் வன்முறையையும் கையிலெடுப்பதற்கான நிர்ப்பந்தங்கள் எவ்வகையான புறச்சூழல்களினால் ஏற்படுகின்றன, போராட்ட அமைப்பில் அவர்களின் அனுபவங்கள், போர்க்கள அனுபவங்கள், போருக்குப் பின்னான சமூக இணைவு சார்ந்து அவர்கள் முகம்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் அனுபவ ரீதியாகப் பேசப்படுகின்றன. பாலினம், வன்முறை மற்றும் அதிகாரம் தொடர்பான சமகால உரையாடல்களுக்கு ஒரு வகையான கண்ணாடியாக இக்கதையாடல்களின் பிரதிபலிப்புகள் உள்ளன. பெண்கள் வன்முறையைத் தேர்ந்துகொள்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படும் அனைத்துவகையான சிக்கலான அகபுறச் சிக்கல்களும் பேசப்படுகின்றன. குடும்ப, சமூக, அரசியல், பொருளாதார, ஆண்மையவாத, அரச ஒடுக்குமுறைகள் குறித்த விபரிப்புகள் உள்ளன.

நூலாசிரியர்

‘எனக்கும் இந்தப் புத்தகத்தில் நான் விபரிக்கும் பெண்களுக்கும் வன்முறை என்பது ஓர் அரசியல் யதார்த்தம்’ என்கிறார் நூலாசிரியர் நிம்மி கௌரிநாதன். பாலினம் மற்றும் அதிகாரம் தொடர்பான உரையாடல்களில் பெண் போராளிகளைத் தவிர்த்துவிட முடியாது என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

இவர் ஈழத்தமிழ்ப் பின்னணியைக் கொண்ட அமெரிக்காவில் வாழும் எழுத்தாளர். இவர் பாலினம் மற்றும் வன்முறை சார்ந்த பேசுபொருளில் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருபவர். கலிபோர்னியா

இதில் விபரிக்கப்படும் பெண் போராளிகள் ஆயுதப் போராட்ட அமைப்பின் அங்கத்தவர்களாகச் செயற்பட்டவர்கள். பெண் போராளிகள் குறித்த மேற்கின் அணுகுமுறை மீதான விமர்சனங்கள் வெளிப்படுகின்றன. பெண்கள் வன்முறையைத் தெரிவுசெய்வதற்கான தனிப்பட்ட மற்றும் அரசியல் காரணிகள் பேசப்படுகின்றன.

‘இயக்கத்தில் இணைந்தது தொடர்பாக எனக்கு எந்தவித வருத்தமும் இல்லை. அடுத்த தலைமுறை செல் சத்தங்களைக் கேட்கக் கூடாது. இயக்கம் இன்று இல்லாமற் போனதையிட்டு நான் கவலை கொள்கிறேன். இப்ப எனக்கிருக்கிற பயமெல்லாம் இத்தனை இராணுவத்தினருக்கு நடுவில் என் மகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதுதான். ஆயுதமேந்தியிருந்த போது இயக்கத்தில் பெண்கள் பாதுகாப்பாக உணர்ந்தனர்’ என்கிறார் முன்னாள் போராளியான நாயகி.

அடிப்படையில் ஆயுத இயக்கங்களில் அங்கம் வகித்தவர்க்கும் பெண் போராளிகள் பற்றிய புரிதற் குறைபாடுகளும், தவறான மதிப்பீடுகளும் பல மட்டங்களிலும் நிலவுகின்றன என்பதை உணர்ந்தமையே இந்நூலை எழுதுவதற்கான தூண்டுதலாக அமைந்ததை நூலாசிரியர் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

‘பயங்கரவாதிகள் என முத்திரை குத்தப்பட்ட பெண்களுக்கு அருகில் எவ்வளவு நெருக்கமாகச் சென்றேனோ, அவ்வளவு அதிகம் அவர்களுடைய முடிவுகள், தீர்மானங்கள் (ஆயுதமேந்திய வன்முறை, எதிர்ப்பரசியல் சார்ந்த அவர்களின் தீர்மானங்கள்) வெகு இயல்பானவையாகத் தெரியத் தொடங்கின’ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒரு பெண் ஆயுதம் ஏந்த நேர்வதானது என்பது அவளுடைய அழிவாக வெளியுலகத்தாற் பார்க்கப்படுகின்றதும் தோற்றப்படுத்துகின்றதுமான நிலை உள்ளது. ஆனால் அவள் (ஒடுக்குமுறைக்காக)

பெண்கள் ஆயுதத்தையும் வன்முறையையும் கையிலெடுப்பதற்கான நிர்ப்பந்தங்கள் எவ்வகையான புறச்சூழல்களினால் ஏற்படுகின்றன, போராட்ட அமைப்பில் அவர்களின் அனுபவங்கள், போர்க்கள அனுபவங்கள், போருக்குப் பின்னான சமூக இணைவு சார்ந்து அவர்கள் முகம்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் அனுபவ ரீதியாகப் பேசப்படுகின்றன. பாலினம், வன்முறை மற்றும் அதிகாரம் தொடர்பான சமகால உரையாடல்களுக்கு ஒரு வகையான கண்ணாடியாக இக்கதையாடல்களின் பிரதிபலிப்புகள் உள்ளன.

இலக்கு வைக்கப்படுவதால் ஆயுதம் ஏந்துகிறாள். எனவே ஆயுதம் ஏந்துவதென்பது அடிப்படையில் ‘எதிர்ப்பின்’ வடிவம் என்பதாக வலியுறுத்துகின்றன இந்நூலில் பெண் போராளிகள் பகிர்ந்திருக்கும் அனுபவங்கள். பெண் ஆயுதமேந்துவது தொடர்பான பொதுப்புத்தியின் கருதுகோள்கள் மற்றும் அனுமானங்கள் சமூகத்தில் நிலவுகின்ற பாலின வகிபாகங்கள் சார்ந்து பெண்களின் இயல்பான பலவீனங்களாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூக நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாடாகும்.

‘இயக்கத்தில் இணையப் பல்வேறு காரணிகள் இருந்தன. தமிழ்க் கலாசார வாழ்வில் பெண்களுக்குப் பல்வேறு சவால்கள் நிலவுகின்றன. ஆனால் முதன்மையாக அரசின் அழிப்பிலிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இணைந்தேன்.’ என்கிறார் நாயகி அவரைப் பொறுத்தவரை எதிர்ப்பு என்பது சமூகக் கூட்டுணர்வு மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான ஆழமான அர்ப்பணிப்பாகும்.

இந்நூலில் ஈழம் மற்றும் கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த பெண் போராளிகளுடனான நேர்காணல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட பகிர்வுகள் முதன்மையாக உள்ளன. அகிலா, நாயகி, கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த சாண்ட்ரா ஆகியோர். ஈழப் போராட்டம், கொலம்பியப் போராட்டம் என்பன அரசு பயங்கரவாதம் மற்றும் ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான

போராட்டங்கள் என்ற வகையில், ஒப்பீட்டளவில் போராட்டத்திற்கான இணைவு என்பதற்கான புறத்தூண்டுதல்கள் ஒரே தன்மை கொண்ட அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. நூலாசிரியர் இருபது ஆண்டுகளாக முன்னெடுத்த (2001 - 2020) உரையாடல்களின், அவதானிப்புகளின் தொகுப்பு இந்நூல்.

கட்டமைக்கப்பட்ட ஒற்றைப் பார்வை 2009 போரின் இறுதியிற் கைதுசெய்யப்பட்டுத் தடுப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்த பெண் போராளி ஒருவரைச் சந்தித்து உரையாடுவதுடன் நூலின் முதல் அத்தியாயம் தொடங்குகின்றது.

பெண் போராளிகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படும் கட்டமைக்கப்பட்ட கதை என்பது அவர்கள் மூளைச் சலவை செய்யப்பட்டு இயக்கத்திற்குள் இணைக்கப்பட்டவர்கள் என்பதாகும். அல்லது ஆயுதக் கவர்ச்சியால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள் என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. ஆனால் அடிப்படையில் அது அப்படியல்ல. இயக்கங்களிற் பெண்களின் பங்களிப்பும் வகிபாகவும் காத்திரமானவையாக இருந்திருக்கின்றன. போராட்ட அமைப்பின் அனைத்து அரசியல், சமூகமயமாக்கல் வடிவங்களிலும் போர் நடவடிக்கைகளிலும் அவற்றின் முன்னேற்றங்கள் பின்னடைவுகள் உட்படப் பெண்களின் பங்களிப்பு இருந்திருக்கின்றது என்கிறார் நிம்மி. அதுவும் முன்னர் இல்லாமலிருந்த அல்லது தடுக்கப்பட்டிருந்த அரசியல் வெளியில் அவர்கள் இயங்கியிருக்கின்றனர்.

போராட்டம் மூலம் பெண் போராளிகள் மத்தியில் ஒரு அரசியல் சுய உணர்வு வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு பெண் போராளி எல்லா வகையான ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்ப்பதற்கான திறன்கொண்டவளாக உருவாகுகின்றாள். அதன் பொருள் ஒரு முன்னோக்கும் தெளிவான அரசியல் இலக்குமுடைய அமைப்பு அவ்வாறு அவளை உருவாக்குவதற்குரிய தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடியது என்பதாகும்.

சிக்கலான சமூக உளவியல்

'நான் இயக்கச் சீருடை அணிந்துகொண்டு துப்பாக்கியோடு நகருக்குட் சென்ற

போது, அனைவரும் என்னைப் பார்க்கும் விதத்தில் ஒருவித மரியாதை தென்பட்டது. ஆனால் இப்போ சீருடை, ஆயுதம் இன்றிச் செல்கிறேன். மனிதர்கள் என்னைக் கண்டவுடன் தமது முகங்களைத் திருப்பிக் கொள்கின்றனர் அல்லது என்னைப் பார்த்து ஏளனம் செய்கின்றனர். போலி நாணயம் போல் எனக்கு மதிப்பேதும் இல்லை.' என்ற கூற்று மேற்கோளாக இடம்பெற்றிருக்கின்றது. இக்கூற்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளராகவிருந்த தமிழினியின் 'கூர்வாளின் நிழலில்' நூலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

தமிழினியின் கூற்று தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் விழிப்புணர்வு மற்றும் சமூகப் பார்வை சார்ந்த சிக்கலான உளவியலின் விளைவுகள். வெளித்தோற்றத்தில் இது ஆயுதப்போரின் தோல்வியின் விளைவாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அதனைத் தாண்டிய சமூக உளவியலின் பின்னணியில் நோக்கப்பட வேண்டியது இதுவாகும்.

2009 மே மாதம் போர் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் போராளிகள் சரணடைய நேர்ந்த சூழல் விபரிக்கப்படுகின்றது:

'ஒரு நாளெனினும் புலிகள் இயக்கத்தில் நீங்கள் இருந்திருந்தாற் கூட கட்டாயம் சரணடைய வேண்டும். சரணடையாவிட்டால் நாம் கண்டுபிடித்துவிடுவோம்'. இராணுவத்தினரின் இந்த அறிவிப்பு போராளிகளின் நம்பிக்கை முழுவதையும் ஒரு இயக்கத்திடமிருந்து வலுக்கட்டாயமாக இழுத்து அரசிடம் கையளிக்கப்பட்ட தருணமாக உணரப்படுகிறது.

'நீங்கள் போரிற் தோற்றுவிட்டீர்கள் முன்னோக்கி நகருங்கள்' என்று இராணுவத்தினர் கூறியதை நினைவுகூரும் அகிலா, அவர்கள் தம்மை நடாத்தும் முறை தம்மைப் பழைய நினைவுகளை மறக்க உதவவில்லை. மாறாக ஏன் போராட உந்தப்பட்டோம் என்பதை நினைவூட்டுவதாகவே இருக்கின்றது என்கிறார்.

தமிழினியின் 'கூர்வாளின் நிழலில்' நூலிலிருந்து மற்றுமொரு மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றது.

'போர் நடந்துகொண்டிருந்த நாட்டில் வாழ்ந்ததால் இயக்கத்தில் இணைய வேண்டிவந்தமை முதன்மைக் காரணியாக இருந்தாலும் - பெண்கள் தொடர்பான எனது குடும்பம், என்னைச் சுற்றியிருந்த குடும்பம் கட்டமைத்து வைத்திருந்த பெண் பற்றிய ஒற்றைத்தன்மையான போக்குகளைக் கட்டுடைக்கவும், எதிர்க்கவுமான ஒரு வாய்ப்பாகவும் கொண்டேன்.'

கொலம்பியப் பெண் போராளியின் அனுபவங்கள்

கொலம்பிய புரட்சிகர ஆயுதப் படையின் (Revolutionary Armed Forces of Colombia - FARC) முன்னாள் கட்டளைத் தளபதியான சாண்ட்ராவுடனான உரையாடல்களில் வெளிவரும் அனுபவங்கள் இந்நூலில் முக்கியமானவை. 2016ஆம் ஆண்டு அந்த அமைப்பிற்கும் கொலம்பிய புரட்சிப் படைக்குமிடையில் சமாதானத் தீர்வு எட்டப்பட்டதையடுத்து, 2017இல் அந்த அமைப்பு கலைக்கப்பட்டது. தான் தற்போது போர்க்களத்தில் இல்லாவிட்டாலும், இப்பொழுதும் தன்னையொரு போராளியாகவும் FARC இன் உறுப்பினராகவும் தன்னை உணர்வதாகக் கூறியிருக்கின்றார். அவர் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் பெண்கள் பிரிவு, குர்திஸ்தான் விடுதலை இயக்கமான பி.கே.கே இன் பெண் போராளிகள் பிரிவு உட்பட்ட உலகின் பெண் போராளிகள் பற்றி வாசித்தறிந்திருக்கின்றார். இரண்டு அமைப்புகளும் தனிநாட்டுக்கான சாத்தியப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தவைகளாகத் தெரிந்தன என்கிறார்.

தான் FARCஇல் இணைந்தபோது, பெண்கள் அரிதாகவே அந்த அமைப்பில் இணைகின்ற சூழல் நிலவியது. FARCஇல் இணைவதென்பது குடும்பத்துடனான தொடர்புகளை முற்றிலும் துண்டிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நிலவியது. எந்தக் குடும்பமும் FARCஉடன் தொடர்புள்ளதைக் காட்டிக்கொள்ள முடியாத, விரும்பாத காலமும் சூழலும் அரசிடமிருந்து ஆபத்துகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழல் நிலவியது.

FARC இயக்கம் அரசியல் மற்றும் இராணுவப் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. இராணுவப் பயிற்சி அனுபவம் மற்றும்

அதன் கடினத்தன்மை குறித்து நூலாசிரியர் வினவியபோது, சாண்ட்ராவின் பதில் இப்படி வெளிப்படுகிறது:

நடத்தைகளின் விலங்குள்

'வாழ்வில் அனைத்தும் ஒரு செயல்முறை சார்ந்தவை. மனிதர்கள் என்பவர்கள், 'பழக்கங்களின்நடத்தைகளின் விலங்குகள்'. ஒரு இயக்கத்திற்காக ஒருவர் எப்பொழுது தன்னை அர்ப்பணிக்கின்ற முடிவினை எடுக்கின்றாரோ, அவரது மனமும் உடலும் பழக்கப்படுதல் தொடர்பான புதிய வழியைக் கண்டடையும். அவர்கள் செயற்பாட்டு விருப்புக் கொண்ட அரசியற் பொருளாகுகின்றனர்.'

தான் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டு அமைப்பில் இணையவில்லை என்றும் தன்னைச் சுற்றி நடந்த அநீதிகளுக்கான எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாகத் தனது இணைவு ஒரு அர்த்தத்தினைக் கொடுத்ததாகக் கூறுகின்றார். இணைவிற்கு முன்னர் வெறுமனே பொதுமக்கள் மீதான சில கொலைகள் மற்றும் சமூக மாற்றத்தை விரும்பிய செயற்பாட்டாளர்கள் மீதான கொலைகளை மட்டும் பார்க்கவில்லை. பாரிய படுகொலைகளைக் கண்டேன் என்கிறார்.

FARC பாலின சமத்துவக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்ட அமைப்பு. அக்கொள்கைகள் அனைத்தும் நடைமுறை யதார்த்தத்தில் பிரதிபலித்தன எனச் சொல்ல முடியாது. அமைப்பில் பெண் போராளிகள் அதிகரித்தபோது, உள்ளக உரையாடல்களும் அதிகம் இடம்பெற்றதாகக் கூறும் சாண்ட்ரா, பெண்களின் திறன்களைச் சில ஆண்கள் ஒத்துக்கொண்டு மதித்தனர் எனவும் சிலர் உரிய முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். தனது படைப்பிரிவில் பெண்கள் மத்தியில் அரசியல் முன்னோக்குகளை வளர்க்க முடிந்ததையிட்டுப் பெருமை கொள்கிறார்.

தான் கொண்டிருந்த சிந்தனைகளுக்கு மிக நெருக்கமாக FARC அமைப்பு இருந்ததாகவும் சமூக நீதிக்காகவும் போராடிய அந்த அமைப்பின் ஓர் அங்கமாக விரும்பியதாகவும் அவர் கூறுகின்றார். சாண்ட்ரா கல்லூரிப் படிப்பின் போது மாணவ அமைப்பின் தலைவராகவும் பின்னர் சமூக மன்றத்

தலைவராகவும் பொறுப்பு வகித்தவர். நூலாசிரியர் இரண்டு கோடை காலங்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியிற் தமிழ்ப் பெண்களுடன் நேரம் செலவிட்டுள்ளார். அதனை கல்வியியல் ஆய்விலிருந்து வேறுபட்ட கள ஆய்வு சார்ந்த ஒரு அரசியற் செயற்பாடாக வரையறை செய்கின்றார். தனது கல்வியியல் வழிகாட்டிகள், இன மோதல்கள் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்கள் தொடர்பான பேரரசியலைப் புறவயமாகக் கற்கச் சொல்லித் தனக்கு ஆலோசனை வழங்கியதாகப் பதிவுசெய்கின்றார். செயற்பாட்டியங்குதலும் பெண்கள் சார்ந்த கற்கையும் அதன் ஒரு பகுதியாக இருக்கவில்லை.

நூலாசிரியர் தன்னனுபவக் கதையாடல்களையும் தனது குடும்பப் பின்னணியிலான சம்பவங்களையும் ஆங்காங்கே விபரிக்கின்றார்.

பெண் போராளிகளின் அரசியல் வகிபாகம்

சிக்கலானதும் வன்முறை தழுவியதுமான வழிமுறைகள் மூலமான பெண்களின் அரசியல் வகிபாகத்தினை அணுகுவதற்கு மாற்று உலகப் பார்வை அவசியமானதாகுகின்றது. இது சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்ட பார்வைகள் இயல்பிற் தெளிவற்றவை. பெண் போராளிகள் பற்றிக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பார்வைகள் பாலினம் தொடர்பாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுப் பேணப்படுகின்ற ஆழமான நம்பிக்கைகளிலிருந்து பிறக்கின்றன. மேலும் அவை ஒடுக்குமுறைக்கான உந்துதலாகவும் உள்ளன.

இயற்கையாகவே ஆண்களை விடப் பெண்கள் மென்மையானவர்கள், அமைதியானவர்கள். பெண்கள் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டு ஆயுதப் போராட்ட இயக்கங்களில் இணைக்கப்படுகின்றனர். தமது வாழ்விற்கு சந்தித்த ஆண்களினால் (அவர்களினாற் பட்ட துன்பங்களின் காரணமாக) இணைகின்றார்கள். பெண்களுக்கு அதிகாரக் கையளிப்பினைச்

பெண்களின் வன்முறைத் தெரிவு, அதற்கான அக புற நிர்ப்பந்தங்கள், கள அனுபவங்கள், போருக்குப் பின் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சமூக நெருக்கடிகளை இந்நூல் அனுபவரீதியாகவும் உரையாடல்கள் கதையாடல்கள் வழியாகவும் முன்வைக்கின்றது

(Women Empowerment) செய்தால், வன்முறை யைத் தெரிவுசெய்வதிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கலாம் மேற்சொன்ன அம்சங்கள் பெண் போராளிகளின் சுய உணர்வு மிக்க அரசியற் தெரிவு, வகிபாகத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடும் போக்குகள், பார்வைகளின் வெளிப்பாடு என்பதை இந்நூலின் கதையாடல்கள் மூலம் ஆசிரியர் நிறுவுகின்றார்.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள எந்தப் பெண்களும் தாம் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டுப் போராட்டத்தில் இணைந்ததாகச் சொல்லவில்லை.

வன்முறைகளின் வேர்

அனைத்து வன்முறைகளுக்கும்மான வேர் அதிகாரத்துவம். 'நான் உன்னைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்பதிலிருந்து பிறக்கின்றது என்பதை பெண்ணியச் சிந்தனையாளர் Rebecca Solnit இன் கூற்றினை மேற்கோள் காட்டுகின்றார். தனிமனித, திருமண, குடும்ப உறவிலிருந்து, சமூகம், அரசு என நிறுமனமயப்பட்ட அனைத்து வன்முறைகளுக்கும் அடிப்படையாக இக்கூற்றுப் பொருந்தக்கூடியது.

பெண்களின் வன்முறைத் தெரிவு, அதற்கான அகபுற நிர்ப்பந்தங்கள், கள அனுபவங்கள், போருக்குப் பின் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சமூக நெருக்கடிகளை இந்நூல் அனுபவரீதியாகவும் உரையாடல்கள் கதையாடல்கள் வழியாகவும் முன்வைக்கின்றது. இதில் பேசப்படும் அனுபவங்களும் கதையாடல்களும் தகவல்களும் பெரும்பான்மையாக நிலவும் கட்டமைக்கப்பட்ட பார்வைகளைக் கட்டுடைக்கவும் புரிதலை வளர்த்துக்கொள்ளவும் உந்தக்கூடியது. உலகளாவிய பெண் போராளிகளின் அரசியல் வகிபாகத்தினை பெண்ணிய மற்றும் சமூக, பண்பாட்டு, அரசியல் நோக்கு நிலைகளில் விளங்கிக்கொள்ளவும் உதவக்கூடியது. அவை தொடர்பான உடையாடல்களுக்கும் வழிகோலக்கூடியதாகும்.

(தொடரும்)

இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கியுள்ள வரலாறு காணாத பொருளாதார நெருக்கடிக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இது தற்செயலாக வெடித்த ஒன்றோ தற்காலிகமான ஒன்றோ அல்ல. இதன் வரலாற்று வேர்கள் ஆழமானவை, நீண்டவை. இந்நிலைமைக்கு நிதிநிர்வாகத்தவறுகளை மாத்திரம் காரணம் காட்டமுடியாது. அதனை விடவும், 1948 முதல் இதுவரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்த செய்த அனைத்து தலைவர்களும் நடத்திய இனவாத அரசியலுக்கு நாடு கொடுத்த விலையே இதுவாகும். இதனை விளக்குவதாகவே இலங்கையின் 'இனவாத அரசியல் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத் தொடர் அமைகிறது. இதன்படி, 1915 க்கு முன்னர் இருந்து இன்றுவரை சிறுபான்மைத் தேசியங்கள் மீது இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்முறை தாக்குதல்களையும், அவற்றின் பின்னணியையும் வரலாற்று பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் நேரடி அனுபவங்கள் ஊடாகவும், நூல்கள், செய்திகள் உள்ளிட்ட ஏனைய ஆதாரங்கள் வழியாகவும் இந்தத் தொடர் ஆராய்கின்றது. இரு பகுதிகளாக அமையவுள்ள இந்தத் தொடரின் முதல் பகுதி, இலங்கையின் இனவாத அரசியலின் தோற்றம் பற்றியும் வளர்ச்சி பற்றியும் இரண்டாம் பகுதி இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடியிலும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் இனவாத அரசியலின் பாத்திரம் பற்றியும் ஆராய்கிறது.



பி. ஏ. காதர்

பி. ஏ. காதர் அவர்கள் நுவரெலியா ராகலையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். அத்துடன் ஆய்வாளராகவும், சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் செயற்பட்டு வருகின்றார். பாவா அப்துல் காதர் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் முக்கியமான வையாக 'சர்வதேச தேசிய இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள்', 'சுயம் நிர்ணயம் உரிமை' மற்றும் 'மேதின வரலாறும் படிப்பினைகளும்' போன்ற நூல்கள் அமைகின்றன.

தொடர்ச்சியான மாற்றுப்பயிர்களின் தேடல்

1867

இல் பத்து ஏக்கரில் தொடங்கப்பட்ட தேயிலை உற்பத்தி 1887 ஆம் ஆண்டில் - இருபது வருடங்களுக்குள் - சுமார்

350,000 ஏக்கராக விரிவடைந்தது. இவ்வளவு விரைவாக தேயிலை வளர்ச்சியடைவதற்கு அழிந்த கோப்பிப் பெருந்தோட்டம் உருவாக்கிவிட்டுச்சென்ற பெருந்தோட்ட நிலங்களையும் கட்டமைப்பையும் அது எளிதாக நிரப்பக்கூடியதாக இருந்தமை தான் காரணம். தேயிலை விளைந்த நிலப்பரப்பு கோப்பி பெருந்தோட்டங்கள் இருந்த நிலப்பரப்பை விடவும் விரிவடைந்து சென்றது. 1890 களில் பெரும்பாலான தேயிலைத்தோட்டங்கள் திம்புள்ள, டிக்கோயா, மஸ்கெலியா, களனிப் பள்ளத்தாக்கு, தொலஸ்பாகே, புஸ்ஸல்லாவ, மாத்தளை ஆகிய பகுதிகளில் மையம் கொண்டிருந்தன. கோப்பி உச்சம் தொட்டபோது எந்தப் பெருந்தோட்டத்தின் அளவும் 400 - 500 ஏக்கரைத் தாண்டவில்லை. ஆனால் 1892 இல் 11 தேயிலைத் தோட்டங்கள் 1,000 ஏக்கருக்கு அதிகமானதாக இருந்தன. அவையாவன டயகம, மதகும்பற, ஸ்பிரிங்

வெல்லி, தம்பதென்ன, கிலன் எல்பின், வட மாத்தளை, பல்லேகெலை, வெஸ்ட்ஹால், கிரேட் வெஸ்டர்ன், ரோத்சைல்ட், லெபனான் என்பனவாகும். இவற்றுள் டயகம 2,343 ஏக்கர் கொண்ட முதலாவது கொம்பனி தோட்டமாகும்.

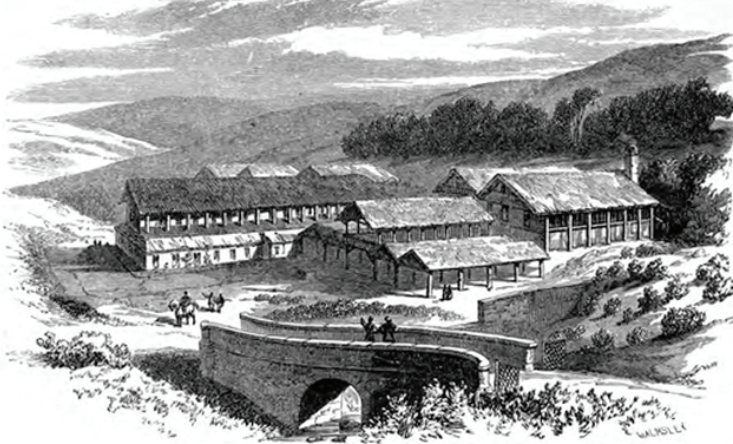


Estate workers, Dimbula area, photographed by Julia Margaret Cameron

Image source - cafebistro.lk

எனினும் 1887 முதல் 1903 வரை நீடித்த உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியில் தேயிலை சிக்கிக்கொண்டது. பெருந்தோட்ட உற்பத்திப் பொருட்களின் விற்பனை பெரும்பாலும் அல்லது முற்று முழுக்க வெளிகாரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுவதன் விளைவு இது. வெளிநாடுகளில் தேயிலை உற்பத்தி அதிகரித்ததாலும் அதன் விலை உலக சந்தையில் வீழ்ச்சியுற்றதாலும் தேயிலைப் பெருந்தோட்டம் முதல் தடவையாக சிக்கலுக்குள்ளானது. மறுபுறத்தில் சாதாரண வணிகமூலதனம் படைத்தவர்களால் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. இக்காலப்பகுதியில் தான் உலக வர்த்தகத்தில் ஏகபோகம் செலுத்துகின்ற புதியவகையிலான இராட்சதக் கம்பனிகளும் ஏகாதிபத்திய அரசு

வெளிநாடுகளில் தேயிலை உற்பத்தி அதிகரித்ததாலும் அதன் விலை உலக சந்தையில் வீழ்ச்சியுற்றதாலும் தேயிலைப் பெருந்தோட்டம் முதல் தடவையாக சிக்கலுக்குள்ளானது.



Main Works at Messrs. Worms' Estates, Pussilawa, Ceylon.

The works at Rothschild, Pussellawa, from William Sabonadière's The Coffee Planter of Ceylon

Image source - cafebistro.lk



Tapping rubber tree sri lanka

Image Source : www.facebook.com/lalangloves/photos

களும் உருவாகின. அதன் பின்னர் பெரும்பாலான தேயிலைத்தோட்டங்கள் இத்தகைய இராட்சதக் கம்பனிகளின் பிடிக்குள் வந்தன.

ரப்பர் பெருந்தோட்டங்கள்

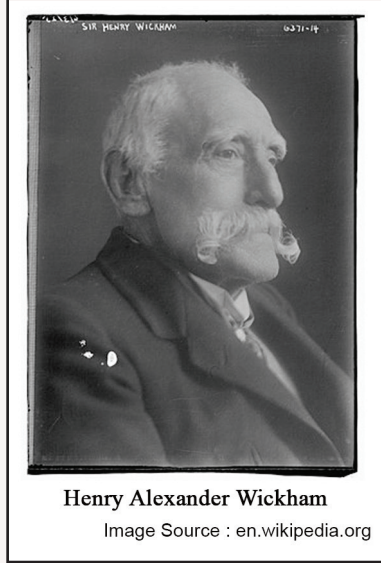
1897-1903 தேயிலை சந்தித்த நெருக்கடியின் மற்றொரு விளைவு யாதெனில் ஒரே பயிரில் தங்கியிராமல் வேறு பயிர்களையும் தேடுகின்ற முயற்சி தொடங்கியதுதான். இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு பயிர்தான் ரப்பர். கார் உற்பத்தி (1885) தொடங்கிய பின்னர் ரப்பரின் தேவை உலக அரங்கில்

அதிகரித்தது. இலங்கைக்கு ரப்பர் அந்நியமான பயிர். எனவே அது இலங்கையில் விளையுமா என்ற பரிசோதனை கவனமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்பரிசோதனை ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் வரலாறு 1876 இல் தொடங்குகிறது. அவ்வாண்டில்தான் அமேசன் சமவெளியில் வளர்ந்த ரப்பர் தோட்டங்களிலிருந்து சேர் ஹென்றி விக்காம் (Sir Henry Wickham) என்பவரால் கடத்தப்பட்ட 1,919 ரப்பர் செடிகள் பிரித்தானியாவிலுள்ள கியூ (Kew) தாவரவியல் பூங்காவில் வெற்றிகரமாக நடப்பட்டது. அங்கிருந்து இலங்கையில்

அப்போது சிலேவைலன்டில் இருந்த கியூ தாவரவியல் பூங்காவுக்கு ரப்பர் கன்றுகள் கொண்டுவரப்பட்டு நடுகை பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் தாவரவியல் பூங்கா பின்னர் 1813 இல் களுத்துறைக்கும் அதன்பின்னர் 1821 இல் பெரதெனியாவுக்கும் மாற்றப்பட்டது. இங்கு ரப்பர் பயிர் பரிசோதனை வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது.

1890 இல் இலங்கையில் ரப்பர் வெறுமனே 678 ஏக்கரில் களுத்துறைப் பகுதிகளில் மாத்திரம் பயிரிடப்பட்டது. விரைவில் அது 1500 அடிக்கு கீழ்ப்பட்ட தாழ்நிலங்களில் பரவத்தொடங்கியது. 1905 முதல் 1910 வரையிலான காலப்பகுதியில் ரப்பர் உற்பத்தி வேகம் கண்டது. இதில் தேயிலைப் பெருந்தோட்ட

பொருளாதா ரத்தைப் போலல்லாது சுதேச சிற்றுடை மையா ளர்களும் உள்ளூர் தனவந்தர்களும் பெருமளவில் ஈடுபட்டனர். அதற்குக் காரணம் ரப்பர் உற்பத்திக்கு பெருமளவு முதலீடு தேவைப்படவில்லை என்பது தான். மிகச்சிறிய அளவிலேதான் வெளிநாட்டு முதலீடு இத்துறையில் இருந்தது. தேயிலையைப்போலவே ரப்பர் பெருந்தோட்டத்துக்கும் வருடம்தோறும் வேலைசெய்கின்ற நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். ஆயினும் தேயிலை பெருந்தோட்டங்களுக்கு தேவையான அளவு பெருந்தொகையான தொழிலாளர்கள் இங்கு தேவைப்படவில்லை. அத்துடன் ரப்பர்த் தோட்டங்களில் ஆரம்பம் முதலே கிராமிய சிங்களத் தொழிலாளர் வேலை செய்தனர். இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய விடயம் ஒன்றுள்ளது. அதுதான் கோப்பியும் தேயிலையும் பெரும்பாலும் அதுவரை மனிதர் வாழ்ந்திராத உயர் மலைப்பகுதிகளில் செழித்து



Henry Alexander Wickham
Image Source : en.wikipedia.org



Sir Henry Wickham (1846-1928) standing by the largest original plantation rubber tree grown from seed

Image Source : www.gettyimages.no

வளர்ந்த அதே சமயம் ரப்பர் மரபுரிதியான பொருளாதாரம் நிலைபெற்றிருந்த தாழ்நிலக் கிராமப்பகுதிகளில் பரவியது. 1910 ஆம் ஆண்டளவில் ரப்பர் தென்னை யைப் பின்தள்ளிக்கொண்டு அந்நியச் செலவாணியை ஈட்டித்தருவதில் இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்தது. 1904 இல் சுமார் 25,000 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்ட ரப்பர் ஆறு வருடங்களில் (1910) 203,000 ஏக்கராகவும் 1934ல் அது சுமார் 600,000 ஏக்கராகவும் விரிந்தது.

தென்னை

ஏற்கனவே தென்னை இங்கு பெருந்தோட்டமாக உருவாகத்தொடங்கிவிட்டது. தென்னையும் இலங்கைக்கு அந்நியமான பயிராக இருந்தபோதும் அது நீண்டகாலமாக வீட்டுத்தோட்டப் பயிராக இருந்து

முடிக்குரிய காணிகள் விற்பனைக்குள்ளான காலத்தில் 1880 களில் வட மேற்கு மாகாணத்தில் 200 முதல் 300 சதவீத தென்னை உற்பத்தி பெருகியது. ஏக்கர் பரப்பளவைப் பொறுத்தளவில் தேயிலை ரப்பர் ஆகிய இரு பயிர்கள் விளைந்த பெருந்தோட்டங்களின் கூட்டுத்தொகையைவிட தென்னை விளைந்த நிலப்பரப்பின் அளவு அதிகமாக இருந்தது.

வந்துள்ளது. தேயிலையும் ரப்பரும் இலங்கை மக்களின் நுகர்வுப் பண்டமாக இல்லாதபோதும் தென்னை அவர்களினால் பயன்படுத்தப்படும் உணவுப் பண்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இது தெற்கு, மேற்கு, கிழக்கு, வடக்கு பிரதேசங்களில் செழித்து வளர்ந்தது. 1840 களில் இருந்தே ஐரோப்பியர் யாழ். குடா நாட்டிலும், மட்டக்களப்பிலும், தென் மேற்கில் சில பகுதிகளிலும் தென்னையைப் பயிரிட்டனர். 1860 களிலிருந்தே தென்னை உற்பத்தி வேகமடைந்தது. இக்காலப்பகுதியில் 250,00 ஏக்கராக இருந்த தென்னை இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலாவது தசாப்தத்தில் 850,000 ஏக்கராக பரவியிருந்தது. இவற்றுள் கணிசமானவை கோப்பியின் வீழ்ச்சிக்கு முன்னமே உருவாகிவிட்டன.

இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய ஒருவிடயம் யாதெனில் முடிக்குரிய காணிகள் விற்பனைக்குள்ளான காலத்தில் 1880 களில் வட மேற்கு மாகாணத்தில் 200 முதல் 300 சதவீத தென்னை உற்பத்தி பெருகியது. ஏக்கர் பரப்பளவைப் பொறுத்தளவில் தேயிலை ரப்பர் ஆகிய இரு பயிர்கள் விளைந்த பெருந்தோட்டங்களின் கூட்டுத்தொகையைவிட தென்னை விளைந்த நிலப்பரப்பின் அளவு அதிகமாக இருந்தது. குறிப்பாக கோப்பி - தேயிலை விளைந்த பகுதிகளுக்கு வெளியே கொழும்பு, சிலாபம், குருநாகல் ஆகிய நகரங்களை இணைக்கும் தாழ்நிலப்பரப்பின் முக்கோணப் பகுதிகளில் தென்னை செழிப்பாக வளர்ந்தது. கே. எம். டி. சில்வா தென்னை பெருந்தோட்டம் தொடர்பாக அதன் நான்கு பின்வரும் விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்: முதலாவதாக, தென்னைப் பெருந்தோட்ட உற்பத்தியில் ஈடுபட்டோர்களில் சுதேச தனவந்தர்களே - குறிப்பாக கரையோரச்

சிங்களவரே அறுதிப் பெரும்பான்மையினர். சிறியளவில் சுதேசத் தமிழர்களும் இவர்களில் அடங்குவர். 1890 களில் ஐரோப்பிய முதலீட்டாளர்களின் தொகை ஐந்து சத வீதத்தைத் தாண்டவில்லை. தென்னையைப் பயிரிடுவதற்கு அதிக மூலதனம் தேவைப்படவில்லை. அத்துடன் தென்னையைப் பராமரிப்பது மிக எளிதாக இருந்தது. இதனால் சுதேச தனவந்தர் அதிகளவில் ஈடுபட முடிந்தது. இரண்டாவதாக, பெரும்பாலான தென்னைத் தோட்டங்கள் சிற்றுடைமையாகவே இருந்தன. பெரும்பாலும் அவை நெல் விளைந்த நிலங்களில் உருவாகின. 1900 ஆம் ஆண்டில் பத்து சதவீதமான தென்னைத் தோட்டங்கள் மாத்திரமே பெருந்தோட்டங்களாக இருந்தன. மூன்றாவதாக, கோப்பி, தேயிலைப் பயிர்களைப்போலல்லாது தென்னைத்தோட்டங்களுக்கு அதிக அளவு நிரந்தரத் தொழிலாளர் தேவைப்படவில்லை. அத்துடன் அது கிராமியப் பொருளாதாரத்தோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தது. கிராமவாசிகள் தமது வயல்களில் செய்யும் வேலை பாதிக்கப்படாமல் மேலதிக வேலை வாய்ப்பையும், நெல்விளைச்சல் ஓய்ந்தபின்னர் அவர்களுக்கு தொழிலையும் அது வழங்கியது. (அத்துடன் அவர்களது உணவுக்கு தேவையான தேங்காய், தேங்காயெண்ணெய், பதனீர், கள்ளு ஆகியவற்றையும், விறகாக காய்ந்த தென்னோலைகளையும் உரித்த தேங்காய் மட்டையையும், குடிசைக்கும் வேலிக்கும் தேவையான கிடுகுகளையும் அது வழங்கியது). நான்காவதாக, தென்னைத் தோட்டங்களின் வளர்ச்சி போக்குவரத்துப் பாதைகளையும், ரயில்வே சேவைகளையும் இவை விளைந்த பிரதேசங்களுக்கு விஸ்தரிக்க காரணமாயமைந்தது.

பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தின் தாக்கம்

பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் இலங்கை நிலப்பிரபுத்துவ நாடாக பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பொற்காலம் முடிவுக்கு வந்து நீண்ட காலமாகிவிட்டிருந்தது. அதன் இறங்குமுக காலகட்டத்தில் தேக்க நிலையை அது எட்டிக்கொண்டிருந்தது. வரலாற்றாசிரியர் எம். ஜி. மெண்டிஸ் கூறுவதைப்போல 1505 இல் போர்த்துகேயர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் வரை இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கையில் சகல அம்சங்களிலும் இந்தியாவின் தாக்கம் மேலோங்கியிருந்தது.

அப்போது இலங்கை ஒரு தீவாக இருந்ததே தவிர ஒரே நாடாக இருக்கவில்லை. பல்வேறு சிற்றசுகளாக பிளவுபட்டுக்கிடந்தது. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள நிலங்களிலும் ஆறுகளை ஒட்டிய வெளிகளிலும், மலைச்சரிவுகளிலும் அமைந்த நெல்வயல்களை மையமாகக் கொண்ட கிராமங்களின் தொகுப்பாகவே அது இருந்தது. ஒரு கிராமத்துக்கும் இன்னொரு கிராமத்துக்கும் இடையே கூட அரிதாகவே தொடர்பு இருந்தது. சனத்தொகை மிகக்குறைவாக இருந்தது. தேவைகள் மிகக்குறைவாக இருந்தன. கிராமங்களில் வயல்களை அண்டிய மேட்டு நிலத்தில் வறிய விவசாயிகளினதும் சில கைவினைஞர்களினதும் குடிசைகள் இருந்தன. ஒதுக்குப்புறமாக நிலச்சுவாந்தார்களின் மண்வீடுகள் இருந்தன. அன்றைய சில நகரங்களில் பிரதானிகளின் மாடங்கள், மதபீடங்கள், அரச மாளிகைகள் காணப்பட்டன.

விளைச்சல் நிலங்களைத்தவிர ஆடு, மாடு, எருமை, கழுதை ஆகிய கால்நடைகளுக்குத் தேவையான மேய்ச்சல் நிலங்களும் ஆங்காங்கு காணப்பட்டன. அவற்றைத்தவிர ஏனைய நிலங்கள் மனித நடமாட்டமற்ற அடர்ந்த காடுகளாக இருந்தன. கிராமங்களில் இருந்து நகரங்களில் வாழ்வோருக்குத் தேவையான உணவும், வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துக்கான பொருட்களை தொலைதூர கிராமங்களில் இருந்து கொண்டு செல்வதற்கும் மாட்டு மந்தைக் கூட்டங்களும் கழுதைக் கூட்டங்களும்



தென்னை பயிர்செய்கை

Image Source : tamilavani.com/srilanka

பயன்படுத்தப்பட்டன. சில இடங்களில் மாத்திரம், குறிப்பாக அன்றைய நகரங்களை அண்டிய பகுதிகளில் மாட்டுவண்டிப் பாதைகள் இருந்தன அரசர்களும் பிரதானிகளும் குதிரைவண்டியை அல்லது தேரைப் பயன்படுத்தினர். பெரும்பாலான கிராமங்களில் ஒற்றையடி நடைப்பாதையே காணப்பட்டது. மத யாத்திரைக்காக கதிர்காமம் செல்வதும் சிவனொளிபாத மலை செல்வதும் கண்டி தலதாமாளிகைக்கும் செல்வதும் தான் இவர்களது தூரப்பயணங்களாக இருந்தன. வசதி படைத்தோரும் அதிகாரத்தில் இருந்தோரும் பல்லக்கில் சுமந்து

செல்லப்பட்டனர். அதுவரை சுயதேவை - கிராமிய பொருளாதாரமே நிலவியது. நிலவுடமையாளர்= பண்ணை அடிமைகள் உறவு வித்தியாசமானமுறையில் வேருன்றியிருந்தது. கிறிஸ்தவ மதமோ, ஐரோப்பிய மொழிகளோ இருக்கவில்லை. பறங்கியரோ, மலையகத் தமிழர்களோ அன்று குடியிருக்கவில்லை. இந்து மதத்தின் தாக்கம் - சாதிமுறைக்கு எதிராகத்தொடங்கப்பட்ட பெளத்த சித்தாந்தம் சாதி கட்டமைப்பைக்கொண்ட ஒரு மதமாக மாறும் அளவுக்கு - அதிகமாக இருந்தது. இஸ்லாம் மதம் இருந்தது. அதைப் பின்பற்றுவோரிடையே சாதிப் பிரிவினை இல்லாதபோதும் வர்க்க அடிப்படையிலான பிளவு துலக்கமாகக் காணப்பட்டது. நிலவுடைமையாளரின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் அரணாக அரசர்கள் செயல்பட்டனர். இதனைத்தவிர நிலவுடமை - மத நிறுவனங்களும், பிரதானிகளும் பிரதான வகுப்பினராகத் திகழ்ந்தனர்.

மின்சாரமோ, மோட்டார் வாகனங்களோ அப்போது இருக்கவில்லை. செய்தித் தாள்கள் எதுவும் வெளியாகவில்லை. வியாபாரக்கடைகள் என்பன இன்றைய அர்த்தத்தில் அன்று காணப்படவில்லை. தீவின் தென் மேற்குப் பகுதியில் இயற்கையாக கராம்பு விளைந்ததாலும், வீட்டுத் தோட்டங்களில் பாக்கு வளர்ந்ததாலும் அவற்றைக் கொள்வனவு செய்யும் முஸ்லிம் வர்த்தகரிடமிருந்து அப்போது கடல்வர்த்தகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய அராபியர்கள் அவற்றை பிரதானமாக கொழும்புத் துறைமுகத்துக்கு வந்து வாங்கிச்சென்றனர். உள்நாட்டு



Tapping rubber tree sri lanka
Image Source : www.alamy.com



Tapping rubber tree sri lanka
Image Source : www.alamy.com

வர்த்தகத்தில் பண்டமாற்று முறையே பொதுவான நடைமுறையாக இருந்தது.

போர்த்துகேயர் இலங்கையில் கால் பதித்த 1505 காலப்பகுதியில் இன்னும் தொலைபேசியோ வானொலியோ, விமானமோ, விரைவாக ஓடும், நீராவிக்கப்பல்களோ கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனவே ஒரு மடலை இலங்கையில் இருந்து போர்த்துக்கல்லுக்கு அனுப்பி அதற்கு பதில் கிடைப்பதற்கு ஒருவருடம் முதல் இரண்டு வருடங்கள் பிடித்தன. ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் கால்பதித்த 1658 லும் இதுவே நிலைமையாக இருந்தது. 1787 இல் முதலாவது நீராவியால் இயங்கும் படகும், 1830 களில் சாமுவேல் மோர்ஸ் கண்டுபிடித்த தந்தி அனுப்பும் முறையும் நடைமுறைக்கு வந்தபின்னர் தொலைத்தொடர்பு புதிய பாய்ச்சலைக் கண்டது. 1876 இல் தொலைபேசியும் 1890 களில் வானொலியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபின்னர் சில நிமிடங்களில் அவசரத் தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

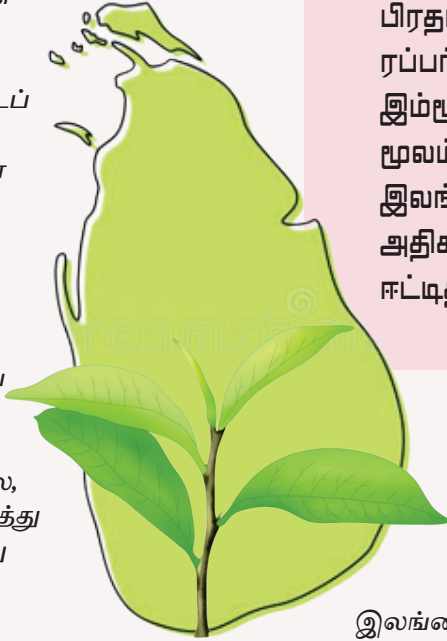
பிரித்தானியர் இலங்கையைத் தமது காலனித்துவப் பிடிக்குள் 1796 இல் கொண்டுவந்தபோது அவர்களே உலகில் மிகவும் முன்னேறிய உற்பத்திமுறையைக் கொண்டிருந்தனர். சூரியன் அஸ்தமிக்காத அவர்களது விரிந்த சாம்ராஜ்யம் உதயமாகிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இலங்கையோ இன்னும் பின்தங்கிய - நிலப்பிரபுத்துவ - சுயதேவைப் பொருளாதாரத்தையே கொண்டிருந்தது. இந்தியாவில் காணப்பட்ட முன்னோடி தொழில்மயமாக்கப்பட்ட முகலாய வங்காளம் (Protoindustrialized Mughal Bengal)

போன்ற ஆரம்ப முதலாளித்துவ வளர்ச்சி இங்கு காணப்படவில்லை. பிரித்தானியர் கண்டியை 1815 இல் கைப்பற்றி முழு இலங்கையையும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்த பின்னர்தான், குறிப்பாக 1823 இல் மலையகத்தில் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் தான் இலங்கையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

பாரம்பரிய பொருளாதாரத்தை பின் தள்ளிய பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம்

இலங்கையின் வரலாற்றின் எக்காலப்பகுதியிலும் இடம்பெறாத சூறாவளி வேகத்தில் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் விரிவடைந்தது. அதன் பின்னர் நீண்ட காலம் 150 வருடங்களுக்கு மேலாக இலங்கையின் பொருளாதாரம் பெருந்தோட்டங்களையே தங்கியிருந்தது. முதலாவதாகவும் பிரதானமாகவும் தேயிலை, அடுத்து ரப்பர் அதையடுத்து தென்னை என இம்மூன்று பெருந்தோட்டங்களின் மூலம் கிடைத்த வருமானமே இலங்கையின் 90% சதவீதத்துக்கும் அதிகமான அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தந்தது.

பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு பிரித்தானிய காலனித்துவ அரசு முன்னுரிமை அளித்தமைக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. இலங்கையில் பெருந்தோட்டமாக நெல்லுற்பத்தி செய்வதைவிட கோப்பி, தேயிலை, ரப்பர் ஆகிய காசுப்பயிர்களை பெருந்தோட்ட முறையில் உற்பத்தி செய்வது இலாபகரமானதாக இருந்தது. கடற் போக்குவரத்து அதிகரித்து சர்வதேச வர்த்தகம் வளர்ச்சியுற்று சர்வதேச சந்தைவிரிவடைந்தபோது தேயிலை, ரப்பர் ஆகியவற்றுக்கு கிராக்கி ஏற்பட்டது. இவை



இலங்கையின் வரலாற்றின் எக்காலப்பகுதியிலும் இடம்பெறாத சூறாவளி வேகத்தில் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் விரிவடைந்தது. அதன் பின்னர் நீண்ட காலம் 150 வருடங்களுக்கு மேலாக இலங்கையின் பொருளாதாரம் பெருந்தோட்டங்களையே தங்கியிருந்தது. முதலாவதாகவும் பிரதானமாகவும் தேயிலை, அடுத்து ரப்பர் அதையடுத்து தென்னை என இம்மூன்று பெருந்தோட்டங்களின் மூலம் கிடைத்த வருமானமே இலங்கையின் 90% சதவீதத்துக்கும் அதிகமான அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தந்தது.

எல்லாநாடுகளிலும் செழிப்பாக வளர்வதில்லை. இலங்கை இவை விளைவதற்கான உகந்த காலநிலையையும் மண்வளத்தையும் கொண்டிருந்தது.

இலங்கையில் ஆட்சியாளர்களாக இருந்த வெள்ளையர் முதலில் கோப்பியிலும் பின்னர் தேயிலைப் பெருந்தோட்டத்திலும் முதலீடு செய்தனர். இவர்கள் கூடிய இலாபத்தை ஈட்டுவதற்காக அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் என்ற அளவுக்கு தாம் வகித்த பதவிகளைக் கொண்டு தேவையான சட்டங்களை உருவாக்கிக்கொண்டு சலுகைகளைப் பெற்றனர். இவ்வாறு தேவையான நிலத்தை முதலில் இலவசமாகவும் பின்னர் குறைந்த விலைக்கும் வாங்கினர். இந்தப்பெருந்தோட்டங்களில் உற்பத்தியான பொருட்களை கொழும்புக்கு கொண்டு சென்று அங்கிருந்த வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு தேவையான உள்ளகக் கட்டமைப்பை - ரயில்வே பாதைகளையும், மோட்டார் பாதைகளையும்,

தொலைத்தொடர்பு வசதிகளையும், அரசின் செலவில் செய்துகொண்டனர். இவற்றை உருவாக்குவதற்காக அரசின் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி இலவச உழைப்பையும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையின் வளர்ச்சி வியக்கத்தக்கதாக இருந்தது. அதன்மூலம் கிடைத்த வருவாய், இலங்கை மக்களின் அன்றைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கும், அவர்களுக்கு தேவையான கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து, தபால் சேவை போன்றவற்றை வழங்குவதற்கும் ஆட்சி நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்துவதற்கும் போதுமானதாக இருந்தது, அதுமாத்திரமல்ல பெருந்தோட்டத்துறையை தமது முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த பிரித்தானியாருக்கும் அதன் மூலம் பெரும் இலாபம் கிடைத்துவந்தது. அப்போது போடப்பட்ட பாதைகளாகட்டும் புகையிரத வீதிகளாகட்டும் தொலைத்தொடர்பு வலைப்பின்னலாகட்டும் கொழும்புத்துறைமுக அபிவிருத்தியாகட்டும் அனைத்துமே பெருந்தோட்டத்துறையை மையமாகக்கொண்டு அல்லது அதனை சார்ந்து அமைந்தன. பிரித்தானியர் என்றென்றும் இலங்கை தமக்குரிய காலனியாக இருக்கும் என்ற நினைப்பில் தான் காரியங்களைச் செய்தனர். அப்போது சூரியன் அஸ்தமிக்காத பரந்த சாம்ராஜ்யத்தைக் கொண்டிருந்த பிரித்தானியர் சர்வதேச நிலைமை மாறும் என்றோ தாம் இலங்கையை விட்டு செல்லநேரும் என்றோ எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை.

அப்போது பிரித்தானிய அரசின் கொள்கை தனது சர்வதேச வர்த்தகத்துக்கு சேவை செய்யும் விதத்தில் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் காலனிகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலே பொருளாதாரத்தை வளர்த்து அதன்மூலம் காலனிகளை தமக்கு பொருளாதாரச் சமையாக இல்லாமல் அந்தந்த நாடுகளின் அனைத்து செலவுகள் போக தமக்கு லாபமீட்டித் தரும் இடங்களாக மாற்றுவதாகவே இருந்தது. அப்போது இலங்கை அன்றைய ஆளுநர்களின் கீழ் பெருந்தோட்டங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட இலாபகரமான

காலனியாக ஆளப்பட்டு வந்ததையிட்டு பிரித்தானியா திருப்தி கண்டது. அத்துடன் நெல் உற்பத்தி செய்யும் தனது காலனிகளான இந்தியா, பர்மா போன்ற நாடுகள் அருகில் இருந்ததால் அதிக போக்குவரத்து செலவின்றி அரிசியை ஏற்றுமதி செய்து அதற்கான விற்பனைச் சந்தையாக இலங்கையை மாற்றுவது பிரித்தானிய அரசுக்கு இலாபகரமாக இருந்தது.

இதனால் பெரும்பாலான மக்கள் சார்ந்திருந்த உள்நாட்டு விவசாயம் காலனிய அரசால் கைவிடப்பட்டது. அதன் இறக்குமதி கொள்கையால் உள்நாட்டு கைத்தொழில்களும் பாதிக்கப்பட்டன. பெருந்தோட்டத்துக்கு தேவையான உள்நாட்டில் தயாரிக்கக்கூடிய மண்வெட்டி, அலவாங்கு, முள்ளு போன்ற சாதாரண உபகரணங்கள் கூட வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. உலகின் மிகச்சிறந்த காரீயம் இலங்கையிலிருந்துதான் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. ஆனால் காரீயம் மூலம் செய்யப்படும் பென்சில்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ரப்பர் இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது, அதைக்கொண்டு தயாரிக்கப்படும் டயர் உட்பட ரப்பர், பொம்மைகள் முதல் காலனிகள் வரை அனைத்துமே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. துணிமணிகள் மாத்திரமல்ல வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற அனைத்து உணவுப்பொருள்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இலங்கையை சுற்றி மீன்வளமுள்ள கடல் இருந்தது. ஆனால் மீன் டின்கள் இறக்குமதிக்கு ஊக்கமளித்த அளவுக்கு மீன்பிடித் துறையை வளர்க்க முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. ஒரு சாதாரண ஆணி கூட இங்கு உற்பத்திசெய்யப்படவில்லை.

இவ்வாறு உள்ளூர் விவசாயம் மாத்திரமல்ல உள்ளூர்க் கைத்தொழில்கள் கூட புறக்கணிக்கப்பட்டபோதும் வேகமாக வளரும் பெருந்தோட்டத்தின் பிரமாண்டம் பிரமிக்க செய்தபோதும் நலிவடைந்த விவசாயிகளின் போராட்டமோ அதிருப்தியடைந்த கிராமவாசிகளின் கிளர்ச்சியோ 1848 இன் பின்னர் அதாவது பெருந்தோட்டம் விஸ்வரூபம் எடுத்தபின்னர் ஏன் வெடிக்கவில்லை என்பதற்கு பலகாரணங்கள்

இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று கிராமிய அதிருப்திகளை ஒருங்கிணைத்து மக்கள் போராட்டத்தை நடத்தவேண்டிய சமூக சக்திகள் - காலனிய அரசுடன் கைகொடுத்துநின்ற புதிதாக உருவாகிய ஆங்கிலம் கற்ற உயர் சாதியை சேர்ந்த மத்தியதர வர்க்கத்தின் சரணாகதி அரசியலின் முன்னால் - பலவீனமாக இருந்தது தான்.

அதைவிடவும் மற்றொரு காரணமும் இருந்தது. வரலாற்றாசிரியர் கே.எம். டி. சில்வா கூருவதைப்போல, பாரம்பரிய துறையுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் பெருந்தோட்டத் பொருளாதாரத்துறை பல வெப்பமண்டல நாடுகளை விடவும் பெரிதாக இருந்தாலும் கூட இவ்விரு துறைகளுக்குமிடையே இருந்த பிணைப்பு மிக வலுவாக இருந்தது. அதன் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெருந்தோட்ட விவசாயத்தில் உள்ளூர்வாசிகள் பங்கு கொண்டனர். உள்ளூர் மூலதனவாதிகள் கோப்பியை, தேயிலை தோட்டங்களில் தமது பங்கைக் கொண்டிருந்தனர், ரப்பரில் அவர்களது பங்கு அதிகமாக இருந்த அதே வேளை தென்னையில் அவர்களே ஆதிக்கம் செலுத்தினர். பெருந்தோட்டங்களில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களில் அறுதிப் பெரும்பான்மை இந்தியர்களே எனினும் முற்றுமுழுதாக அவர்களை மாத்திரம் இந்தத்துறை கொண்டிருக்கவில்லை. பெருந்தோட்டங்களில் விளைந்த பயிர்களைப்பொறுத்து உள்ளூர்வாசிகளின் ஈடுபாடு வேறுபட்டது. கோப்பித் (தேயிலை) தோட்டங்களை விட கூடுதலான உள்ளூர் உழைப்பாளர் தென்னை, ரப்பர் தோட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். தாழ்நிலப் பிரதேசங்களிலும் சப்ரகமுவவின் சில பகுதிகளிலும் மத்திய மாகாணத்தையும் ஊவா மாகாணத்தையும் விட கூடுதலான உள்ளூர்வாசிகள் ஈடுபட்டனர். இதைவிட பெருந்தோட்டங்களில் சில சேவைகளும் தேர்ச்சிபெற்ற வேலைகளும் அநேகமாக முழுவதுமாக சிங்களவர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. ரயில்வே அறிமுகப்படுத்தப்படும் வரை போக்குவரத்து துறை சிங்களவர்களின் ஏகபோகமாகவே இருந்தது, அதில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களும் சரி உரிமையாளர்களும் சரி சிங்களவர்களாகவே இருந்தனர்.

உசாத்துணை

1. Asoka Bandarage (1982) The establishment and consolidation of the plantation economy in Sri Lanka, Bulletin of Concerned Asian Scholars, 14:3, 222, DOI: 10.1080/14672715.1982.10412654
2. Colvin R. de Silva, (1953) Ceylon Under the British Occupation, vol. 1, Colombo, Colombo Apothecaries Co., Ltd.
3. De Silva, K.M (1981) A history of Sri Lanka, C Hurst & Co Publishers Ltd.
4. De Silva, K.M. (1965) Social Policy and Missionary Organizations in Ceylon, 1840-1855, (London: Langmans.
5. Eric Meyer. (1992) 'Enclave' plantations, 'hemmed-in' villages and dualistic representations in colonial Ceylon. Journal of Peasant Studies 19:34.
6. Furnivall, J.S. (1948) Colonial Policy and Practice: A Comparative Study of Burma and Netherlands India (Cambridge: Cambridge University Press.
7. Jean Grossholtz, "Forging Capitalist Patriarchy: The Effect of British Colonial Rule on Sri Lanka," (unpublished manuscript).
8. Meek, C.K. (1956) Land Policy and Practice in the Colonies (London: Oxford University Press.
9. Mendis, G.C. (2005) Ceylon Under the British, Asian Educational Services.
10. Michael Roberts, (1963) "The Master Servant Laws of 1844 in the 1860's and Immigrant Labour in Ceylon," Ceylon Journal of Historical and Social Studies, vol. 8.
11. Sarkar N.K. and Tambiah, S.J. (1957) The Disintegrating Village (Colombo: The Ceylon University Press Board.
12. Shanmugaratnam, N (1981) "Impact of Plantation Economy and Colonial Policy on Sri Lanka Peasantry." Economic and Political Weekly, vol. 16, no. 3.
13. Van Den Driesen, I.H. (1956) "Land Sales Policy and Some Aspects of the Problem of Tenure: 1836-1888, Part 2" University of Ceylon Review, vol. 14 JanApril.
14. Wesumperuma, D. (1970) "The Evictions under the Paddy Tax and Their Impact on the Peasantry of Walapane, 1882-1885," Ceylon Journal of Historical and Social Studies, vol. 10.

கனடா, பெல்ஜியம், சோவியத் ஒன்றியம், சுவீற்சர்லாந்து, இந்தியா, ஸ்பானியா (Spain) ஆகிய ஆறு நாடுகளின் சமஷ்டி அரசியல் முறைமைகளைப் பற்றி ஆழமான ஆய்வுகளாக இக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது. மேற்குறித்த நாடுகளின் அரசியல் வரலாறும், அரசியல் யாப்பு வரலாறும், போருக்கு பிந்திய இலங்கையின் அரசியல் தீர்வு முயற்சிகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும், அரசியல் பாடங்களை (political lessons) கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவுவனவாக 'சமஷ்டி அரசியல் முறைமைகள்' என்ற இத்தொடர் அமைகின்றது. இக்கட்டுரைத்தொடர் அரசியல் கோட்பாடுகள் (Political theories) அரசியல் யாப்பு தத்துவங்கள் (constitutional principles) என்பன சார்ந்த விடயங்களை குவிமையப்படுத்தும் உரையாடலை தொடக்கிவைப்பதாக அமைகிறது. தமிழ் சமூகவெளியில் (social space) சமஷ்டி முறைதொடர்பான ஆரோக்கியமான ஒரு விவாதம் இக்கட்டுரைத்தொடரின் பெறுபேறாக அமையும்.



கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

**ஆங்கில மூலம் :
ஜயதேவ உயன்கொட**

சமஷ்டி, சோஷலிசம், இனக்குழுமம்: சோவியத் யூனியனதும் யுகோசிலாவியாவினதும் அனுபவங்கள்

அ

அரசு உருவாக்கச் செயல்முறையின் குறித்தவகைப் போக்கு ஒன்றாகவும், தனித்துவமான வரலாற்று அனுபவமாகவும் முன்னாள் சோவியத் யூனியனும் முன்னாள் யுகோசிலாவியாவும் விளங்குகின்றன. அங்கு முன்பு இருந்து வந்த அரசு முறை வீழ்ச்சியுற்றுப் புதிய அரசு உருவாக்கங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்விரு நாடுகளும் புரட்சிக்குப் பிந்திய சமூகங்களாகவும் விசேடமான அரசு வடிவத்தைக் கொண்டனவாகவும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பகுதியில் உருவாக்கம் பெற்றன. இவ்வகையில் இந்நாடுகளின் அரசு உருவாக்க வரலாறு மேற்கு ஐரோப்பாவின் நவீன தேசிய அரசுகளின் தோற்ற வரலாற்றில் இருந்து வேறுபட்டது. மேற்கு ஐரோப்பாவின் நவீன

தேசிய அரசுகள் 18ஆம் நூற்றாண்டு முதலாக குறிப்பிட்ட பிரதேச எல்லைகளுக்குள் ஏற்பட்ட முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் விளைவால் உருவானவை. பின்னர் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்கள் தேசியங்கள் (Nations) அல்லது தேசங்கள் என்ற நிலையை அடைந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உருவான சோஷலிச அரசுகளில் பல்தேசிய சமஷ்டி ஆட்சி, ஒற்றையாட்சி என்ற இருவேறு வகையான அரசு வடிவங்கள் இருந்தன. சோவியத் யூனியனும் யுகோசிலாவியாவும் இந்த அரசு வடிவங்களில் ஒன்றான பல்தேசிய சமஷ்டி அரசு மாதிரியில் தமது அரசுகளை உருவாக்கிக் கொண்டன. முதலில் இவ்விரு அரசு மாதிரிகள் பற்றிச் சுருக்கமாகக்

குறிப்பிடுவோம்.

1. பல்தேசிய சமஷ்டி அரசு மாதிரி (Multi National Federation): இம்மாதிரியான சமஷ்டி ஆட்சி முறை சமஷ்டித் தத்துவங்களின்படி உருவாக்கப்பட்டது. சோவியத் யூனியனும் யுகோசிலோவியாவும் இந்த மாதிரியில் அமைந்தவை.

2. தீவிர மத்தியப்படுத்தலைக் கொண்டவையான ஒற்றையாட்சி அரசுகள் (Highly Centralized Unitary States): கியூபா, வடகொரியா, போலந்து, ஹங்கேரி, ரோமானியா, சீனா ஆகிய புரட்சிக்குப் பிந்திய சமூகங்கள் இத்தகைய ஒற்றையாட்சி மாதிரியைக் கொண்டிருந்தன. ஒரு அரசுமாதிரி என்ற வகையில் இதனைப் புரட்சிக்கு பிந்திய சமூகங்கள் தனித்து தாமே உருவாக்கிய மாதிரிகள் என்று கூற முடியாது. ஏனெனில் இந்த ஒற்றையாட்சி மாதிரி, அரசு உருவாக்கம் பற்றிய மேற்கு ஐரோப்பிய வரலாற்று அனுபவத்தில் இருந்து தோன்றிய மாதிரியாகும்.

மேற்குறித்த இரு வடிவங்களை அடையாளம் காணமுடியுமாயினும், சோஷலிச அரசு மாதிரி இரு விசேட இயல்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. முதலாவதாக சோஷலிச அரசு 'முதலாளித்துவ' அரசில் இருந்து எவ்வகையில் வேறுபட்டது என்ற விடயம் அமைகிறது. இங்கே கவனிப்புக்குரியது அரசு முறையின் அரசியல் யாப்பு அம்சங்களோ அதன் சட்ட அம்சங்களோ அல்ல.

அரசு முறையின் பொருளாதார சமூக ஒழுங்கமைப்பும் சொத்துடமை உறவுகளுமே முக்கியம் பெறுகின்றன. இந்த விடயம் தான் சோஷலிச அரசு மாதிரியின் இரண்டாவது விசேட அம்சம். அது சமஷ்டியில் இணைந்த அரசுகளிற்கு அதிக அளவு சுயாதீனத்தை (Autonomy) வழங்கியது. ஐரோப்பாவின் மரபுவழி சமஷ்டி மாதிரியில் காணப்படாத அம்சம் இது. போல்ஷெவிக் புரட்சியின் ஓராண்டு நிறைவில் 1918ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்பு சோவியத் ரஷ்யாவை 'ரஷ்ய சோவியத் சமஷ்டிச் சோஷலிசக் குடியரசு' (RSFSR) என்று குறிப்பிட்டது. மேலும் அச்சமஷ்டியில் உள்ளடங்கும்

தேசிய சிறுபான்மையினங்களிற்கு 'தமது எதிர்காலத்தை தாமே தீர்மானிக்கும்

அதிகாரத்தையும், தேவையேற்படிப் பிரிந்து செல்வதற்கான உரிமையையும்' அரசியல் யாப்பு வழங்கியது. அரசியல் யாப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட இந்த உரிமையை சோவியத் யூனியனில் இணைந்து கொண்ட எந்தத் தேசிய இனமும் 1980க்கள் வரை பிரயோகிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பது தனியாக ஆராயப்படவேண்டிய ஒரு கதை ஆகும். இது பற்றிச் சுருக்கமாக இக்கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் குறிப்பிடுவோம். யுகோசிலோவியாவிலும் சோவியத் யூனியன் போன்றே சமஷ்டியில் இணைந்த அலகுகளிற்கு விரிவான சுயாதீன அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.



SOCIALIST FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

Image source : www.icty.org

சமஷ்டியும் பிரிந்து போதலும்

சமஷ்டி பிரிந்துபோதலை ஊக்குவிக்கிறதா? இக்கேள்விக்குப் பதில் கூற முனையும் சமூக விஞ்ஞானிகள் இரண்டு வெவ்வேறு கருத்துடையவர்களாக உள்ளனர். சமஷ்டி அரசு முறைமை பற்றிய புலமைத்துறை ஆய்வுகள் சிலவும், கருத்தியல் நிலைப்பட்ட விமர்சனங்களும், பல் இனக்குழுமச் சமூகங்களில் (Multi - Ethnic Societies) சமஷ்டி அரசு முறை இறுதியில் சிறுபான்மை இனங்கள் பிரிவினையைக் கோரிப்பிரிந்து செல்வதான ஆபத்தைக் கொண்டுள்ளன, பிரிவினைக்கான படிக்கல்லாக சமஷ்டி அமைகிறது என்று

குறிப்பிட்டன. சோவியத் யூனியனும், யுகோசிலாவியாவும், நைஜீரியாவின் முதலாவது குடியரசும் இனக்குழும பிரிவுகளின் அடிப்படையில் பிளவுபட்டபோது இந்தவகை வாதம் வலுப்பெற்றது. 'இனக்குழும சமஷ்டி அரசு முறையின் பிரிந்தழியும் உள்ளாற்றல்' (ETHNOFEDERALISM STATE DISSOLVING POTENTIAL) என்ற அம்சத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்குச் சமஷ்டி முறையின் விமர்சகர்களுக்குப் புதிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைத்தன (Hale 2005:56) இந்தவாதத்தினை மறுத்துரைப்போரின் நோக்குமுறை சமஷ்டி முறையில் தேசிய அரசும், ஜனநாயகமும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்தை முன்வைத்தது. இந்தியாவும் ஸ்பெயினும் சில பின்னடைவுகளை எதிர்கொண்டபோதும் அவை சமஷ்டி முறையின் வெற்றிக்கு உதாரணங்களாகும். இந்த நேர்முறை உதாரணங்களிலும் கூட பிராந்திய சுயாதீனம் (Regional Autonomy) என்ற விடயம் பிரச்சினைக்குரியதாகவே இருந்துள்ளது. இனக்குழுமங்களின் கிளர்ச்சிகள், கூடியளவு பிராந்திய சுயாதீனத்தைக்கோரும் இயக்கங்கள், பிரிவினைவாத இயக்கங்கள் என்பன இந்நாடுகளில் தோன்றின. இவ்விரு நாடுகளிலும் இன்றுவரை இனக்குழும கிளர்ச்சிகளை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கு பல உபாயங்கள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. பலவீனமான அரசியல் தீர்வுகள், கிளர்ச்சி நடவடிக்கைகளை அடக்கி ஒடுக்கும் நடவடிக்கைகள் என்ற இரண்டு உபாயங்களின் வழியாக இவை கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

சமஷ்டி பிரிவினையைத் தூண்டுகிறது என்ற வாதத்தை பரிசீலனை செய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அன்று. சோவியத் யூனியனிலும் யுகோசிலாவியாவிலும் குறிப்பிட்ட வகையான அரசு - சிறுபான்மை இன உறவுகள் (State - Minority Relations) உருவாகின. இந்த உறவுகள் பின்னர் பிரச்சினைகளை உருவாக்கின. இப்பிரச்சினைகளினால் சோவியத் யூனியனின் சமூக - பொருளாதார முறைமை முற்றாகச் சிதைந்து அழிவுற்றது. யுகோசிலாவியா சிவில் யுத்தம் ஒன்றினால் சிதைவுற்றுப் பிளவுபட்டது ஆகிய விடயங்களை இக்கட்டுரையில் நான் விபரித்துக் கூறவுள்ளேன்.

தேசிய இனங்களின் பிரச்சினை: லெனினிச - சோவியத் நோக்குமுறைகள்

சோவியத் யூனியன், யுகோசிலாவியா என்ற இரண்டு தேசங்களும் அரசையும் தேசத்தையும் கட்டியெழுப்பும் பணியில் பரிசோதனைகளை நிகழ்த்தின. இப்பரிசோதனைகள் வரலாற்றுநோக்கில் புதுமையானவை. இரு தேசங்களிலும் புரட்சிக்குப்பிந்திய அரசு உருவாக்கம் நிகழ்ந்தது. இதில் மார்க்சிஸ்டுகள் கருத்தியல், அரசியல் தலைமையினை வழங்கினர். தேசிய இனப் பிரச்சினை (National Question) என்ற விடயத்தில் மார்க்சிஸ்டுகள் மிகுந்த உணர்வுபூர்வமான அக்கறை கொண்டிருந்தனர். மார்க்சிய அரசியல் பகுப்பாய்வில் தேசிய இனப் பிரச்சினை குறிப்பிட்டதொரு அர்த்தத்தை உடையதாக இருந்தது. ஐரோப்பாவிலும் எல்லா காலனித்துவ சமூகங்களிலும் தேசியம், அரசு ஆகியவற்றின் கட்டமைப்பில் முடிவுறாத, நிறைவு செய்யப்படாத செயல்முறைகளை இது குறிப்பதாக இருந்தது. 'தேசியம்' ஐக்கியப்படுத்தப்படாமை, தேசியத்துடன் சிறுபான்மை இனக்குழுமங்களும் பண்பாடுகளும் ஒருங்கிணைவு பெறாமை,

சிறுபான்மை இனக்குழுமங்களிற்குப் பாரபட்சம் காட்டுதலும், அவற்றை ஒடுக்குதலும் ஆகியன இம்முடிவுறாத, நிறைவு செய்யப்படாத செயல்முறைகளாகக் கருதப்பட்டன. தேசிய இனப்பிரச்சினையைத் தீர்வு செய்தல் சோஷலிசப் புரட்சியின் உடனடியான பணியென்று மார்க்சிஸ்டுகள் கருதினர். பின்தங்கிய முதலாளித்துவ சமூகங்களிலும் காலனித்துவ சமூகங்களிலும் பூஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சியின் மூலம் நிறைவு செய்யப்படாத பணி ஒன்று உள்ளது. இப்பணியை பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வாதமொன்று இருபதாம் நூற்றாண்டில் புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் முன்வைக்கப்பட்டது.

சோவியத் அரசியல் யாப்புச் சிந்தனையின் வழிகாட்டும் கோட்பாடாகவும், கருத்தியல் கொள்கையாகவும் தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்னும் தத்துவம் விளங்கியது. இத்தத்துவம் நவீன அரசியல் இனக்குழும உறவுகள் எப்படி அமைதல் வேண்டும் என்பது பற்றிய லெனினிச எண்ணக்கருவாகும்.

இருப்பினும் தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்னும் அரசியல் எண்ணக்கரு முதலாம் உலகயுத்தத்தின் முடிவில் உருவானதொன்றாகும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் ஜனாதிபதியாகவிருந்த யூட்ரோவில்சன், புரட்சிக்குப் முந்திய ரஷ்யாவில் போல்செவிக் கட்சியின் தலைவராக விளங்கிய வி.ஐ. லெனின் என்ற இருவரும் இந்த அரசியல் எண்ணக்கருவின் பிரதான கருத்தாக்களாவர். முதலாம் உலக யுத்தத்தின் முடிவில் வல்லரசுகளின் நாட்டெல்லைகள் பற்றிய கோரிக்கைகளிற்கான தீர்வு முக்கிய தேவையாயிற்று. இத்தீர்வுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற தத்துவத்தை யூட்ரோவில்சன் முன்வைத்தார். அவரின் நோக்குமுறை வல்லரசு நாடுகளின் நோக்கு முறையில் அமைந்திருந்தது.



Soviet demonstration, Red Square, Moscow, Russia, U.S.S.R.

Image source :www.britannica.com

சுயநிர்ணய உரிமை என்ற எண்ணக்கரு 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. அக்காலத்தில் ஒட்டோமன் (துருக்கி), ஒஸ்திரியா, யேர்மனி, ரஷ்யா ஆகிய சாம்ராஜ்யங்களின் கீழ் வதைபட்ட சிறுபான்மை இனங்களின் எதிர்ப்புக்குரலாக சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்து உருவாகியது. அன்று அக்கருத்து தெளிவற்ற ஒன்றாகவும் இருந்தது. பின்னர் முதலாம் உலகயுத்தத்தின் முடிவில் மேற்குறித்த சாம்ராஜ்யங்களில், ஒட்டோமன், ஒஸ்திரியா, ஹங்கேரி என்ற இரண்டும் சிதைவுற்றன. இதனால்

ஐரோப்பாவின் நிலவியல் வரைபடத்தை மீள் வரையும் தேவையொன்றும், அவ்வாறு மீள்வரைவதற்கான எண்ணக்கரு ஆதாரம் ஒன்றும் தேவைப்பட்டன. போரில் வெற்றி பெற்ற வல்லரசு களுக்கு ஐரோப்பாவின் எல்லைகளை மீள்வரைவு செய்வதற்கு ஒரு கருவி தேவைப்பட்டது. சுயநிர்ணய உரிமை அதற்கான கருவியாக அமைந்தது என்று ஹனும் (Hannum) (1990 .27.28) கூறியிருப்பது மிகச் சரியான ஒரு மதிப்பீடாகும். 1918ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 05ஆம் திகதி ஐக்கிய அமெரிக்கா காங்கிரஸின் முன் ஆற்றிய உரையில் யூட்ரோவில்சன் புகழ்பெற்ற பதினான்கு அம்சத்திட்டம், என்பதை முன்மொழிந்தார். நாடுகளின் எல்லைகளை வரைவதற்கான முறையொன்றாக அவர் தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற

கருத்தை உபயோகித்துத் தனது திட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார். இதன்படி நாடுகளின் எல்லைகளை மீள்வரைவு செய்வதோடு ஒஸ்திரியா ஹங்கேரி, ஒட்டோமன் சாம்ராஜ்யங்களின் அழிவில் இருந்து புதிய சுதந்திர அரசுகள் உதயமாவதற்கும் வழிவகுக்கப்பட்டது. வல்லரசுகளின் இந்தத் திட்டத்தின்படி அன்று தனித்த நாடு ஒன்றை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை அதனை விரும்பிக்கேட்ட அனைத்துத் தேசியங்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்ததென்று கூறமுடியாது. வல்லரசுகளின் விருப்பத்தின்படியே இந்த உரிமை அன்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. எவரின் கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டன, எவரின் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டன, வெற்றியாளர்கள் யார், தோல்வியுற்றோர் யார் என்ற விடயங்களின் தீர்மான

சக்தியாக வல்லரசுகளே விளங்கின. வல்லரசுகளின் அரசியல் லாப நட்டக் கணக்குத்தான் முக்கியம் பெற்றது. சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கைகளில் எந்த மக்களின் கோரிக்கைகள் வலுவானவை என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வில்லை. (ஹனும் 1990:28).

வல்லரசுகளின் நோக்குமுறையில் இருந்து லெனினிச நோக்கு தெளிவான வேறுபாட்டைக் கொண்டிருந்தது. ஐரோப்பாவில் அன்று சாம்ராஜ்யங்களின் கீழ் ஒடுக்கமுறைக்கு உள்ளான தேசிய சிறுபான்மை

இனங்களின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தை லெனின் ஆதரித்தார். சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய லெனினிச தந்திரோபாயத்தில் மூன்று தந்திரோபாயக் கருத்துக்கள் உள்ளடங்கி இருந்தன. இவை வரலாற்றின் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பிரயோகிக்கப்படக் கூடியவை என்றும் கருதப்பட்டது. முதலாம் உலக யுத்தம் தொடங்கிய வேளையில் லெனின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்தை ஆதரித்தார். ஆனால் மார்க்சிஸ்டுகளில் பலர் இதனை எதிர்த்தனர். பல்தேசியங்களைக் கொண்ட சாம்ராஜ்யங்களைப் பிரித்து, அவற்றுள் இருந்து புதிய தேசங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் பின்னடைவில் இருந்து நாடுகள் விடுபடலாம், முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி முன்னேற்றத்திற்கான முன்நிபந்தனை என்ற கருத்தை லெனின் கூறினார். முதலாளித்துவத்திற்கான அடிப்படை ஒழுங்கு விதியைத் தேசிய அரசு வழங்குகிறது. பல்தேசிய அரசுகள் பொருளாதாரப்பின்னடைவை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அவை வளர்ச்சிக்கு மாறானவை. தேசியங்களின் நோக்கில் பார்க்கும் போது தேசிய அரசு மட்டுமே முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அடித்தளத்தை உருவாக்கக்கூடியது. இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. (லெனின் 1972:303) 'தேசியங்களின் சுய நிர்ணயத்திற்கான உரிமை' என்ற அரசியல் கண்டனப் பிரசுரத்தில் லெனின் 1914ஆம் ஆண்டில் இவ்வாறானதொரு வாதத்தை முன்வைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

தேசியங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை ஆதரித்தல் என்ற கொள்கையின் இரண்டாவது நிலைப்பாடு தொழிலாளர் வர்க்கப் புரட்சியின் தந்திரோபாயத்துடன் சம்மந்தப்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களின் போராட்டத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் இணைந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பமாக லெனின் இதனைக் கருதினார், பொதுவான ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களுடன் இணைந்து கொள்ள வேண்டும் என அவர் குறிப்பிட்டார். ஒரு தேசத்தின் எல்லைக்குள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ள ஒடுக்கப்பட்டுள்ள தேசிய இனங்கள் சுய நிர்ணய உரிமையை நிலைநிறுத்தித் தம் விடுதலையை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதே லெனின் கருத்தாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் காலனிகளின்

அரசியல் விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் போராடுவதோடு 'தமது தேசியத்தால்' ஒடுக்கப்படும் பிறதேசியங்களுக்காகவும் போராடுதல் வேண்டும். அல்லாவிடில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வ தேசியம் என்ற கொள்கை வெற்று வார்த்தைகளாகவே இருக்கும். ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களுக்கும் ஒடுக்கும் தேசிய இனங்களுக்கும் இடையில் நம்பிக்கையோ, வர்க்க ஐக்கியமோ உருவாகுதல் இயலாது. Lenin (1916) 1964: 148 149).

ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்தல் என்பதன் மூன்றாவது அம்சமாக, 1917 ஆம் ஆண்டில் புரட்சிக்குப் பின்னர் போல்ஷெலிக் கட்சி ஏற்றுக் கொண்ட சமரசக் கொள்கை அமைகிறது. சமத்துவத்தின் அடிப்படையிலான சமஷ்டிக் கொள்கைக்கு அமைவாக தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்கும் அரசு முறையை உருவாக்குவதே இச்சமரச முடிவாகும். சமஷ்டி அரசு தேசிய இனங்களின் சுயமான கூட்டிணைவு என்று கூறப்பட்டது. அவை பிரிந்து போவதற்கான உரிமையைக் கொண்டவை என்றும் கூறப்பட்டது. இருந்தபோதும் இந்த உரிமையைச் சோவியத் சமஷ்டியின் எந்த அலகும் பிரயோகிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. இது பற்றி நாம் இக்கட்டுரையில் பின்னர் விபரிப்போம்.

அரசு: லெனினிச சோவியத் நோக்குமுறைகள் சமஷ்டியில் இணைந்துள்ள அலகுகளிற்கு ஆகக் கூடிய சுயாதீனத்தை வழங்குவதாக லெனினுடைய அரசுக்கொள்கை அமைந்தது. 1919இல் லெனின் சமஷ்டி, சுயநிர்ணய உரிமை என்ற இரண்டிற்கும் இடையிலான சமரசத்தைச் செய்து கொண்ட போது, அலகுகளின் சுயாதீனம் என்பது அவரது கொள்கையின் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது. இருப்பினும் புரட்சிக்குப் பிந்திய காலத்தில் லெனின் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. தேசியங்கள், தேசிய சிறுபான்மை இனங்கள் சிறுபான்மை இனக்குழுமங்கள் என்பனவற்றின் சுயநிர்ணய உரிமையை புரட்சிக்குப் பிந்திய அரசு நிராகரிக்கலாம் என்ற கருத்து உட்கிடையாக அவருடைய நிலைப்பாட்டில் அமைந்திருந்ததைக் காணமுடியும். அரசியல் யாப்பு பற்றிய லெனினிச விளக்கம் இரு அம்சங்களைக்கொண்டது. சுயநிர்ணய உரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில் அரசை

இனங்களின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தை லெனின் ஆதரித்தார். சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய லெனினிச தந்திரோபாயத்தில் மூன்று தந்திரோபாயக் கருத்துக்கள் உள்ளடங்கி இருந்தன. இவை வரலாற்றின் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பிரயோகிக்கப்படக் கூடியவை என்றும் கருதப்பட்டது. முதலாம் உலக யுத்தம் தொடங்கிய வேளையில் லெனின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்தை ஆதரித்தார். ஆனால் மார்க்சிஸ்டுகளில் பலர் இதனை எதிர்த்தனர். பல்தேசியங்களைக் கொண்ட சாம்ராஜ்யங்களைப் பிரித்து, அவற்றுள் இருந்து புதிய தேசங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் பின்னடைவில் இருந்து நாடுகள் விடுபடலாம், முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி முன்னேற்றத்திற்கான முன்நிபந்தனை என்ற கருத்தை லெனின் கூறினார். முதலாளித்துவத்திற்கான அடிப்படை ஒழுங்கு விதியைத் தேசிய அரசு வழங்குகிறது. பல்தேசிய அரசுகள் பொருளாதாரப்பின்னடைவை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அவை வளர்ச்சிக்கு மாறானவை. தேசியங்களின் நோக்கில் பார்க்கும் போது தேசிய அரசு மட்டுமே முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்குக் தேவையான அடித்தளத்தை உருவாக்கக்கூடியது. இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. (லெனின் 1972:303) 'தேசியங்களின் சுய நிர்ணயத்திற்கான உரிமை' என்ற அரசியல் கண்டனப் பிரசுரத்தில் லெனின் 1914ஆம் ஆண்டில் இவ்வாறானதொரு வாதத்தை முன்வைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

தேசியங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை ஆதரித்தல் என்ற கொள்கையின் இரண்டாவது நிலைப்பாடு தொழிலாளர் வர்க்கப் புரட்சியின் தந்திரோபாயத்துடன் சம்மந்தப்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களின் போராட்டத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் இணைந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பமாக லெனின் இதனைக் கருதினார், பொதுவான ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களுடன் இணைந்து கொள்ள வேண்டும் என அவர் குறிப்பிட்டார். ஒரு தேசத்தின் எல்லைக்குள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ள ஒடுக்கப்பட்டுள்ள தேசிய இனங்கள் சுய நிர்ணய உரிமையை நிலைநிறுத்தித் தம் விடுதலையை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதே லெனின் கருத்தாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் காலனிகளின்

அரசியல் விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் போராடுவதோடு 'தமது தேசியத்தால்' ஒடுக்கப்படும் பிறதேசியங்களுக்காகவும் போராடுதல் வேண்டும். அல்லாவிடில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வ தேசியம் என்ற கொள்கை வெற்று வார்த்தைகளாகவே இருக்கும். ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களுக்கும் ஒடுக்கும் தேசிய இனங்களுக்கும் இடையில் நம்பிக்கையோ, வர்க்க ஐக்கியமோ உருவாகுதல் இயலாது. Lenin (1916) 1964: 148 149.

ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்தல் என்பதன் மூன்றாவது அம்சமாக, 1917 ஆம் ஆண்டில் புரட்சிக்குப் பின்னர் போல்ஷெலிக் கட்சி ஏற்றுக் கொண்ட சமரசக் கொள்கை அமைகிறது. சமத்துவத்தின் அடிப்படையிலான சமஷ்டிக் கொள்கைக்கு அமைவாக தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்கும் அரசு முறையை உருவாக்குவதே இச்சமரச முடிவாகும். சமஷ்டி அரசு தேசிய இனங்களின் சுயமான கூட்டிணைவு என்று கூறப்பட்டது. அவை பிரிந்து போவதற்கான உரிமையைக் கொண்டவை என்றும் கூறப்பட்டது. இருந்தபோதும் இந்த உரிமையைச் சோவியத் சமஷ்டியின் எந்த அலகும் பிரயோகிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. இது பற்றி நாம் இக்கட்டுரையில் பின்னர் விபரிப்போம்.

அரசு: லெனினிச சோவியத் நோக்குமுறைகள் சமஷ்டியில் இணைந்துள்ள அலகுகளிற்கு ஆகக் கூடிய சுயாதீனத்தை வழங்குவதாக லெனினுடைய அரசுக்கொள்கை அமைந்தது. 1919இல் லெனின் சமஷ்டி, சுயநிர்ணய உரிமை என்ற இரண்டிற்கும் இடையிலான சமரசத்தைச் செய்து கொண்ட போது, அலகுகளின் சுயாதீனம் என்பது அவரது கொள்கையின் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது. இருப்பினும் புரட்சிக்குப் பிந்திய காலத்தில் லெனின் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. தேசியங்கள், தேசிய சிறுபான்மை இனங்கள் சிறுபான்மை இனக்குழுமங்கள் என்பனவற்றின் சுயநிர்ணய உரிமையை புரட்சிக்குப் பிந்திய அரசு நிராகரிக்கலாம் என்ற கருத்து உட்கிடையாக அவருடைய நிலைப்பாட்டில் அமைந்திருந்ததைக் காணமுடியும். அரசியல் யாப்பு பற்றிய லெனினிச விளக்கம் இரு அம்சங்களைக்கொண்டது. சுயநிர்ணய உரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில் அரசை

தொடர் குறிப்பிடுகிறது. சோவியத் சமஷ்டியில் 15 யூனியன் குடியரசுகள் சுயவிருப்பப்படி இணைந்திருந்தன. 'பல்தேசியங்கள்' என்ற சொல் சோவியத் யூனியனின் 1977 அரசியல் யாப்பிலும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அரசியல் யாப்பின் இயல்பினை 'ஒருங்கிணைத்த சமஷ்டியான பல்தேசியங்களின் அரசு' என்ற சொற்தொடர் விளக்குவதாக இருந்தது. 1970 களில் சோவியத் யூனியன் 15 யூனியன் குடியரசுகளையும் 20 சுயாதீனமான குடியரசுகளையும், 10 தேசிய பிராந்தியங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. சோவியத் அரசியல் யாப்பு யூனியன் குடியரசுகளிற்கு விரிந்த சுயாட்சி அதிகாரத்தை வழங்கியது. அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படும் 'தேசியங்களின் பிரிந்து போகும் உரிமை' வாசகம் சோவியத் அரசியல் யாப்பின் தனித்துவமான அம்சமாக விளங்கியது. 1977ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பின் 72ஆம் உறுப்புரை "USSR" இல் இருந்து சுயவிருப்புப்படி பிரிந்து செல்லும் உரிமையை உறுதி செய்தது. தேசிய இனங்கள் 'சுய விருப்பின்படி கூட்டாக இணைதல்' என்ற கருத்து 1924ஆம் ஆண்டிலேயே சோவியத் அரசியல் யாப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. 1924 ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் 'அறிமுகம்' என்ற பகுதியில் காணப்படும் வாசகங்கள் சில வருமாறு:

'சமத்துவமான உரிமைகளுடன் மக்களின் சுய விருப்பப்படியான கூட்டிணைவு'.

'ஒவ்வொரு குடியரசுக்கும் தம் சுய விருப்பத்தின் படி யூனியனில் இருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமை உள்ளது'.

'தற்போதுள்ள குடியரசுகளும், எதிர்காலத்தில் தோன்றும் குடியரசுகளும் யூனியனில் இணைந்து கொள்ளலாம்'.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ரஷ்யர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையிலும், ரஷ்யர் அல்லாத சிறுபான்மையினத்தினர் சிறிய அளவிலும் இருந்தனர். 1924இல் லெனின் சோவியத் சமஷ்டியை உருவாக்கியபோது கட்சியின் பெரும்பான்மை ரஷ்யர்களுக்கும், சிறுபான்மை ரஷ்யர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் இடையில் வரலாற்றுச் சமரசம் ஒன்றைச் செய்தார்



Soviet Union Administrative Divisions 1989

Image Source : en.wikipedia.org

(Smith 1995:159). இந்தச் சமரசத்தின் படி சமஷ்டி அரசை ஒற்றைத்தன்மையுடைய கட்சி நிர்வகிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டது. இச்சமரசம் ஊடாக சோவியத் நாட்டின் தேசிய இனங்கள் செறிந்துள்ள பிராந்தியங்கள் பண்பாட்டுத்துறையிலும் நிர்வாகத்திலும் குறிப்பிடக்கூடிய அளவு சுயாதீனத்தைப் பெற்றன. பழைய ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தின் இந்தப் பகுதிகள் தமது இறைமை, சுதந்திரம் என்ற கோரிக்கைகளை விட்டுக் கொடுத்து இவ்வகைச் சுயாதீனத்தைப் பெற்றன. பிராந்தியங்கள் 'யூனியன் குடியரசுகள்' என்ற பெயரைப் பெற்றன. இருந்த போதும் பிராந்தியங்கள் பெற்ற சுயாதீனம் சோவியத் ரஷ்யாவின் நீடித்த நிரந்தர இயல்பாக இருந்தது என்று கூற முடியாது.

1919 ஆம் ஆண்டளவிலேயே பிராந்தியங்களின் சுயாதீனம் என்பதற்கு மாறாக அவை ஒருநாள் மீள இணைப்புப் பெறவேண்டும் என்ற ஒரு எதிர்ப்பார்ப்பும் போல்ஷெவிக் கட்சிக்குள் ஒரு வாதமாக முன்வைக்கப்பட்டது என்பது சுவாரசியமானதொரு விடயம். 1919 மார்ச் மாதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு செயல் திட்டமுன் மொழிவு சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்று உறுதி செய்தது. அது பிரிந்து செல்லும் உரிமையையும் உறுதி செய்தது. இருப்பினும் இச்செயல்திட்ட முன்மொழிவில், ரஷ்யர் அல்லாதோர் வாழும்

பகுதிகளில் கம்யூனிஸ்டுகளின் அமைப்பும்த செல்வாக்கும் மீள் இணைப்புக்கான இயக்கம் நோக்கிய உந்துதலை வழங்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சோவியத் அரசியல் யாப்புகளில் இடம் பெற்ற பிரிந்து போகும் உரிமை பற்றிய உறுப்புரை முக்கியத்துவம் அற்றது. சோவியத் அரசு தன்னுடன் இணைந்திருந்த அலகுகளுக்குள் மாற்றுக் கருத்தையோ எதிர்ப்புக்களையோ சகித்துக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கவில்லை. பெரும்பாலான அரசியல் விமர்சர்களின் அபிப்பிராயமும் இதுவே ஆகும்.

1980களில் சோவியத் சமஷ்டி வீழ்ச்சியடைந்தது வரையான காலப்பகுதியில் அதனை ஒன்றாக இணைத்து வைத்திருந்த காரணிகள் எவை? மேற்கூலக விமர்சகர்கள், சோவியத் அரசியலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்தது. அது யூனியனை பிரிவுபடாமல் ஒன்றிணைத்து வைத்திருந்ததில் முக்கியமான பங்கு வகித்தது என்று கூறுவர். சோவியத் சமஷ்டியை, தீவிரமான மத்தியப்படுத்தல் இயல்புடைய ஒரு கட்சி ஆட்சிமுறை நிர்வகித்தது. போல்செவிக் கட்சியென்று முன்னர் அழைக்கப்பட்டதும் பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எனப்பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டதுமான கட்சியின் அதிகாரம் மேலோங்கியது. சுயநிர்ணய உரிமையை நடைமுறையில் எந்தவொரு குடியரசும் பிரயோகிப்பது சாத்தியமில்லாமல் போயிற்று. குடியரசுகளின் இனக்குழுமங்களின் மேலோர் குழுக்களை கட்சி இயந்திரத்துடன் இணைத்து ஊடுருவல் மூலம் தம் அதிகாரத்தை சோவியத் அரசின் நிர்வாகிகள் பலப்படுத்தினர். இவ்வாறு அவர்களின் கட்டுப்பாடு அதிகரித்த காரணத்தால் குடியரசுகளில் பிரிந்துபோகும் கோரிக்கை தோன்றவில்லை. இல்லாவிடில் அக்குடியரசுகள் பிரிந்து போக முடிவு செய்திருக்கலாம், இனக்குழும பிராந்தியங்களின் உத்தியோகத்தர்களது நியமனம் பதவி



சோவியத் பிரதமர் நிக்கிட்டா செர்கேவிச் குருசேவ் (1958 முதல் 1964 வரை)

Image Source : www.wsj.com

உயர்வு, பதவிநீக்கம் ஆகியவற்றை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்ததன் மூலம் மத்திய அரசு உள்ளூர் பிராந்திய மட்டத்தில் கட்சியினதும், அரசினதும் தலைமைப்பதவிகளில் இருந்த அரசியல் தலைமையின் விசுவாசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. அத்தோடு உள்ளூர் பிராந்திய நிர்வாகத்தின் முக்கியமான பதவிகளுக்கு வெளியாட்களை (பெரும்பாலும் ரஷ்யர்களை) நியமிப்பதன் மூலம் மத்தியின் கட்டுப்பாட்டை மேலும் அதிகரிக்கவும், மத்தியில் இருந்து பிறப்பிக்கப்படும் கொள்கை முடிவுகளை விரைவில் செயற்படுத்தவும் வழிசெய்தனர் (Smith 1995:158) என்று ஒரு விமர்சகர் கூறியிருப்பது கவனிப்புக்குரியது. கருத்தியல் ரீதியிலும், தந்திரோபாய ரீதியிலும் கட்சி முக்கியம் பெற்றதாகவும் இருந்தது. கட்சி இயந்திரத்தின் ஒழுங்கமைப்பு சோவியத் யூனியனில் ஐக்கியத்தைப் பேணியது. கருத்தியல் நிலையில் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியம் என்ற கருத்து இனக்குழும உணர்வுகளையும் இனக்குழும விசுவாசத்தையும் கடந்த பொது உணர்வாக வளர்க்கப்பட்டது. சோவியத் மக்கள் அவர்கள் எந்தத் தேசிய இனத்தையோ, இனக்குழுமத்தையோ சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் 'உழைக்கும் மக்கள்' என்னும் வர்க்கம் என்ற முறையில் ஒன்றுபட்டவர்கள் என்றும் நோக்கப்பட்டனர். அவர்களின் இனக் குழும பண்பாட்டு அடையாளங்கள் அல்ல ,உழைப்பாளர் என்ற வர்க்க அடையாளமே முக்கியம் எனக் கருதப்பட்டது. சோவியத் அரசு உள்ளடக்கத்தில் சோஷலிச அரசாகவும் வடிவத்தில் தேசிய அரசாகவும் இருந்தது. அதன் சோஷலிச உள்ளடக்கம் என்ற அம்சம் வர்க்க அடிப்படையிலான ஒன்றிணைதல் அழுத்தம் பெறக் காரணமாயிற்று.

அபிவிருத்தியில் சமத்துவத்தைப் பேணுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சோவியத் அரசு சமூக பொருளாதார சமத்துவம் மறுபங்கீடு என்பனவற்றில் கூடிய அக்கறை செலுத்தியது. இவை சமஷ்டிக்கொள்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டன. பிராந்தியங்களுக்கிடையேயும், குடியரசுகளுக்கிடையேயும்,

பொருளாதார நவீனத்துவம் மூலம் சமூக நலனையும், சமத்துவத்தையும் வளர்ப்பதும், உத்தியோக முறையிலான அரசுக்கொள்கையாக விளங்கின. குறைந்த விருத்தியுடையனவும், பின்தங்கியனவுமான இனக்குழுமங்களின் பிராந்தியங்களுக்கு வளங்களையும், முதலீடுகளையும் மறுபங்கீடு செய்தல் சோவியத் சமஷ்டியின் மிகச் சிறந்த பண்பாக விளங்கியது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் பண்பாடு, கல்வி, சமூக உரிமைகள் என்பனவற்றில் நிறைந்த கரிசனை காட்டியது. அரசும் இவ்விதமே அக்கறை செலுத்தியது, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு ஆகிய விடயங்களில் பின்தங்கிய பகுதிகளிற்கு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன.

தேசிய இனங்களின் பண்பாட்டை நிறுவன ஆதரவு மூலம் பாதுகாக்கும் திட்டங்களும் செயற்படுத்தப்பட்டன. உள்ளூர் புத்திஜீவிகளையும், சிறப்புத் தேர்ச்சியுடையவர்களையும் கட்சியிலும், அரசு நிர்வாகத்திலும் சேர்த்துக் கொள்ளும் திட்டம், ஸ்டாலினுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தப்பட்டது.

குருசேவ்விற்குப் பிந்திய சோவியத் யூனியனில் 1970களில் இனக்குழுமப் பிரச்சினைகள் வெளிப்பட்டன என்று அரசியல் அவதானிகள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இருப்பினும் சோவியத் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் அக்காலத்தில் இதனை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஸ்டாலின் ஆட்சிக்காலத்தில் இனக்குழும முரண்பாடுகள் வெளித்தெரியாமல் உள்ளடங்கிப் போயிருந்தன. இவை பழைய ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்து புரட்சிக்குப் பிந்திய ரஷ்யாவினால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முரண்பாடுகளாகும். இவை 1960களிலும் 1970களிலும் ரஷ்யர் அல்லாத குழுவினரிடையே வெளிப்படத் தொடங்கின (Rakowska - Harmstone, 1977). நவீனமயமாக்கல் துரிதமாக்கப்படுதல், குடியரசுகளின் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்ற இரண்டும் இனக்குழுமங்கள் மத்தியில் இனக்குழும அடையாள உணர்வுகளை வலியுறுத்தும் போக்கைத் தூண்டின. கல்வி கற்று முன்னிலைக்கு வந்த பிரிவினர்கள் தமது இனக் குழுமத்தின் சார்பில் குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்தனர். 1970களில் சமூக அரசியல் வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலும் இனக்குழும உணர்வும்,

சிக்கல்களும் தீவிரமடைந்தன. இருப்பினும் அக்காலத்தில் இருந்து வந்த முறைமையின் ஒழுங்கு விதிகளைப் பேணி ஒழுக்கும் மனப்பான்மை நிலவியதால் பிரச்சினைகள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்து வந்தன. கூடியளவு சுயாதீனத்தைக் கோரும் சக்திகள் அக்காலத்திலேயே தலைகாட்டின. சோவியத் ஆட்சியாளர்களும் இனக்குழும பிரச்சினைகளை உதாசீனம் செய்யும் போக்குடையவர்களாய் அக்காலத்தில் செயற்படவில்லை என்பது முக்கியமான விடயம்.

பிரஷ்னேவ் காலத்தில் (1962 -1888) நாட்டின் ரஷ்யர் அல்லாத இனங்களின் குடியரசுகளின் பிரச்சினைகளில் சமசரம், இணக்கப்பாடு என்பனவற்றை மொஸ்கோ ஆட்சியாளர்கள் கடைப்பிடித்தனர். இனக்குழுமங்கள் மத்தியில் அமைதியின்மையினை அவதானித்த ஆட்சியாளர்கள் இனக்குழுமத் தலைவர்களை கட்சிக்குள் உள்ளீர்க்கும் புதிய தந்திரோபாயத்தைக் கடைப்பிடித்தனர் என்று கிரஹாம் சிமித் (1998) கூறியுள்ளார். சோவியத் யூனியனில் சோஷலிச நவீனத்துவத்தின் பயனாக அவசியதேவையாக அமைந்த பல பொருளாதார, அரசியல் சீர்திருத்தங்களை இந்தத்தந்திரோபாயம் தடைசெய்தது. 'அமைப்பியல் பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் மத்திய அரசின் விருப்பின்மை (Smith 1995:160) பிரஷ்னேவ் காலத்தில் வெளிப்பட்டது. அக்காலத்தில் சோவியத் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த உத்தியோகக் கொள்கை நெறிப்படுத்துவதாக பழமைவாதம் விளங்கியது. பின்னடைந்து தேக்கமுற்றிருந்த பொருளாதாரத்தை மறுசீரமைப்புச் செய்வதற்குப் பதிலாக மத்தியில் இருந்து உதவிகள் மட்டுமே கிடைத்தன, பிரஷ்னேவ் காலத்தில் குடியரசுகளிற்கிடையே ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமத்துவமின்மையும் உணரப்பட்டது. பால்டிக் குடியரசுகளும், மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளும் ரஷ்யாவுடன் ஒப்பிடுகையில் பின்தங்கியனவாய் இருந்தன.

கோர்ப்சேவ் சீர்திருத்தங்கள் 1980 களில் கொண்டுவரப்பட்ட போது அதன் தாக்கம் விசித்திரமான முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்தியது. கோர்ப்சேவ் கிளாஸ் நொஸ்ட் (திறந்த கொள்கை), பிரஸ்ரொய்க்கா (மீள்சீரமைப்பு) என்ற

இரட்டைக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்தினார். சோவியத் யூனியனில் பொருளாதார அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாக உருவாகியிருந்த பின்னணியில் கோர்ப்சேவ்வின் இரட்டைக்கொள்கைகள் காலம் கடந்த நிலையில் வந்து சேர்ந்தன. கோர்ப்சேவ் இந்தச் சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்த வேளை, சமஷ்டி அரசை உடையச் செய்யும் புதிய சக்திகளை அந்தச்சீர்திருத்தங்கள் தோற்றுவித்தன. 1985 இல் கோர்ப்சேவ் பதவியேற்ற சமயத்தில் சோவியத் குடியரசுகள் சிலவற்றில் இனக் குழும அரசியல் உறுதியற்ற தளம்பல் நிலைமையை உருவாக்கியிருந்தது. கட்சியிலும் குடியரசுகளின் அரசு நிர்வாக அமைப்புகளிலும் முக்கியமான இடம் பிடித்திருந்த புதிய உயர்குழாம் இனக்குழும அரசியல் இயக்கத்தின் முன்னணியில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கோர்ப்சேவ் கஜகஸ்தான் குடியரசில் ஊழல் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைத் தொடக்கிவைத்தார், உள்நூர் கட்சிச் செயலாளர் ஊழல் குற்றச்சாட்டு, அதிகார துஸ்பிரயோகம் ஆகிய குற்றச்சாட்டுகளின்படி பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அவரிடத்திற்கு ரஷ்யர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். இதன் பயனாக ரஷ்ய எதிர்ப்புக் கலகங்கள் 1986 1987 இல் அங்கு ஏற்பட்டன.

இனக்குழும மோதல்கள் பிரஸ்ரொய்க்கா மறுசீரமைப்புத் திட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, சோவியத் அரசின் ஐக்கியத்திற்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் அச்சுறுத்தலாக மாறிவிட்டன என்பதைக் கோர்ப்சேவ் 1980ஆம் ஆண்டில் ஒப்புக் கொண்டார். கோர்ப்சேவ் 'மேல் இருந்து சீர்திருத்தம்' என்ற கொள்கையை அமுல்படுத்திக் கொண்டிருந்த போது அவரது கொள்கைக்கு எதிராகத்தோன்றிய எதிர்ப்பியக்கம் கீழ் இருந்து சீர்திருத்தம் என்ற வடிவத்தைப் பெற்றதோடு இவ்வியக்கம் சோவியத் சமஷ்டி அரசுக்கு எதிரான இனக்குழும எதிர்ப்பாகவும் வெளிப்பட்டது. நகார்னோ கற்பாக் பிரச்சினையும் இக்கட்டத்திலேயே தலைதூக்கியது. நகார்னோ கற்பாக்குதி அஜர்பைஜான் குடியரசின் எல்லைக்குள் இருந்தது. அங்கு ஆர்மீனியர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தனர். இப்பகுதியை ஆர்மீனியாவுடன் இணைக்கும்படி ஆர்மீனியக் குடியரசின் அரசியல்வாதிகள் கோரிக்கை விடுத்தனர், ஜோர்ஜியாவிலும் இனக்குழும உணர்வு கிளர்ந்தெழுந்தது. ஜோர்ஜியா குடியரசுக்கு

கூடிய சுயாட்சி அதிகாரம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது (White, 1993:166 167). இவ்வாறாக கோர்ப்சேவ் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிக் கொண்டு வந்த சீர்திருத்தங்களின் பதில்விளைவாக கீழிருந்து மேல்நோக்கிய இனக்குழும புரட்சிகள் கிளம்பி எழுந்தன. இப் புரட்சிகள் எல்லாக் குடியரசுகளிற்கும் பரவின. 1990 களில் பால்டிக் குடியரசுகள் தமது சுயாதீனத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் இனக் குழும அணிதிரட்டலைச் செய்தன. இதன் விளைவாக அவை ரஷ்யச் சமஷ்டியில் இருந்து விலகிச் சுதந்திர நாடுகளாக ஆகின.

இனக்குழும முரண்பாடுகள் தீவிரம் பெறுதல் சமஷ்டி, சோஷலிசம் என்ற இரண்டையும் சோவியத் யூனியன் தழுவிக்கொண்ட போதும், அங்கு இனக்குழும அரசியல் ஏன் மேற்கிளம்பியது? புலமைத்துறையினரின் நூல்களிலும், கட்டுரைகளிலும் இதற்கு இரண்டு வகையான விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. நவீனமயமாதல் செயல்முறை சோவியத் முறைமைக்குள் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இனக்குழும அரசியலைப் புகுத்தியது. அதன் பயனாக சோவியத் சமஷ்டி சீர்குலைந்தது என்ற வாதத்தை முன்வைக்கின்றது. RakowskaHarmstone (1977) இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக கொண்டு விளக்கம் தந்துள்ளார். அவரது நவீனமயமாதல் வாதத்தை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம். கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட நவீனமயமாதல் கொள்கை சோவியத் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் மாற்றத்திற்கும் காரணமாயிற்று. கைத்தொழில் மயமாக்கம், கூட்டுப் பண்ணைமயமாக்கம், தொடர்பாடல், சமூக சேவைகள் என்பனவற்றின் விருத்தி என்பன சோவியத் சமூகத்தை தலைகீழாக மாற்றி மறுகட்டமைப்புச் செய்தன.

இவ்வாறான நவீனமயமாதலினால் எல்லா இனக் குழுமங்களும் நன்மை பெற்றன. இவ்வினக் குழுமங்களில் இருந்து நவீன உயர் குழுமங்களும் தோற்றம் பெற்று, அதிகாரக்கட்டமைப்பில் தம்மைச் சேர்த்துக்கொண்டன. இருப்பினும் நவீனமயமாதலின் பயன்களின் பங்கீட்டில் இனக்குழுமங்களிடையே சமத்துவம் காணப்படவில்லை. நவீன மயமாதலால் இனக்குழுமங்களிற்கிடையே இருந்துவந்த ஏற்றக் தாழ்வுகள் மறையாமல் மேலும் நீடித்ததோடு குழுமங்களிற்கிடையே சமத்துவமின்மையும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் அதிகரித்தன. பால்டிக்

குடியரசுகளும், ஐரோப்பியக் குடியரசுகளும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தையும் அபிவிருத்தியையும் பெற்றன. ஆனால் மத்திய அரசுக் குடியரசுகளில் ஒப்பீட்டளவில் பின்னடைவு இருந்தது. ரஷ்ய உயர்குழாத்தோடு ஒப்பிடும்போது ஏனைய குடியரசுகளின் உயர் குழாங்களின் வளர்ச்சி பின்தங்கியதாக இருந்தது. ரஷ்யர்களை விட பிற இனத்தவர்கள் தாம் ஓறுப்புக்குள்ளாவதையும், இரண்டாம் தரப் பிரஜை என்ற நிலையில் இருப்பதையும் உணர்ந்தனர். எதிர்பார்ப்புக்களின் உயர்வு, குரோத உணர்வு வளர்வதற்குக் காரணமாயிற்று.



மிக்கைல் கொர்பச்சோவ்
(Mikhail Gorbachev)
Image Source : en.wikipedia.org

எல்லைப்புறக் குடியரசுகளின் இனக்குழும உயர் வகுப்பினர்கள் தமது புதிய அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு கருவியாக இனக்குழும ஒருங்கிணைவை உபயோகித்தனர். தமது மக்களை ஐக்கியப்படுத்தி அணிதிரட்டினர். இவ்வாறாக பழையமையான இனக் குழும உணர்வு புதிய அரசியல் அர்த்தமும் மதிப்பும் பெறுவதாயிற்று.

சோவியத் யூனியனில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு நவீனத்துவமும் விசித்திரமான முரண்பாடு ஒன்றைத் தோற்றுவித்ததை Raakowska - Hamstone குறிப்பிட்டுள்ளார். சோவியத் கொள்கையாக இனக்குழுமச் சமஷ்டி ஊக்குவிக்கப்பட்டு தேசியப்பண்பாடுகள் விருத்தியுற்றன. பிரதான இனக்குழுமங்களின் தேசியப் பண்பாடுகள் வளர்க்கப்பட்டன. தேசிய மட்டத்தில் சோஷலிசம் என்ற உள்ளடக்கம் கொண்டிருந்த போதும் எல்லா முக்கியமான தேசிய இனங்களும் தத்தம் பண்பாடுகளை வளர்ச்சி பெறச் செய்தன. இத்தேசியப் பண்பாடுகள் எல்லா இனக்குழுமங்களிற்கும் பொதுவான சோஷலிசப் பண்பாட்டை வளர்க்கும் என்றும், பிற இனக்குழுமங்களுடன் நட்புணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தேசிய மொழிகள் வளர்ச்சியடைந்தன. கல்வியின் ஊடகமாக உள்ளூர் மொழிகள் இருந்தன. அழிந்து போகும் நிலையில் இருந்த

மொழிகள் பாதுகாப்பை பெற்று மறுமலர்ச்சியும், வளர்ச்சியும் பெற்றன. பண்பாட்டுப் பன்மைத்துவமும், இனக்குழுமப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் ஊக்கம் பெற்றன அத்தோடு எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான சோஷலிசப் பண்பாட்டை உட்புகுத்துதல் ரஷ்யமயமாக்கம் (Russification) எனக் கருதப்படலாயிற்று, சோவியத் யூனியனின் பொது மொழியாக ரஷ்யன் மொழி விளங்கியது. அதனை நாகரிகத்தின் மொழியாக கருதும் மனப்பாங்கு வெளிப்பட்டது. தேசிய மொழிகளின் மறுமலர்ச்சியால் எழுந்த இனக்குழுமப் பண்பாட்டு அழுத்தம் காரணமாக ரஷ்ய மயமாக்கல் என்னும் சோவியத் கொள்கைக்கு எதிரான உணர்வுகள் தோன்றின.

இனக்குழும உணர்வுகளின் மறுமலர்ச்சியும், அதன்பயனாக சோவியத் யூனியன் அழிவுற்றுச் சிதறியதையும் பற்றிய இரண்டாவது வாதம், சோவியத் யூனியனில் ஜனநாயகம் இல்லாது மறைந்தது தான் இனக்குழும மோதல்கள் கட்டுப்பாட்டை இழந்து போனமைக்கு காரணம் என்று கூறியது. சோவியத் அரசியல் முறை, ஒரு கட்சி ஆட்சியாகவும் சர்வாதிகார இயல்புடையதாகவும் இருந்தது. ஸ்டாலினிச ஆட்சியில் இரக்கமற்ற சர்வாதிகார அரசு உருவாக்கப்பட்டது. இருப்பினும் ஸ்டாலினிசுக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் அந்த முறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. சோவியத் அரசு ஒரு கட்சி அரசாகவே தொடர்ந்தது. 1980களில் கோர்ப்சேவ்வால் சீர்த்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அந்தச் சீர்த்திருத்தங்கள் நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தங்களாகவே இருந்தன. அரசியல் பன்மைத்துவத்தைக் கொண்டு வரக் கூடிய சீர்த்திருத்தங்களாக அவை இருக்கவில்லை. ஒரு கட்சி ஆட்சியின் கீழ் சமூகத்தில் நிலவிய சமத்துவமின்மைகள் மூடி மறைக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் இனக் குழும ரீதியில் மக்களை ஒன்று சேர்த்து எதிர்ப்பை வெளியிடுதலே ஒரே ஒரு வழியாக இருந்தது. காலப்போக்கில் இவை எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளாகவும், கிளர்ச்சிகளாகவும் வெளிப்பட்டன.

யுகோசிலாவியா

மேற்குநாட்டு அரசியல் விஞ்ஞானிகளின் பார்வையில் யுகோசிலாவியா உண்மையான சமஷ்டியரசு என்றும் அது அந்நாட்டின் தேசிய இனங்களிற்கு கூடியளவு பிராந்திய சுயாதீனத்தை வழங்கிய ஒரு சமஷ்டி என்றும் கருதப்பட்டது (Bertsch 1977), யுகோசிலாவியா சோஷலிச சமஷ்டியாக இருந்தது. அதற்கும் சோவியத் யூனியனிற்கும் பல வித்தியாசங்கள் இருந்தன. அந்நாடு உருவாக்கம் பெற்ற சில ஆண்டுகளுக்குள் சோவியத் முகாமில் இருந்து அது விலகி மேற்குலகுடன் இணைந்து கொண்டது. யுகோசிலாவியா சர்வதேச நாணய நிதியத்திலும் GATT என்ற உலக வர்த்தக அமைப்பிலும் சேர்ந்து கொண்டது. யுகோசிலாவியாவின் சோஷலிச மாதிரியும் சோவியத்யூனியன் மாதிரியில் இருந்து வேறுபட்டது. அங்கு மத்தியப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதலும், அலுவலர் ஆட்சிமுறையின் கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கவில்லை. யுகோசிலாவியா சுயநிர்வாகம் (Self management) என்ற மாதிரியை நடைமுறைப்படுத்தியது. அம்முறையில் பொருளாதாரமும், பொது நிர்வாகமும் பரவலாக்கப்பட்டிருந்தன. தொழிற்சாலைகளும் நிறுவனங்களும், அலுவலகங்களும் தாமாகவே சுயமாக இயங்கக்கூடியனவாக மாற்றப்பட்டன. இருந்தபோதும், சோவியத் யூனியனிற்கும் யுகோசிலாவியாவிற்கும் பொதுவான ஒற்றுமை ஒன்று இருந்தது. யுகோசிலாவியா இனக்குழு சமஷ்டியைக் கொண்டதாக இருந்தது. அங்கு எல்லா மக்களையும் இணைக்கும் பொதுவான பிணைப்பாக சோஷலிசம் விளங்கியது. யுகோசிலாவிய மக்கள் அரசியல் ரீதியில் வெவ்வேறு சமஷ்டி அலகுகளில் இணைக்கப்பட்டு இருந்தபோதும் சோஷலிசம் அவர்களுக்குப் பொதுவான பிணைப்பாக இருந்தது. யுகோசிலாவியாவின் சமஷ்டிமுறை, சமஷ்டி அலகுகளிற்கு சோவியத் யூனியனை விடக் கூடியளவு சுதந்திரத்தை வழங்கியது.

1945இல் அது உருவாக்கப்பட்ட பொழுது அது தீவிரமான மத்தியப்படுத்தல் கொண்ட தேசமாக இருந்தது. விரைவில் அது சமஷ்டியாக மாறியது. காலப்போக்கில் கொன்பெடரல் அரசு (Confederal State) என்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு அது மாற்றம் பெற்றது. சுயநிர்ணய உரிமை என்ற

கருத்தையும், பிரிந்து போகும் உரிமை என்பதையும் யுகோசிலாவியா ஏற்றுக் கொண்டது. அதன் அரசியல் யாப்பின் முதலாவது உறுப்புரை யுகோசிலாவியாவின் குடியரசை 'ஒரு மக்கள் சமஷ்டி அரசு' என்றும் 'சமத்துவமான மக்களின் சமுதாயம்' என்றும் அவர்கள் சுயநிர்ணய உரிமை கொண்டவர்களாதலால் 'பிரிந்து போகும் உரிமை' உடையவர்கள் என்றும் வரையறை செய்தது. யுகோசிலாவியச் சமஷ்டி குறிப்பிட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியில் உருவானது என்பது முக்கியமானது. முதலாவது உலக யுத்தத்தின் முடிவில் செயற்கையாக உருவான அரசுருவாக்கமாக அதனைக் கருத முடியும். அன்றைய வரலாற்றுச் சூழ்நிலையின் விளைவு யுகோசிலாவிய அரசு, ஒட்டோமன், ஆஸ்திரியா - ஹங்கேரி என்ற இரு சாம்ராஜ்ஜியங்களின் உடைவினால் ஐரோப்பாவின் அரசியல் நிலவரைப்படம் மாற்றமுற்றது.

போரில் வெற்றி பெற்ற பெரும் வல்லரசுகள் சேர்த்து முதலாவது யுகோசிலாவிய அரசைத் தோற்றுவித்தன. இவ்விதம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதலாவது யுகோசிலாவிய அரசு தன்னைப் பலப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அவ்வரசின் கீழ் வாழ்ந்த சேர்பியர், குரோசியர் பொஸ்னிய முஸ்லிம்கள், மசிடோனியர், ஆகிய பல்வேறு இனக்குழுமத்தைச் சேர்ந்தோரிடையே தீவிர மோதல்கள் நிகழ்ந்தன. யுகோசிலாவிய அரசைத் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த சேர்பியர்களின் உயர்குழாத்தின் ஆதிக்கத்தால், இனச்சுத்திகாரிப்பு, சிறுபான்மை இனக்குழுமங்களை ஒடுக்குதல் ஆகிய கொள்கைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. யுகோசிலாவியாவின் இனக்குழுமங்களின் உயர் வகுப்பினர்களின் மத்தியில் இரண்டாம் உலகயுத்தகாலத்தில் வன்முறை மோதல்கள் இடம்பெற்றன. இந்த மோதல்களின் மத்தியில் டிட்டோ தலைமையில் அதிகாரத்திற்கு வந்த கம்யூனிஸ்டுகள் யுகோசிலாவிய அரசைப் பாதுகாத்தல் என்ற கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தனர். (D' Souma) 1994) டிட்டோவின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சோஷலிசம், சமஷ்டி என்ற இரண்டு அடிப்படைகளில் யுகோசிலாவிய அரசை மீளக் கட்டியமைப்பதற்கு முடிவு

செய்தது.

1980களில் சோஷலிச சமஷ்டி அரசான யுகோசிலாவியா எதிர் கொண்ட பிரச்சினைகளுக்கும், அக்காலத்தில் சோவியத் யூனியன் எதிர் கொண்ட பிரச்சினைகளுக்கும் அதிக வேற்றுமை இருக்கவில்லை. இனக்குழும - தேசிய பகைமை உணர்வு நாட்டில் அதிகரித்தது. இந்நிலையில் சமஷ்டி அலகுகளை ஒன்றிணைத்து வைத்திருப்பது மிகவும் கடினமான ஒரு பணி. சமஷ்டி அரசு இப்பணியை நிறைவேற்றும் வலுவூடையதாய் இருக்கவில்லை. சோவியத் யூனியனை விட யுகோஸ்லாவியாவில் சமஷ்டி அலகுகளிற்கு கூடியளவு சுயாதீனம் இருந்தது. யுகோசிலாவிய அரசு இறுதியில் பிளவுண்டது. இதற்கான காரணங்கள் எவை என்ற கேள்விக்கான பதிலாக ஒற்றைக் காரணி விளக்கத்தை கூறுதல்

போரில் வெற்றி பெற்ற பெரும் வல்லரசுகள் சேர்த்து முதலாவது யுகோசிலாவிய அரசைத் தோற்றுவித்தன. இவ்விதம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதலாவது யுகோசிலாவிய அரசு தன்னைப் பலப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அவ்வரசின் கீழ் வாழ்ந்த சேர்பியர், குரோசியர் பொஸ்னிய முஸ்லிம்கள், மசிடோனியர், ஆகிய பல்வேறு இனக்குழுமத்தைச் சேர்ந்தோரிடையே தீவிர மோதல்கள் நிகழ்ந்தன.

முடியாது. சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்குப் பலகாரணங்கள் இருந்தன. இது போன்றே யுகோசிலாவியாவின் உடைவுக்கும் பிளவுக்கும் பின்னணியாக பல காரணிகள் செயற்பட்டன. யுகோசிலாவியாவின் நவீன கால வரலாறு, யுகோசிலாவியா என்ற பல்தேசிய அரசு, பூகோளச் சூழ்நிலையில் உருவாகியிருந்த வரலாற்றுப் பின்புலம், ஆகியவற்றின் மூலமே அதன் உடைவுக்கான காரணங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

யுகோசிலாவியாவின் பிரச்சினைகள் பற்றிய மார்க்சிய விளக்கங்களில் ஒன்றின் படி, 1980களில் யுகோசிலாவியாவின் அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கும் அதன் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. உதாரணமாக

Michel Chossudovsky (1996) இவ்வகை விளக்கம் ஒன்றைக் கூறியுள்ளார். 1983 - 84 ஆண்டுகளில் சர்வதேச நாணயநிதியம் பொருளாதார மறுசீரமைப்பு திட்டத்தை யுகோசிலாவியாவில் அமுல்படுத்தியது. இத்திட்டம் டிட்டோவுக்குப் பிந்திய யுகோசிலாவியாவின் சமூக அரசியல் சமநிலையைக் குலைத்தது. 1983 இல் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் சமநிலைப்படுத்தல் பொதி (Stabilization Package) செயற்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக பணவீக்கம் தீவிரவேகத்தில் அதிகரித்தது. முதலீடுகள் வீழ்ச்சியுற்றன. கைத்தொழில் உற்பத்தி வீழ்ச்சியுற்றது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அடுத்த கட்டமாக 1990ஆம் ஆண்டின் பின்னர் சர்வதேச நாணயநிதியத்தினதும், உலகவங்கியினதும் கொள்கைப் பொதி அமுல்படுத்தப்பட்டது.

அதன் விளைவாக வரவு செலவுத்திட்டப்படியான செலவுகள் குறைக்கப்பட்டன. இதனால் பெல்கிரேட்டில் உள்ள மத்திய அரசு மாநிலக் குடியரசுகளிற்கு ஒதுக்கிய மாற்றல் கொடுப்பனவுகள் (Transfer Payments) குறைக்கப்பட்டன. மத்திய அரசுக்கும் குடியரசுகளுக்கும் இடையே பகைமை உணர்வையும், சமஷ்டியில் இருந்து பிரிந்துபோக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் தோற்றுவிக்க இது காரணமாயிற்று (Chossudovsky, 1996:521).

சர்வதேச நாணய நிதியமும், உலக வங்கியும் யுகோசிலாவியாவின் சோஷலிச பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைத் தகர்ப்பதில் இறுதியில் வெற்றிக் கண்டன என்றும் Chossudovsky கூறுகிறார். யுகோசிலாவியாவின் நெருக்கடி அதிகரித்த போது வல்லரசுக்கள் தலையிட்டன. குறிப்பாக ஐரோப்பிய யூனியன், ஐக்கிய அமெரிக்கா நேட்டோ ஆகியன அரசியல் தலையீட்டில் இறங்கின, யுகோசிலாவியாவின் உடைவையும் அழிவையும் அவை நெறிப்படுத்தின.

யுகோசிலாவியாவின் இனக்குழுமங்களின் பகைமைக்கு நீண்ட கால வரலாறு உள்ளது. அவற்றிடையான மோதல் தீவிரமானதாக இருந்தது. இப்பின்னணியில் யுகோசிலாவியா உருவாகிய பின்னர் உள்ள குறுகிய காலத்திற்குள், அதனை ஒற்றுமைப்படுத்தி,

ஒரு தேசிய அரசாக அதனை நிலைபெற வைப்பது, சாத்தியமற்றதாக இருந்தது என்று கூறும் இன்னொரு விளக்கம் உள்ளது. இனக் குழுவும் இணக்கப்பாடினமை (Ethnic discordance) என்ற இந்த விளக்கம், யுகோசிலாவியா என்ற சமஷ்டி அரசை தோற்றுவிப்பதற்காக முன் வந்தவர்களிடையே பொதுவான வரலாறு (shared history) என்ற உணர்வு இருக்கவில்லை, அவர்களுக்கு ஒரு வரலாறு இருந்ததென்றால் அது ஆழமாக வேர்விட்ட பகையுணர்வின் வரலாறாகத்தான் இருந்தது என்று கூறியது.

யுகோசிலாவியா ஒரு செயற்கையான அரசருவாக்கம், அது இரண்டு உலகயுத்தங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தின் குறிப்பிட்ட வகை வரலாற்று நிலைமைகளின் கீழ் தோன்றியது. யுகோசிலாவியாவின் சோஷலிச நிர்மாணத்திட்டம் எதிர்கொண்ட முக்கியமான சவால், புரட்சிக்கு பிந்திய சமூகத்தில் பலமான அரசியல் அடையாள உணர்வையும் ஐக்கியத்தையும் நாட்டில் ஏற்படுத்துவதாகும். அதற்கு பழையமையான குரோத உணர்வுகளை 'மீளவும்' கிளப்பாதிருக்கக்கூடிய அரசியல் அடையாள உணர்வு உருவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. (Doder:1993) ஒரு அரசாக அல்லது நாடாக ஒன்று சேர்வதற்கு முன்வந்த இனக்குழுமங்களுக்குப் பொதுவான அரசியல் என ஒன்று இருக்கவில்லை, அவற்றிடம் 'பொதுவான துன்பங்கள், இன்னல்கள்' என்ற வரலாற்று அனுபவமே இருந்தது (Doder, 1993:07) யுகோசிலாவியாவை ஒன்றுபட்ட புதிய தேசமாக வைத்திருக்கக்கூடிய வலுவை சோஷலிசம் வழங்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்தப் பொதுவான அரசியல் பிணைப்பு என்ற நோக்கத்தை எய்துவதற்கான செயல்திட்டங்கள் பல டிட்டோவின் காலத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டன. வெறும் யுகோசிலாவிய சோஷலிசத்தால் அவ்வாறான பிணைப்பை வழங்க முடியவில்லை. யுகோசிலாவியாவில் பொதுவான அடையாள உணர்வை வளர்ப்பதற்கு அரசியல் அறிவூட்டலோ அல்லது கைத்தொழில் மயமாக்கம் ஊடான அபிவிருத்தியோ உதவவில்லை. அது 'எளிதான ஒரு செயலாகவோ, நிச்சயமாக நிறைவேற்றக்கூடிய ஒன்றாகவோ' இருக்கவில்லை (Sekulic, Mussey and Hodson 1994:95). பொதுவான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலில் ஒன்றுபடுதல், சமூகத்தின்

நவீன மயமாக்கம் என்பன தேசியவாதத்தைப் பலமிழக்கச் செய்யும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறவில்லை. இதற்கு மாறாக சோஷலிசம் பிரச்சினைகளையும், பின்னடைவுகளையும், எதிர்கொண்ட போது குடியரசுகள் மத்தியில் பொருளாதார அரசியல் போட்டியும் பூசலும் அதிகரித்தது. தேசியவாத உணர்வும் கிளர்ந்தெழுந்தது (Sekulic Massey and Hodson: 1994).

இவ்விடத்தில் ஒரு முக்கியமான கேள்விக்கான விடையை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். யுகோசிலாவிய சமஷ்டி அந்நாட்டில் இனக்குழுவும் அடையாள உணர்வுகளை மீளவும் பலப்படுத்துவதற்கு உதவியது ஏன்? இனக்குழுவும் அடிப்படையில் யுகோசிலாவியா பிளவுபடுவதை ஏன் தடுக்க முடியவில்லை? யுகோசிலாவிய விடயத்தில் தரப்படக்கூடிய பொதுவான விடை சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்கான காரணம் யாது என்பதற்குரிய விடையை ஒத்ததாகவே இருக்கும். இனக்குழுமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமஷ்டி யுகோசிலாவியாவிலும், சோவியத் ரஷ்யாவிலும் இனக்குழுவும் அடையாள உணர்வுகளை மிகுவிக்கும் ஆபத்தைக் கொண்டிருந்தன. இவ்விரு உதாரணங்களும் சமஷ்டி முறை இனக்குழுமங்களை ஐக்கியப்படுத்தி வைப்பதில் தவறிவிட்டதென்ற வரலாற்று அனுபவத்தை தருகின்றன. உள்நாட்டு நெருக்கடியில் இருந்து அரசு தன்னை மீட்டுக்கொள்ள முடியாமல் திணறியதால் இத்தோல்வி ஏற்பட்டது. சமஷ்டி ஒரு அரசு முறை என்ற வகையில் நோக்கும் போது அது இருபக்கமும் கூர் உடைய வாள் போன்றது. சமஷ்டி அரசை உருவாக்குமுன்னர், நாட்டில் பன்மைத்துவத்தின் மத்தியில் ஒரு ஒற்றுமையும் இருத்தல் அவசியம். சமஷ்டியை உருவாக்கிய பின்னர் அது ஒற்றுமையின் ஊடாக பன்மைத்துவத்தை பேணுகிறது. யுகோசிலாவியா, சோவியத் யூனியன் என்ற இரண்டினதும் அனுபவம் ஒரு உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தியது. பன்மைத்துவத்தின் மத்தியில் ஒற்றுமையைப் பேணுதல் வெற்றி பெறவேண்டுமாயின் நாட்டை ஒன்றிணைக்கும் போது இன்னொரு நிபந்தனையும் பூர்த்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். பன்மைத் தேசிய அரசுக்கான பலம்மிக்க கீழ்க் கட்டமைப்பு (Under Structure) உருவாக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். சோஷலிசமும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், அத்தகைய கீழ்க் கட்டமைப்பை இவ்விரு நாடுகளுக்கும் வழங்கத் தவறிவிட்டன.

இது போன்றே சோவியத் யூனியனின் மத்தியதிட்டமிடல் முறையும் பன்மைத் தேசிய அரசுக்கான கீழ்க் கட்டமைப்பை உருவாக்கத் தவறியது. யுகோசிலாவியாவின் சுயநிர்வாகம் (SELF - Management) என்ற முறையும் இது போன்ற குறைபாட்டை உடையதே. பலம் மிக்க பன்மைத்துவமும் பலமற்ற ஐக்கியமும் என்பதே இவ்விருநாடுகளும் எதிர் கொண்ட வரலாற்றுப் பிரச்சினை. இரத்தஞ் சிந்தாத வழிமுறைமூலம் இதில் இருந்து விடுபடுவதற்கு யுகோசிலாவியாவால் இயலாமல் போயிற்று.

1980களில் நெருக்கடிகளின் பின்னர், யுகோசிலாவியாவிலும், சோவியத் யூனியனிலும் நடந்து முடிந்தவை ஒன்றில் இருந்து மற்றது வேறுபட்ட வகையில் அமையலாயின. யுகோசிலாவிய சமஷ்டி உடைந்தது. தனிச் சமஷ்டிக் குடியரசுகளில் மிகப் பெரியதான ரஷ்யா தனியாகப் பிரிந்து நின்று ஒரு புதிய சமஷ்டியை உருவாக்கிக் கொண்டது. அது ரஷ்ய சமஷ்டி எனப் பெயர்பெற்றது. ஏனையவை தனி நாடுகளாயின. முன்னைய சோவியத் யூனியனின் ஒரு பகுதியில் மீண்டும் அதிகளவு சுதந்திரத்தைக் கொண்ட அலகுகள் ஒன்றிணையும் சமஷ்டி முறை தொடரலாயிற்று.

முடிவுரை

சமஷ்டியை ஒரு அரசியல் யாப்பு மாதிரி என்றும், அரசு வடிவம் என்றும் பார்க்கும் போது, யுகோசிலாவியாவிலும், சோவியத் யூனியனிலும் அம்முறை வீழ்ச்சியுற்றதில் இருந்து நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவை யாவை? ஒரு நாட்டிற்குள்ளே நடைபெறும் சமூக, பொருளாதார அரசியல் மாற்றங்களின் போது, அம்மாற்றங்களின் மத்தியில் நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடையதாக ஒரு அரசுவடிவம் (State form) செயற்படவேண்டும். அந்த அரசு வடிவம் சீர்த்திருத்தம், புத்தாக்கம் என்ற இரண்டிற்கும் தயாராகவும், நெகிழ்ந்து கொடுப்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் குறித்தவகையான ஒரு அரசு வடிவம் சர்வரோக நிவாரணியாக இருக்கும் என்று கருதுவது தவறு, எவ்வாறிருப்பினும் யுகோசிலாவியா, சோவியத் யூனியன் என்ற இருதேசங்களுக்கும் ஏனைய பலதேசங்களுக்கும் சமஷ்டி தான் மிகச் சிறந்த தெரிவாக இருந்தது என்றும் குறிப்பிடலாம். இக் கட்டுரையில் நாம் எடுத்துக் கூறியவற்றில் இருந்து வெளிப்படும் இன்னொரு உண்மையாதெனில், சோஷலிசத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட துரித நவீன மயமாக்கலின் போது

ஏற்பட்ட புதிய சமூக அரசியல் நிலைமைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதென்பதை எந்தவொரு சமஷ்டி முறையினாலும் நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடிய காரியமல்ல. சிறுபான்மைத் தேசிய வாதங்களின் பலத்தை, அரசு முறையொன்றை ஈடாடவைக்கும் அவற்றின் ஆற்றலை, முதலாளித்துவம் என்றால் என்ன, சோஷலிசம் என்றால் என்ன, சகல நாடுகளும் எதிர் கொண்டே ஆக வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. கூடியளவு சுயாதீனம் அல்லது தனிநாடாகப் பிரிந்து போதல் என்ற கோரிக்கைகளுடனான இனக்குழுமங்களின் அணிசேர்க்கையும், இயக்கங்களும் உலகில் பல்வேறு சூழமைவுகளிலும் ஏற்பட்டுள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒன்றிற்கு ஒன்று மாறான எதிர்மறைச் சூழ்நிலைகள் சில வருமாறு:

- முன்னேறிய முதலாளித்துவம் - குறைவிருத்தி முதலாளித்துவம்
- முதலாளித்துவம் - சோஷலிசம்
- சமஷ்டி முறை - ஒற்றையாட்சி முறை
- அதிகாரப்பகிர்வு - மத்தியப்படுத்தல்

இவ்வாறான வேறு வேறு சூழ்நிலைகள் யாவற்றிலும் தனிநாடாகப் போவதற்கான உணர்வு முனைப்புடன் செயற்பட்டது என்பதைக் காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மானிட வரலாற்றில் இவ்விடயம் பற்றி ஒரே ஒரு கதைதான் உள்ளதென்று கருத முடியாது. பல கதைகள் உள்ளன. நாடுகள் பல அரசுமுறைகளைப் பரீட்சித்ததற்கும், பல்விதப்பட்ட விளைவுகளை எதிர்கொண்டதற்கும் உதாரணக் கதைகள் பல உள்ளன. யுகோசிலாவியாவிலும் சோவியத் யூனியனிலும்,

- இருவேறு சோஷலிச மாதிரிகள் இருந்தன.
- அங்கு இருவேறு சமஷ்டிகளும் இருந்தன.

அந்நாடுகளின் வரலாற்றில் இருந்து ஒரு முக்கியமான வரலாற்று உண்மை பெறப்பட்டுள்ளது. அரசுகள் தொடர்ச்சியாக மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அவை எழுகின்றன, வீழ்கின்றன. இந்தத் தொடர்ச்சியான மாற்றச் செயல்முறையை நிர்ணயிப்பது அவ்வரசுகளின் அரசியல் யாப்பு வடிவமன்று, அரசுகள் எதிர் கொள்ளும் எண்ணிறந்த பல சக்திகளே இச்செயல்முறையைத் தீர்மானிக்கின்றன. (தொடரும்)

கிழக்கிலங்கை இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளோடு பல விடயங்களில் ஒத்ததாகவும் வேறுப்படும் காணப்படுவதோடு பிற முஸ்லிம் பிராந்திய கலாசாரகூறுகளிலிருந்தும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் கிழக்கின் பூர்வ பண்பாட்டுக்கூறுகளை தமது மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப மதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் பண்பாட்டுக்கட்டமைப்பை தகவமைத்துக் கொண்டனர். இப்பண்பாட்டுப் மறுமலர்ச்சியின் கூறுகளை கலந்துரையாடுவதாக 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டசைவுகள்' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் அமையும். இதன்படி, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்வழி குடி மரபு முறை, முஸ்லிம் குடிவழிமரபில் உள்ள மாற்றங்கள், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் அவற்றில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பரிகார முறைகள், உறவுமுறைகள் மற்றும் குடும்ப அமைப்புகள், உணவுமுறைகள், ஆடை அணிகலன்களும் மரபுகள், வீடுகள் மற்றும் கட்டடக்கலை மரபுகள், பாரம்பரிய அனுஷ்டானங்கள், கலைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் இந்தத் தொடர் பேசவுள்ளது.



எம். ஜி. எம். சாக்கீர்

அம்பாறை மாவட்டம் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த முஹம்மட் சாக்கீர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ ஆய்வு கூட விஞ்ஞானமாணி (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர் தற்போது மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்ப வியலாளராக பணிபுரிகிறார். வரலாறு, பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டாரியல், ஆவணப்படுத்தல் போன்ற துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 21வது வயதில் 'சம்மாந்துறை பெயர் வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார், சம்மாந்துறை பெரியபள்ளிவாசல் வரலாற்று ஆவணப்படம் போன்றவற்றிற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் இன்கிலாப் சஞ்சிகை மீளுருவாக்க குழுவின் முன்னோடியான செயற்பாட்டாளரான இவர் 2019 இல் வெளியான சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் நூலின் பதிப்பாசிரியர்களிலொருவரும் கட்டுரையாசிரியருமாவார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு, முதலான கருபொருள்களில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

முஸ்லிம் குடிகள்

2

கோசப்பாகுடி



ந்தக்குடி சம்மாந்துறையில் காணப்படுகின்றது. குடிகள் தாய்வழியாகப் பின்பற்றப்படுவதால் பெண்பெயர்களில் மாத்திரம் காணப்படுவதில்லை. இந்தக்குடியின் பெயர் ஆண் பெயரில் காணப்படுகின்றது.

15 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் சம்மாந்துறைத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்த சரக்குக் கப்பலொன்றில் மத்தியகிழக்கு அல்லது பாரசீகத்தைச் சேர்ந்த கோலப்பா என்பவரும், அவருக்கு உதவியாளராக கோஸ்முகையதீன் கரியப்பா என்பவரும் அவர்களுடன் ஆறுவயது மதிக்கத்தக்க பெண்குழந்தையொன்றும் வருகை தந்தனர். இவர்கள் சம்மாந்துறையில் சிங்கிரிப்பற்றைகள் நிறைந்த காட்டுப் பகுதியொன்றில் குடிசை அமைத்து வாழ்ந்ததாகவும் வாய்வழிக்கதைகள் நிலவிவருகின்றன. கரியப்பா என்பவர் தென்னிந்தியாவின் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர். இவ்விரு உபன்யாசகர்களின் மார்க்க போதனைகள் மற்றும் பரிகாரங்களுக்காக சம்மாந்துறைப் பகுதியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களும், தமிழ் முக்குவ மக்களும் இவர்களுக்கு மரியாதை செய்துவந்தனர். மேலும் அவர்களுக்கு ஒரு தங்குமிடத்தையும் அமைத்துக் கொடுத்தனர்



Sammanthurai New Mosque

Images Source : makkalanpan.blogspot.com



என்றும் இவர்களின் மரணத்தின் பின்னர் அவர்களிருவரும் தற்போது சம்மாந்துறைப் பெரிய பள்ளிவசால் இருக்கும் வளாகத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டதாக பள்ளிவாசலில் வரலாறு தொடர்பில் கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் நிலவுகின்றன. பிற்காலத்தில் அவ்விடத்தில் கோசப்பா பள்ளி என்ற பள்ளிவாசலும் உருவானது. இப்பள்ளிவாசலே கிழக்கிலங்கையின் முதலாவது மெத்தைப் பள்ளிவாசலாக 1950 களில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு திறந்துவைக்கப்பட்டது. இப்புனர்நிர்மாணத்தில் முன்னின்றவரும் இந்தியாவின் நீடுரைச் சேர்ந்த மௌலானா ஒருவரே.

கோசப்பா மற்றும் கரியாப்பா ஆகிய இறைநேசர்களோடு வருகை தந்த பெண்குழந்தையின் பெயர் உம்முகுல்தாம் (முக்குலுத்தும்மா). இவரை நல்லம்மா என்று அழைத்ததாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவர் சம்மாந்துறையிலேயே திருமணம் செய்து வாழ்ந்த வந்தார். அவரின் சந்ததிகள் அனைவரும் கோசப்பா குடியினர் என்று அழைக்கப்படலாயினர். இதிலிருந்தே இக்குடி தோற்றம் பெறலாயிற்று. இதேபோன்று இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலிருந்து வருகைதந்த இறைநேசர்களிலிருந்தும் சம்மாந்துறையில் குடிகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.

மலையாலத்துலெவ்வை குடி - அழகு வெற்றிலைக் குடி

தென்னிந்தியாவின் மலாபார் பகுதியிலிருந்து, இன்றைய கேரளத்திலிருந்து சம்மாந்துறைக்கு வருகை தந்து மார்க்க உபன்யாசம் செய்த மௌலானா மௌலவி முஹம்மதிப்னு அப்துல்லாஹ் என்றழைக்கப்பட்டவரின் பரம்பரையினரே மலையாத்துலெவ்வை குடியினராவார்கள். இவர் 18 ஆம் நூற்றாண்டளவில் சம்மாந்துறை சின்னப்பள்ளிவாசலில் கதீபாக கடமையாற்றியுள்ளதாக அறியக்கிடைக்கிறது. இவர் கண்வைத்தியம் செய்து வந்துள்ளார். குறிப்பாக கட்கட்டி போன்ற நோயுள்ளவர்களின் கண்களில் ஊசி போன்ற கருவியினால் குத்தி அவற்றைக் குணமாக்கி வந்துள்ளார். இதனால் இவரை கண்குத்திஅப்பா என்று அழைக்கலாயினர். இப்பெயர் பிற்காலத்தில் கங்கத்தியப்பா என்று மருவி வழங்கப்படுகின்றது. இவர் மரணத்தின் பின்னர் சம்மாந்துறை முகையதீன் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் உள்ள வளவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இவரது அடக்கஸ்தலம் இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் வளவில் மலையாளத்திலிருந்து கொண்டு வந்த வெற்றிலைக் கொடியொன்றை நட்டு வளர்த்ததாகவும் அதனால் அழகு

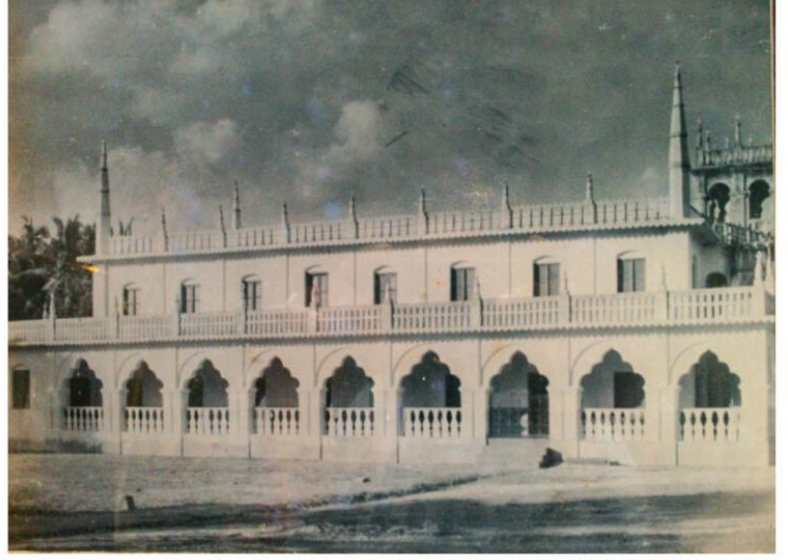
வெற்றிலை குடியினர் என்று
இந்தக்குடிக்கு இன்னுமொரு
சிறப்புப்பெயரும் உண்டு.
சுருக்கமாக இந்தக்குடி
லெவ்வை குடி எனவும்
அழைக்கப்படுகின்றது.

அதேவேளை இவரது
சீடரான கையூம் லெவ்வை
என்பவரின் சந்ததியினரே
கையூம் மலையார் குடியினர்
அல்லது கைமலயா
குடியினர் அல்லது கையூம்
லெவ்வைகுடியினர் என
வழங்கப்படுகின்றனர்.

இவரும் மலையாளத்து
லெவ்வை குடியின்
ஆரம்பகர்த்தாவான மௌலானா
மௌலவி முஹம்மதிபுனு
அப்துல்லாஹ் அவர்களுடன் வருகை
தந்தவராவார். அவரைத் தொடர்ந்து
கண்வைத்தியம் செய்து வந்தமையினார்
இவரும் கங்கத்தியப்பா என்றே
அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இதே போன்று
இறை நேசர்களோடு தொடர்புபட்ட
இன்னுமொரு குடியே உதுமான்பிள்ளை
குடியாகும்

உதுமான்பிள்ளைகுடி - உத்துய்பிள்ளை குடி - உதமான்போடி குடி

காத்தான்குடியில் பிரதான வீதியில்
காணப்படும் குழந்தையம்மா என்பவரின்
சியாரம் அடக்கஸ்தலம் காணப்படுகின்றது.
மஹ்முதா மற்றும் உதுமானியா ஆகிய
இருவரும் இவரின் சகோதரிகளாவர்.
இவர்களில் உதுமானியா என்பவரின்
வழித்தோன்றல்களே உதுமான்பிள்ளை
குடியினர் என்றழைக்கப்படுகின்றனர்.
இவரின் புதல்வர்களே காத்தான்குடியில்
அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள
புளியம்போக்கர் அப்பா என்பவரும்,
காத்தான்குடி மையவாடியில் அடக்கம்
செய்யப்பட்டிருக்கும் நாகையடி
அவ்லியா என்ற இறைநேசருமாவார்கள்
என்று பரம்பரை வாய்வழிச் செய்திகள்
குறிப்பிடுகின்றன. இந்தக்குடி கல்முனை,



1949 ல் சம்மாந்துறை கோசப்பாள்ளியின் தோற்றம்

சாய்ந்தமருது, நிந்தலூர், சம்மாந்துறை
ஆகிய ஊர்களில் காணப்படுகின்றது.

வடக்கனாகுடி - லெவ்வை வடக்கனாகுடி - லெவ்வை குடி - இலவக்குடி - ஆலிங்குடி - மோதிங்குடி

இந்தக்குடி அக்கரைப்பற்று, சாய்ந்தமருது,
கல்முனை, ஒலுவில் சம்மாந்துறை,
மருதமுனை ஆகிய ஊர்களில்
காணப்படுகின்றது. இந்தக்குடியினரும்
வடக்கிலிருந்து வருகைதந்த மார்க்க
உபன்யாசகர் ஒருவரின் வழித்தோன்றல்கள்
என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும்
இந்தக்குடியினர் தமது காரியங்களை
ஆரம்பிப்பதற்காக வடக்குத் திசையைப்
பயன்படுத்துவதை வழக்கமாக
கொண்டுள்ளதாக பொத்துவில்
பிரதேசத்தை மேற்கோள் காட்டி எஸ்.
அப்துல் றாஸிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்தக்குடியினரின் குடிவிருதுச் சின்னமாக
ஆசாக்கோல் எனப்படும் முஸ்லிம்களின்
வெள்ளிக்கிழமைகளில் பிரசங்கமேடையில்
மார்க்க உபன்யாசம் செய்யும்
கதீப்மார் பயன்படுத்தும் ஆசாக்கோல்
காணப்படுகின்றது. சம்மாந்துறையில்
இச்சின்னம் நிலைக்குத்தான
ஆசாக்கோலாக பயன்படும் அதே வேளை
சாய்ந்தமருதில் தலைகீழ் ஆசாக்கோலாக
காணப்படுகின்றது.

மேலும் ஆலிம்குடிக்கும் இதே சின்னமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட குடிகளின் பெயர்களில் காணப்படும் லெப்பை என்ற பதம் தென்னிந்திய பிராந்தியத்தில் இஸ்லாத்தின் அறிமுகத்தின் பின்னர் உருவானது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவிவர்களைக் குறிக்கின்றது. இவர்களில் பெரும்பாலானோர் அரபு, உர்து, அர்வி போன்ற மொழிகளில் பரிச்சயமும் பாண்டித்தியமும் கொண்டிருந்தமையினால் மார்க்க விடயங்களில் அதிகம் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். பள்ளிவாசல் கடமைகளிலும் பங்கேற்றுள்ளனர். 17 ஆம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைய ஆட்பெயர்களில் லெப்பை என்ற பெயர் அல்லது பெயரீற்றுப்பகுதி பெரும் செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தது. அலிலெவ்வை, ஆதம்லெவ்வை, பக்கீர்லெவ்வை, மீராலெவ்வை, உதுமாலெவ்வை, இஸ்மாலெவ்வை, உமர்லெவ்வை என்று இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகால கலிபாக்கள், நபிமார்களின் பெயர்களோடு இணைத்து பயன்பட்டுள்ளது. லெப்பை என்பது அரபிய வார்த்தையான 'லப்பைக்' என்பதிலிருந்து தோன்றியுள்ளது. மலபார்கரையில் உருவான மாப்பிள்ளா முஸ்லிம்களைப் போல சோழமண்டலக்கரையில் உருவான முஸ்லிம்கள் லெப்பைகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

மாப்பிள்ளைமரைக்கார் குடி - மரைக்காண்டி குடி

இவற்றை போன்றே கேரளத்துடனான கிழக்கிலங்கைத் தொடர்புகளை வெளிக்காட்டும் ஒரு குடியாக மாப்பிள்ளை மரைக்கார் குடியைக் குறிப்பிடலாம். இந்தக்குடியினர் மலபார் பகுதியைச் சேர்ந்த மாப்பிள்ளா முஸ்லிம்களின் வழித்தோன்றல்களாவர். இந்தக்குடி அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறை, சாய்ந்தமருது ஆகிய பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்றது. சாய்ந்தமருதில் மரைக்காண்டி குடி என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

மரைக்கார் நெய்ந்தை குடி - பாஞ்ச நெய்ந்தை குடி

இக்குடியின் பெயரில் மரைக்கார், நெய்ந்தை என்ற இரு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த நெய்ந்தை என்ற பெயரில் சாய்ந்தமருதில் தம்பி நெய்ந்தை காரியப்பர் என்ற இஸ்லாமிய மக்களின் தலைவர் ஒருவர் வாழ்ந்துள்ளதைப் பற்றி அறியமுடிகின்றது இவர் நிந்தவூர் ஜென்னதல் முகையதீன் பள்ளிவாசலுக்கு நிலம் கொடுத்தாகவும் தகவல்கள் உள்ளன. இதே போல பாஞ்ச நெய்ந்தை குடி என்ற ஒரு குடி நிந்தவூரில் காணப்படுகின்றது.

மரைக்காயர் என்ற பதம் 'மரக்கலஆயர்கள்' கப்பந்தலைவர்கள் என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகின்றது. வியாபாரத்திற்காக வரும் ஒவ்வொரு கப்பல்களும் ஒரு தலைவரின் கீழ் நிருவகிக்கப்படும். வர்த்தக ஒப்பந்தங்களும் மரைக்காயர்கள் தலைமையிலேயே நடைபெறும். இந்த தொழிற்பெயர் நாளடைவில் பரம்பரையாகக் கடத்தப்பட்டு ஆட்பெயர்களில் வழக்கத்திற்கு வந்த அதேவேளை பள்ளிவாசல் நிருவாகத்தினருக்கு வழங்கும் பதவிப்பெயராகவும் மாறியது.

இலங்கையைப்பொறுத்தவரை சிங்களத்தில் மரக்கலமினிஸ்க, ஹம்பங்காரயா என்று இச்சொல் பிரதியீடாக அமைக்கப்பட்டாலும் முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலில் மரைக்காயர் என்ற மலபார்கரைகளில் இருந்து வந்த பழந்தமிழ்ப் பெயரே பயன்பட்டுவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் முதன்முதலில் கப்பற்போர்ப்படை அமைத்தவர்கள் என்று கூறப்படும் போர்த்துக்கேயர்களை எதிர்த்து சாமோரி மன்னனுக்கு பக்கபலமாக விளங்கிய குஞ்சாலிமரைக்காயர்கள் இலங்கையிலும் போர்த்துக்கேயருக்கெதிராக போருதவி புரிய வருகைதந்துள்ளனர். அடுத்த தொடரில் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களிடையே பொதுவாக வழங்கப்படும் குடிகளைப் பார்க்கலாம்.

(தொடரும்)

திரை கடலோடி திரவியம் தேடியவர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிகமுக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கூடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. 'ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலிவரை' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப்பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிகரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.



கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கந்தரூபன் (ரூபன்) கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திரவியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்புள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு பல வருமான வழிகளை உருவாக்குவதன் முக்கியத்துவம்



“வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை

திருக்குறள் (512)

மு. கருணாநிதி விளக்கம் - வருமானம் வரக்கூடிய வழிகளை விரிவாக்கி, வளங்களையும் பெருக்கி, இடையூறுகளையும் ஆராய்ந்து நீக்கிட வல்லவனே செயலாற்றும் திறனுடையவன்.

உலகில் பெரும் கோடீஸ்வரர்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் தங்களது செல்வத்தை ஒரு தொழிலின் மூலமாக மட்டும் சேர்த்தவர்கள் அல்லர். அவர்கள் முதலில் பணத்தை ஏதேனும் ஒரு தொழிற்றுறை மூலம் உழைத்திருந்தாலும்,

அவ்வாறு உழைத்துச் சேர்த்த பணத்தை வேறு வகையான

புதிய வியாபாரங்களிலும், முதலீடுகளிலும் முதலிட்டு தங்களது செல்வத்தைப் பன்மடங்காக்கினார்கள். இன்று ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மிகப்பெரிய நில உரிமையாளர் மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனத்தை ஆரம்பித்த பில் கேட்ஸ் தானென்று உலகில் பலருக்கும் தெரியாது. அதேபோல இந்தியாவின் முன்னிலைப்பணக்காரர்களும் இவ்விதமே வெவ்வேறு தொழில் முயற்சிகள் மூலமே செல்வந்தர்களாக உயர்ந்தார்கள்

உழைக்கும் வருமானத்தை முழுவதுமாகச் செலவிடாமல் முதலீடு செய்வதன் மூலம் செயலற்ற வருமானம் (Passive Income) செய்யமுடியும். இதற்கு நிறையப் பணம் தேவையில்லை.

என்பதை அறியமுடியும். எமது தாயகமான ஈழத்தில் இயற்கை வளங்கள், கடல், நிலம், காடு, மழை என இயற்கையின் கொடைகள் தாராளமாகவே இருக்கின்றன. எனினும் பெற்றோலியம், விலைமதிப்பற்ற உலோகங்கள் போன்றன மிகமிக அரிதாகவே உள்ளன. அப்படியிருந்தும் எம்முதாதையார் இந்த நிலத்தை காலத்திற்கேற்ற விவசாயம் செய்து வளமாக்கினார்கள். அது மட்டுமன்றி விவசாயம் செய்ய முடியாத காலங்களில் இலங்கையின் தெற்கு மற்றும் மத்திய இடங்களுக்கு சென்று வியாபாரம் போன்ற தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். அதன் மூலம் உழைத்த பணத்தை வைத்து கல்லூரிகளும், ஆலயங்களும் அமைத்தார்கள். எனது சிறுவயதில் நான் முல்லைத்தீவின் முள்ளியவளைப் பகுதிக்கு பள்ளி விடுமுறைக்கு எனது மாமாவின் தோட்டத்துக்குப் போனது ஓர் இன்பமான காலம். எனது மாமா அங்கு அரசாங்கப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் ஆசிரியர் மட்டுமன்றி ஒரு சுயதொழிலதிபராகவும் இருக்க விரும்பியவர். அதனால் அவர் ஒரு பெரிய நிலத்தை வாங்கி, அதிலிருந்து காட்டைத் துப்புரவாக்கி பெரும்தோட்டம் செய்தார். நான் போயிருந்த போது அங்கு வேர்க்கடலை விதைத்து அந்த தோட்டம் பச்சைப்பசேலென்று இருந்தது. அதன் மூலம் சம்பாதித்த பணத்தை வைத்து எனது மாமா ஒரு கார் கூட வாங்கி வைத்திருந்தார். அவரது ஆசிரியர் சம்பளத்தில் கார் வாங்குவதென்பதையோ வசதியாக வாழ்வதென்பதையோ கனவில் கூட நினைத்துப்பார்க்க முடியாது. ஆனால் அவரது கனவை இன்னொரு தொழில் முயற்சி நனவாக்கி வைத்தது.

இப்போதைய சமுதாயத்தைப் பார்த்தால் ஓர் அரசாங்க வேலை அல்லது தனியார் நிறுவன வேலை என இவற்றில் ஒன்றை மட்டுமே செய்து வருகிறார்கள். அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் குடும்பச் செலவிற்கே போதாது. அதனால் பிள்ளைகளை கல்விகற்க வைக்கவோ பின்பு கல்யாணம் செய்து வைக்கவோ வங்கியிலேயோ அல்லது மற்றவர்களிடமோ கைநீட்டி நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத்தான் பல்வேறு வருமான வழிகளை உண்டாக்குவது முக்கியம். அதற்கான சில வழி முறைகளை இங்கு பகிர்கிறேன்.

வேலை வருமானம் : முதலாவதாக எல்லோரும் தங்கள் கல்வியறிவுக்கேற்ற ஒரு

வேலையில் இணைந்து, அதற்குத் தேவையான நேரங்களையும் முயற்சிகளையும் கொடுத்து வினைத்திறனாகத் தமது பணிகளைச் செய்ய வேண்டும். பள்ளி ஆசிரியராக இருக்கலாம், வங்கியில் வேலை செய்பவராக இருக்கலாம், தனியாக கடை வைத்திருப்பவராக இருக்கலாம், எவராயினும் இத்தகைய நிரந்தர வருமான வழியொன்றை உருவாக்கி, தமது குடும்பப் பொருளாதாரத்தின் அத்திபாரத்தைப் பலமாக இடவேண்டும். எனது சிறு வயதில், எனது தந்தையார் எமது கிராமத்தில் பலசரக்கு கடை ஒன்றை நடத்தி வந்த அதேசமயத்தில் உப தபால் அதிபராகவும் இருந்தார். தபால் உப அதிபர் என்ற உத்தியோகத்தின் மூலம் நிரந்தரவருமானமும், கடைமூலம் உப வருமானமும் எமது குடும்பத்துக்கு கிடைத்தது.

பக்க வருமானம் : பக்க வருமானமானது முதல் வேலை செய்த காலங்களைத் தவிர, மீதமான நேரத்தைப் பயன்படுத்தி பணம் உழைப்பதாகும். இதற்கு பல முறைகளை அனுசரிக்கலாம். இப்போது ஆசிரியர்களையும் வைத்திய நிபுணர்களையும் பார்த்தால் அவர்கள் தங்கள் துறைகளிலேயே அரசபணியிலும், அந்தக் கடமை நேரம் முடிந்தபின்னர் தனியார் நிறுவனங்களிலும் வேலை பார்த்து மேலும் பணம் உழைக்கிறார்கள். இதேபோன்று ஏனைய தொழில்களில் உள்ளவர்களும் தமது பிரதான பணிநேரத்தை விட, மேலதிகமாகக் கிடைக்கும் நேரத்தில் வேறு வேலைகள் செய்யலாம். உதாரணமாக காணிகளை மேம்படுத்தி விவசாயம் செய்யலாம். இதன் மூலம் தொடர்ந்து உழைப்பு இல்லாவிட்டாலும் அறுவடைக் காலத்தில் வருமானம் கிடைப்பதுடன், விவசாயத்திலிருந்து வரும் அறுவடை மூலதனம் குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரச் செலவை பெருமளவு குறைக்கலாம்.

முதலீடு வருமானம் : உழைக்கும் வருமானத்தை முழுவதுமாகச் செலவிடாமல் முதலீடு செய்வதன் மூலம் செயலற்ற வருமானம் (Passive Income) செய்யமுடியும். இதற்கு நிறையப் பணம் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் சிறிய தொகையைச் சேமிப்பதன் மூலமும், அதை முதலீடு செய்வதன் மூலமும் சேமிப்பை இன்னும் கூட்டலாம். இதற்கு கூட்டுத் திரும்புதல் (Compound return) என்று பெயருண்டு. உதாரணமாக ஒரு இலட்சம் ரூபாவை இருபது வீதம் வருடாந்தத் திரும்புத்துடன் முதலிட்டால் இருபது வருடத்தில் அது 26 இலட்சமாகப்

பெருகும். அது மட்டுமன்றி தொடர்ந்து மேலும் சிறிய அளவு பணம் மாதாந்தம் அல்லது வருடாந்தம் முதலீட்டால் சேமிப்பு அதற்கு மேலே வரும்.



என்னிடம் இன்று வாழவே பணமில்லை அப்படியிருக்க எப்படி எதிர்காலத்தை சிந்திப்பதென்று சிலர் யோசிப்பார்கள்.

இது சலபமான வேலையில்லைத்தான். ஆனால் திட்டமிட்டு எதிர்காலத்தை யோசித்து நிகழ்காலத்தில் சில ஆடம்பரங்களைக் குறைத்து,

சேமிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் இலக்கை அடையமுடியும். இந்த நிலையை அடைய சில நடவடிக்கைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அவையாவன:

வாடகை வருமானம்:

இப்போது வாடகை வருமானத்துக்கு வெளிநாடுகளில் அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. வேலை செய்பவர்கள் சேமித்த பணத்தை வைத்தும் மற்றும் வீட்டுக் கடன் (Home mortgage) எடுத்தும் இரண்டாவது வீட்டை வாங்கி வாடகைக்கு கொடுத்து பணம் உழைப்பார்கள். இதன் மூலம் மாதாமாதம் வருமானம் வருவதுடன் வீட்டின் பெறுமதியும் அதிகரிக்கும். அதன் மூலம் அவர்களின் செல்வம் மேலும் அதிகரிக்கும்.

மற்றவர்களில் முதலீடுதல் : மற்றவர்களிடம் முதலீடுதல் என்பது, இன்னொருவரின் எண்ணத்துக்கு செயலுருவம் கொடுப்பதற்காகச் செய்யப்படும் முதலீடாகும். ஒருவரிடம் பணம் உழைப்பதற்காக புதியதான நல்ல யோசனைகள் இருக்கும். ஆனால் அவர்களின் கனவைச் செயற்படுத்த பெரும் முதலீடு தேவைப்படும். அவ்வாறான பிறரின் சிறந்த தொழில்முயற்சி எண்ணங்களுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்கும் திட்டங்களில் முதலீடுவதன் மூலம் ஒருவர் தான் நேரடியாக வேலை செய்யாமல் பணம் உழைக்க முடியும். இது ஆபத்துக் கூடிய முதலீடு தான். ஆனால் திரும்பல் வீதம் அதிகமாக இருக்கும். இதற்கு சிறிய பங்கான பணத்தை முதலீடுவதன் மூலம் ஆபத்தைக் குறைத்து, அவர்கள் வெற்றி பெறும் போது திரும்பலைக் கூட்டலாம். எனது இரண்டு ஆரம்ப நிறுவனங்களிலும் இப்படியான முதலீட்டாளர்களைச் சேர்த்ததன் மூலம் எமது வியாபாரத்தை விரிவாக்க முடிந்தது. அப்படி எங்களுடன் ஆரம்ப நேரத்தில் பங்குபற்றியவர்கள் தங்கள் முதலீட்டை பத்து மடங்கு அதிகம் பெற்றார்கள். இதனால் இப்படியான முதலீட்டை “பெரிய ஆபத்து பெரிய திரும்பல்” (High Risk, High Return) என்று கூறுவார்கள்.

இங்கு சொல்லப்பட்ட பல்வேறு வழிகளிலான தொழில்முயற்சிகளை எப்படித் தொடங்குவது,

- வருமானத்துக்கு மேலே செலவிடுவது.
- வருமானத்தில் அவசர நிதி சேர்த்து வைக்காமல் விடுவது (குறைந்தபட்சம் 6 மாத செலவுக்குத் தேவையான பணத்தைச் சேமிப்பில் - அவசர நிதியில் - வைத்திருக்க வேண்டும்).
- எப்போதும் விலை கூடிய சமீபத்திய பொருட்களை கூடிய பணம் கொடுத்து வாங்குவது.
- தன்னால் செய்யக்கூடிய சின்ன வேலைகளுக்குக்கூட மற்றவர்களைப் பணிக்கு அமர்த்துவது.
- யோசனையின்றி அடிக்கடி விடுமுறை மற்றும் பயணம் புரிவது.
- அடிப்படைக் கைவினைகளை சின்ன வயதில் செய்து பழகாதது.

இந்த உலகில் வருமானம் என்பது, ஒரு வேலையைச் செய்வதன் மூலம் மட்டுமே கிடைக்குமென்று சிந்திப்பது மிக்க தவறு. இங்கு மகிழ்வான, வசதிகள் நிறைந்த வாழ்வியலுக்கு பலமுனைகளிலான வருமான வழிகளை உருவாக்க வேண்டும். பில்கேட்ஸ் தொடக்கம் இந்தியாவின் ரத்தன் டாடா வரை பல வருமான வழிகளை உருவாக்கியே கோடீஸ்வரரானார்கள். நாங்கள் கோடீஸ்வரராக ஆகாவிட்டாலும் எங்கள் குடும்பங்களை மற்றவர்களிடம் கைநீட்டி கடன் வாங்காமல் வாழவைக்கவேண்டும். சிறுவயதிலேயே இதற்கான விதையைப் போட்டு பல தொழிற்கலைகளைப் பழகி வளர்வதன்மூலம் பிற்காலத்தில் வெற்றிகரமாக வாழலாம்.

(தொடரும்)



பெண்கள் கொழுந்து நிறை பார்க்கும் இடம்

Image source - www.thambapannitea.com

டத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தினார்கள். தலைவர்களை கடத்திக் கொண்டு போய் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற அச்சம் தொண்டர்கள் மத்தியில் பீதியாகப் பரவியபோதும் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத கையறு நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

மறுபுறத்தில் பொலிஸ் மோட்டார் வண்டியில் ஏற்றப்பட்ட தொண்டமான் உள்ளடங்கலான தலைவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு மோட்டார் வாகனம் கொழும்பு நகரத்திற்கு வெளியே காலி வீதியில் விரைந்து சென்றது . அவர்களை உடனடியாகத் திரும்பி வர முடியாத தொலை தூரத்துக்கு கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வந்து விடுமாறு மேலிடத்திலிருந்து கட்டளை பிறப்பிக்கப் பட்டிருந்தது. அதன் பிரகாரம் அவர்கள் அனைவரையும் காலிக்கு செல்லும் வழியில் பாணந்துறைக்கப்பால் கொண்டு சென்று ஆளரவமற்ற பொட்டல் வெளியில் விட்டு விட்டு வந்துவிட்டார்கள். உண்மையில் தாங்கள் எந்த இடத்தில் விடப்

பட்டிருக்கிறோம் என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இவ்விதம் தமிழர்களே வசிக்காத ஒரு ஊரில் முற்றிலும் சிங்களவர்கள் நிறைந்த இடத்தில் அவர்களைக் கொண்டு போய் விட்டமை அவர்களுக்கு அச்சம் தருவதாக இருந்தது. அவ்வழியாகச் சென்ற மோட்டார் வண்டிகளும் பேருந்துகளும் அவர்களை ஏற்றிச் செல்லத் துணியவில்லை. இதனால் அவர்கள் கால்நடையாகவே கொழும்புக்குச் செல்ல நேரிட்டது.

எனினும் அவர்கள் சத்தியாக் கிரகங்கள் செய்வதைக் கைவிடவில்லை. காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக் கிரகம் தொடர்ந்து அமைதியாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. தொடர்ச்சியான அந்த சத்தியாக் கிரகத்தினதும் சாத்வீக போராட்டத்தினதும் நடவடிக்கைகள் 100 ஆவது நாளை எட்டியபோது 1952 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 5 ஆம் திகதி கொழும்பு மாநகர சபைக்கு அருகாமையில் பாரிய கூட்டம் ஒன்றை இலங்கை இந்திய காங்கிர

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தோட்ட தொழிலாளர்களும் அவர்கள் சார்ந்த மக்கள் கூட்டத்தினரையும் வெறுமனே தொழிலாளர்கள் என்று மட்டும் பார்க்க முடியாது. அவர்கள் இந்த நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் விவசாய உற்பத்தி அபிவிருத்தி களுக்கும் பாரிய அளவில் பங்களிப்பு செய்துள்ளனர்.

லினர் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இக்கூட்டத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற அங்கத்தவர்களும் இடதுசாரி கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தினர். அவ்விதம் உரை நிகழ்த்துகையில் ஒட்டுமொத்தமாக பத்து லட்சம் மக்களைக் கொண்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் பிரஜா உரிமையை பறித்தது பற்றியும் அதற்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டங்களின் போது அரசாங்கத்தாலும் பொலிசாராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கடுமையான அடாவடித் தனங்கள் தொடர்பிலும் காரசாரமாக குறிப்பிடப்பட்டு கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

இடதுசாரிக் கட்சிகளின் சார்பில் கருத்துத் தெரிவித்த கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கையை வன்மையாகக் கண்டிப்பதாக தெரிவித்ததுடன் இது வெறுமனே இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை அல்லவென்றும் இது தொடர்பில் இலங்கையில் உள்ள அனைத்து சமூகங்களையும் ஒன்று திரட்டிப் போராட வேண்டிய தேவை ஒன்று காணப்படுவதாகவும் தெரிவித்தார். பிலிப் குணவர்த்தன அவர்கள் உரையாற்றும் போது, இந்தச் செயல் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான அநீதியானதும் மனிதாபிமானமற்ற செயலுமாகும் என்றும் இதனை வன்மையாகக் கண்டிப்பதாகவும் கூறினார். இவர்களைத் தவிர இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பீட்டர் கெனமன், இலங்கை பெடரல் கட்சியைச் சேர்ந்த எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம், மலையகத்தொழிற்சங்கத் தலைவர்களான தொண்டைமான், ஏ. அசில் ஆகியோர்களும் கண்டனம் தெரிவித்து கருத்து தெரிவித்தனர். மேற்படி சட்டத்திற்கு எதிராகவும் இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாகவும் அரசாங்கத்தை விமர்சித்து கருத்து

தெரிவித்தவர்களில் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர்தான் கம்பளை “பிரபுத்த பிக்கு மண்டலய” என்ற அமைப்பைச் சேர்ந்த வண. கே. இந்தசார தேரர். இவர் தன்னுடன் இருபத்தி ஒன்பது பிக்குகளை ஆதரவாக சேர்த்துக்கொண்டு இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களுக்கு மீண்டும் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பிரதமரிடம் மனு ஒன்றைக் கையளித்தார். அவரது கோரிக்கை மனுவில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது : -

“பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தோட்ட தொழிலாளர்களும் அவர்கள் சார்ந்த மக்கள் கூட்டத்தினரையும் வெறுமனே தொழிலாளர்கள் என்று மட்டும் பார்க்க முடியாது. அவர்கள் இந்த நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் விவசாய உற்பத்தி அபிவிருத்திகளுக்கும் பாரிய அளவில் பங்களிப்பு செய்துள்ளனர். நீண்ட காலமாகவே அவர்கள் உழைப்பைப் பெற்று அதில் பயனடைந்த நாடும் இந்நாட்டு மக்களும் இன்று அவர்களை அன்னியர் என்று நாமகரணம் சூட்டி வேண்டாப் பொருளாக்கி ஒரு நொடியில் தூக்கி எறிந்து விடுவது அநீதியும் நன்றிகெட்ட செயலுமாகும். அவர்கள் மட்டும் இல்லாது இருந்தால் இந்த நாட்டில் பொருளாதாரம் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்காது. ஆதலினால் இந்த விடயங்களைக் கருத்திற்கொண்டு அவர்கள் கோருகின்ற அவர்களின் அடிப்படை உரிமையான பிரஜாவுரிமையை மீண்டும் அவர்களுக்கு வழங்கும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கையில் வசித்த இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் பறிக்கப்பட்ட பிரஜாவுரிமையை மீண்டும் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என பல்வேறு தரப்பினரிடமிருந்தும் அரசாங்கத்தை நோக்கிய நெருக்குதல்கள் அதிகரித்திருந்தன. என்றபோதும் அரசாங்கம் ஒருபோதும் தன் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இலங்கை இந்திய காங்கிரசின் தொடர் உண்ணாவிரத சாத்வீகப் போராட்டம் 140 நாட்களை எட்டிய நிலையில் தமது அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை என்னவென்று தீர்மானிப்பதற்காக இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் ஹட்டனில் மாநாடு ஒன்றை 1952 செப்ரெம்பர் மாதம் கூடியது. அந்த மாநாட்டின் முக்கியமான தீர்மானமாக தாம் இதுவரை நடத்தி வந்த சக்தியாகிரகப் சாத்வீகப் போராட்டத்தை மீளப் பெற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்தது. (தொடரும்)

ஆரசை நிலைகுலைய வைத்த சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம்



மலையக மக்களின் ஆரம்பகால போராட்டம்

Image source : www.thinakaran.lk



த்தொடரின் கடந்த வார அத்தியாயத்தில் ஒரு தொழிற்சங்கம் தன் தலையாய கடமை ஒன்றை நிறைவேற்றத் தவறியதால் இந்த நாட்டில் 150 ஆண்டுகாலமாக வசித்த ஒட்டுமொத்தமான இந்திய வம்சாவழிச் சமூகத்தினரே எவ்வாறு அரசியல் அனாதைகள் ஆகிப்போனார்கள் என்பதையும் அன்றைய சூழ்நிலையில் அப்படி ஒரு வேலை நிறுத்தம் செய்து இருந்தால் நமக்கு இருந்த சாதகமான காரணிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். மலையகத் தொழிற்சங்கங்கள் இன்று வரை இதே தவறை மீண்டும் மீண்டும் செய்து வருகின்றன. ஏனைய துறைகளைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் தொட்டது தொண்ணூறுக்கெல்லாம் வேலைநிறுத்தம்

செய்து தங்களது கோரிக்கைகளை சுலபமாக பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலை? அதனால்தான் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பள உயர்வைக் கூட எம்மால் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. இனி விட்ட இடத்திலிருந்து கட்டுரையைத் தொடர்கிறேன்.

6. நூற்றுக்கணக்கான தேயிலை ஏற்றுமதித் தரகு நிறுவனங்களும் இதனுடன் தொடர்புடைய ஆயிரக்கணக்கான உப நிறுவனங்களும் தேயிலை ஏற்றுமதி தொழிலையே முதன்மையாகக் கொண்டு அவற்றில் தங்கியிருந்தன. அவர்கள் அனைவருமே தொழிலை இழந்து நஷ்டத்தை எதிர்நோக்கி இருந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் அனைவருமே இத்தகைய நிறுத்தம் ஒன்று இடம் பெறுவதை விரும்பி இருக்க முடியாது.

7. தேயிலைப் பெருந்தோட்ட உற்பத்தித் துறையுடன் சார்ந்தவர்களாக ஆயிரக்கணக்கான ஒப்பந்தகாரர்கள், உப ஒப்பந்தக்காரர்கள் மற்றும் பெருந்தொகையான சேவையாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தங்களை கொண்டு வருவார்கள்.

8. இறுதியாக சோசலிச சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்த இந்தியப் பிரதமர் நேரு அவர்கள் இலங்கை சுயாதீனமான ஒரு இறைமையுள்ள நாடு என்ற அடிப்படையில் அதன் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கையைக் கொண்டு நடுநிலை வகித்தார். எனினும் இப்படி ஒரு நிலையில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒருசேர இணைந்து இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஒன்றை ஏற்படுத்தும் படி விடாப்பிடியாக நின்றிருந்தால், அப்படி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் மீது அத்துமீறல்களையும் அடாவடித்தனங்களையும் அரசாங்கமும் முதலாளித்துவ வர்க்கமும் ஏவி விடத் துணிந்தால் இந்தியப் பிரதமருக்கு இதில் தலையிட்டே ஆகவேண்டிய ஒரு கட்டாய நிலை தோன்றி இருக்கும். அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுவதற்கு தொழிற்சங்கங்கள் இதனை ஒரு காரணமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இது தொடர்பில் இன்னும் சில சாதகமான காரணிகளைப் பட்டியலிட முடியும். எனினும் இந்தக் காரணிகளே இத்தனை பெரிய சாதகமான தீர்வொன்றை பெற்றுக் கொடுப்பதில் இருந்து இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் அரசியல் கட்சியும் அதன் தொழிற்சங்கமும் தவறி இருக்கின்றது என்பதை புரிந்து கொள்வதற்கு போதுமானதாகும். அதன் காரணமாக இந்த மக்கள் இன்று வரை அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்களுக்கும் இவர்களே காரணமாகிவிட்டார்கள். தம் கரங்களில் வைத்திருந்த மிகப்பெரிய ஆயுதமான “தொழிற்சங்கம் மற்றும் தொழிலாளர் சக்தி” என்பவற்றைப் புறந்தள்ளி சாத்வீகப் போராட்டம், உண்ணாநோன்பு போன்ற பொருத்தமற்ற போராட்ட வழிகளில்



இலங்கை இந்திய காங்கிரசை உருவாக்க காந்தியால் ஜவஹர்லால் நேரு இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டபோது

Image Source- <https://cultureandheritage.org>

அவர்கள் இறங்கினார்கள். இந்தவிதப் போராட்டங்களை குண்டர்களையும் காதையர்களையும் ஏவிவிட்டு ஒடுக்கி போராட்டக்காரர்களை அடித்து உதைத்து நசுக்கிவிடுவது அவர்களுக்கு ஒரு கடினமான காரியமாக இருக்கவில்லை.

1952 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24, 26, 28, 30 ஆம் ஆகிய திகதிகளில் இலங்கை நாடாளுமன்றத்துக்கான இரண்டாவது பொதுத் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தாம் மேற்படி பிரஜா உரிமைச் சட்டத்துக்கு எதிராக சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் இறங்கப் போவதாக 1952 மே, முதலாம் திகதி தொழிலாளர் தினத்தன்று அறிவித்தனர். தேர்தல் தினங்கள் உட்பட சுமார் 140 தினங்கள் நீடித்த இந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெறவில்லை என்ற போதும் இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய அரசியல் நிகழ்வாக பதிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது.

இதற்கிடையில் அன்றைய காலகட்டத்தில் இலங்கையின் பிரதமராகப் பதவி வகித்தவரும் இலங்கையில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரின் ஒட்டுமொத்தப் பிரஜா உரிமையையும் ஒட்டுரிமையையும் பறித்தெடுத்த முற்றிய இனவாதி என்ற பெயரை

முதல் ஐந்து நாள் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டக் குழுவினருக்கு எஸ். தொண்டமான், கே. இராஜலிங்கம், எஸ். சோமசுந்தரம், கே. குமாரவேல் ஆகிய தலைவர்கள் பிரதானமாகக் கலந்து கொண்டனர். இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் இந்த அளவுக்கு பெரிதாகவும் திட்டமிடப்படாமல் இடம்பெறும் என்று பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவும் அவரது அடிவருடிகளும் எதிர்பார்க்கவில்லை.



இலங்கை வந்த நேரு - தொண்டமான் சந்திப்பு

Image source : www.thinakaran.lk

பெற்றுக்கொண்டவரும், இந்த நாட்டை அதல பாதாளத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் அரசியல் பாதையில் முதல் காலடி எடுத்து வைத்தவருமான டி. எஸ். சேனநாயக்கா திடீர் சுகவீனமுற்று 1952, மார்ச் மாதம், 22 ஆம் திகதி காலமானார்.

அதனைத் தொடர்ந்து அவரது புத்திரன் டட்லி சேனநாயக்கா பிரதமர் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். புதிய பிரதமரான டட்லி சேனநாயக்காவும் கூட தன் தந்தை டி. எஸ். சேனநாயக்கா சென்ற அதே இனவாதப் பாதையில் செல்வதற்கு கொஞ்சம் கூட பின்நிற்கவில்லை.

இத்தகைய காட்சி மாற்றங்களுக்கு மத்தியில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவர் தொண்டமான் மற்றும் அப்துல் அசீஸ் ஆகியோரின் தலைமையில் பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவின் அலுவலகத்தின் முன்றலில் சத்தியாக்கிரக சாத்வீகப் போராட்டம் ஆரம்பமானது. இவர்கள் இரண்டு குழுவினராகப் பிரிந்து ஒரு குழுவில் 500 பேர் வரையில் இருக்கும்படி அமைத்துக் கொண்டனர். ஒரு குழுவினர் ஐந்து நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கும் போது மற்றைய குழுவினர் அதனை தொடர்ந்து வரும் மேலும் ஐந்து நாட்களுக்கு உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்று வேலைத்திட்டம் ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டனர்.

முதல் ஐந்து நாள் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டக் குழுவினருக்கு எஸ். தொண்டமான், கே. இராஜலிங்கம், எஸ். சோமசுந்தரம், கே. குமாரவேல் ஆகிய தலைவர்கள் பிரதானமாகக் கலந்து கொண்டனர். இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் இந்த அளவுக்கு பெரிதாகவும் திட்டமிடப்படாமல் இடம்பெறும் என்று பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவும் அவரது அடிவருடிகளும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அவர்கள் இதைப் பற்றி அறிந்த உடனேயே பொலிஸ் தடியடிப் பிரிவையும், குண்டாந்தடிகளையும், காதையர் கூட்டத்தையும் தயார் பண்ணி வைத்துக்கொண்டனர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ன திருகுதாளம், தில்லுமுல்லுகள் செய்தாவது இந்த சாத்வீகப் போராட்டத்தை முறியடித்து விட வேண்டும் என்பதாகும்.

இக்காலத்தில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் அமைப்பின் தலைமைக் காரியாலயக் கட்டடம் கொழும்பு மெயின் வீதியிலேயே அமைந்திருந்தது. அன்று அதிகாலையிலேயே தலைவர்கள் முன்னே செல்ல தொண்டர்கள் பின்தொடர மெயின் வீதியில் இருந்து ஊர்வலமாக சென்று கோல்பேஸ் திடலில் அமைந்திருந்த பிரதம மந்திரி காரியாலயத்தின் முன்றலை அடைவது

சத்தியாக்கிரகிகள்
அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து
நாங்கள்சபாநாயகரைச்
சந்திக்க வேண்டுமென்று குரல்
கொடுத்தார்கள். அவர்களது
கோஷம் நாடாளுமன்ற வளாகம்
எங்கும் ஓவென்று எதிரொலித்தது.
பொலிஸ் அதிகாரிகள்
சத்தியாக்கிரகிகளை அகற்ற
முற்பட்ட போதும் யாரும் அங்கு
இருந்து அசையவில்லை.



இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின்
ஆரம்பகால உறுப்பினர்கள்

Image source : www.thinakaran.lk

என்பதே அவர்களது
திட்டம். ஆனால்
இத்திட்டத்தை முன்பே
அறிந்து வைத்திருந்த
அரசாங்கம் அந்த
ஊர்வலத்தை தடுத்து
முறியடிப்பதற்காக அவர்கள்
செல்லும் வழிகளில்
குறிப்பிட்ட சந்திகளில் குண்டர்களையும்,
கூலிப்படையையும், பொலிஸாரையும்
அனுப்பி தடியடி பிரயோகம் மேற்கொள்ள
ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இருந்தாலும்
ஊர்வலத்தில் கூட்டம் அதிகம் இருந்ததாலும்
நாடாளுமன்ற அங்கத்தினர் மீது தாக்குதல்
மேற்கொள்ள தயக்கம் காட்டியபடியாலும்
அவர்கள் ஒருவாறு தடைகளைக்
கடந்து நாடாளுமன்ற வாயிலைச்
சென்றடைந்தார்கள்.

இவ்வாறு அன்று நாடாளுமன்றத்துக்கு
முன்பாகவும் பிரதமர் காரியாலயத்திற்கு
முன்பாகவும் சத்தியாக்கிரகமும்
உண்ணாவிரதப் போராட்டமும்
நடந்துகொண்டிருந்தபோது
நாடாளுமன்றத்துக்கு உள்ளே நாடாளுமன்ற
நிகழ்வுகளை அங்குரார்ப்பணம்
செய்து வைத்து ஆளுநர் நாயகம் உரை
நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். இந்த
நிலையில் நாடாளுமன்றத்துக்கு வெளியே
நாடாளுமன்றப் பூமியில் இத்தகையதொரு
சத்தியாகிரகம் இடம்பெறக்கூடாது என்று
கருதிய சபாநாயகர் அதிகாரிகளை அழைத்து
சத்தியாக்கிரகிகளை அப்புறப்படுத்துமாறு
கட்டளையிட்டார். வெளியே வந்த
அதிகாரிகள் சபாநாயகரின் கட்டளையை

அறிவித்தபோது சத்தியாக்கிரகிகள்
அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து
நாங்கள்சபாநாயகரைச் சந்திக்க
வேண்டுமென்று குரல் கொடுத்தார்கள்.
அவர்களது கோஷம் நாடாளுமன்ற வளாகம்
எங்கும் ஓவென்று எதிரொலித்தது. பொலிஸ்
அதிகாரிகள் சத்தியாக்கிரகிகளை அகற்ற
முற்பட்ட போதும் யாரும் அங்கு இருந்து
அசையவில்லை. அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும்
கோஷம் எழுப்பினர். அவர்களது கோசம்
பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது:

அடிக்காதே அடிக்காதே...
சத்தியாக்கிரகிகளை அடிக்காதே...”
” நசுக்காதே நசுக்காதே ...
அகிம்சாவாதிகளை நசுக்காதே “
” கொடு கொடு
பிரஜாவுரிமையை திருப்பிக்கொடு...”
” எங்களுக்கு தேவை மனித உரிமை
மட்டுமே “
” பிரஜாவுரிமை எங்கள் பிறப்புரிமை...”

சத்தியாக்கிரகம் இவ்வாறு அங்கு
நடந்துகொண்டிருந்தபோது இவர்களை
எவ்வாறு அங்கிருந்து அகற்றலாம்
என்று அமைச்சர்கள் திட்டமிட்டுக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

(தொடரும்)

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியால் இலங்கைக்கு கிடைத்த சில பேறுகளில், மேலைத்தேச மருத்துவமுறையின் உள்நுழைவும் ஒன்றாகும். அதுவரை தனியே சுதேச மருத்துவத்தையே நம்பியிருந்த இலங்கை மக்கள், மேலைத்தேச மருத்துவத்தின் அறிமுகத்தோடு தீர்க்கப்படமுடியாத பல நோய்களையும் குணப்படுத்த முடிந்தது. இறப்புவிதம் பெருமளவுக்கு குறைந்தது. இவ்வாறான மேலைத்தேச மருத்துவத்துறையை இலங்கையில் குறிப்பாக வடபகுதியில் வளர்த்தெடுக்க, அமெரிக்க மருத்துவ மிஷனரிகள் மேற்கொண்ட பணிகள் அளப்பரியவை. அவ்வாறு மேலைத்தேச மருத்துவத்தை இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வளர்த்தெடுக்க தம் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த மருத்துவர்களையும், அவர்களது பணிகளின் தனித்துவத்தையும், இலங்கையின் வடபகுதியில் மேலைத்தேச மருத்துவத்துறை 1820 முதல் இப்போதுவரை வளர்ந்து வந்த முறைமைகளையும் தொகுத்து தருவதாக 'யாழ்ப்பாண மருத்துவ வரலாறு' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் அமைகின்றது.



பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதத்துறையில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். 2005 - 2008 காலப்பகுதியில் சுகாதார அமைச்சில் கடமையாற்றியுள்ளார். இக்காலப்பகுதியில் 10 இற்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு துறைசார் ஆளுமைகளை நேர்காணல் செய்து கனடாவி்லிருந்து வெளிவரும் 'வைகறை' வாரப்பத்திரிகையிலும் 'காலம்' சஞ்சிகையிலும் பிரசுரித்துள்ளார். கலாநிதி. சிவத்திரு க. வைத்தீசுவரர்க்கு ருக்கள் நூற்றாண்டு மலரின் பதிப்பாசிரியர்.

கடந்த 14 வருடங்களாக யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தாராகப் பணியாற்றும் துவாரகன் 2018 இல் யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையில் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மருத்துவ அருங்காட்சியகத்தில் மேலைத்தேச மருத்துவ வரலாற்றை ஆய்விப்பதற்காக அருங்காட்சியகத்திற்குப் பொறுப்பு அலுவலராக விளங்குவதுடன் மருத்துவமனைப் பணிப்பாளர் மருத்துவர் த. சத்தியமூர்த்தி அவர்களது வழிகாட்டலில் யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவமான மருத்துவ அருங்காட்சியகம் உருவாக்க காரணமானவர். இங்குள்ள தொலைமருத்துவப் பிரிவில் பன்னாட்டு மருத்துவ வல்லுநர்கள், பேராசிரியர்கள் வாரந்தோறும் கலந்துகொள்ளும் இணையவழி தொலைமருத்துவக் கருத்தமர்வுகளின் இணைப்பாளராகவும் செயற்படுகின்றார்.

தமிழில் மருத்துவம் கற்பிக்கும் கிறீனது தளராத முயற்சியும் கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரியின் ஆரம்பமும்

ஏ

றத்தாழ 5 ஆண்டுகள் ஆபத்துக்கு உதவி வைத்தியசாலையின் (FINS Hospital) தலைமை

அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய மருத்துவர் கிறீன் செப்ரெம்பர் 1868 இல் தலைமை நிருவாகி என்ற பதவியிலிருந்து விலகும் கடிதத்தை ஆபத்துக்குதவி வைத்தியசாலை நிருவாகத்துக்கு அனுப்பினார். கிறீன் கடிதத்திலே பின்வரும் விண்ணப்பங்களையும் முன்வைத்திருந்தார்.



Dr. James loose

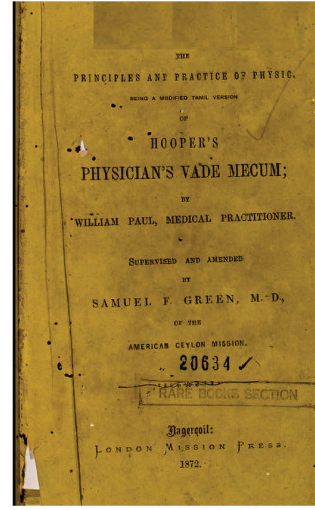
Image Source : Jaffna Medical Museum

தனது மாணவர்கள் மருத்துவப் பயிற்சியை ஆபத்துக்குதவி வைத்தியசாலையில் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அனுமதித்தல். மாண்ப்பாய் மருத்துவமனையும் ஆபத்துக்குதவி மருத்துவமனையும் மருந்துகளையும் ஏனைய பொருட்களையும் பரிமாறிக் கொள்வது. மருந்துகள் மற்றும் இதர பொருட்களுக்கான விலையை இலண்டனில் அவற்றுக்கான பெறுமதியுடன் யாழ்ப்பாணத்துக்கான

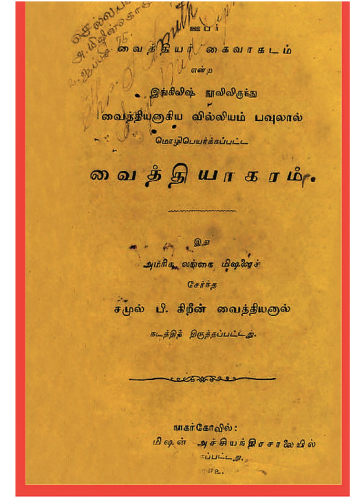
போக்குவரத்துச் செலவையும் ஈடுசெய்யக் கூடியதாக மேலதிகமாக 75 சதவீதத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடல்.

அமெரிக்க மிசனரியினர் பரிந்துரைக்கும் பரம ஏழையான நோயாளிகளுக்கு (Pauper Sick Patients) ஆபத்துக்கு உதவி வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை அளித்தல். கிறீன் மாணவர்களுக்கு மருத்துவத்தைக் கற்பிப்பதிலும், மருத்துவ

தமிழில் மருத்துவ நூல்களை வெளியிடுவதற்கு கிறீன் எடுத்துள்ள முயற்சி— யானது அளவிடற்கரிய பெரிய பணி. ஆங்கில மருத்துவ நூல்களில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வசனத்திலும் கிறீன் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து மீள அமைத்தார்.



PHYSICIAN'S VAIDE MECUM
Image Source : Jaffna Medical Museum



வைத்தியாகரம்
Image Source : Jaffna Medical Museum

நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதிலும் மாணிப்பாய் மருத்துவமனையிலும் தனது முழுமையான கவனத்தைச் செலுத்த விரும்பியே ஆபத்துக்கு உதவி மருத்துவமனையின் தலைமை நிருவாகப் பதவியிலிருந்து விலகத் தீர்மானித்தார். கிறீனது கோரிக்கையைப் பரிசீலித்த மருத்துவமனை நிருவாகம் அவரது கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு பதிற் கடிதத்தை அனுப்பியது. அக்கடிதத்திலே கிறீனது சேவை குறித்துப் பின்வரும் பாராட்டு மொழிகள் காணப்பட்டன.

“யாழ்ப்பாணம் ஆபத்துக்குதவி வைத்தியசாலையை இன்றைய (1868 இல்) உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த தங்களுக்கு எந்த ஒரு சலுகையையும் அல்லது எந்த ஒரு வெகுமதியையும் வழங்குவதற்கு ஆபத்துக்குதவி நண்பர்கள் கழகம் தயாராக இருக்கிறது. தங்களுக்கு மீண்டும் வசதியான போது வைத்தியசாலையின் தலைமை நிருவாகத்தை வழங்குவதற்கு மிகவும் ஆர்வமாக உள்ளோம். எமது கழகம் தங்களது மீள் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது. தங்களைப் போன்ற தகுதியான ஒருவர் கிடைக்கும் வரை தலைமைப் பதவி வெற்றிடமாகவே இருக்கும்.”

இந்தக் கடிதத்துக்கு கிறீன் அனுப்பிய பதிலில் தனது நன்றியைத் தெரிவித்திருந்ததுடன் தன்னிடம் மருத்துவம் பயின்ற முதல் அணி (1848-1851) மாணவனாகிய மருத்துவ கலாநிதி ஜோசுவா இடன்போர்த் (Resident Surgeon) கடந்த 10 வருடங்களாக ஆபத்துக்குதவி வைத்தியசாலையில் முழுநேரமாகப் பணிபுரிந்து வருவதையும் 2 வருடங்களாக அவர் வைத்தியசாலையில் பாரிய சத்திரசிகிச்சைகளை மேற்கொண்டு

வருவதையும் குறிப்பிட்டு ஜோசுவா இடன்போர்த் அவர்களது திறமையையும் அனுபவத்தையும் கருத்திற்கொண்டு வைத்தியசாலையின் தலைமை அதிகாரியாக அவரை நியமிக்குமாறு கிறீன் பரிந்துரைத்தார்.

தமிழில் வெளிவந்த கூப்பரின் வைத்தியர் கைவாகடம்

மருத்துவர் கிறீன் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆங்கில மருத்துவ நூல்களில் மிகச் சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இங்கிலாந்து நாட்டின் புகழ்பெற்ற மருத்துவ நிபுணரான றொபேட் கூப்பர் MD (1773-1835) 1809 இல் எழுதிய THE PHYSICIAN'S VADEMECUM: Containing the Symptoms, Causes, Diagnosis, Prognosis, and Treatment of Diseases; Accompanied by a Select Collection of Formulae and a Glossary of Terms என்ற நூல் இங்கிலாந்தில் வெளிவந்த அதே ஆண்டில் அமெரிக்காவிலும் அச்சிடப்பட்டது. குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளில் 20 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான பிரதிகள் விற்பனையான இந்நூல் பல்வேறு பதிப்புக்களாக வெளிவந்திருந்தது. 1865 இல் வெளிவந்த பதிப்பை மருத்துவர் கிறீன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கத் தேர்ந்தெடுத்தார். மருத்துவர் கிறீனது 5 ஆவது அணி மாணவனாகிய வில்லியம் பவுலிடம் (Dr. William Paul) இந்நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் பணியை ஒப்படைத்தார். இந்நூலைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் போது தேவையான விளக்கப்படங்களுக்கான

மின்னச்சு வார்ப்புக்களை மூலநூல் பதிப்பாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள 25 ஸ்ரேலிங் பவுண் தேவைப்பட்டது. கிறீனுடைய நண்பர்களும் ஸ்கொட்லாந்து நாட்டிலிருந்த நலன் விரும்பிகளும் தேவையான நிதியைத் திரட்டி மருத்துவர் கிறீனிடம் கொடுத்தனர்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழில் ஆங்கில மருத்துவ நூல்களை வெளியிடும் போது மூல நூல்களில் உள்ள படங்களை தமிழ்ப்பதிப்பில் கொண்டுவருவது என்பது கற்பனை செய்யக் கூடிய இலகுவான பணியல்ல. இப்படங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆங்கிலத்திலமைந்த நூல்களைப் பதிப்புச் செய்த அச்சுத்தாரை, மூல நூலாசிரியரைத் தொடர்பு கொண்டு மரச் செதுக்கு அச்சுருக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். இவற்றுக்கும் பெருந்தொகைப் பணம் தேவைப்படும். டேவிட் ஏ. வெல்ஸ் எழுதிய கெமிஸ்ட்ரி என்ற நூலை கெமிஷ்டம் என்ற பெயரில் மருத்துவர் கிறீன் மருத்துவர்களான

யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மிசனரி மருத்துவர் கிறீன் மருத்துவக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து 22 வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1870 இல் கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரி பிரித்தானிய காலனிய அரசாங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

டானியல் சப்மன் வைத்திலிங்கம் மற்றும் எஸ். சுவாமிநாதன் ஆகியோரது உதவியுடன் மொழிபெயர்த்தார். இது நாகர்கோயிலில் உள்ள இலண்டன் மிசன் அச்சுத்தத்தில் 1875 இல் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள படங்களை அச்சிடத் தேவையான மரச்செதுக்கு அச்சுருக்களுக்கான செலவை அமெரிக்காவில் வசித்த கிறீனது சகோதரி மேரி வழங்கினார் என்ற தகவலை இங்கு நினைவு கூரல் பொருத்தமானது. 1869 இல் வெளியிடப்பட்ட அமெரிக்க மிசன் ஆண்டறிக்கையில் மருத்துவர் கிறீனது தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிக்கான அயராத உழைப்பும் கிறீனது விலைமதிப்பற்ற தன்னார்வப் பணியும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

தமிழில் மருத்துவ நூல்களை வெளியிடுவதற்கு கிறீன் எடுத்துள்ள முயற்சியானது அளவிடற்கரிய பெரிய பணி. ஆங்கில மருத்துவ நூல்களில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒவ்வொரு

வசனத்திலும் கிறீன் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து மீள அமைத்தார். மூல நூலின் கருத்து தமிழில் சரியாக வெளிப்படல் வேண்டும் என்பதற்காக கிறீன் தனிப்பட்ட முறையில் கூடிய கவனம் எடுத்திருந்தார். புதிய பல சொற்பதங்கள் உருவாக்கப்பட்டன அல்லது ஏற்கனவே இருந்த சொற்கள் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டன. தமிழிலே மருத்துவ நூல்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுபதற்காக கிறீன் இடைவிடாது தினமும், வாராந்தம், மாதாந்தம் என்று வருடம் முழுவதும் இந்தப் பணிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்திருந்தார். இது மிகவும் கடினமான ஒரு பணி. ஒரு நாள் மருத்துவம் தொடர்பில் உண்மையான செய்தி மக்களைச் சென்றடையும் என்ற உயரிய நோக்குடன் மருத்துவ நூல்களை தமிழாக்கம் செய்யும் பெரும் சவாலை கிறீன் நிறைவேற்றினார்.”

கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரியின் ஆரம்பம்

யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மிசனரி மருத்துவர் கிறீன் மருத்துவக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து 22 வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1870 இல் கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரி பிரித்தானிய காலனிய அரசாங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கொழும்பு மருத்துவப் பீடத்தில் ஆங்கில மொழிமூலம் மருத்துவக் கற்கை நெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டதால் மாண்புபாயில் தமிழில் கற்பதை விடுத்து மாணவர்கள் கொழும்பு நோக்கிச் செல்வார்கள் என்ற அச்சம் கிறீனுக்கு ஏற்பட்டது. இதனால் மாணவர்களுக்கு வழங்கும் உதவித்தொகையை அதிகரித்தார். கொழும்பு மருத்துவப் பீடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது முதலாவது அணியில் 25 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இங்கும் 3 வருடங்களைக் கொண்டதாகக் கற்கை நெறியிருந்தது. மருத்துவர் ஜேம்ஸ் லூஸ் முதலாவது அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். மருத்துவர் ஜேம்ஸ் லூஸ், மருத்துவர் அந்ரே மற்றும் மருத்துவர் ஈ. எல். கொச் ஆகியோர் விரிவுரையாளர்களாக இருந்தனர். இங்கு கற்பதற்கு மாணவர்களிடம் கட்டணம் அறவிடப்பட்டது. ஒவ்வொரு தவணையின் ஆரம்பத்திலும் 2 ஸ்ரேலிங் பவுணை மாணவர்கள் கட்டணமாகச் செலுத்தினர். அதேவேளை மாண்புபாயில் மருத்துவர் கிறீனது மருத்துவக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் இலவசமாகக் கற்றதுடன் அவர்களுக்கு உதவித்தொகையும் வழங்கப்பட்டது.

(தொடரும்)

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதென்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.



**நடேசன்
இரவீந்திரன்**

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்பட்டாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலை மாண்ப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக் கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதிதேசம்பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆணாதக்கம் சமூக மேலெழுமை



காரைக்காலம்மையாரை விபரிக்கும் ஓவியம்
Image source : feminisminindia.com

க டவுளின் வடிவம் (திருப்பாச்சிலாராமத்தில் உறையும் சிவபெருமான்) இங்கு தாயாக, இறுதியாகக் கைவிடும் தாயாக, நோக்கப்படுகிறது. இது பக்தி உணர்வுக்கு மையமானது. அதுவும், சுந்தரர் இந்தக் கடவுளைக் கைவிட்டு விடுவேன் என்று பயமுறுத்தவேறு செய்கிறார். தெய்வீக அன்புக்கு எதிர் வினை புரியும் சமயத்திலேயே தெய்வீகக் கருணையின்மையை சொல்லுகிறார். (வெண்டி டோனிகர்,

‘இந்துக்கள் ஒரு மாற்று வரலாறு)’ தமிழாக்கம் : க.பூரணச் சந்திரன், எதிர் வெளியீடு.2016).

வெண்டி டோனிகாரின் மேற்படி கருத்துக்கு அடிப்படையாக உள்ளது கீழ்வரும் சந்தரரின் இப்பாடல்

“அன்னையே என்னேன், அத்தனே என்னேன், அடிகளே அமையும் என்றிருந்தேன். என்னையும் ஒருவன் உளென்று கருதி, இறையிறை திருவருள் காட்டாய் அன்னமாம் பொய்கை கூழ் தரு பாச்சினாச்சிரமத்து உறை அடிகள் பின்னையே அடியார்க் கருள் செய்வதாகில் இவர் அல்லாதில்லையோ பிரானார்

தமிழகப் பக்திப் பேரியக்கம் வீறு கொள்ளத் தொடங்கியிருந்த காலச்சூழலில் (எட்டாம் நூற்றாண்டில்) ‘உனைக் கைவிட்டு விடுவேன்’ எனச் சந்தரர் வன்தொண்டராக சிவனைப் பயமுறுத்துவதனைப் புரிந்துகொள்ள இயலும்; உண்மையில் அதற்கு அவசியம் இன்றி, இறை ஆதரவு பின்னர் கிடைக்க உள்ளது. நீடித்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவராக வாழ இருப்பதனைப் பொதுமக்களுக்கு உணர்த்துவதற்கான உத்தி இது. முன்னதாக, அரசு பரிவாரத்தினர் மற்றும் நிலக்கிழார்கள் அல்லது வணிகர்கள் போன்ற ஆட்சி அதிகாரத்தை உடைய சமூக சக்திகளுக்கு உரிய மேன்மக்கள் என்போருக்கானதாகையேற்பட்ட போது மதங்களும் கடவுள்களும் இருக்க இயலுமாய் இருந்தன.

காரைக்கால் அம்மையார் சிவனை முன்னுறுத்தி தொடக்கியிருந்த பக்தி நெறியானது பேரியக்கமாக படர்ந்து, பரவும் நிலை அடி நிலையில் உள்ள உழைக்கும் மக்களும் ஏற்றுக் கட்டுப்பட்டு ஒழுக வேண்டிய பரம் பொருளாக (முழு முதல் கடவுள் அந்தஸ்துக்கு) சிவனை உயர்த்தி வைக்க வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவை ஏற்பட்டிருந்தது.

இதுபற்றி வெண்டி டோனிகர் இவ்வாறு கூறுவார்: “குறித்த குழு என்று சொல்வதைவிட, பக்தி ஒரு பொதுவான மதவாழ்க்கைமுறை அல்லது இயக்கம் என்று சொல்லலாம். அது ஒரு முக்கிய சக்தியாக இருந்தது. எவரையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் - உள்ளடக்கும் தன்மையையும், அதே சமயம்

பறையர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் எதிரான மனப்பான்மையையும் கொண்டிருந்தது. அது உண்டாக்கிய உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளின் வன்முறை மதங்களுக்கு இடையிலான வெறுப்புக்கும் வித்திட்டது” (பக்கம் 405).

ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளாக, நிலத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட உழைக்கும் மக்கள் திரளினர் இழிவுபடுத்தப்படுவதற்கு வழி கோலிய, பக்தி இயக்கத்தை நந்தனார் போன்ற ஒடுக்குமுறைக்கு ஆட்பட உள்ள சாதிகளின் பிரதிநிதிகள் ஆதரித்துப் பங்கேற்று, வலுப்படுத்தியது ஏன்? பெண்களுக்கு எதிரான மனப்பான்மையை வளர்க்க உள்ள புதிய மத எழுச்சிக்கு காரைக்கால் அம்மையார் அடிகோலியமையை எவ்வாறு விளக்கம் கொள்வது?

நீலமையும் நல்லாள் ஆணாதிக்கத்துக்கு ஆட்படுத்தப்படல்

பண்பாட்டுப் புரட்சி வாயிலாக நிகழ்ந்தேறிய சமூக மாற்றம் ஒன்றை தொடக்கிவைத்த பிரதிநிதியாக காரைக்கால் அம்மையார் துலங்கினார். பக்திக் கோட்பாடு ஏற்கெனவே வடஇந்தியாவில் வடிவப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

பௌத்தம் வெளிப்படுத்தியிருந்த அந்தக்கோட்பாட்டை இந்து மத உருவாக்கத்தின் பொருட்டாக பகவத்கீதை தனக்குரியதாக வரித்துக்கொண்டு, வைணவ மத உருவாக்கத்தை தொடக்கி வைத்தது. பல்வேறு இனமரபுக்குழுவினர்களிடம் காணப்பட்ட நாராயணன், வாசுதேவன், கிருஷ்ணன் போன்ற வழிபாடுகளை ரிக்வேத விஷ்ணுவோடு இணைத்து ஒரு மதத்துக்கு உரிய பரம்பொருளாக விஷ்ணுவைக் காட்டும் வைணவ மத எழுச்சி கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் அங்கே, வீறு கொள்ளத் தொடங்கியது. புதிய இன மரபுக்குழுக்களின் கடவுள்களை இணைத்து இந்து மதமாக பரிணமித்து அடைந்த இந்த வரலாற்று மாற்றப்போக்கினை சுவீதா ஜேஸ்வால் “வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” எனும் நூலில் விரிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பயங்கரத்தின் வடிவமான கடவுளாக ரிக் வேதம் காட்டியிருந்த சிவன் சைவநெறி எனும் புதிய மதத்துக்கான பெருங் கடவுளாக

பரிணமிப்பதற்கு உரிய தொடக்கத்தை காரைக்கால் அம்மையார் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி வைத்தார். சுடலைக் காவலனாக ஊருக்கு வெளியில் ஒதுக்குப்புறத்தில் உறைபவர் ரிக்வேத சிவன்; ஓரளவு ஏற்புடைய கடவுளாக ரிக்வேதத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உருத்திரனுடன் ஒன்றுகலக்கப்பட்ட சிவன், முழுமுதல் கடவுளாக வெளிப்படுவதற்குப் பல்வேறு இனமரபுக்குழுக்களுக்கு உரிய பாசுபதம், காளாமுகம், காபாலிகம், மாவிரதம், வாமம், பைரவம் ஆகிய மதங்களது மூலவர்களுடன் ஒன்று கலக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அந்தப் பணியைக் கையேற்றதோடு பல்வேறு இடங்களின் தலங்களுக்கும் சென்று அனைத்து மக்களும் ஏற்று துதிக்கும் வகையிலான பாசுரங்களை சிவன் மீது பாடிய காரைக்கால் அம்மையார் பக்திக் கோட்பாட்டை இயக்கச் செயல்பாட்டுக்குரியதான வடிவத்தில் விரிவாக்கினார். சுடலைப் பொடி பூசிக் கூத்தனாக நர்த்தனம் இடும் கடவுளெனச் சிவனைப் பாடிப் பரவியதன் வாயிலாக, மேன்மக்களிடம் இருந்த கடவுள் கோட்பாட்டை அடிநிலை மக்களது ஏற்புக்கு உரியதாக்கினார். தமிழில் பெரிதும் போற்றப்பட்ட முருக வழிபாட்டுக்கு மேலானவராக சிவன் வெளிப்பட்டார்.

ரிக்வேதம் காட்டியிருந்த உமையின் வடிவமாக, கொற்றவை இணைக்கப்பட்டதில் கொற்றவை மைந்தனான முருகன் சிவ மைந்தன் ஆனார். சிவனின் மூர்த்தமே முருகன் எனக்கொள்ளத்தக்க இடைவெளிகளும் அமையும் வகையில், மேலாதிக்கத் தெய்வமாக இருந்த முருகன், அடிநிலை மக்களும் பக்தி செலுத்த இயன்ற சிவனாகப் பரிணமித்தார். எங்கெங்கொ இருந்தெல்லாம் வந்த கடவுளரின் சங்கமம் என்று இல்லாமல் 'தமிழ்க் கடவுள்

சிவன்' என்று மொழிப்பற்றுடன் மத இணைவு சாத்தியப்பட்டது. சுடலைக்காவலன் எனத்தக்க சிவன் இவ்வகையில் தமிழ்கடவுளாக்கப்பட்டு பல்லோரும் ஏற்றுப் பணியும் மாற்றம் வந்தமைந்தமை முன்னர் இருந்து இயங்கி வந்த தமிழியலின் (எமக்கான சமூக இயக்கப்போக்குக்குரிய மொழியியல் வெளிப்பாட்டின்) தொடர்ச்சி என்பது



கொற்றவை வழிபாடு

Image source : www.timesnowtamil.com

கவனிப்புக்குரியது. வீரயுகத் தமிழகத்தின் கொற்றவை வழிபாடு போர்க்களங்களில் பெரும் எடுப்பாக இடம் பெற்றமையை வீரயுகப் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டியிருந்தன. வாள் வெட்டில் குடல் வெளிப்பட்டுச் சரிந்த வீரரின் குடல்களை மாலையாகப் போட்டு வெறியாட்டு நிகழ்த்தும் பேய் மகளிரே கொற்றவைக்கான பூசகர்கள். இந்தக் களம் சிவனுக்கு மடைமாற்றப்பட்டது. வெறியாட்டு சிவ நடனம் ஆக, பூசகர்கள் பிராமணர்கள் ஆகினர். வெற்றி பெற்ற பிற திணைகளுக்குரிய நிலங்களை அபகரித்ததன் வாயிலாக, நில உரிமையாளர் என உருவாகிய கிழார்கள் - வென்றடக்கப்பட்டு உழைப்பாளர்களாக ஆக்கப்பட்டோர் என்ற பொருள் உற்பத்தி உறவு தோற்றம் பெற்ற வீரயுகத்தின் (சங்க கால இலக்கியம் என

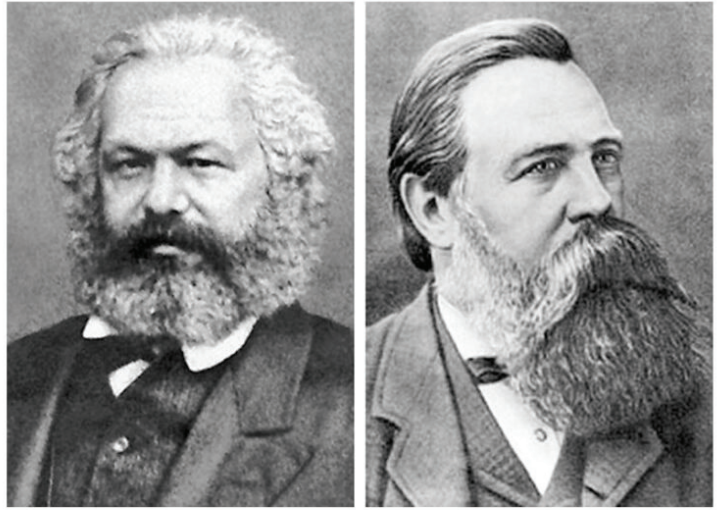
அறியப்படும் இலக்கியப் பரப்புக்குரியதான புறப்பாடல்கள் மேற்படி கொற்றவை வழிபாட்டையும் அதனை நிகழ்த்தும் பேய் மகளிரின் வகிபாகத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பன. கொற்றவையோ, கொற்றவை மைந்தனாக வழிபடப்பட்ட முருகனோ சிறு நில உடமை பெற்றிருந்த கிழார்களுக்கான கடவுளர்களாக இயக்கம் கொள்ளப் போதுமானவர்கள்; அடிநிலை மக்களும் ஏற்றுப்போற்ற வேண்டிய தனிப்பெருங் கடவுளருக்கான சமூக நியதி அப்போது ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாக முழு முதற் கடவுளின் கீழ் பெருநிலப்பரப்புக்குச் சொந்தக்காரர்களாகும் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புக்கான தனிப்பெரும் கடவுள் அவசியப்பட்டபோது கொற்றவை - பேய் மகளிர் என்போர் பெற்றிருந்த இடம் சிவன் - பிராமணர் என்ற புதிய சக்திகளிடம் கையளிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்த மாற்றப்போக்கின் அடிப்படைகளையும் வளர்ச்சி நிலைகளையும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி “பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்” எனும் நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

கொற்றவையே அத்தகைய தனிப்பெரும் கடவுளாக ஆக்கப்பட்டின் பேய் மகளிர் தொடர்ந்தும் பூசகர்களாக நீடிக்கவேண்டி இருந்திருக்கும். பெரும் நிலப்பிரபுக்களின் மேலாதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்டு இயங்கும் ஆணாதிக்கச் சமூக மாறுதல் ஏற்பட்ட சூழலில் பெண்ணுக்கான அந்த ஆன்மிகத் தலைமை ஏற்புடையதாக இருக்கவில்லை. அத்தகைய பெண் உரிமைகளைக் கைகழுவிவிடும் மாற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்திய வகிபாகம் காரணமாக காரைக்கால் அம்மையார் பெரும் கொண்டாட்டத்துடன் ஏற்றிப்போற்றப்படலானார்.

திணை வாழ்வின் சமத்துவ நெறியைத் தகர்த்து எறிவதற்கு வழிகோலிய மருத்திணை மேலாதிக்கப் போரில் ஆணின் வீரம் போற்றப்படும். இலக்கியமாக புறப்பாடல்கள் அமையப்பெற்றன; அவற்றுக்கான முக்கியத்துவம் அளவுக்கு காதல் உறவை எடுத்துரைக்கும் அகப்பாடல்களும்

கவனிப்புக்கு உரியனவாக உள்ளன. அத்தகைய அகப்பாடல் ஆணுக்குரிய பரத்தமை உறவை அங்கீகரித்த அதே வேளை ‘ஒருத்திக்கு ஒருவன்’ எனும் கற்பு நெறி தவறாத வாழ்வை பெண்ணுக்குரியதாக கட்டாயப்படுத்தியிருந்தது.

தனக்கான தனியுடமையைத் தனது வாரிசுக்குக் கை மாற்றி வழங்குவதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கு தன் மனைவி கற்பு நெறி தவறாது இருப்பது அவசியம் என்ற ஆணாதிக்கத்தின் தேவையை அகப்பாடல்கள் நிறைவேற்றித் தருகின்றன. வீரயுகத்தில் தொடங்கப்பட்ட ஆணுக்குரியதான அந்த மேலாதிக்க நாட்டத்தின் அதிஉச்ச அதிகார மேலாண்மை பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாக எட்டப்பட்ட சமூக மாற்றத்தின்போது மேலும் வலுப்பெற்றது.



Karl Marx and Frederick Engels

Image source : mci-qi.org

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதெனில், சிறு நிலப்பரப்பின் உடமையாளராக மாறும் வாய்ப்பைப் பெற்ற போது காதலின் பேரில் பெண் மீதான தனது ஆக்கிரமிப்பை தொடக்கிவைதிருந்த ஆண் மேலாதிக்கமானது பெரு நிலப்பிரபுத்துவ விருத்தியை எட்டியபோது முழுமைப்பட்ட பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு உரிய கருத்தியல்களை பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்திக்கொண்டது. அதற்கான வாய்ப்பை தொடக்கி வைப்பவராக ஒரு

பெண் ஆளுமை வந்தமைந்தவுடன் அவருக்கான அதீத புகழுரைகள் ஊடாகவே 'நிலம் எனும் நல்லாள்' (நிலம் - 'நல்லாள் எனும் பெண்மை' என்பவை) மீதான தமது ஆக்கிரமிப்பின் கருத்தியல் மேலாண்மையை மேலும் இறுக்கமுடையதாக்கி உறுதிப்படுத்தினர்.

மேலாதிக்க மாற்றம்: வடக்கும் தெற்கும் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்தின் மீது சுரண்டும் வர்க்கம் மேற்கொண்ட ஒடுக்குமுறைக்கும் முந்திய முதன்மையான ஒடுக்குமுறை வடிவம் பெண்கள் மீதான ஆண்களின் ஒடுக்குமுறை மேலாதிக்கத்தால் ஏற்பட்டிருந்தது என - "குடும்பம் - தனிச் சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்" எனும் நூலில் ஏங்கல்ஸ் எடுத்துரைத்திருந்தார். வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கான அரசு என்ற ஒடுக்குமுறைக் கருவி ஏற்படும் முன்னர், குலத்தலைவர் ஆட்சிக்கு உரிய அரை - அரசு ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில் பெண்கள் மீதான ஆண் ஒடுக்கு முறை தொடங்கிவிட்டமையை ஏங்கல்ஸ் அந்த நூலில் காட்டியுள்ளார்.

நான்கு திணைகளிடையே சமத்துவ ஊடாட்டம் நிலவிய வேளிக்களது ஆட்சிக்குரிய தமிழகத்தின் 'அரை-அரசு' நிதர்சனமாக இருந்த முன் வீரயுக காலத்தில் ஏனைய சமூகங்களில் நிலவிய அளவிலான ஆணாதிக்கம் இங்கே வலுப்பெற்றிருக்கவில்லை; மேலாதிக்க யுத்த முன்னெடுப்புக்குரிய வீரயுக உச்ச நிலையில் பெண் ஒடுக்குமுறைக்கான வலுவான கருத்தியல் அவசியப்பட்ட காரணத்தாலேயே அகம், புறம் என்ற பகுப்புச் சார்ந்த தமிழிலக்கியத் தொடக்கம் வடிவம் பெற வேண்டியிருந்தது. கணத்தலைவர்களது ஆட்சி நிலவிய வட இந்திய அரை - அரசுக் காலத்தில் ஏனைய சமூகங்களைப் போன்றே ஆணாதிக்கத் தொடக்கம் அங்கே ஏற்பட்டிருந்தது. பிராமண மதம் அப்போதிலிருந்தே பெண் ஒடுக்குமுறைக்கான கருத்தியலை வடிவமைக்கத் தொடங்கியிருந்தது. வணிக சக்தியின் மேலாதிக்கத்தை வலுப்படுத்த ஏற்ற பேரரசு உருவாக்கம் வட இந்தியாவில் சாத்தியப்பட்ட கி. மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் அந்த மேலாதிக்கத்தின் கருத்தியல் கட்டமைப்புகளாகத் திகழ்ந்த சமணம், பௌத்தம் ஆகியன பெண்களை இரண்டாந்தர ஆன்ம ஈடேற்றக் கன்மப் பலன்

உடையோர் என காட்டியிருந்தன.

இக்கால வணிக எழுச்சியுடன் வட இந்தியாவில் நகர் உருவாக்கம் ஏற்படும் முன்னரே பாரிய அளவிலான விவசாய விருத்திக்கு முந்தியதான வணிக எழுச்சி சாத்தியப்பட்டிருந்தமை குறித்தும் நகர் உருவாக்கத்தில் முன்னதாகவே தமிழகம் வீறு கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது என்பது பற்றியும் பேசி வந்துள்ளோம். அதற்கு சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே விவசாய விருத்தி பாரிய அளவில் ஏற்பட்டிருந்தது. மிகப்பெரும் பண்பாட்டு எழுச்சிக்குரிய சிந்துவெளி நாகரிகம் வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் வணிக சக்தியினரும் விவசாய முன்னெடுப்பாளர்களும் சிதறல் அடைந்து புலப்பெயர்வுக்கு உள்ளாகினர்.

அதற்கான தளமாக அமைந்து அந்த வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களில் முதன்மையாக அமைந்த பெருமெடுப்பிலான விவசாயச்

பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் அரங்கில் தீர்க்கமாக அடி எடுத்து வைக்காத, விவசாயப்புரட்சி எனும் சாராம்சத்துடன் திகழ்ந்த தேசிய விடுதலைப்புரட்சியை சோசலிசம் படைக்கும் கொம்யூனிஸ்ட் செயல் ஒழுங்குக்கு உரியதாக்கும் சாதனையை மாவோ சேதுங் சிந்தனை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது.

செயலொழுங்குகளும் பின்னர் அங்கே கைவிடப்பட்டிருந்தன. கி. மு. 1000 ஆம் ஆண்டளவில் அதன் தொடர்ச்சியாக அமைந்த திராவிட மற்றும் ஏனைய பூர்வ குடியினருடன் நாடோடிகளாக இந்தியாவினுள் நுழைந்த ஆரிய இனமரபுக்குழுக்கள் உடன்பட்ட வாழ்வியல் - பண்பாட்டு ஒருமையை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். முந்திய நாடோடிப் போர்க்குணத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்த பிரிவினருடன் தொடர் தாக்குதலில் ஈடுபடுவதனைக் கைவிட்டு நிலையான வாழ்வுக்குரிய விவசாய வாழ்முறையின் அமைதிக்கு மாறிய ஆரியர்கள் சுதேசிகளின் விருத்திபெற்ற பண்பாட்டுக்கூறுகளை உள்வாங்கினர். சிந்துவெளித் தொடர்ச்சியான ஆகமச் சிந்தனைகளும் நாடோடி வாழ்வியலின் வழிபாட்டு இலக்கியத் தொகுதியான ரிக்

கொற்றவையே அத்தகைய தனிப்பெரும் கடவுளாக ஆக்கப்படின் பேய் மகளிர் தொடர்ந்தும் பூசகர்களாக நீடிக்கவேண்டி இருந்திருக்கும். பெரும் நிலப்பிரபுக்களின் மேலாதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்டு இயங்கும் ஆணாதிக்கச் சமூக மாறுதல் ஏற்பட்ட சூழலில் பெண்ணுக்கான அந்த ஆன்மிகத் தலைமை ஏற்படையதாக இருக்கவில்லை. அத்தகைய பெண் உரிமைகளைக் கைகழுவிவிடும் மாற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்திய வகிபாகம் காரணமாக காரைக்கால் அம்மையார் பெரும் கொண்டாட்டத்துடன் ஏற்றிப்போற்றப்படலானார்.

வேதமும் இணைந்த பிராமண மதம் உருப்பெறத் தொடங்கியது; ரிக் வேத மந்திர உச்சாடனம் மேலோங்கித் தெரிந்ததில் 'வைதிக நெறி' என அடையாளம் பெற்ற போதிலும் திராவிடப் பண்பாட்டு மேலாண்மையே பிராமண மதத்தைப் பெரிதும் கட்டமைத்திருந்தது. இந்தப் புதிய சக்தி உருப்பெற்ற கி.மு.1000 ஆம் ஆண்டளவில் இருந்தே, இணைப்புற்ற இந்த சமூக சக்தி ஏனைய நிலப்பரப்புகளை ஆக்கிரமித்துக் குல (கண) தலைமை ஆட்சியை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தது. அந்த மேலாதிக்கத் தரப்பாருக்கான வர்த்தக முன்னெடுப்பின் வாயிலாக செழுமையடைந்த வணிகச் சமூக சக்தியானது விவசாய சமூக சக்தியை மீறிய, மேலாதிக்கத்தைப் பெறத்தக்க வளர்ச்சியை எட்டிய கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் பிராமணமதம் வலுவிழந்து அவைதிக மதங்கள் மேலோங்கத் தொடங்கின. அவைதிக மதங்களும் சிந்துவெளிச் சிந்தனைத் தொடர்ச்சிக்கு உரியன என்பது கவனிப்புக்குரியது.

சிந்துவெளி பண்பாட்டின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் நகர நாகரிக மேலெழுச்சி

தமிழகத்திலேயே முன்னதாக சாத்தியப்பட்ட போதிலும் திணை வாழ்வியலின் சமத்துவ நியதி இங்கு நிலவியதன் காரணமாக, அண்மைக் காலம் வரை இந்த உண்மை புறையுண்டு காணாமல் போயிருந்தது. இதனை வெளிப்படுத்த உதவிய கீழடியின் தொல்லியல் ஆய்வுக்களம், ஆசீவகம் எனும் சமத்துவ ஊடாட்டத்துக்கான வணிகக் கருத்தியல் சார்ந்த மதச் சிந்தனையின்

முழுமைப் பரிமாணங்களைக் கண்டறிய உதவியது. கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழகத்தில் வணிக மேலெழுச்சி சாத்தியப்பட்டபோது, திணைகளிடையேயான சமத்துவப் பரிமாற்றமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட வர்த்தகம் போன்று இல்லாமல் மேலாதிக்க வணிகச் சக்தியாக மேலாண்மை எட்டப்பட்டிருந்தமையால் ஆசீவக மதமும் நீண்ட நெடுங் காலத்துக்குக் காணாமல் ஆக்கப்பட்டது. அதனிடத்தை வணிக மேலாதிக்கக் கருத்தியலுக்கு உரிய சமணம், பௌத்தம் ஆகிய அவைதிக மதங்கள் பெற்றுக்கொண்டன. இவை குறித்து ஏற்கனவே பார்த்து வந்துள்ளோம்.

சமணம், பௌத்தம் ஆகியவற்றை விடவும் கூடுதலான அறிவியல் நோக்கு, அறிவுத் தேடல், சமத்துவப் பண்பு என்பவற்றை ஆசீவகம் கொண்டிருக்க வாய்த்தமைக்கான சமூக - பண்பாட்டுக் காரணிகளையும் அது காணாமல் ஆகி ஏனைய மதங்களில் கரந்துறைந்து தொடர நேர்ந்தமை பற்றியும் பார்த்து வந்துள்ளோம். வட இந்தியாவில் திராவிட - ஆரிய மொழிக் கூட்டத்தார் ஒன்றுபட்டு உருப்பெற்ற சமூக சக்தியின் மேலாதிக்க அரசியல் இயங்கிய சம காலத்தில் கூடுதல் வீச்சுடன் திணை வாழ்வியலின் சமத்துவ நெறிக்குரிய வரலாறு படைக்கும் ஆற்றல் தமிழகத்தில் விருத்தி பெற்று வந்துள்ளது. வணிகக் கருத்தியலுக்கு உரிய மேலாதிக்கவாத மதங்களான சமணமும் பௌத்தமும் தமிழின் வாயிலாக மேலும் விருத்தியை எட்டியதைப்போலவே, விவசாயச் சமூக சக்தியின் (திணையின்) மேலாதிக்கத்துக்கு உரிய பிராமணக் கருத்தியலை உள்வாங்கிய

தமிழகம் அதன் வாயிலாக கட்டமைத்த சாதியத்துக்கான உள்ளடக்கப் பரிமாணங்களைப் புதிய வளர்ச்சி நோக்கி விருத்தி செய்தது.

குலக்கடவுளர் இணைவின் பரம்பொருள் - முழுமுதற் கடவுளாக ஆகுதல் இனமரபுக்குழுக்கள் வர்க்கங்களாகப் பிளவடைந்த கிரேக்க, ரோம் சமூகங்களில் முதல் ஏற்றதாழ்வுச் சமூக அமைப்புக்கான ஆண்டான் அடிமை, வர்க்கங்கள் நிலவிய காலம் பல கடவுளர் வழிபாட்டை உடையதாக இயங்கியது.



Chinese Communist poster with Karl Marx, Vladimir Lenin, Mao

Image source : www.gettyimages.com

ஏற்கனவே யூத மதம் வாயிலாக ஒரு கடவுள் கோட்பாட்டை வந்தடைந்த செமிட்டிக் இனத்துக்குரிய கிறிஸ்துவமதம் ஐரோப்பிய சமூகங்களின் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புக்கு உரியதாக வரிக்கப்பட்டு புனரமைக்கப்பட்ட பின்னர், பலவேறு இனமரபுக் குழுக்களின் தொடர்ச்சியாக நீடித்த பல கடவுளர் வழிபாடு இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டது. பெரும் நிலவுடமையாளரான நிலப்பிரபு ஒரு கடவுளின் பிரதிநிதியாக அமைய, அவரது நிலத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட பண்ணையடிமைகள் அவருக்கான ஒற்றைக் கடவுளை ஏற்று ஒரு தேவாலயத்தில் வழிபாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பது பெரும் பண்ணைக்கு

அவசியப்படும் பொருள் உற்பத்தி உறவுப் பிணைப்பு ஆகும்.

வர்க்கங்களாகப் பிளவுறாமல் திணை மேலாதிக்கம் பெற்ற இன மரபுக்குழுவும் வென்றடக்கப்பட்ட இன மரபுக்குழுக்களும் சாதிகளாக்கப்பட்ட எமது சமூகத்தில் ஒற்றைக் கடவுள் அவசியப்படவில்லை. அந்த 'ஒரு கடவுள்' போன்றதான இடத்தை அனைவரும் ஏற்றாக வேண்டிய பரம்பொருள் (முழு முதற் கடவுள்) இங்கே பெற்றுள்ளார்.

இணைக்கப்படுகின்ற சமூகங்களின் ஊடாட்டத்துக்குரிய பல்வேறு இனமரபுக்குழுக்களைச் சேர்ந்த கடவுளர்களது ஒன்றிணைவில் உருவானவரே சாதியச் சமூகத்தின் பரம்பொருள் என்பதனைக் கவனம் கொள்வோம்.

அதே வேளை, சாதி வேறுபாட்டின் விலக்கலுடன் (உரிமை மறுப்புச் சார்ந்து) தொலைவுக்கு உரியவர்களாக ஆக்கப்படுபவர்களான இடைநிலை, ஒடுக்கப்படும் சாதிகள் தத்தமக்கு உரிய கடவுள் வழிபாட்டைத் தொடர்வதற்கு அனுமதித்தாக வேண்டிய வாழ்முறை எமக்கு உரியதாக அமைந்தது. வர்க்கப் பிளவடைந்த சமூகத்தில் சுரண்டப்படுகிற வர்க்கப்பிரிவினரின் தனிப்பட்ட பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி அனுமதிக்கப்பட்டதில்லை.

முழுச் சமூக சக்தியின் (திணை) மேலாதிக்கம் வாயிலாக சாதிகளாக இனமரபுக்குழுக்கள் மாற்றப்பட்டபோது தத்தமது பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியைப் பேணியவாறு, தமக்கான சாதிச் சமயத்தைப் பின்பற்றியவாறே, நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புக்கான மேலாதிக்க பெற்ற முழுமுதற் கடவுளுக்கு கட்டுப்பட்டவாறாக ஒழுகும் (பண்பாட்டு மேலாதிக்க ஏற்பைக் கடைப்பிடிக்கும்) பிரத்தியேக நிலை சாதியச் சமூகத்துக்கு உரியது.

வேறுபட்டதான இந்தப் பண்பாட்டுத் தளத்துக்கு அடிப்படையாக உள்ள பொருள் உற்பத்தி உறவு, அதற்குரித்தான முழுமைப் பரிமாணங்களுடன் கவனம் கொள்ளப்படுதல்

அவசியம். இவற்றை விளக்கம் கொள்ள உதவுவதாக மார்க்சியம் உள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூறில் மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் மார்க்சியச் சிந்தனை முறையை வகுத்தளித்தனர். நூற்றாண்டுக்கு மேலாக, கூர்மையான வர்க்கப்போராட்ட உலைக்களத்தில் ஐரோப்பா புதிய வரலாறு படைக்கும் சாதனையை மேற்கொண்டவாறு இருந்த சூழலில் அதன் தலைமைச் சக்தி என உள்ள அரசியல் முகத்தைச் சரியான திசைமுகப்படுத்தலுக்கு ஆட்படுத்தும் அவசியம் இருந்தது. விட்டுக் கொடுக்காத போராட்டங்களை இடையீடு இன்றி முன்னெடுக்கும் பாட்டாளி வர்க்கம் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்று சமத்துவ

ரஷ்யப் பாதையிலா, சீன வழிமுறையிலா, கியூபப் பாணியிலா எமது புரட்சியை முன்னெடுப்பது என்ற விவாதங்களில் மூழ்கியபடி இருந்த காரணத்தால் எமக்கானது வர்க்கப் பிளவுறாமல் முழுச் சமூக சக்தியான திணை மேலாதிக்கம் வாயிலான இனமரபுக்குழுக்கள் சாதிகளாக ஆக்கப்பட தனி வகைச் சமூக அமைப்பு கொண்டது எனும் புற நிலையைப் புரிதல் கொள்ளாமல் இருந்துள்ளோம்.

சமூகம் படைக்கும் எனக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட மார்க்சியம், உலகத்துயர்களை களைந்தெறியும் என விடுதலைநாடும் சக்திகளால் கண்டுணரப்பட்டு கையேற்றுப் பிரயோகிக்கப்படுவதாக பின்னரானது உலக வரலாறு!

மார்க்சியம் என்பது வெறும் தத்துவ வியாக்கியானம் அல்ல. எந்தவொரு நாட்டிலும் பிரயோகித்துத் தமது நாடு எதிர்நோக்கிய இடர்களைக் களைந்தெறியும் வண்ணம் விடுதலை நாடிச் சமத்துவ உலகம் படைப்பதை நோக்கி முன்னேற இயலும் என 1917இல் லெனின் தலைமையிலான ரஷ்ய ஒக்டோபர் புரட்சி, மாவோ தலைமையிலான (1949ல் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட) சீனப் புரட்சி போன்றவை எடுத்துக்காட்டியிருந்தன. பூரண வளர் நிலையின் முதலாளித்துவ உச்சங்களைத் தொட்ட தேசங்களிலேயே பாட்டாளி

வர்க்கப் புரட்சி கனியும் என்று காத்திராமல் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சியை வென்றெடுக்கவேண்டியிருந்த ரஷ்யாவில் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட பெருமை உடையது லெனினியம்.

பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் அரங்கில் தீர்க்கமாக அடி எடுத்து வைக்காத, விவசாயப்புரட்சி எனும் சாராம்சத்துடன் திகழ்ந்த தேசிய விடுதலைப்புரட்சியை சோசலிசம் படைக்கும் கொம்யூனிஸ்ட் செயல் ஒழுங்குக்கு உரியதாக்கும் சாதனையை மாவோ சேதுங் சிந்தனை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது.

லெனினிசம், மாவோ சிந்தனை எனப் பரிணமித்த மார்க்சியத்தின் பிரயோகம் என்பது கால- தேச-நிலவரங்கள் கவனம் கொள்ளப்பட்டுச் செயல்படுதல் எனும் அடித்தளம் உடையது. மார்க்சியம்- லெனினிசம் - மாவோ சேதுங் சிந்தனையைக் கையேற்று குறிப்பான சூழலின் புற நிலை ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டும்!

ரஷ்யப் பாதையிலா, சீன வழிமுறையிலா, கியூபப் பாணியிலா எமது புரட்சியை முன்னெடுப்பது என்ற விவாதங்களில் மூழ்கியபடி இருந்த காரணத்தால் எமக்கானது வர்க்கப் பிளவுறாமல் முழுச் சமூக

சக்தியான திணை மேலாதிக்கம் வாயிலான இனமரபுக்குழுக்கள் சாதிகளாக ஆக்கப்பட்ட தனிவகைச் சமூக அமைப்பு கொண்டது எனும் புற நிலையைப் புரிதல் கொள்ளாமல் இருந்துள்ளோம். வர்க்கப்புரட்சிக்கு சாதி வேறுபாடு குந்தகம் செய்கிற ஒன்று எனக் கருதிச் சாதி விவகாரங்களையே விவாதப்பொருளாக ஆகவிடாமல் 'வர்க்கப் போராட்டக் கோட்பாட்டுப் புனிதம்' பேணி வந்துள்ளோம். 'இது சாதிச் சமூகம், இங்கே உங்களது வர்க்கப்போராட்டப் கோட்பாடு செல்லுபடி அற்றது' என இயங்கும் அடையாள அரசியலாளர்களும் தீர்வு எட்ட இயலாதவை முடக்கங்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். திணை அரசியல் செயல் ஒழுங்குக்கு உரிய எமக்கான பிரத்தியேக வரலாற்றுச் செல்நெறியில் வர்க்கப்போராட்டக் கோட்பாட்டை எவ்வகையில் கவனம் கொள்ள இயலும் ?

(தொடரும்)

‘காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்’ என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடரானது இலங்கையின் வடக்குக் கடற்பகுதி மீன்பிடி சமூகத்தினர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பரிமாணம் பற்றி ஆராய்கின்றது. இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய கடல் அரசியலை விமர்சனப் பார்வையுடன் ஆராய்கின்ற இந்தத் தொடரானது, இலங்கையின் கடல் வளம் எவ்வாறு சர்வதேச சக்திகளால் சுறுபோடப்பட்டு சுரண்டப்படுகின்றது என்பதையும் அதன் பின்னணியிலுள்ள உள்ளூர் சக்திகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. மேலும், இலங்கைத் தமிழ் கடல்சார் மக்களின் கடல் தொடர்பான இறைமை, அதில் அவர்கள் சுதந்திரமாக மீன்பிடித்து தமது வாழ்வாதாரத்தை தேடும் உருத்து என்பவை தொடர்பிலும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் பேசவுள்ளது.



மரியநாயகம்
நியூட்டன்

சமூக ஆய்வாளர் மரியநாயகம் நியூட்டன் அவர்கள் 14 வயதில் ஈழத்திலிருந்து நோர்வே நாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். The Arctic University of Norway and NORD University Bod, Norway பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் தனது பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த இவர் இன்று வரை இலங்கையின் அரசியல், சமூக விடயங்கள் சார்ந்து பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றார். நோர்வே மாநில மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகங்களில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போது அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் அரசியல் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவருகின்றார்.



காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்

இது ஒரு கல்விப் புலமைசார் (Academical) கட்டுரையல்ல. அதேவேளை, இதன் உள்ளடக்கம் சார்ந்த நிரூபிக்கத்தக்க ஆய்வுத் தரவுகள் பின் இணைப்பாக உசாத்துணையாக கட்டுரையின் இறுதி பகுதியில் பதியப்பட்டுள்ளன.

அறிமுகம்

பல சர்வதேச நிறுவனங்களும் அவற்றின் உள்ளூர்த் தரகு முதலாளிகளும் இலங்கையின் அரச அதிகாரத்துடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு நமது கடலை அபகரிப்பதை, அதன் வளங்களை கொள்ளையிடுவதை துணிந்து எதிர்த்து நிற்கிறார்கள் கடல் தாயின் மக்கள். அவர்கள் தமது அந்த வாழ்வாதாரம் அழிக்கப்படும் அநியாயத்தை முன்னிறுத்திப் போராடுகிறார்கள். இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம், அப்போராடும் மக்கள் சக்திக்கு உரமூட்டும் விதமாக

போராட்டங்களுக்கான நியாயங்களை சமூகவியல், பொருளாதாரம், அரசியல், வரலாறு மற்றும் உயிரியல் - கடலியல் விஞ்ஞானப் பார்வையிலும் முன் வைப்பதாகும்.

இக்கட்டுரையின் பேசுபொருளானது குறிப்பாக இன்று இலங்கையின் வட மேற்கின் கரையோரக் கடல் பரப்பில் நடத்தப்படும் கடலட்டை வளர்ப்பை பற்றியதாகும். அதேவேளை, இந்தக்கட்டுரையின் போக்கில் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரச மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களினால் முன்னெடுக்கப்படும் கடல்வள அழிவை ஏற்படுத்தும் இறால், நண்டு, மீன்வளர்ப்பு சார்த்த செயற்பாடுகள் பற்றிய பார்வைகளையும் இது முன்வைக்கின்றது.

அத்துடன் இந்தப்பதிவின், இறுதிப் பாகத்தில் இந்தக்கட்டுரையாளர் 2022ம் ஆண்டு சித்திரை - புரட்டாதி மாதங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் மேற்கொண்ட கள ஆய்வுகளும்பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் நடத்திய சந்திப்புக்களும் சாட்சியங்களாக விபரிக்கப்படுகின்றன.

கட்டுரையின் பெருமளவான உள்ளடக்கம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் முன்னெடுக்கப்படும் 'நீலப் பொருளாதாரம்' 'கடல் விவசாயம்' பற்றியதாகவே இருக்கும். அதேவேளை, இந்த உள்ளடக்கம் இலங்கையில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் நடைபெறும் இந்த வகையான 'கடல் பொருளாதார அபிவிருத்தி' வேலைகள் பற்றி விளங்கிக் கொள்ளவும் உதவும்.

இது ஒரு கல்விப் புலமைசார் (Academical) கட்டுரையல்ல. அதேவேளை, இதன் உள்ளடக்கம் சார்ந்த நிரூபிக்கத்தக்க ஆய்வுத் தரவுகள் பின் இணைப்பாக - உசாத்துணையாக கட்டுரையின் இறுதி பகுதியில் பதியப்பட்டுள்ளன.

சாந்த பேதுறு

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எழுபத்து ஒன்பதாம் ஆண்டு, தை மாதம் பத்தாம் திகதி, எனது அய்யா (தந்தை) மரியநாயகம் நீர்கொழும்பிற்குச் சென்று, அங்குள்ள



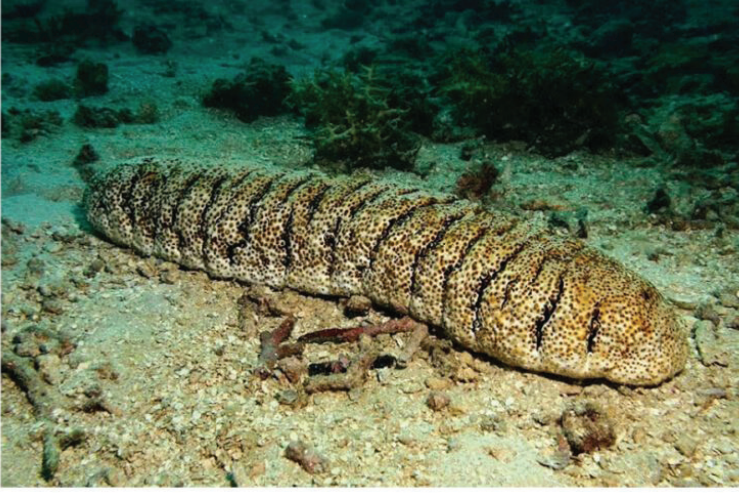
குடாபாடு அல்லது குடாபாடுவ எனும் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த அந்தோனி பெர்னாண்டோபிள்ளை என்பவரிடமிருந்து இயந்திரப் படகு ஒன்றை வாங்கி வந்தார். அதனுடைய பெயர்தான் 'சாந்த பேதுறு'. 2 சிலிண்டர் லீஸ்ட்டர் இன்ஜின் பூட்டிய படகு அது. அவர் அந்தப் படகை வாங்கும்போது அதன் வயது 30க்கு மேல். நீலம் மற்றும் வெள்ளை நிறத்தைக் கொண்ட அந்த படகு, கடல் அட்டை குளிக்கும் தொழிலுக்கு அவரால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

மழை காலம் முடிவுக்கு வந்து, வானம் வெளிக்கும் காலத்தில், இளம் பிறை தோன்றும். அது அநேகமாக தை மாதத்தின் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது வாரமாக இருக்கும். இக்காலத்தில் பெருமழை மற்றும் வாடைக் காற்றின் உக்கிரம் தணிந்து கடல் சீராகும். முத்துப்போல தெளிவாக கடல் இருக்கும். வள்ளத்தில் இருந்து பார்த்தால் மூன்று பாக ஆழத்திலும் கடல் அடித்தளம் தெளிவாகத் தெரியும். வழிச்சல், படுப்பு வலை, அறகொட்டியான் வலை போன்ற மாரிகால தொழிற்பாடுகள் குறைந்து வரும் காலம் இது.

இக்காலத்தில், அட்டை குளிக்கும் தொழில் ஆரம்பமாகும். எமது ஊர்த் துறையிலிருந்து 20 நிமிட படகு ஓட்டத்திலேயே அட்டை குளிக்கும் பாடுகள் வந்துவிடும். அநேகமாக, அதிகாலைத் தொழில்களான அடிவலை, களங்கண்டி, படுப்புவலை ஏற்றுதல் போன்றவை முடிந்து காலை உணவை முடித்து

விட்டு, இளைஞர்கள் வந்து இயந்திரப் படகில் ஏறி அட்டை குளிக்கப் புறப்படுவார்கள். இது காலை எட்டு மணிக்கும் பத்து மணிக்கும் இடையில் நடைபெறும்.

அவர்கள் திரும்பி வரும்போது பிற்பகல் 4 மணி 5 மணி ஆகிவிடும். கரைக்கு கொண்டுவரும் அட்டைகளை எனது அய்யாவின் தந்தையார் சுவானி வைத்தியானின் மேற்பார்வையில் எனது தாயார் விக்டோரியாவும், அய்யாவின்



Elephant Trunkfish a least endangered species of sea cucumber

Image Source : en.wikipedia.org

அப்பு மாமியின் மகனான அந்தோனிப்பிள்ளை மாமாவும் பதப்படுத்தும் வேலையை ஆரம்பிப்பார்கள். குடல் அகற்றி சுத்தம் செய்யப்பட்ட அட்டைகள் மொழுமொழுப்பு தன்மை மாறி, அவற்றின் உடலில் உள்ள தண்ணீரின் பெரும்பகுதி வெளியேறி இறுகும் வரை கொதிநீரில் அவிக்கப்படும். அவித்த அட்டைகள் கடற்கரையில் உள்ள மணலில் அமைக்கப்பட்ட கிடங்கில் தாழ்க்கப்படும். அடுத்த நாள் விடிய காலை, அவை கிளறி எடுக்கப்பட்டு கடல் நீரில் நன்கு கழுவப்பட, அவற்றின் உடலில் உள்ள சுண்ணாம்பு கவசம் கழன்று போகும்.

பின்னர் மறுபடியும் அவை அவிக்கப்படும். அவிக்கப்பட்ட அட்டைகள் இரண்டு மூன்று நாட்கள் வெயிலில் காய விடப்படும். பின்பு மறுபடியும் சுடு நீரில் சில நிமிடங்கள் அவித்த பின் காய விடப்படும். இந்த மூன்றாம்

அவித்தலின் தேவை என்னவெனில் அட்டைகள் மேலும் இறுக்கம் அடைவதற்காகும். பின்னர் அவை சில நாட்கள் வெயிலில் காய வைக்கப்பட்ட பின், சாக்குகளில் கட்டி சில வாரங்கள் பாதுகாக்கப்படும். பின்பு அந்த அட்டை மூடைகள் எமது பகுதியைச் சேர்ந்த மீன்பிடி சமாசம் - மீன்பிடிச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பின் ஊடாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும். எமது கடலட்டைகள் சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பப்பட்டன. ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட அட்டைகளுக்கான பெறுமதி, ஏற்றுமதி செய்யும் மீனவர்களின் பெயரில் சிங்கப்பூர் வெள்ளிகளில் சங்கங்களை வந்து சேரும். அந்த வெள்ளிகள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மேற்பார்வையில் இலங்கை ரூபாய்க்கு மாற்றப்பட்டு, காசோலைகளாக மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

மீன்பிடிச் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் யூனியன்

கடல்படு பொருட்களை வெளிநாடு களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது இலங்கை வரலாற்றில் ஒன்றும் புதியதல்ல. கடற்சங்குகள் இந்தியாவுக்கும் - தென்னிந்தியப் பகுதிகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் வழக்கம் சேர - சோழ - பாண்டிய காலத்துக்கு முன்பேயே இருந்ததை வரலாற்றுப் பதிவுகளில்

நாம் காணமுடியும். அதனைத் தமது அதிகாரத்துக்குள் கொண்டு வந்து, வரி விதித்து 'ஒழுங்குபடுத்தியது' ஆங்கிலேயர் ஆட்சியே. சுதந்திரத்துக்குப் பின் சங்குகளுடன், கருவாடு ஏற்றுமதியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணப் பின்னணியையும் - சிங்கப்பூர் - மலேயா தொடர்புகளையும் கொண்டிருந்த அரசியல்வாதியான ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் கீழ், அவர் தொழில்துறை மற்றும் மீன்பிடி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், (ஆனி 1952ஐப்பசி 1953) அவரின் தனிப்பட்ட தொடர்புகள் ஊடாக கடலட்டை சிங்கப்பூருக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஆலோசிக்கப்பட்டது. சிங்கப்பூரைச் சேர்ந்த தனியார் நிறுவனம் ஒன்று இலங்கையில் இருந்து அட்டையை இறக்குமதி செய்ய விரும்பியது. இலங்கையில், தனியார் அந்நியச் செலாவணியை கையாளும் வர்த்தக முறைமை

மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்தது. ஆனாலும், சிங்கப்பூருடன் வர்த்தகத் தொடர்பில் இருந்த யாழ்ப்பாண வர்த்தகர்களுக்கு, அந்நியச் செலாவணியைக் கையாளும் - லைசென்ஸ் - அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

பாராளுமன்ற அரசியலில் “புயல் வீசிய” காரணத்தினால், டட்லி சேனநாயக்காவிற்கு பின்னால் பதவிக்கு வந்த ஜெனரல். யோன் கொத்தலாவலையால் டட்லி சேனநாயக்காவின் ‘கையாள்’ என அறியப்பட்ட ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் மந்திரி பதவியிலிருந்து தூக்கி ஏறியப்பட்டார். இதனால், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் முயற்சிகள் நிறுத்தப்பட்டன. அதில் ஒன்று கடலட்டை ஏற்றுமதியாகும்.

1965 இல் மறுபடியும் ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் டட்லி சேனநாயக்காவின் ஆட்சியில் சிங்கப்பூருக்கு அட்டை ஏற்றுமதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதை முன்னின்று செயற்படுத்தியவர் டட்லி அரசில் மீன்பிடி மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சராக 1965 இல் பதவியேற்ற பிலிப் குணவர்த்தன அவர்கள் ஆவர். ஆரம்பகால மார்க்சிசவாதியான பிலிப் குணவர்த்தனாவுக்கு, தனியார் துறை மீதும் - தேசியப் பொருளாதாரத்தில் அவை செலுத்திய அவற்றின் ஆதிக்கத்தின் மீதும் பெரிதாக பிடிப்பு இருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் மிக வெற்றிகரமாக இயங்கிய கூட்டுறவு துறையினூடாக கடலட்டை மற்றும் விவசாய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் பரிட்சார்த்த முயற்சியை அவர் ஆரம்பித்தார். கடலட்டையானது, இலங்கையின் முழுக் கடற்பரப்பிலும் காணப்பட்டது. அதேவேளை, வர்த்தக அடிப்படையில் அதை சந்தைப் பொருளாக்கும் (Commercial Commodity) வகையில், சுலபமாகப் பிடிக்க கூடியதாகவும், மிகப் பெருந்தொகையிலும் வடக்கின் மேற்குக் கரையோரத்திலேயே கடலட்டைகள் பெருகியிருந்தன.

இதனாலேயே, வடக்கின் கூட்டுறவு சங்க இயக்கம் ஏற்றுமதியை பொறுப்பெடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று பிலிப் குணவர்த்தனா விரும்பினார். வடமாகாண மீன்பிடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் யூனியன் லிமிட்டெட் என்ற நிறுவனக் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்துக்கு அந்நியச் செலாவணியை கையாளும் அனுமதிப் பத்திரங்கள் மற்றும் ஏற்றுமதி அனுமதியும் தனித்துவமான முறையில் வழங்கப்பட்டன.

இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் 1965-1966 காலப்பகுதியின் செய்த மொத்த கடலட்டை ஏற்றுமதி 20,225, GWT (Gross Weight Ton) அல்லது 112781 kg ஆகவும், இதற்காக கிடைத்த தொகை 3,80,528.00 - இலங்கை ரூபாய்களுமாகும்.



A fisherman holds two white teat sea cucumbers from his community protected area.

Image Source : blog.nature.org

தனியார்மயமும் தாழ்ந்து போன படகும்

1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளுமன்ற தேர்தலில் பெரும் வெற்றியைப் பெற்ற ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியானது ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையில் ஆட்சி அமைத்தது. அந்த ஆட்சியில் முதல் முறையாக தனித்துவமான மீன்பிடி அமைச்ச உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைச்சின் மந்திரியாக ஜோர்ஜ் ராஜபக்ச பதவியேற்றார். இவர் மஹிந்த ராஜபக்சவின் நெருங்கிய குடும்ப

உறவினர் ஆவார்.

இவரின் பதவி காலத்தில் கடல் உணவு ஏற்றுமதி விரிவுபடுத்தப்பட்டது. கடல் தொழில் செய்யும் சமூகத்திற்கு பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும் விதமாகவும் கடற்றொழிலை நவீனப்படுத்தும் நோக்கிலும் பெரிய முதலீடுகள் செய்யப்பட்டன. நவீன மீன்பிடிப் படகுகளையும், தொழில் முறைமைகளையும் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்ய இம்முதலீடுகள் பயன்பட்டன. இக்காலத்திலேயே மீனவர்களுக்காக மானிய முறையும், மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான குறைந்த வட்டிக் கடன்களும் மீன்பிடிக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ஊடாக இலகுவாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் முறைமையும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

70 களின் ஆரம்பம் வரை பெரிய அளவில் வறுமையும், சமூகப் பின்னடைவும் கண்டிருந்த மீனவ சமூகம் - சமூக பொருளாதார அடிப்படையில் தலைநிமிரும் காலம் எழுபதுகளின் இறுதியில் ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவின் அரசால் உருவாக்கப்பட்டது. கணிசமான அளவு பணப் புழக்கம் அச்சமூகத்திலே நிலவியது. அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ற கடல் தொழில்சார் முயற்சிகளை முன்னெடுப்பதற்கான வழிகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக, ஆழ்கடல் மீன்பிடி தொடக்கம் கரையோர களக்கடல் வரையுமான பன்மைத்துவமான கடல்



Boiling helps preserve and cook the sea cucumbers

Image Source : blog.nature.org

தொழில்களைச் செய்யும் வாய்ப்பு வடக்கு மீனவர்களுக்கு கிட்டியது.

அதிகாலையில் படுப்புவலை ஏற்றி விட்டு வந்து, இரண்டாவது வருமானம் வரும் வகையில் பகலில் அட்டை குளிக்கப் போவது வழக்கமாகியது. வாடைக் காற்று வீசும் காலத்தில் 'பெருமெடுப்பில்' வாழ்ந்து, சோளகம் வீசும் கோடை காலத்தில் பசியுடன் வாடும் நிலைமை மாற்றப்பட்டது. ஸ்ரீமாவோ அரசின் காலத்தில் அடித்தளமிடப்பட்ட கடல் சார்ந்த பன்மைத்துவமான பொருளாதார வளர்ச்சி, 1977ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன வென்று பிரதமராகி ஆட்சி அமைத்த பின்னும் தொடர்ந்தது.

அதன் பின்னர் ஜனாதிபதியாகி அனைத்து அதிகாரத்தையும் தன் கையில் வைத்திருந்த ஜே.

ஆர். ஜெயவர்த்தன தனது வர்க்கத்தின் நலன் கருதியும், மேற்கத்தேய நலன்களைக் கருதியும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை திறந்த பொருளாதாரமாக, ஏற்றுமதிஇறக்குமதி சார் பொருளாதாரமாக மாற்றியமைத்தார். இம்மாற்றமானது கடல்சார் பொருளாதாரத்தையும் அதன் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. கடல்சார் பொருளாதாரத்தில் தனியார் மூலதனம் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்ற அரசியல் காரணத்தை முன்னிறுத்தி, வெளிநாடுகளுக்கு கடல் உணவுப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் அனுமதிப் பத்திரங்களும்,

அந்நியச் செலாவணியை கையாளும் அனுமதியும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கும், அரசியல் செல்வாக்கு கொண்ட தனி நபர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. இது 1982 ஆம் ஆண்டு, அமைச்சரவையில் எடுத்த ஒரு தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. இப்படியிருக்க, 1982 கார்த்திகை மாதம் 16 ஆம் திகதி, சிலாபம்

கடல்படு பொருட்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது இலங்கை வரலாற்றில் ஒன்றும் புதியதல்ல. கடற்சங்குகள் இந்தியாவுக்கும் தென்னிந்தியப் பகுதிகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் வழக்கம் சேர சோழ பாண்டிய காலத்துக்கு முன்பேயே இருந்ததை வரலாற்றுப் பதிவுகளில் நாம் காணமுடியும்.

கற்பிட்டி பிரதேசத்தில் அட்டைத் தொழிலுக்கு சென்றுவிட்டு வீடு திரும்பிய எனது அய்யாவின் சாந்த பேதுறு, வேலணை - புங்குடுதீவு பாலத்துடன் மோதுண்டு, அடுத்த நாள் கடலில் மூழ்கிப் போனது. அந்த திகதியில் இருந்து எனது தந்தையாரின் கடலட்டைத் தொழிலும் முடிவுக்கு வந்தது.

வெள்ளிக் காசுக்கும் - அதிகாரப் பேராசைக்குமாய் காட்டிக் கொடுத்தவர்கள்

1982 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா அரசு கடலுணவு ஏற்றுமதியை தனியாருக்கு வழங்கும் சட்டமூலத்தைக் கொண்டுவரத் தீர்மானித்தபோது, அந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவது பற்றி மீனவ சங்கங்களுடன் ஆலோசனை நடத்தியது. அந்த ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் மீனவர்களின் நேரடிப் பங்களிப்புடன் நடத்தப்படவில்லை. அவை அதிகாரிகள் மட்டத்திலேயே நடைபெற்றன. அன்று, இந்தச் சங்கங்களின் மேலதிகாரிகளாக இருந்த கடல் தொழில் சமூகம் சாராத நபர்கள், கடலுணவு ஏற்றுமதியை தனியார்மயப்படுத்துவதை ஆதரித்தார்கள். அவற்றை மீனவ சங்கங்களின் மூலம் ஏற்றுமதி செய்வதனால் சங்கங்களுக்கும், மீனவர்களுக்கு கடன் கொடுத்த வங்கிகளுக்கும் நட்டம் ஏற்பட்டதாக கணக்குக் காட்டினார்கள், அந்த சங்கங்களின் மேலதிகாரிகள்.

தனியார் நிறுவனங்களிடம், அதிலும் குறிப்பாக சிங்கப்பூருக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அரசு அனுமதி பெற்ற நிறுவனங்களிடம் அவர்கள் “வெள்ளிப் பணத்தை” இலஞ்சமாக வாங்கிக் கொண்டு மீனவ சங்கங்களின் ஏற்றுமதியை முடக்கினார்கள். ஆட்சியாளர்களின் அரசியல் கோட்பாட்டு மாற்றத்தின் விளைவாக மானியங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. இலகு கடன் பெறும் வசதிகள் மறுக்கப்பட்டன. வெளிநாட்டுக்கு அட்டை ஏற்றுமதிக்கு செய்த கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் வருமானத்தை இழந்தது. சிறு தொழிலாளர்களின் காவலனாக இருந்த கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தமது இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன.

மீனவ சங்கங்களில் உறுப்பினராகவிருந்த

மீனவர்களால் செய்யப்பட்ட கடல் அட்டை ஏற்றுமதியில் பெரும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. தனியார் நிறுவனங்கள் கொடுத்த சில வெள்ளிக் காசுகளுக்காக வரையறையற்ற முறையில் அட்டைக் குஞ்சுகள் பிடிக்கப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இந்தக் காரணத்தினால் 1983 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் வடக்குப் பிரதேசம் தொடக்கம் புத்தளம் வரையிலான கடற்பரப்பில் கடலட்டையானது 90 வீதத்திற்கும் மேலாக வீழ்ச்சி அடைந்தது. 1983 க்கு பின்பு வந்த காலத்தில், வடக்கு மாகாணம் சார்ந்த அட்டை ஏற்றுமதி, போரின் காரணமாக இன்னும் பெருமளவில் வீழ்ச்சி அடைந்தது.

வடக்கில் சிவில் யுத்தக் காலத்தில், களக்கடலில் அட்டை குளிக்க போனவர்கள், பயங்கரவாதிகள் என்ற பெயரில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அல்லது ஆயுதக் கடத்தல்காரர்கள் என்ற சந்தேகத்தில் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கடலோடிகளின் பாரம்பரிய கடற் பிரதேசம், பௌத்த சிங்கள பேரினவாதக் கொடுங்கோன்மை இராணுவ ஒடுக்குமுறை பிரதேசமாக மாறியது.

தேசிய விடுதலைக்குப் போராட போனவர்கள் ‘தமக்கான போக்குவரத்துக் கரை’ என்ற பெயரில் சில கடற்கரைப் பிரதேசங்களை தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கு பாரம்பரியக் கடலோடிகள் தொழிற் செய்வது தடை செய்யப்பட்டது. அந்தப்போராட்ட இயக்கங்கள் தமது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இந்திய ரோலர்களை அந்தக் கடல் பிரதேசத்துக்குள் வர அனுமதித்தார்கள். அன்று அந்த இந்தியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எமது வட கடல் இன்றுவரை விடுதலை அடையவில்லை.

அன்று முதல் கடல் கொள்ளையும், இயற்கை வள அழிப்பும் இன்றுவரை தொடர்கிறது. தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் இந்தியக் கடல் கொள்ளைகளுக்கு எதிராக இன்று வரை பெரிதாகப் பேசுவதில்லை. மக்களின் அன்றாட சீவியத்தை விடவும், கடலின் இயற்கை வளத்தின் பெறுமதியை விடவும், அவர்களுக்கு தமது சுய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதும், அதிகார வேட்கையை தீர்த்துக் கொள்வதுமே பெரிதாக இருக்கின்றது.

(தொடரும்)

தொல்லியல் காட்டும் சங்ககாலப் பெருங்கற் பண்பாடு



ஆதிச்சநல்லூரில் கண்டெடுத்த முதுமக்கள் தாழிகள்: சென்னை அருங்காட்சியகம்

அறிமுகம்



ன்று தமிழகத்தில் உள்ள இலக்கியங்களில் மிகப் பழமையான இலக்கியங்கள் சங்ககால இலக்கியங்கள் ஆகும்.

சங்க இலக்கியங்களின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதில் அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துகள் காணப்பட்ட போதிலும் மொழியியல் ஆய்வுகள், ஆரம்பகாலக் கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், கிரேக்க ரோமானியர்களின் பதிவுகள், அகழாய்வுச் சான்றுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவ்விலக்கியங்களின் காலத்தை கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பாக எடுத்துச்செல்லலாம். இச் சங்ககால இலக்கியங்களில் முச்சங்கங்கள்



சிவ தியாகராஜா

கலாநிதி சிவ தியாகராஜா மருத்துவம், மரபணுவியல், தொல்லியல், வரலாறு ஆகிய கற்கைத் துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்று பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ceylon) B.Sc பட்டத்தையும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திலிருந்து M.B.B.S பட்டத்தையும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். கலாநிதி சிவ தியாகராஜா கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இருபத்து ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார்.

இதுவரை தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகள் எதிலும் முதல் இரு சங்கங்களுக்கிரிய தொல்லியல் படிவங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆனால் கடைச்சங்கம் காட்டுகிற தமிழர் சமூகத்தை கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், அகழாய்வுச் சான்றுகள் என்பன வெளிப்படுத்துவனாக உள்ளன.

பற்றிய குறிப்பு எதிலுமே காணப்படவில்லை. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இறையனார் அகப்பொருளுரையிலேயே முச்சங்கங்கள் பற்றிய குறிப்பு முதன்முதலாக இடம்பெறுகிறது. இதுவரை தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகள் எதிலும் முதல் இரு சங்கங்களுக்குரிய தொல்லியல் படிவங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆனால் கடைச்சங்கம் காட்டுகிற தமிழர் சமூகத்தை கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், அகழாய்வுச் சான்றுகள் என்பன வெளிப்படுத்துவனாக உள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில் தொல்லியல், பண்டைய தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையின்



கேரளநாட்டில் காணப்படும் பெருங்கற் புதையல்

பல்வேறு பரிமாணங்களை - இன்று நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. புதையுண்டு கிடக்கும் புராதன பாரம்பரியத்தை வெளிப்படுத்தும் சான்றுகளை முன்வைக்கும் முக்கியமான சாதனங்களில் ஒன்று தொல்லியலே ஆகும்.

வேளாண்மையின் வருகை

இற்றைக்கு 1,210,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மொஸப்பத்தேமியா, சீனா போன்ற நாடுகளில் ஆரம்பமான விவசாயவேளாண்மை நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக இந்திய உபகண்டத்தையும், தமிழகத்தையும் அடைந்தபோது அது மக்களின் பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பம், சமூகப்பரவல் ஆகிய நிலைகளில் சடுதியான ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. தமிழகத்தின் கற்கால சமூகங்கள் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்து வந்த காலங்களில் (hunting gathering societies) காடும், மலையும், பாறை நிலங்களுமே அவர்களுக்கு உணவு பெறக்கூடிய வதிவிடங்களாக விளங்கின. விவசாயத்தின் அறிமுகம் காடுகளைவிட்டு வெளியேறி நீர்நிலைகள் கொண்ட வண்டல் சார்ந்த இடங்களுக்கும், சமதரைகளுக்கும் அவர்களை இடம்பெயர வைத்தது. அந் நிலங்களில் மழையையும், காற்றையும், புயலையும் தாங்கக்கூடிய வதிவிடங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

இற்றைக்கு 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியாவின் கர்நாடகப் பிரதேசத்திற்கு முதல் தடவையாக நீர்ப்பாசன விவசாயம்

அறிமுகமானதை கதிரியக்க ஆய்வுகள் (RadioCarbon and Thermoluminescence dating) திட்டமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஏற்கனவே விவசாயக்கலையில் பரிச்சயமான சிலர் இந்தியாவின் மேற்குமலைத்தொடர் வழியாக இந்துநதிப் பள்ளத்திலிருந்து தென்னிந்தியாவிற்கும், தமிழகத்திற்கும் வந்து, அங்கே காடுகளில் வளர்ந்திருந்த தானியப் பயிர்களை இனம் கண்டு, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி (domestication), ஆற்றங்கரைகளிலும், ஏரிக்கரைகளிலும் நீர்ப்பாசன விவசாயத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் தாம் பேசிய விவசாய மொழியையும் தங்களோடு கொண்டுவந்தார்கள்.

அக்காலப் பகுதியில்தான் காடுகளுக்குள் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்து (hunter gatherers) நாடோடிகளாக வாழ்ந்து வந்த குலமரபுக் குழுக்கள் (tribes), இவற்றைக் கண்ணுற்று, இத்தனை சுலபமாக உணவு உற்பத்தியை மேற்கொள்ள முடியும் என்பதை அறிந்து, தாங்களும் ஆற்றங்கரைகளிலும், ஏரிக்கரைகளிலும் நீர்ப்பாசன விவசாயத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் அனைவரும் அவ்விவசாய நிலங்களுக்கருகே குடிசைகள் அமைத்துத் தங்கவேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறு தோன்றிய குடிசைக் கூட்டங்களே பின்னர் ஊர்களாக, கிராமங்களாக உருவெடுத்தன. அக்குடிசைகளில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொள்ளுவதற்கும், தங்கள் வயல்களில் விளைந்த மேலதிக விளைச்சல் பொருட்களை

கிராமங்களில் விற்பனை செய்வதற்கும் பேசப்பட்ட பேச்சு வழக்குகளிலிருந்து, அப்பகுதிக்கு வந்தோர் கொண்டுவந்த விவசாய மொழியும் (agricultural language), அங்கு ஏற்கனவே இருந்த உள்ளூர் மரபுக்குழுக்கள் பேசிய பேச்சு வழக்குகளும் (local dialects) இணைந்து அவர்கள் அனைவரும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய ஒரு பொதுமொழி உருவாகியது. விவசாயம் அறிமுகமாகி ஆயிரம் ஆண்டுகளான பின்னால் இம்மொழி அம்மக்கள் அனைவராலும் பேசி விளங்கக்கூடிய பொதுமொழியாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்து வந்த முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு அவர்கள் பேசிய மொழியைப் பதிவு செய்யும் எழுத்துக் கலையாகும். எழுத்தைக் கண்டுபிடித்ததன் பின்னரே தமிழ் மொழியானது தரப்படுத்தப்பட்ட (standardised), அனைவராலும் வாசித்து விளங்கக்கூடிய மொழியாக உருவெடுத்தது.

பெருங்கற் பண்பாட்டுக் காலம் கி.மு. 1200 - கி.பி. 200.

சங்ககாலச் சமூகம் அறிவியல், எழுத்தறிவு, தொழில்நுட்பம், பொருளாதாரம், வெளிநாட்டு வர்த்தக கலாசாரத் தொடர்புகள், அரசு உருவாக்கம் ஆகிய பலதரப்பட்ட தளங்களில் சிறப்புற்று விளங்கியது. அவர்களது சமூக எழுச்சிக்கும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டுச் சிறப்பிற்கும் அடித்தளம் அமைத்தவர்கள் அவர்களுக்கு முன்னோடியாக தமிழகத்தில் வாழ்ந்த பெருங்கற்படைக்கால மக்களே ஆவர்.

புதிய கற்காலத்தில் கிழக்கு மத்தியதரை நாடுகளில் (Eastern Mediterranean) இறந்தோரின் சடலங்களை பெரிய கற்களினால் செய்யப்பட்ட குழிகளிலும், சமாதிகளிலும் புதைக்கும் வழக்கம் கி.மு. 3000-2500 ஆண்டளவில்



கற்பலகைகளிலாலான கல்வறையும், அதைச் சுற்றி அடுக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வட்டமும் - (கொடுமணல்)

Image Source : telibrary.com

ஆரம்பமாகியது. அங்கிருந்து இப் பண்பாடு கி.மு. 1500 ஆண்டளவில் தென்னிந்தியாவை வந்தடைந்தது. (Possehl, G.L. 1994; Moorthy, U.S. 1994). இறந்தவர்களைப் புதைத்து அவர்களை வழிபடும் வழக்கம் திராவிடப் பண்பாட்டின் முக்கியமான ஒரு கூறாக விளங்கியமையினால் தென்னிந்தியாவில் திராவிட மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளிலெல்லாம் இப்பண்பாடு விரைவில் பரவலாயிற்று. கி.மு. 1500 ஆண்டுகாலப்பகுதியில் கர்நாடகத்தை வந்தடைந்த இப் பண்பாடு (Possehl, G.L. 1994; Moorthy, U.S. 1994) கி.மு. 1200 ஆண்டளவில் தமிழகத்தில் அறிமுகமானதை சமீபகால C-14 கதிரியக்க காலக்கணிப்பு முறைகள் அறியத்தருகின்றன.

பெருங்கற்களினாலான இச் சமாதிகளுடன் மற்றும் பல வாழ்வியல் அம்சங்கள் பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதனால் இது 'பெருங்கற் பண்பாடு' என அழைக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் இப்பண்பாட்டின் சிறப்பியல்புகளாக பின்வரும் அம்சங்களைக் குறிப்பிடலாம்: 1. நீர்ப்பாசனக் குளம் 2. நெற் செய்கை 3. குடியிருப்புகள் 4. இறந்தோரை அடக்கம் செய்யும் இடுகாடுகள் 5. இரும்பு உபயோகம் 6. கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்ட உபயோகம் 7. மட்பாண்ட கீறல் எழுத்துகள் 8. உழுவதற்கான ஏர் 9. மட்பாண்டம் வளையும் சில் இப்பெருங்கற் பண்பாட்டுக் காலம்

தமிழகத்தில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிலைத்திருந்ததால் இது பலதரப்பட்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலைகளைப் பெற்றிருந்தது. கந்திட்டைகள் (dolmens), கல்லறைகள்(cists), நினைவுச்சின்ன குத்துக்கற்கள் (menhirs), ஈமத் தொட்டிகள் ; (sarcophagus), பாறையைக் குடைந்து உருவாக்கிய குகைகள் என பல வகையான புதைவடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. கேரள நாட்டில் (பண்டைய தமிழகத்தின் ஒரு பகுதி) குடைக்கல், தொப்பிக்கல், பத்திக்கல் என்பன உள்ளன.

இப் பண்பாட்டுக் காலத்திற்குரிய சில சிறப்பம்சங்கள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுவதால் இதன் இறுதிக்காலம் சங்க காலம் வரை நீடித்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

இப் பெருங்கற் பண்பாட்டின் பண்பியல்புகளை சான்றாகக் கொண்டு இப் பண்பாட்டின் படிநிலை வளர்ச்சியை மூன்று காலப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்:

இரும்புக்கு முற்பட்ட பெருங்கற் பண்பாடு
கி.மு. 1200 - கி.மு. 1000
ஆதி இரும்புக்காலப் பெருங்கற் பண்பாடு
கி.மு. 1000 - கி.மு. 300.
பின் பெருங்கற் பண்பாடு கி.மு. 300 - கி.பி. 200

இப்பண்பாடு மேலோங்கியிருந்த காவிய காலத்தில் (Classic Megalithic) இதன் முக்கிய கூறுகளில் இரும்பின் உபயோகம் ஒன்றாக இருந்தமையால், இப்பண்பாடு மேலோங்கியிருந்த காலத்தை இரும்புக்காலம் என்றும், இப் பண்பாட்டை இரும்புக்காலப் பண்பாடு என்றும் சில அறிஞர்கள் அழைத்து வருகிறார்கள்.

இப்பண்பாட்டை கர்நாடகத்தில் கதிரியக்க கார்பன் C14 துணையுடன் ஆய்வுசெய்த இலண்டன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி (UCL) ஆய்வாளர் டொரியன் ஃபுல்லர், கர்நாடகத்தில் குமரனகல்லி, தடகனகல்லி ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் கி.மு. 1500, கி.மு. 1450 ஆண்டுகளுக்குரிய பெருங்கற் சமாதிகளில் இரும்பு காணப்படவே இல்லை என்பதை உணர்ந்தார். மேலும், கர்நாடகத்தில் கி.மு. 800 ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட பெருந்தொகையான பெருங்கற் பண்பாட்டுடன்

புதிய கற்காலத்தில் கிழக்கு மத்தியதரை நாடுகளில் (Eastern Mediterranean) இறந்தோரின் சடலங்களை பெரிய கற்களினால் செய்யப்பட்ட சூழிகளிலும், சமாதிகளிலும் புதைக்கும் வழக்கம் கி.மு. 3000- 2500 ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகியது.

இரும்பு காணப்படவே இல்லை. எனவே, கிமு. 800 க்கு முற்பட்டகால பெருங்கற் புதைவல்களை 'இரும்புக்கு முற்பட்ட பெருங்கற் பண்பாடு' (PreIron Megalithic) என்றும், இரும்புக்கால பெருங்கற்களை 'காவியகால பெருங்கற் பண்பாடு' (Classic Megalithic) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். (Fuller, D. ; Possehl, G.L. 1990, 1994) தமிழகத்தில் கிமு. 1000 ஆண்டளவிலேயே இரும்பின் உபயோகம் பரவலாகப் புழக்கத்திற்கு வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பெருங்கற் பண்பாடு எவ்வழியாக தென்னிந்திய தீபகற்பத்தை அடைந்தது என்பதையிட்டும், இதை யார் பரப்பினார்கள் என்பதைப் பற்றியும் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இப் பண்பாட்டைப் பரப்பியவர்கள் திராவிட மொழிகளைப் பேசியோர் எனப் பலரும், இந்துஆரிய மொழிகளைப் பேசியோர் என ஒரு சிலரும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப் பண்பாட்டைப் பரப்பியவர்கள் இந்தோஆரியர்களாக இருக்க முடியாது என்பதற்கான சான்றுகள் இவை:

இப் பண்பாடு கி.மு.1500 ஆம் ஆண்டளவில் கர்நாடக மாநிலத்தில் ஆரம்பமான காலத்தில், தென்னிந்தியாவை இந்தோஆரியர் எவரும் வந்தடையவில்லை. அக் காலகட்டத்தில்தான் அவர்கள் முதன்முதலாக இந்திய உபகண்டத்தில் நுழைய ஆரம்பித்திருந்தார்கள். ஒருகால் அவர்கள் வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னிந்தியாவை வந்து அடைந்திருந்தாலும், தமது வாழ்நிலமான வட இந்தியாவில் ஆரம்பிக்காத பெருங்கற் பண்பாட்டை

எதற்காக தென்னிந்தியாவில் பரப்பவேண்டும் என்ற கேள்வி எழுகிறது.

ரிக் வேத காலத்திலிருந்தே இந்தோ-ஆரியர்கள் சடலங்களை எரித்து வந்திருக்கிறார்கள்; புதைப்பது அவர்களது கலாசாரத்திற்குப் புறம்பானது.

‘இப் பண்பாடு வடமேற்குத் தக்கணமான மஹாராஷ்டிராவில் முதலில் பரவி அங்கிருந்து தென் தக்கணமான கர்நாடகத்திற்குப் பரவி, அங்கிருந்து பின்னர் கிருஷ்ணா நதிக்கரையோரமாக ஆந்திரப் பிரதேசத்தையும், கோதாவரி மற்றும் பெண்ணாறு வழியாகத் தமிழகத்தையும் வந்தடைந்தது’ என்பதே தற்போது வழங்கி வரும் கருத்து.

இந்தக் கருதுகோளில் உள்ள ஒரு சிக்கல் இது: கர்நாடகத்தில் குமரனகல்லி, தடகனகல்லி ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் பெருங்கற் புதையல்கள் இ.மு. 3,500 ± 60; 3, 400 ± 60 ஆகிய கதிரியக்க கார்பன் C14 திகதிகளைத் தந்திருக்கின்றன (Moorti, U.S. 1994: 123). இத்தனை பழமையான திகதிகள் மஹாராஷ்டிராவின் புதைகுழிகளிலிருந்து இதுவரை பெறப்படவில்லை. எனவே, இப் பண்பாடு முதலில் கர்நாடகத்தில் ஆரம்பமாகி வடக்கே மஹாராஷ்டிராவிற்கும், தெற்கே திராவிட மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளுக்கும் பரவியதாகக் கருதவே இடமிருக்கிறது.

தென் கர்நாடகத்தில் பெங்களூர் மற்றும் கோலார் மாவட்டங்களில் பெருந்தொகையான ஆதிப் பெருங்கற்கால சவ அடக்கங்கள் உள்ளன. அவை வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டின் பரம்பலாகவே கிழக்கே தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியில் தர்மபுரி மாவட்டத்திலும், வட ஆற்காட்டிலும் உள்ள சவ அடக்கங்களைக் கருத வேண்டும். இவை பொன்னையாறு, பாலாறு, காவேரி ஆகிய நதிகளின் கரைகளை அடுத்துக் காணப்படுகின்றன. இந்த நதிகள் தென் கர்நாடகத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டை நோக்கிப் பாய்கின்றன. இந் நதிகள் வழியாகத் தென் கர்நாடகத்திலிருந்து இப் பண்பாடு தமிழகத்திற்குப் பரவிய முறையை சுலபமாக விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

வட தமிழகத்தின் வளம் மிகுந்த நிலப்பகுதிகளிலிருந்து இப் பெருங்கற் பண்பாடு நதிகளின் வழியே தென் தமிழ்நாட்டுக்கும் பரவியது. சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து

வடக்கு நோக்கித் தென் ஆற்காடு மற்றும் செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் இப் பண்பாட்டின் பரம்பலைக் காணலாம். சுருங்கக்கூறின், மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் பெருநதிகள் வழியே இப் பண்பாடு கர்நாடகத்தின் தென் பகுதியிலிருந்து தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பரவியது. தமிழகத்தின் பெருநதிகளான காவேரி, பாலாறு, பொன்னையாறு, தாமிரபரணி ஆறு ஆகியவை வளம்படுத்தும் நிலப்பகுதிகளில் இப் பண்பாடு வேரூன்றியது (இந்திரபாலா, கா 2006: 93).

தாமிரபரணித் தாழிகள்

இப் பெருங்கற் பண்பாட்டோடு தொடர்புடைய - ஆனால் கற்கள் ஏதும் இல்லாத - ஓர் அடக்க முறையே தாழிப்புதையலாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ஆதிச்சநல்லூரில் - தாமிரபரணி ஆற்றின் தென் கரையில் - கல்மேடாக இருந்த ஒரு குன்றை வீதியமைப்பிற்கான கற்களை எடுக்கும் பொருட்டு வேலையாட்கள் தோண்டியபோது, அது ஆதிகால மக்களைப் புதைத்துவைத்த ஓர் இடுகாடு என்பது தெரிய வந்தது.

1876 ஆம் ஆண்டில் டாக்டர் பிரெட்ரிச் ஜாகோர் (Dr Friedrich Jagor) என்ற ஜேர்மன் இயற்கையியலாளர் இந்த இடத்தில் முதல் தடவையாக அகழ்வுகளை மேற்கொண்டார். இவ்வகழ்வுகள் பற்றிய அறிக்கை சென்னை அரசின் பொதுத்துறை இலகாவின் நடவடிக்கைகள் பதிவேட்டில் வெளியாகியிருக்கிறது. (Proceedings of the Madras Government Public Department: No. 329 of 27 March, 1876).

ஆற்றங்கரையில் கல்மேடாக இருந்த குன்றை அகழ்ந்தபோது, முதலில் வரிசையாக அடுக்கப்பட்ட பளிங்குக் கற்கள் காணப்பட்டன. அவற்றின் கீழே அகழ்ந்தபோது மூன்றடி ஆழத்தில் முப்பது சதுர அடிகளுக்கு உட்பட்ட நிலத்தில் மட்டும் 28 பெரிய மட்குடங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. வெவ்வேறு உருவங்களில் காணப்பட்ட இக் குடங்கள் களிமண்ணினால் செய்யப்பட்ட, செவ்வனே வணையப்பட்டு சூளையில் சுட்டுக் கெட்டியாக்கப்பட்ட தாழிகளாகும். இவற்றில் பெரியவை மூன்றடி ஒன்பது அங்குல உயரமும்,

மூன்றடி ஆறு அங்குல விட்டமும் கொண்ட பெரிய தாழிகள்.

டாக்டர் ஜாகோர் மேற்கொண்ட அகழ்வில் பெரிதும் சிறிதுமாக 50 க்கும் மேற்பட்ட தாழிகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன. பெரிய தாழிகளில் இறந்தவர்களின் சடலங்கள் உட்கார்ந்த நிலையிலே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தன. சில தாழிகளில் எலும்புகளின் சில பகுதிகளே காணப்பட்டன. இவற்றிற்கு அருகிலிருந்த சிறிய குடங்களில் நெல், வரகு, சாமை ஆகிய தானியங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை தவிர இரும்பினால் ஆன கத்திகள், வாட்கள், வெண்கலத்தினாலான உருவங்கள் என்பனவும் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

டாக்டர் ஜாகோர் கண்டெடுத்த தாழிகள், எலும்புகள், தொல்பொருட்கள் அனைத்தும் அவரால் ஜேர்மனிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அன்றைய ஆங்கில அரசின் கீழ் இது எப்படிச் சாத்தியமாக இருந்ததோ தெரியவில்லை. (ஆங்கில அரசு அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் இவற்றைக் கடத்திச் சென்றார் என்கிறார்கள் கால்டுவெல் போன்ற சில அறிஞர்கள்). ஜாகோர் எடுத்துச்சென்ற ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகளும், கருவூலங்களும் இன்றும் பேர்லின் அரும்பொருட் காட்சிமனையில் (Berlin Museum für V lkerkunde) பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1970 ஆம் ஆண்டில் இத்தொல்பொருட்கள் C - 14 கதிரியக்ககார்பன் திகதிக்கணிப்பு செய்யப்பட்டன. டாக்டர் ஜாகோர் கண்டெடுத்த புதைபடிகளில் எலும்புகள், தானியங்கள் என்பன கி.மு. 900 க்கும் - கி.மு. 700 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவை என கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (Archaeological Survey of India Reports: Gout. Press, New Delhi, 1972).

அலெக்ஸாந்தர் ரியாவின் ஆய்வுகள் - Alexander Rea's Excavations

ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வுகளைப் பற்றி இதுவரை இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்த போதிலும், அவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருப்பது அலெக்ஸாந்தர் ரியா

என்ற ஆங்கில அகழ்வாராய்ச்சியாளர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும், 1915 இல் அவர் எழுதி வெளியிட்ட “ஆதிச்சநல்லூர், பெரும்பையார் ஆகிய இடங்களில் கண்ட வரலாற்றுக்காலத்திற்கு முற்பட்ட தொல்பொருட்களின் பட்டியல்” என்ற நீண்ட தலைப்புக்கொண்ட நூலாகும். (Rea, A. 1915).

1899 க்கும் 1904 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஆறுமாத காலங்கள், ஆதிச்சநல்லூரில் முறையான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார் ரியா. அவரது கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தும் இன்று சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன.

திருநெல்வேலி நகருக்குத் தென்கிழக்கே 12 மைல் தொலைவில், தாமிரபரணியின் தென்கரையில் வடக்குத்தெற்காக அமைந்த குன்றில், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலத்தில் முதலாவது அகழ்வை மேற்கொண்டார் ரியா. நீர்ப்பாசன நிலங்களுக்கு அருகாமையில், ஆனால் விவசாயம் செய்ய முடியாத கற்பாறைகள் கொண்ட மேட்டு நிலங்களில் இந்த இடுகாடுகள் அமைந்திருந்தன. இந்த இடுகாடுகளுக்குச் சமீபமாக மக்கள் வாழ்ந்த குடியிருப்புக்களும், ஆற்று நீரைக்கொண்டு விவசாயம் செய்ததற்கான தடயங்களும் காணப்பட்டன. இடுகாடுகள் பொதுவாக குடியிருப்புகளின் தென்புறத்தில் அமைந்திருந்தன. தென்புலம் மரணதேவன் வதியும் இடம் என்பது ஐதீகம்.



120 years after British archaeologist Alexander Rea found 20 gold diadems at adichanallur ancient site.

Image Source : timesofindia.indiatimes.com

ரியா மேற்கொண்ட அகழ்வுகளில் நிலத்தின் கீழே மூன்று அடியிலிருந்து பன்னிரண்டு அடி ஆழம்வரை தாழிகள் புதைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். ஒவ்வொரு தாழியும் தனித்தனிக் குழிகளில் காணப்பட்டன. சில இடங்களில் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக வெவ்வேறு ஆழ மட்டங்களில் தாழிகள் காணப்பட்டன.

ஒரு ஏக்கர் பரப்பில் ஆயிரம் தாழிகள் வரை புதைக்கப்பட்டிருப்பதாக ரியா கணக்கிட்டார். தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் பல தாழிகள் பிற்காலங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போதிலும், தொகையில் ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகளுக்கு இணையாக இதுவரை வேறு எங்கும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஆதிச்சநல்லூரில் ரியா சேகரித்த 4,000 வரையான கருவூலங்களுக்கும் பட்டியல் தயாரித்து தனி நூலாக வெளியிட்டார்.

தாழிப் பொருட்கள் காட்டும் தயிழர் வாழ்வியல்

இத்தாழிகள் யாவும் களிமண்ணினால் செய்யப்பட்டு நெருப்புச் சூளையில் சுடப்பட்டவையாகும். இம் மட்பாண்டங்கள் கறுப்பிலும், சிவப்பிலும், கறுப்பு - சிவப்பு இரண்டும் கலந்த வர்ணங்களிலும் செய்யப்பட்டிருந்தன. பெரிய தாழிகளில் எலும்புக்கூடுகளும், சிறியவற்றில் மற்றைய புதைவினை, மற்றும் ஈமப் பொருட்களும் காணப்பட்டன. முழுமையான எலும்புக்கூடுகள் காணப்பட்ட தாழிகளில் சடலங்கள் உட்கார்ந்த நிலையில் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இத் தகவல்கள் அலெக்ஸாந்தர் ரியாவின் அகழ்வு அறிக்கையில் காணப்படுகின்றன.

இத் தாழிகளோடு காணப்பட்ட சிறு குடங்களில் தங்கம், வெண்கலம், இரும்பு ஆகிய உலோகப் பொருட்களோடு நெல், அரிசி, வரகு, சாமை போன்ற தானிய வகைகளும் காணப்பட்டன.

தங்கப் பொருட்களில் இரு முனைகளிலும் துவாரமிடப்பட்ட நீள்வடிவமான தங்கத் தகடுகளும், தங்க முக்கோணங்களும் முக்கியமானவை. இத்தகைய ஆபரணங்களை தென்னிந்தியக் கோவில்களுக்கு காவடி எடுக்கும் பக்தர்கள் வாய்மூடிகளாக (diadems) இன்றும் அணிந்து கொள்கிறார்கள்.

வெண்கலம் பல வகையான பாத்திர வகைகள் செய்யவும், வளையல்கள், மோதிரங்கள் (manipulation), சங்கிலிகள், பதக்க அணிகலன்கள் செய்யவும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாத்திரங்களின் மூடிகளில் பல வகையான மிருகங்களின் உருவங்கள் காட்சிதருகின்றன. இவை தவிர வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்ட வளர்ப்பு மிருகங்களான ஆடு, மாடு, எருமை, கோழி (சேவல்) போன்றவையும், காட்டு மிருகங்களான யானை, புலி, மான் ஆகியவையும், பல வகையான பறவை இனங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

வெண்கலப் பொருட்களின் வேலைப்பாடுகளை விமர்சனம் செய்த ரியா - அந்த உலோகத்தை வளைத்து வேலை செய்த தொழில் நுட்பத்தையும் வேலைப்பாட்டின் திறமையையும் புகழ்கிறார். வெண்கலப் பகுப்பாய்வில் - செம்பு 75 சத விழுக்காடும், வெள்ளியம் 23 சத விழுக்காடும் காணப்பட்டன. செப்புத் தொழில் பாரம்பரிய மரபுவழித் தொழிலாக நடைபெற்று வந்திருப்பதாக ரியா கருதுகிறார்.

இரும்பினால் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் கத்திகள், வாட்கள், குறு வாட்கள் போன்ற ஆயுதங்களும்; வேல், திரிகூலம் போன்ற வழிபாட்டுப் பெருட்களும்; முக்கால் நிலைகளும் (stands), தொங்கு விளக்குக் கொளுக்கிகளுமாகும். கத்திகள், குறுவாட்களின் முனை கீழ் நோக்கி மண்ணில் நேராகப் புதைக்கப்பட்டிருப்பதால், இறந்தவர்களின் இறுதிச் சடங்கின்போது வருகை தந்த மக்கள், சடலத்தாழிகள் புதை குழிகளுக்குள் தாழ்த்தப்பட்ட சமயம் இவற்றை நிலத்தில் புதைத்திருக்க வேண்டும் என ரியா அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார். பண்டைக்கால ஈமச் சடங்கின் பண்புகளில் ஒன்றாக அல்லது வீரன் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இறுதி மரியாதையாக இது இருக்கலாம்.

இப் புதையல்களில் கண்ட உலோகப் பொருட்களினாலான திரிகூலம், வேல், சேவல், வாய்மூடி இவற்றிலிருந்து சிவ வழிபாடும், முருக வழிபாடும் இ.மு. 3000 ஆண்டுக் காலத்திலேயே வழக்கிலிருந்ததை அறிய முடிகிறது. இக் காலகட்டத்தில் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட சமயம் என்று ஒன்று

இல்லாத போதிலும், பிற்காலத்தை சமய நம்பிக்கைகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் காட்டும் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன.

பல தாழிகளில், எலும்புகளுடன் பருத்தியினால் செய்யப்பட்ட துணிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இப் புதைபொருள்களில் நெல், சாமை, தினை, வரகு ஆகிய தானிய வகைகளையும் - சந்தனக் கட்டைகள், சந்தனக் கட்டைகளைத் தேய்க்கும் கற்கள் - இவற்றையும் ரியா கண்டெடுத்தார்.

ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகளை ஆராய்ந்து எலும்புகளையும், தானியங்களையும் பரிசோதனை செய்த டாக்டர் தேஸ்டன் (Dr Thurston) இத் தாழிப் பொருட்களில் பழமையானவை கி.மு. 1200 ஆம் ஆண்டு காலத்திற்குரியவை எனக் கணிப்பிட்டார். சமீபகால வெப்பீட்டுவியல் (Thermo - luminescence TL) காலக் கணிப்பீடுகள் இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இப் புதையல்களின் காலம் இ.மு. 1400 முதல் - 800 வரை என அறியத்தருகின்றன (Sasisekaran, B. et al. 2010: 369 - 394).

மட்பாண்டங்களில் புடைத்து நிற்கும் (embossed) வட்ட வடிவங்கள், கோடுகள், வளையங்கள், முக்கோணங்கள் என்பன இத்தாழிகளை வளைந்தவர்களின் ஆற்றலையும் - பருத்தியை உற்பத்தி செய்து, அதை நூலாக நூற்று, துணியாக நெய்தவர்களின் திறமையையும் - கல்லிலும் மரத்திலும் கடைந்த பொருட்கள் அவற்றைச் செதுக்கிய மனிதர்களின் தச்சுத் திறனையும் - தானிய வகைகள் அம் மனிதர்களின் விவசாய வாண்மையையும் - வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

2004 - 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆதிச்சநல்லூர் ஆய்வுகள்

அலெக்ஸாந்தர் ரியாவின் ஆய்வுகளின் பின்னர் நூறு ஆண்டுகள் கழித்து இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வின் சென்னைக் குழு (ASI, Chennai Circle) அதன் இயக்குநரான சத்தியமூர்த்தி தலைமையில் 2004 - 2005 ஆண்டுகளில் அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்டு 169 தாழிகளை அகழ்ந்தெடுத்தார்கள். இத்தாழிகள் மூன்று முதல் ஆறு மீற்றர் ஆழமான குழிகளில்,

மூன்று மட்டங்களில் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தாழிகளில் காணப்பட்ட தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துக்கள் கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுகளுக்குரியனவாக ஆய்வாளர்களால் கணிக்கப்பட்டன. (Subramanian, T.S. 2004).

இத் தாழிக்காடு இருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபமாக தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் மக்கள் வாழ்ந்த, காப்பரண்களைக் கொண்ட, ஒரு ஆதி நகரம் இருந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்படுவதாக அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த நகரம் அதிகமான உலோகத் தச்சர்களையும்,

Thermo-luminescence (TL) Dating Table of Adichanallur Urns
வெப்பீட்டுவியல் காலக்கணிப்பு அட்டவணை

Sl. No. இல.	Sample No. கருவூல் இல.	Trench No. குழி இல.	Urn NO. தாழி இல.	Age [BP] காலம் (இ.மு.)
1	1.	2zB16	U-52	3000±700
2	4	2zC16	U-21	2700±600
3	8	2zB17	U-104	3160±600
4	13	2zC15	U-10	3400±700
5	16	2zB17	U-93	2600±500
6	Thick pottery கனதியான தாழி	2zB117/2	U-	2500±530
7	Thin pottery மெல்லிய தாழி	2zC16Q2	U-29	1920±350

ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகளின் மணிப்பூர் பல்கலைக்கழக காலக்கணிப்பு.
நன்றி: Sasisekaran, B. et al. 2010

பாணை வளைபவர்களையும் கொண்ட சுறுசுறுப்பான தொழில்துறை நகரமாக இருக்கலாம் என அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.

இதைத்தொடர்ந்து ஆதிச்சநல்லூர் நிலத்தொல்லியல் (geoarchaeological study) ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. சமுத்திரத் தொழில்நுட்ப தேசிய நிறுவனத்தைச் (National Institute of Ocean Technology : NIOT) சேர்ந்த விஞ்ஞானிகள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் ஆதிச்சநல்லூர் தாழித் தலம் இருக்கும் இடம் அடிப்படையில் உலோகப் பொருட்களை அகழ்ந்தெடுத்த இடம் எனக் கண்டறியப்பட்டது. இங்கே செம்பு, இரும்பு, தங்கம் ஆகிய உலோகங்களின் கனிமங்கள்

பெறப்பட்டு, இவற்றை உருக்குவதற்கான சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் இருந்த இடமாக ஆதிச்சநல்லூர் விளங்கியிருக்கிறது. (Sasisekaran, B. et al. 2010). ஆதிச்சநல்லூர் உலோக கனிமப்பொருள் அகழ்ந்தெடுத்த, உலோகத்தொழில் மேற்கொண்டிருந்த ஓர் ஆதி மையமாகும். (ancient centre for mining and metalwork)

ஆதிச்சநல்லூரில் கண்டெடுத்த செப்புக் கருவூலங்களை ஆய்வுசெய்த NIOI நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானி சசிசேகரன், இங்கு காணப்படும் செம்பில் அது ஆதிகளவு சூடாக்கினால்கூட உடைந்து போகாது கடினமாக இருப்பதற்காக ஆர்ஸனிக் (arsenic) என்ற உலோகப்பொருள் (metalloid) அதனோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழில்நுட்பம் இந்தியா முழுவதிலும் சிந்துவெளிப் பள்ளத்தாக்கிலும், ஆதிச்சநல்லூரிலும் மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஆதிச்சநல்லூர் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை ஓர் உலோகத் தொழில் மையமாக விளங்கியதாக ஆய்வாளர்கள் கணிப்பிடுகிறார்கள்.

இந்த உலோகக் கனிமங்கள் எடுப்பதற்காக வெட்டிய குழிகளில் 6 முதல் 3 மீட்டர் குழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஈமத்தாழிகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஈமத்தாழிகளில் காணப்பட்ட உலோகக் கருவூலங்கள் செம்புக்கலவை, இரும்பு, தங்கம் ஆகியவற்றால் ஆனவை. இந்த உலோகக் கருவூலங்களும், அவை பெறப்பட்ட தாழிகளும் காலக் கணிப்பிற்காக மணிப்பூர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன.

மணிப்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்த மாதிரிக்கூறுகள் (samples) டாக்டர் ராஜ் கார்ஷியாவினால் வெப்பீட்டு ஒளிவீச்சு (Thermoluminescence: TL), காட்சியொளி தூண்டும் ஒளிவீச்சு (Optically Stimulated Luminescence: OSL) ஆகிய காலக்கணிப்புகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

அதில்காணப்பட்ட ஒரு செப்புப் பொருள் கி.மு. 1400±700 ஆண்டுகளுக்குரியதாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த காலக்கணிப்பு அட்டவணை கீழே தரப்படுகிறது.

பையம்பள்ளி

வேலூர் மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த கிராமம் பையம்பள்ளி. இந்திய தொல்லியல் துறை 1906 இல் இங்கே மேற்கொண்ட அகழ்வுகளில் பெருங்கற் புதையல்கள், அதனோடு தொடர்புடைய கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்கள் என்பவற்றை வெளிக்கொணர்ந்தது. இப்பகுதியில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஈமத்தாழிகளும் கண்டறியப்பட்டன. இப்பண்பாட்டின் காலம் ஊ14 ரேடியோ கார்பன் பரிசோதனை மூலம் கி.மு. 1000 எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

கொடுமணல்

காவிரி ஆற்றின் கிளைநதியான நொய்யல் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்திருக்கும் கிராமம் கொடுமணல். சங்க இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்தில் சேர அரசனுக்குரிய ஊராக குறிப்பிடப்படும் 'கொடுமணம்'தான் இன்றைய கொடுமணல் எனக் கருதப்படுகிறது. 1980 களிலும், 1990 களிலும், 2012 இலும் இங்கே அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஈமக் குழிகள், ஈமத் தாழிகள், கற்படுக்கைப் புதைப்பு எனப் பலவகைப் புதைமுறைகள் இங்கே காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு பண்டைய மக்கள் உபயோகித்த ஆயுதங்கள், கருவிகள், அணிகலன்கள், செம்மணிக் கற்கள், ரோமானிய நாணயக் குவியல்கள் ஆகியன கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பிற ஆய்வுகள்

வைகை ஆற்றுக்கு வடக்கே பெண்ணையாறு, பாலாறு ஆற்றுப்படிவை ஊர்களான அப்புக்கல், பையம்பள்ளி, மயிலாடும்பாறை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகள் வட தமிழகம் புதிய கற்காலப் பண்பாட்டிலிருந்து பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்திற்கு மாறியதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. (Rao 196-465: 22-23; 19-68:



ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகளை ஆராய்ந்து எலும்புகளையும், தானியங்களையும் பரிசோதனை செய்த டாக்டர் தேஸ்டன் (Dr Thurston) இத் தாழிப் பொருட்களில் பழமையானவை கி.மு. 1200 ஆம் ஆண்டு காலத்திற்குரியவை எனக் கணிப்பிட்டார்.

2630; Rajan 2003: 120-126).

வைகை ஆற்றிற்குத் தெற்கே மாங்குடி,
தேரிருவேலி, கல்லுப்பட்டி போன்ற
இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட
ஆய்வுகள் தென் தமிழகம் நுண்கருவிகாலப்
பண்பாட்டிலிருந்து நேரடியாக பெருங்கற்கால
அல்லது முதுமக்கள் தாழிப் பண்பாட்டிற்கு
மாறியதை எடுத்துரைக்கின்றன .

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் புதையல் பண்பாடு

சங்க இலக்கியங்களான தொல்காப்பியம்,
புறநாநாறு முதல் பின்னால் வந்த
காப்பியங்களான மணிமேகலை வரை இந்த
ஈமத்தாழிகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

“வியன்மல ரகன் பொழி லீமத் தாழி
யுகலி தாக வனைமோ”

- புறநானூறு 256: 56

“அன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வுனைதல் வேட்டனை யாயி னெனையதூஉ”

புறநானூறு 228: 1213

இத் தாழிகள் புதைக்கப்பட்ட இடங்கள் ‘காடு’
என வழங்கப்பட்டதை பின்வரும் செய்யுட்கள்
தெரிவிக்கின்றன.

“கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன் காட் டதுவே”

- புறநானூறு 225: 78

“வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேள யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங் காடு”

- புறநானூறு 238: 34

இப் புதையல்கள் உயர்குடி மக்கள், சாதாரண
மக்கள், ஆண், பெண் எனப் பல்திறத்தாருக்கும்
எழுப்பப்பட்டதாக சங்க இலக்கியங்கள்
எடுத்தியம்பிய போதிலும் அச் சின்னங்கள்
அமைக்கப்பட்ட விதத்தினையும், அதனுள்ளே
பெரும் படையலாக வைக்கப்பட்ட
பொருள்களின் தன்மையினையும்,
அளவினையும் பார்க்கும்பொழுது அவை
பெரும்பாலும் உயர்குடி மக்களுக்கே
உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத்

தோன்றுகிறது. சோழ மன்னனான
குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் காலமான
போது அவனது உடலை அடக்கம் செய்ய
வேண்டியதற்குத் தகைமையான ஒரு தாழியை
வனைந்து தரும்படி குயவனிடம் வேண்டி
நிற்கிறார் புலவர் ஆய்யூர் முடவனார்.

“கலஞ்செய் கோவே! கலஞ்செய் கோவே!
இருள் திணிந்தன்ன குலுஉத்திரள் பருஉப்புக்கை
அகல் இரு விசும்பின் ஊன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
அளியை நீயே யாங்கு ஆகுவை கொல்?”

நிலவரை கூட்டிய நீளநெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல் இசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசம்பு இவர்ந்தன்ன
சேண் விளங்கு சிறப்பின், செம்பியர் மருகன்
கோடிநூடங்கு யானை நெடுமா வளவன் -

தேவர் உலகம் எய்தினன்; ஆதலின்
அன்னோற் கவிக்கும் கண்ணகன் தாழி
வனைதல் வேட்டனை ஆயின், எனையதூம்
இருநிலம் திகிரியாப் பெருமலை
மண்ணா, வனைதல் ஒல்லுமோ நினக்கே? ”

- புறநானூறு 228: 115

விரிகதிர் ஞாயிறு விசம்பிலே
செல்வதுபோல, உலகெங்கும் நிலவிப்
புகழ் பெற்றவன், செம்பியன் மரபினனான
கிள்ளி வளவன். அவன் தேவருலகம் எய்திய
படியினால் அவனது உடலினை அடக்கம்
செய்வதற்கு உகந்த தாழியை வேண்டி
நிற்கிறேன். கலஞ்செய் கோவே! உன்னால் அது
ஒருபோதும் இயலாது.

நில வட்டமே சக்கரமாகவும், மேரு
மலையையே மண்ணாகவும் கொண்டு
வனைந்தாலன்றி, அப் பெருந்தகையானை
அடக்கும் தாழியை உன்னால் வனைய
முடியவே முடியாது.

சங்ககாலத்தில் தாழிப் புதையல்களைத்தவிர
வேறு வகையான சுவ முடியமைதி
முறைகளையும் செய்யுட்கள் கூறியிருக்கின்றன.
பாண்டியன் நம்பி நெடுஞ்செழியனின்
அவையிலிருந்த புலவர் பேரையில் முறுவலார்
தமது புறநானூற்றுப் பாடலில்

“இடுக ஒன்றோ சுடுக ஒன்றோ
படு வழிப்படுக . . .”

- புறநானூறு 239: 2021

எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதில் ‘இடுக’ என்பது இறந்தோரை ஓரிடத்தில் வைப்பதையும் , ‘சுடுக’ என்பது எரியூட்டுதலையும் , ‘படு வழிப்படுக’ என்பது இறந்தோரை நேரடியாக ஈமக்குழியில் இடுவதையும் குறிக்கிறது.

இச் சுவ அடக்க முறைகள் சங்கம் மருவிய காலம்வரை வழக்கத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றன. இதனைப் புகார் நகரத்துச் சக்கரவாளக்கோட்டத்தில் நிலவிய பல்வேறு நீத்தார் நினைவுக் கடனைக் கூறும் மணிமேகலை வரிகளில், சாத்தனார் கூறுகிறார்.

“சுடுவோர் இடுவோர் தொடுகுழிப் படுவோர்
தாழ்வயின் அடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்”

- மணிமேகலை 6.111.11.6667.

எனச் சுடுபவர்களையும் (cremation), இறந்தவர்களை ஓரிடத்தில் இட்டு வைப்பதையும் (postexcarnation burial), குழியிலிட்டுப் புதைப்பதையும் (rock chamber or cist burial), நிலத்திற்கடியில் கல்லறை அமைத்து வைப்பதையும் , தாழிகள் இட்டு அதன் மேல் மூடி கொண்டு மூடுவதையும் (urn burial uncapped with lid) தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது (ராஜன், கா. 2010: 23).

மத்திய காலத் தமிழகத்தில் (Medieval period) பிராமணியத்தின் ஆதிக்கம் காரணமாக சடலங்களைப் புதைக்கும் வழக்கம் கைவிடப்பட்டு, எரியூட்டுதல் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் பரவல்

இந்தியாவின் மற்றைய மாநிலங்களைப் போலல்லாது தமிழகத்தில் செப்புத்தாது (copper ore) அதிகம் இல்லாமையால் தமிழகத்தில் வெண்கலக் காலம் (Bronze Age) பரவலாக இடம்பெறவில்லை. ஆனால் மற்றைய மாநிலங்களைவிட இங்கே இரும்புத்தாது அதிகமாகக் காணப்பட்டதனால் கி.மு. 1200 ஆண்டுக்

காலத்திலிருந்தே இரும்பை உருக்குவதற்கான தொழில் நுட்பம் ஆரம்பமாகி, கி.மு. 1000 ஆண்டளவில் இரும்பின் உபயோகம் நாடெங்கும் பரவலாகி, தமிழகத்தின் வளர்ச்சி பன்மடங்காகப் பெருகியிருப்பதை அனைத்து அகழாய்வுகளும் அறியத்தருகின்றன. தமிழகம் இரும்பின் பயன்பாட்டை அறிந்து கொள்ளும் வரை பலதரப்பட்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலைகளில் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இரும்பின் பயன்பாட்டின் மூலம் பெற்ற உற்பத்திப் பெருக்கம் தமிழகம் ஒருமுகப் பண்பாட்டினை நோக்கி அடியெடுத்து வைக்க உதவியது .(Rajan, K. 2010: 2021).

பெருங்கற் பண்பாட்டுடன் இடம் பெறும் கருவூலங்களும், தாழிப் புதையல்களோடு காணப்படும் இணைப் பொருட்களும் ஒரே வகையினதாக இருப்பதனால், பெருங்கற்கள் காணப்படாத போதிலும் தாழிப் புதையல்கள் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு வகையினதாகவே பல ஆய்வாளர்களால் இதுவரை கருதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இன்றைய சில ஆய்வாளர்கள் இவை இரண்டையும் வேறாகப் பார்க்கிறார்கள். இந்த மயக்கத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இவ்விரண்டையும் உள்ளடக்கிய ‘இரும்புக் காலப் பண்பாடு’ என்ற பதம் சில ஆய்வாளர்களால் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

காவேரித் தாழ்நிலம்

பெருங்கற்காலப் பண்பாடு தமிழகத்தில் பரவிய முக்கியமானதொரு வழி காவேரி நதி வழியாகும். தென் கர்நாடகத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்குள் பாயும் இந் நதி வழியே இப் பண்பாடு கர்நாடகத்திலிருந்து நேராகப் பரவ முடிந்தது. காவேரி வளம்படுத்திய மேல்நிலப் பகுதிகளிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி சேலம் மாவட்டம் வழியாகப் பரவியது போல், இப்பண்பாடு மேற்கிலிருந்து கொங்குநாடு வழியாகவும், தென் மேற்கிலிருந்து பழனி மலைப் பகுதி வழியாகவும் பரவியிருக்க வேண்டும்.

காவேரி நதி கடலுக்குள் சேருமுன் பாய்கின்ற நிலமாகிய திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் பெருமளவு பெருங்கற்காலத் தொல்லியல் தலங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தலங்களில் கரூர், உறையூர் என்பன ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் இரு முக்கியமான அரச மரபுகளின் ஆட்சிப்பீடங்களாக அமைந்தன. கரூர் ஆதிச்

சேர மன்னர்களின் ஆட்சி நிலையமாக அமைய, உறையூர் ஆதிச் சோழருடைய ஆட்சிப்பீடமாக எழுந்தது. இவற்றிற்குக் கிழக்கே மேலும் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற நகர மையம், வரலாற்றுக் காலத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கிய சோழருடைய தலைநகர் தஞ்சாவூர் ஆகும். தமிழகத்தின் கிழக்குக் கரையில், காவேரியின் கழிமுகப் பகுதியில், பிரசித்தி பெற்ற ஆதி வரலாற்றுக்காலத் துறையாகிய காவேரிப் பட்டினமும் காணப்பட்டது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இத்துறை சோழ நாட்டின் கடல் வர்த்தகத்தில் முக்கியமான பங்கு பெற்றிருந்தது (இந்திரபாலா, கா. 2006: 95).

காவேரிப்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே மேலும் ஒரு பிரசித்திபெற்ற துறையாகிய நாகபட்டினம் காணப்படுகிறது. இவ்விடத்திலும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இவை உள்ளூர்ப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் சான்றுகளுக்குப் பிற்பட்டவை போலத் தெரிகிறது. தஞ்சாவூருக்குத் தெற்கே புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பல பெருங்கற்காலத் தொல்லியல் தலங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவை நெற்பயிர் செய்கைக்கு உகந்த இடங்களில் காணப்படுகின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கது (இந்திரபாலா, கா. 2006: 96).

காவேரிக்கு வடக்கே ஓடும் நதிகளான பொன்னையாறு, பாலாறு ஆகியவை கர்நாடகத்து ஆதிப்பெருங்கற்காலத் தலங்களையும் தமிழ்நாட்டுத் தலங்களையும் நேரடியாக இணைக்க உதவின. இந்த இரு நதிகளாலும் வளம்படுத்தப்படும் தமிழ்நாட்டு நிலப்பகுதிகளில் கர்நாடகத்தில் காணப்படுவது போன்ற பல்வகைச் சுவ அடக்கங்கள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றை ஆய்வு செய்யும்போது இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து இந் நிலப் பகுதிகளில் விவசாய வளர்ச்சிக்கும், குளநீர்ப்பாசன வளர்ச்சிக்கும், மக்கள் தொகை பெருகத் தொடங்கியமைக்கும் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன (இந்திரபாலா, கா. 2006: 96).

வைகைச் சமவெளி

தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதியில் ஓடும் நதிகளுள்

வைகை ஒரு முக்கியமான நதியாகும். இந்நதிப் படுகைகளிலும் வைகைச் சமவெளியிலும் பெருங்கற்கால தொல்லியல் தலங்கள் பரவிக் காணப்படுகின்றன. பழனிமலைப் பகுதியிலிருந்து பாயும் இந்நதி வளம்படுத்தும் சமவெளியில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகர மையமாகிய மதுரை உன்னத நிலையில் காணப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் மிக முற்பட்ட பண்பாட்டு முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்ட ஓர் இடம் வைகைச் சமவெளியாகும். இச் சமவெளியின் மேற்குப் பகுதியில் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத் தொல்லியல் தலங்கள் காணப்படுகின்றன. இடைக்கற்கால மக்கள் இங்கு வாழ்ந்தனர் என்பதைக் காட்டும் வகையில் குறுங்கற்காலக் கருவிகள் பல இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. இந்த இடைக்கற்காலத் தொல்லியல் தலங்களில் அடுத்து வரும் ஆதி இரும்புக் காலத்துச் சான்றுகள் காணப்படுவதால், ஆதி இரும்புக்காலப் பண்பாடு முன்னர் அங்கிருந்த இடைக்கால மக்கள் மத்தியில் பரவியது என ஊகிக்கலாம் (இந்திரபாலா, கா. 2006: 94).

பழனிமலைப்பகுதியிலிருந்து மதுரை வரையுள்ள நிலப்பகுதியில் ஆங்காங்கே பெருங்கற் சுவ அடக்கங்களும், கல் வட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. மதுரைப் பகுதியில் பல ஆதிப் பெருங்கற்காலச் சுவ அடக்கங்கள் நெருக்கமாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றைச் சான்றுகளாகக் கொண்டு, இத் தலங்களின் தொன்மையையும், ஒரு முக்கியமான நகர மையம் அங்கே எழுவதற்கு வழிகோலிய நாகரிக வளர்ச்சியையும், அது பின்னர் பாண்டிய மன்னர்களின் தலைநகரமாகப் பரிணமித்ததையும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தாயிரபரணி - சிற்றாறு - வைப்பாற்றுப் படுகை நிலங்கள்

தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதியில் காணப்படும் பெருங்கற்காலத் தொல்லியல் தலங்களை நோக்கினால் இப் பண்பாடு எவ்வழிகளால் தென்கிழக்கு நோக்கிப் பரவி இறுதியில் தாயிரபரணி, சிற்றாறு, வைப்பாறு ஆகியவற்றின் கழிமுகப் பகுதியை வந்தடைந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

சிற்றாறு தமிழ்நாட்டுக்குள் பாயத் தொடங்கும் மேல்மலைப் பகுதியை

நோக்கினால், இலஞ்சி மற்றும் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் தாழி அடக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. குற்றாலத்தில் தாழிகளுடன் கற்படுக்கைகளும் (cairns) காணப்படுகின்றன. வைப்பாறு ஆரம்பமாகும் மேல் மலைப்பகுதியில் சிவகிரி, பனையூர், மற்றும் வாசுதேவநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் தாழி அடக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. அகத்திய மலையின் அடிவாரத்தில், தாமிரபரணியின் மேல் பகுதியில், சிவசைலம் தாழி அடக்கங்கள் காணப்படும் ஒரு முக்கியமான தொல்லியல் தலமாக அமைகின்றது. தாமிரபரணி ஆறு தென்கிழக்கு நோக்கி பாம்பன் கரையை அடையும் வழியில் பிரசித்திபெற்ற ஆதிகாலத் தாழிப்புதையல் தொல்லியல் தலமாகிய ஆதிச்சநல்லூர் இருக்கின்றது. இத் தலமும் அருகாமையிலுள்ள பெரும்பாயூர் (Perumbair) தலமும் 1870 களிலே முதன் முறையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. தாமிரபரணியின் கழிமுகத்தை அண்டிய காயல்பட்டினம், கொற்கை ஆகிய இடங்களில் முக்கியமான சுவ அடக்கங்கள் உள்ளன (இந்திரபாலா, கா. 2006: 94). இப்பகுதியிருந்த கொற்கை இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிறப்புமிகு துறையாகத் தூர வர்த்தகர்களுக்கு உதவியது. கொற்கையில் நடைபெற்ற அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த துறைமுக மரத்துண்டுகளின் கதிரியக்க கார்பன் 14 ஆய்வுகள் கி.மு. 785 ம் ஆண்டிலேயே கொற்கை ஒரு துறையாக இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. (assigned to 785 BCE by the Tata Institute of Fundamental Research, Mumbai).

பெருங்கற் பண்பாட்டுப் பரவலின் விளைபயன்கள்

பொன்னையாறு, பாலாறு, காவேரி, வைகை, தாமிரபரணி ஆகிய பேராறுகளும், அவற்றின் கிளை நதிகளும் வளப்படுத்தும் கிழக்குச் சமவெளி நிலத்தில் ஆதிப் பெருங்கற்பண்பாட்டுத் தலங்கள் பரவலாக இருப்பதை நோக்கினால், புதிதாகப் பரவிக்கொண்டு சென்ற இப்

பெருங்கற்காலப் பண்பாடு தமிழகத்தில் பரவிய முக்கியமானதொரு வழி காவேரி நதி வழியாகும். தென் கர்நாடகத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்குள் பாயும் இந் நதி வழியே இப் பண்பாடு கர்நாடகத்திலிருந்து நேராகப் பரவ முடிந்தது. காவேரி வளம்படுத்திய மேல்நிலப் பகுதிகளிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி சேலம் மாவட்டம் வழியாகப் பரவியது போல், இப்பண்பாடு மேற்கிலிருந்து கொங்குநாடு வழியாகவும், தென் மேற்கிலிருந்து பழனி மலைப் பகுதி வழியாகவும் பரவியிருக்க வேண்டும்.

பண்பாட்டிற்கும் குளநீர்ப்பாசனத்துடன் கூடிய நெற்பயிர்ச் செய்கைக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதை அவதானிக்கலாம். தாழிச் சுவ அடக்கங்களில் ஈடுபட்ட மக்கள்தான் குளநீர்ப்பாசனத்தையும், நெற்செய்கையையும் அறிமுகப்படுத்திய மக்கள் என்பதை (முக்கியமாக அந்த அடக்கங்களோடு காணப்பட்ட நெற்களைக் கொண்டு) பல ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

வைகை - தாமிரபரணிப் பகுதியிலிருந்து பரவிய தென் குழுவினர் காவேரிச் சமவெளியின் தாழிச் சுவ அடக்கக் குழுவுடன் கலந்து வடகிழக்கில் தென் ஆற்காடு - செங்கற்பட்டுப் பகுதியை அடைந்து குளநீர்ப்பாசனத்தோடு கூடிய நெற் பயிர்ச் செய்கையை பரவலாகத் தொடக்கி வைத்ததோடு, சிறு அளவிலான பண்டமாற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு உகந்த கரையோரப் பகுதிகளில் வாழத் தொடங்கியிருக்கலாம். அத்தகைய பண்டமாற்றத் மையங்களில் ஒன்றாகவே காவேரிப்பட்டினம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் (Seneviratne, S. 1984, 1985; இந்திரபாலா, கா 2006: 96).

உசாத்துணைகள்

1. Agrawal, D.P., Kusumgar.S., Sarna, R.P., (1964): 'Radio Dating of Archaeological Samples' Current Science, No.2, JN.20, 1964, pp. 4041.
2. Agrawal, D.P, 'The Copper Bronze Age in India', Munshiram Manoharlal, New Delhi. 1971.
3. Agrawal, D.P., (2001): 'Prehistoric Copper Technology in India: A Review' Metallurgy In India A Retrospective, ed. by Ramachandra Rao,P, Goswami,N.G, NML Golden Jubilee Commemorative Volume, India International Publisher, pp. 143162.
4. Allchin, Bridget & Allchin, Raymond (1988): 'The Rise of Civilization in India and Pakistan', Cambridge University Press 1988.
5. Allchin, F.R. (1995): The Archaeology of Early Historic South Asia - The emergence of Cities and States, Cambridge University Press, Cambridge.
6. Badrinarayanan,S., Venkata Rao, D, Sasisekaran, B. (2005): Report on GeoArchaeological Investigations of Ancient Burial Site of Adichanallur, Tirunelveli District, TamilNadu, National Institute of Ocean Technology, Submitted to the Archaeological Survey of India, Chennai Circle. 2005.
7. Chakrabarti, Dilip K. (2006): 'The Oxfords Companion to Indian Archaeology, The Archaeological Foundation of Ancient India', Oxford University press.
8. Kennedy, Kenneth A.R. (1986): 'Hauntings at Adicanallur: An Anthropological Ghost Story', edited by Jerome Jacobson, Studies in the Archaeology of India and Pakistan, pp 257 296.
9. Krishnamurthy, R. (2004): 'The Pallava Coins', Garnet Publishers, Chennai, pp, 168175. Moorti, U.S. (1994): Megalithic Culture of South India, Ganga Kaveri Publishing House,Varanasi.
10. Possehl, G.L. (1990): Scientific Dates for South Asian Archaeology, University Museum Asia Section1, University of Pennsylvania, Philadelphia.
11. Possehl, G.L. (1994): Radiometric Dates for South Asian Archaeology, An Occasional Publication of the Asia Section; University Museum, University of Pennsylvania, Philadelphia.
12. Rea, Alexander (1906): 'Prehistoric Antiquities in Tinnevely', Archaeological Report, Archaeological Survey of India.
13. Rea, Alexander (1915): Catalogue of Prehistoric Antiquities of Adichanallur and Perumbiar, Govt. Press, Madras.
14. Rea, Alexander (1998 reprint): 'Catalogue of the Prehistoric Antiquities from Adichanallur and Perumbair', Government Museum, Chennai.
15. Senevitatne, S. (1984): The Archaeology of the Megalithic Black and Red Ware Complex in Sri Lanka, Ancient Ceylon 5: 237307.
16. Senevitatne, S. (1985): Social Base of Early Buddhism in SouthEast India and Sri Lanka (c.3rd Century B.C. - 3rd Century A.D.), Jawaharlal Nehru University, New Delhi: Ph.D. Thesis, Department of History.
17. Srinivasan, Sharada (1998): 'The use of Tin and Bronze in Prehistoric South Indian Metallurgy', Journal of Metals, 50, 7: 4447, 49.
18. Srinivasan, Sharada (2002): 'Chronology and Metal Sources of South Indian Images: Some Insights and Scientific Analysis', Archaeology as History in Early South Asia, ed. by.Himanshu Prabha Ray & Carla, M. Sinopoli, Indian Council of Historical Research, Aryan Books International, New Delhi, pp. 219256.
19. Sasisekaran, B., Sundararajan, S., Venkata Rao, D., Ragunatha Rao, B.Badrinarayanan, S. & Rajavel, S (2010): Adichanallur: A Prehistoric Mining Site, Indian Journal of History of Sciences, 45.3 (2010): 369394.
20. Subramanian, N. (1980): Sangam Polity: The Administration and Social life of the Sangam Tamils, Ennes Publications, Madurai.
21. Subramanian, T.S. (1984): Urn Burials at Adichanallur, The Hindu 26 May 1984.
22. Subramanian, T.S. (2005): Iron Age habitational site found at Adichanallur, The Hindu, 03 April 2005.
23. Subramanian, T.S. (2012): Urn burial site discovered near Kancheepuram, The Hindu 04 September 2012 (20120409)
24. இந்திரபாலா, கா (2006): இலங்கையில் தமிழர், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை.
25. ராஜன், கா (2010): தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

பண்டைத் தமிழர்களின் நகர அமைப்பும் சாதியின் பாதிப்பும்

பண்டைத் தமிழர்களின் ஆலய, துறைமுக, கோ நகரங்கள்



பண்டைய தமிழர்கள் தரைவழியாகவும் கடல்வழியாகவும் பாரதத்தின் ஏனைய நகரங்களுடன் மட்டுமல்ல கடல்கடந்தும் ஏனைய நாடுகளுடனெல்லாம் வணிகம் செய்து சிறப்புற்று விளங்கியதை வரலாறு கூறும். யவனர்கள், அரேபியர்களெல்லாம் கடல்கடந்து தமிழகம் வந்து வர்த்தகம் செய்ததை வரலாற்றறிஞர்களின் பிரயாணக் குறிப்புகள், பண்டையத் தமிழ்



✍️ நவரத்தினம் கிரிதரன்

தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரன் இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர். வவுனியா மகாவித்தியாலயம், யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற இவர், மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டடக்கலைப் பட்டதாரி. “டெராண்டோ” சென்டனியல் கல்லூரியில் இலத்திரனியற் பொறியியல் துறையில் பட்டம், தகவற் தொழில் நுட்பம் நுட்பத்துறையில் பல்வேறு கல்வித் தகைமைகளைப் பெற்றவர். இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் தன் எழுத்துலக வாழ்வினை ஆரம்பித்த புகலிடத்தில் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றார். பதிவுகள் என்னும் இணைய இதழினை 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆசிரியராகவிருந்து நடாத்தி வருகின்றார். இவரது படைப்புகள் இலங்கை, தமிழகம் மற்றும் புகலிடத்தமிழர்கள் வெளியிட்ட சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. தமிழக ஆய்வரங்குகளில் இவரது புகலிடப்புனைகதைகளைப் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை இவரது எட்டு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. மண்ணின் குரல் (நாவல், கவிதை, கட்டுரைத் தொகுப்பு), எழக அதி மானுடா! (கவிதைத் தொகுப்பு), அமெரிக்கா (நாவல், சிறுகதைகளின் தொகுப்பு), நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு (ஆய்வு) மண்ணின் குரல் (நாவல்களின் தொகுப்பு), குடிவரவானன் (நாவல்), அமெரிக்கா (நாவல், திருத்திய இரண்டாவது பதிப்பு) மற்றும் கட்டடக்கா(கூ)ட்டு முயல்கள் (சிறுகதைத்தொகுப்பு) ஆகிய நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

இலக்கியங்களில் காணப்படும் தகவல்கள், அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் வரலாற்றுச் சின்னங்களெல்லாம் புலப்படுத்தும்.

கிழக்கிந்தியத் தீவுகள் கூட்டத்தை உள்ளடக்கிய சாவகம் (இன்றைய இந்தோனேஷியா), ஈழம், காழகம் (பர்மா) போன்ற நாடுகளுடனெல்லாம் தமிழர்களின் வர்த்தகம் கொடி கட்டிப் பறந்தது. யவனர்கள், அரேபியர்களெல்லாம் தமிழகத்துடன் வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். இவர்களைப் பற்றி 'பயனற வறியா யவனர் இருக்கையும் / கலந்தரு திருவிற் புலம் பெயர் மாக்கள் / கலந்தினி துறையும் இலங்குநீர் வரைப்பும்' எனவும், 'மொழி பெயர் தேத்தோர் ஒழியா விளக்கம்' எனவும் சிலம்பும், 'மொழிபல பெருகிய பழிநீர் தேஎத்துப் / புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும் / முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்' எனப் பட்டினப்பாலையும் கூறும். கிரேக்கர்களும், ரோமர்களும் யவனர்களென சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருந்தார்களென மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி கூறுவார். வணிகத்தின் பொருட்டுத் தமிழகம் வந்த யவனர்கள் வணிகத்தில் மட்டுமின்றி வேறு சில தொழில்களைச் செய்ததையும் அறிய முடிகிறது. மதுரையின் கொற்கைத் துறைமுகம் தமிழ் வாணிபத்தில் சிறந்து விளங்கியது. கோட்டை மதில்களுடன் விளங்கிய மதுரையின் கோட்டை வாயில்களை யவன வீரர்கள் காத்து நின்றதை 'கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்து / அடல்வாள் யவனர்க்கு அயிராது புக்கு' எனச் சிலம்பும், 'மந்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை / மெய்ப்பை புக்கு வெருவருந் தோற்றத்து / வலிபுணரி யாக்கை வன்கண் யவனர்' என முல்லைப் பாட்டும் கூறும். இதுதவிர யவனர்கள் தச்சத் தொழிலிலும் சிறந்து விளங்கியதை மணிமேகலையின் 'யவனத் தச்சர்' பற்றிக் கூறும் வரிகள் தெரிவிக்கும். புதுச்சேரிக்கு அண்மையில் அரிக்கமேடு என்னும் பகுதியில் நிகழ்ந்த அகழ்வாராய்ச்சிகள் யவனர்கள் கண்ணாடி மணிகளைச் செய்வதில் சிறந்து விளங்கியதை எடுத்துக் காட்டும்.

கி. மு. இரண்டாம் ஆண்டிலிருந்தே தமிழ் வாணிகர் இலங்கைக்குச் சென்று வாணிபம் செய்ததை அநுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமி எழுத்துக் கல்வெட்டு கூறும். தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் பருவக்காற்றின்



சங்கத் துறைமுகம் - முசிறி

Image Source : yarl.com

உதவியினால் நடுக்கடலில் விரைவாகப் பயணிக்கும் அறிவினைப் பண்டைய காலத்தில் யவனர்களுக்கு முன்னரே அறிந்திருந்ததாக தெரியவருகின்றது. இதன் காரணமாக யவனர்கள் கரையோரமாக நீண்டகாலக் கடற்பிரயாணம் செய்துதான் தமிழகத் துறைமுகங்களை வந்தடைந்தார்கள். கி. பி. முதல் நூற்றாண்டலவில்தான் அவர்கள் இவ்வறிவினைப் பெற்று நடுக்கடலினூடு பருவக்காற்றின் உதவிகொண்டு முதன்முதலாக முசிறித் துறைமுகத்திற்கு வந்ததாக அறிய முடிகிறது. தமிழர்களின் கடல் கடந்த வாணிபம் காரணமாகப் பண்டைய தமிழகத்தில் பல துறைமுகப்பட்டினங்கள் புகழ்பெற்று விளங்கின. தமிழகத்தின் கிழக்குக் கரையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய பட்டினங்களாக வங்காளக் கடலில் கொல்லத்துறை, எயிற்பட்டினம் (சோபட்டினம்), அரிக்கமேடு, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (பூம்புகார்), தொண்டி, மருங்கை (மருங்கூர்ப் பட்டினம்), கொற்கை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இத்துறைமுகப் பட்டினங்களெல்லாம் பிற்காலத்தில் மறைந்து

விட்டன. இதே சமயம் தமிழகத்தின் தெற்குக் கரையில் கன்னியாகுமரியில் குமரி துறைமுகப் பட்டினமாகவும், புண்ணிய நகராகவும் புகழ்பெற்று விளங்கியது.

இவைதவிர பண்டைய தமிழகத்தின் மேற்குக் கரையில் அராபிக் கடலில் மங்கலூர், நறவு, தொண்டி, முசிறி போன்ற துறைமுகப்பட்டினங்களும் சிறந்து விளங்கின.

மதுரை, பண்டைய தமிழகத்திலும் புகழ்பெற்று விளங்கிய முக்கியமான நகர். மதுரை இராஜதானியாக, ஆலய நகராகப் புகழ்பெற்று விளங்கியதை தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் விளக்குகின்றன.

நான்மாடக்கூடல், ஆலவாய் எனப் புகழ்பெற்று விளங்கிய மதுரை மூன்று பக்கங்களிலும் வைகையை அகழியாகவும், மதிலையொட்டி

இன்னுமொரு அகழியையும் கொண்டு விளங்கியது. மதுரையைப் போல் அன்றும் இன்றும் புகழ்பெற்று விளங்கும் நகர் காஞ்சி. பண்டைய சோழர்களின் தலைநகராக விளங்கிய உறையூர், சேரரின் தலைநகராக விளங்கிய வஞ்சி ஆகிய நகர்கள் காலப்போக்கில் தம் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விட்டன.

இத்தகைய நகர்கள் பற்றி இனிச் சிறிது பார்ப்போம். அதற்கு முன் தென்னிந்திய ஆலய நகரங்களுக்கும், வட இந்திய ஆலய நகரங்களுக்குமிடையில் நிலவும் வேறுபாட்டினையும் அறிந்து கொள்வோம். வாஸ்துபுருஷக் கோட்பாடுகளைப் பொறுத்தவரை தென்னிந்தியக் கோட்பாடுகள் தத்துவார்த்தரீதியில் வட இந்தியக் கோட்பாடுகளிலிருந்து சிறிது விலகியிருப்பதை அறிய முடிகிறது.



Yavana in Bharhut sculptures, 2nd Century BCE

Image Source : tamilandvedas.com

தென்னிந்தியக் கோட்பாடுகளின்படி பிரதான ஆலயம் அமைந்துள்ள மையப்பகுதி ஆதி, அந்தமற்ற, உருவற்ற பிரம்மாவுக்குரியதாகவும், இதனைச் சுற்றி மதிலினைக் கொண்டதாகவும், இதனையடுத்து ஏனைய தெய்வங்களுக்குரிய பகுதியினைக் கொண்டதாகவும், அதற்கடுத்து மனிதர்களுக்குரியதாகவும், அடுத்து பேய்கள், பூதகணங்களுக்குரியதாகவும் அமைந்திருப்பதை அறிய முடியும். வட இந்திய வாஸ்து புருஷ மண்டலக் கோட்பாடுகள் படைப்பைப் பற்றிக் கூறினால் தென்னிந்தியக் கோட்பாடுகளோ படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் நிலவும் ஒழுங்கைப் பற்றிக் கூறுவதை அறியமுடிகிறது. இன்றைய மதுரை மற்றும் ஸ்ரீரங்க நகர்களின் அமைப்பு இதனைத்தான் புலப்படுத்துகின்றது. இனிச் சிறிது விரிவாகப் பண்டைய தமிழர்களின் துறைமுக மற்றும் ஆலய, கோ நகர்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

மதுரை மாநகர்

தமிழர்களின் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகர்களில் பிரதானமானது மதுரை. கி. மு. விலிருந்து, முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் எனப் பல காலகட்டங்களைக் கடந்து பின்னர் நாயக்கர் காலத்திலும் புகழ்பெற்று விளங்கி இன்றும் தமிழர்களின் புண்ணிய பூமியாக விளங்கும் நகரம்தான். இன்றைய ஆலயநகரமான மதுரை, திருமலை நாயக்கரின் மதுரை, பாண்டியர்களின் காலகட்டங்களிலெல்லாம் தலைநகராக விளங்கிச் சிறந்த மதுரை பின்னர் நாயக்கர் காலகட்டத்தில் சிறிதுகாலம் திருசிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு விளங்கியது. அதனை மாற்றி மீண்டும் மதுரையையே தலைநகராக்கி, புது மண்டபம், தெப்பக்குளம், அரண்மனைகளைக் கலைச் செல்வங்களால் நிறைத்தவர் திருமலை நாயக்கர். பண்டைய

மதுரையின் அரண்மனை இன்றைய மதுரையில் காணப்படும் 'அந்திக்கடைப் பொட்டலருகே'யுள்ள கடைவீதியிலிருக்கும் பழைய கோட்டைப் பகுதியாயிருக்கக் கூடுமெனக் கருதுவார் 'பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகரமைப்பும்' நூலில் நா. பார்த்தசாரதி. மேற்படி நூலில் மதுரை நகரம் பற்றிய நல்லதொரு ஆய்வுக் கட்டுரையினை சங்கால நூல்கள் தரும் தகவல்களின் அடிப்படையில் எழுதியிருக்கின்றாரவர். பாண்டியரின் மதுரை எவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்ததென்பதற்குப் பல சான்றுகளுள் கி. மு. 4 அல்லது 5 ஆம் ஆண்டளவில் வெளிவந்ததாகக் கருதப்படும் இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற வடமொழி இதிகாசங்கள் பாண்டியரைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. இலங்கையின் மகாவம்சமும் கி. மு. 478 இல் விசயன் பாண்டியகுமாரியொருத்தியை மணந்ததைக் கூறும்.

கி.மு.3 இல் வாழ்ந்த அசோகமன்னனின் கற்றாண் கட்டளைகளில் மூவேந்தர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள். பல்வேறு காவியங்களும் இலக்கிய நூல்களும் மதுரையைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. 'மாட மதுரை', 'மதுரை மூதூர்', 'மணி மதுரை', 'வானவர் உறையும் மதுரை', 'மாண்புடை மரபின் மதுரை', 'ஓங்கு சீர் மதுரை', 'மண மதுரை' எனப் பல்வேறு சொற்றொடர்களால் சிறப்பித்துக் கூறும் சிலப்பதிகாரம். 'மதுரைப் பெருநன் மாநகர்' என மணிவாசகர் பாடுவார் திருவாசகத்தில்.

'மிக்குபுகழ் எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை' என மதுரைக் காஞ்சி பெருமிதமுறும். 'தமிழ் கெழு கூடல்' எனப் புறநானூறும், 'பாடு தமிழ் வளர்த்த கூடல்' என இன்னுமொரு தமிழ்ப் பாடலொன்றும் மதுரையின்மாண்பினை எடுத்துரைக்கும். திருளையாடற்புராணம் '.. மதி தபழு சதை யிலகு புதுமைதரு நிதிதிகழு மதில்தழுவு மதுரை நகர்' என்றும், 'அலகில் வண்புகழுடைய மதுரை' எனவும், 'நகர்கட் கெல்லாம் பயனா நகர் பஞ்சவந்தன் மதுரை நகர்' என்றும் புகழும். இவ்விதமாகச் சிறப்புற்று விளங்கியது பாண்டியர்களின் தலைநகராக அன்று விளங்கிய மதுரை மாநகர்.

சங்கத்தொகை நூல்களிலொன்றான பரிபாடல் மதுரை நகர் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறும்:

'மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப் பூவொடு புரையும் சீரூர் பூவின் இதழ்கத் தனைய தெருவம் இதழ்கத் தரும் பொகுட் டணைத்தே அண்ணல் கோயில் தாதின் அனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள் தாதுண் பறவை அனையர் பரிசில் வாழ்நர் பூவினுட் பிறந்தோன் நாவினுட் பிறந்த நான்மறைக் கேள்வி நவில்லுரல் எடுப்ப ஏம் இந்துயில் எழுதல் அல்லதை வாழியும் வஞ்சியும் கோழியும் போலக் கோழியின் எழுத்து எம்பேருள் துயிலே'

மாயோனாகிய திருமாலின் உந்தியிலமைந்த தாமரை மலரையொத்து அமைந்திருந்ததாம் மதுரை. அத்துடன் அதன் தெருக்களெல்லாம் அம்மலரின் இதழ்களைப் போலவும், மன்னனின் அரண்மனை அம்மலரின் நடுவிலுள்ள பொகுட்டையும், நகரத் தமிழ் மாந்தர் அம்மலரின் தாதுக்களையும், அதனை பரிசில் பொருட்டு நாடிவரும் புலவர் பெருமக்கள் தாதுண்ணை வரும் வண்டுகளையும் ஒத்து விளங்கியதாக மேற்படி பாடல் கூறும்.

மதுரையின் தோற்றம் பற்றித் திருவிளையாடற்புராணத்தில் பல புராணக் கதைகளுள். அதன்படி பண்டைய மதுரை மாநகர் இருந்த பகுதியில் முன்னர் கடம்ப வனத்துடன் கூடிய மணலூரென்னும் ஓரூர் இருந்ததாகவும், அதனைத் தலைநகராகக் கொண்டு குலசேகரப் பாண்டியனென்னும் மன்னன் ஆட்சிபுரிந்து வந்ததாகவும், அவன் கனவில் தோன்றிய சிவபெருமான் கடம்பவனத்தை அழித்து நகரமாக்கப் பணித்ததாகவும், அதன் பொருட்டு அம்மன்னன் அவ்வனத்திலுள்ள பொற்றாமரைக் குளத்தில் நீராடிப் பின்னர் காட்டை அழித்து நகரை உருவாக்கியதாகவும் அறிய முடிகிறது. நகரை உருவாக்கும் சமயம் சித்தர் வடிவில் வந்த சிவபெருமான் நகரமும், ஆலயமும், கோபுரமும் சிற்பநூல்களின் விதிப்படி, சிவாகமங்களின் வழிப்படி அமைய வலியுறுத்தி மறைந்ததாகவும், அதன்படி மதில்கள், மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், அகழிகள் ஆகியவற்றுடன் மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம் போன்றவை அமைக்கப்பட்டதாகவும் திருவிளையாடற் புராணம் கூறும்.

இவ்விதமாக அமைக்கப்பட்ட நகரானது அரசவீதிகள், அந்தணர் வீதிகள், வணிகர் தெருக்கள், வேளாளர் தெருக்கள், கடைவீதிகள், பலர் கூடிபேச அம்பலங்கள், மாடமாளிகளைகளை உள்ளடக்கிய பெருந்தெருக்கள், ஆனை மற்றும் குதிரைக் கூடங்கள், தேர்ச்சாலைகள், கல்விக் கூடங்கள், பொய்கைகள், பூங்காக்களெல்லாம் கொண்டு விளங்கியதையும், நகரின் வடகிழக்குத் திசையில் மன்னனின் அரன்மணையையும் கொண்டு விளங்கியதையும் மேற்படி திருவிளையாடற்புராணத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

நான்மாடக் கூடல், ஆலவாய் மற்றும் மதுரா நகரெனப் பல்வேறு பெயர்களில் மதுரை அழைக்கப்பட்டதற்குக் காரணங்களைத் திருவிளையாடற்புராணம் கூறும். சிவனின் சடைமுடியிலுள்ள சந்திரக்கலையின் மதுரமயான அமுதம், நகரைத் தூய்மையாக்கியதால் அந்நகருக்கு மதுரா நகரென்னும் பெயர் ஏற்பட்டதாம். இதுபோல் ஒருசமயம் வருணன் மதுரா நகரை அழிக்கும் பொருட்டு ஏழு மேகங்களையும் நகரை நோக்கி ஏவி விட்டபோது பாண்டிய மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப சிவபெருமானால் அந்தத்தாக்குதலையெதிர்த்து ஏவி விடப்பட்ட நான்கு மேகங்களும் நகரின் நான்கு எல்லைகளிலும் நான்கு மாடங்களாகி வருணனின் தாக்குதல்களை முறியடித்ததாகவும் அதனாலேயே நகர் நான்மாடக் கூடலென அழைக்கப்பட்டதாம். இவையே பின்னர் திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர் என அழைக்கப்பட்டதாக கலித்தொகையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார்.

இதுபோல் மதுரை ஆலவாய் என அழைக்கப்படுவதற்குமொரு கதையினைத் திருவிளையாடற்புராணம் கூறும். அதன்படி வங்கியசேகரனென்னுமொரு பாண்டியன் மக்கள் தொகை பெருகிய மதுரையை விரிவுபடுத்த முனைந்தான். அதற்காக அவன் சிவனிடம் தன் முன்னோர்கள் வரையறுத்த பழைய நகர எல்லைகளைத் தெரியப்படுத்துமாறு வேண்டினானாம். அதற்காகச் சித்தராக அவன் முன்னால் தோன்றிய சிவபெருமான் தன் கையிலிருந்து

பாம்பினைப் பார்த்துப் பாண்டிய நாட்டின் எல்லையினையும் மதுரை நகரத்தையும் மன்னனுக்குக் காட்டுமாறும் பணித்தாராம். அப்பொழுது அந்த அரவம் தான் எல்லையினைக் காட்டியதும் அதுமுதல் நகரம் தன்பெயரால் அழைக்கப்பட வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டதாம். சித்தரான சிவனும் அதற்கிசைய அந்தப் பாம்பானது கீழ்த்திசையிலிருந்து தன் வாலை நீட்டி நகரைச் சுற்றிச் சென்று வாலைத் தன் வாயில் வைத்து எல்லைகளை உணர்த்தியதாம். அதன்படி மன்னனும் நகர மதில்களை எழுப்பினானாம். தெற்கில் திருப்பரங்குன்றமும், வடக்கே இடபக் குன்றமும், மேற்கில் திருவேடகமும், கிழக்கில் திருப்புவண நகரும் எல்லைகளாக அமையும் வண்ணம் மதிலின் வாயில்களை அமைத்தானாம். இந்த மதிலே ஆலவாய் என அழைக்கப்பட்டதாம்.

அரவத்திற்குச் சித்தர் கொடுத்த வாக்கின்படி அதுமுதல் நகரும் ஆலவாய் நகரென அழைக்கப்பட்டதாம். இவையெல்லாம் மதுரை நகருக்கு மேற்படி பெயர்கள் வந்ததற்கான காரணங்களைப் பற்றித் திருவிளையாடற் புராணம் கூறும் தகவல்கள்.

இவை தவிர மதுரை மாநகர் பற்றிப் பல்வேறு தகவல்கள் சிலப்பதிகாரம், மதுரைக் காஞ்சி போன்ற இலக்கிய நூல்களில் மலிந்து காணப்படுகின்றன. அகழிகள் காவற்காட்டுடன் விளங்கின ('அருமிளை உடுத்த அகழிகுழி' சிலம்பு புறஞ்சேரி இறுத்த காதை; 183). நகர் அகநகர், புறநகரெனப் பிரிந்து கிடந்தது.

புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி,
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும், விரிநீர் ஏரியும்,
காய்குலைத் தெங்கும், வாழையும், கமுகும்,
வேய்த்திரள் பந்தரும் விளங்கிய இருக்கை;
அறம்புரி மாந்தர் அன்றிச் சேராப்

புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனர் புரிந்து ' (புறஞ்சேரி இறுத்த காதை 190195) எனக் கவந்தியடிகளுடன் கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரையின் புறநகரைச் சென்றடைந்ததைச் சிலம்பு வருணிக்கும். புறநகருக்கும், அகநகருக்குமிடையில் கட்டுவேலியுடன்

வட இந்திய வாஸ்து புரு மண்டலக் கோட்பாடுகள் படைப்பைப் பற்றிக் கூறினால் தென்னிந்தியக் கோட்பாடுகளோ படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் நிலவும் ஒழுங்கைப் பற்றிக் கூறுவதை அறியமுடிகிறது. இன்றைய மதுரை மற்றும் ஸ்ரீரங்க நகர்களின் அமைப்பு இதனைத்தான் புலப்படுத்துகின்றது.

கூடிய காவற்காட்டுடன் வளைந்து கிடந்தது மதுரையின் அகழி. யானைகள் செல்வதற்காக புறநகருக்கும் அகநகருக்குமிடையில் நிலத்தின் கீழ் அமைந்திருந்த சுருங்கைப் பாதையினூடு கோவலன் நகரின் சென்றதைச் சிலம்பு பின்வருமாறு வருணிக்கும்:

‘இளைகூழ் மிளையொடு வளவுடன் கிடந்த இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வலம்புணர் அகழியில் பெருங்கரை யானை இனநிரை பெயரும் சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக் -
(ஊர் காண் காதை; 60-65).

மேற்படி ‘கடிமதில் வாயிலைக் ‘ காவலிற் சிறந்த அடல்வாள் யவனர் காத்து நின்றனர் (ஊர் காண் காதை; 6667). மேற்படி சிலம்பின் ஊர்காண் காதை மதுரை மாநகரின் அகநகரில் காணப்பட்ட பல்வேறு வகையான வீதிகளைப் பற்றியும் (செல்வர்கள் மற்றும் அரசர்களுக்குரிய வீதிகள், கணிகையர்கள் வாழும் வீதிகள், வேற்றரசுகளும் விரும்பும் செல்வச் சிறப்புடைய அங்காடி வீதிகள், இரத்தினக் கடைத்தெரு, பொற்கடைத் தெரு, துணிக்கடைத்தெரு: அறுவை வீதி, மிளகு மலிந்து கிடக்கும் கூல வீதி) எனப் பல்வேறுபட்ட வீதிகளைப் பற்றியும் கூறும்.

அத்துடன் அங்கு ‘நூலோர் சிறப்பின் முகில்தோய் மாட’ மாடங்களுடன் கூடிய மாட மாளிகைகள் இருந்ததையும், சுடுமண்ணினால் வேயாது பொற்றகடுகளால் வேயப்பட்ட, ‘சுடுமண் ஏறா வடுநீடுங்கு சிறப்பு’ மிக்க மனைகளில் கணிகையர் வாழ்ந்ததையும் மேற்படி ஊர் காண் காதையிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

இவ்விதமாக ‘பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவும், அந்தியும் (முச்சந்தி), சதுக்கமும் (நாற்சந்தி), ஆவண வீதியும் (கடைத்தெரு), மன்றமும், கவலையும் (பல தெருக்கள்

ஓரிடத்தில் பிரியுமிடம்), மறுகும் (தெரு)’ எனப் பல்வேறு வகையான தெருக்களில் கோவலன் அலைந்து திரிந்ததாகக் கூறும் ‘ஊர் காண் காதை’யிலிருந்து அகநகரில் காணப்பட்ட பல்வேறு வகையான தெருக்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் பெற முடிகிறது.

இவ்விதமாக விளங்கிய மதுரை நகரின் அகநகரில் காணப்பட்ட அகலத் தெருக்கள் பற்றியும், தேரணி வீதிகள் பற்றியும், தோரண வாயில்கள் பற்றியும் திருவிளையாடற் புராணத்தின் திருநகரச் சிறப்புப் பகுதியில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

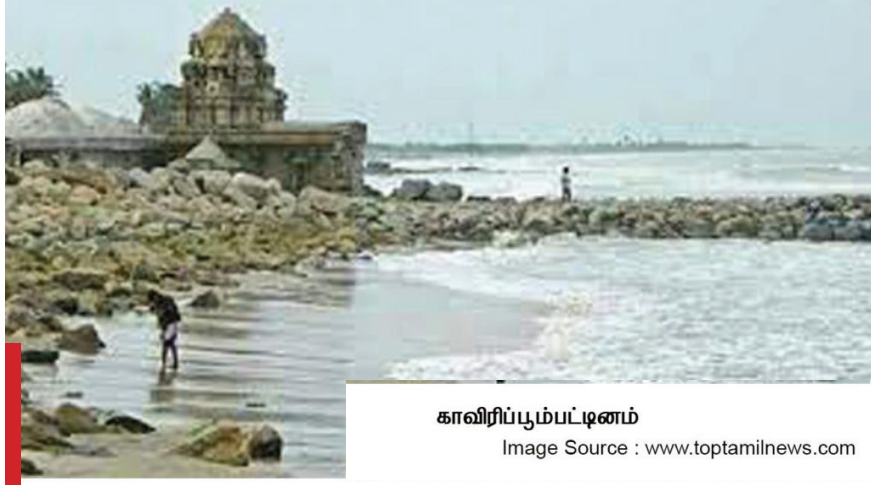
மதுரைக் காஞ்சியிலும் மதுரை பற்றித் தகவல்கள் பல மலிந்து கிடக்கின்றன. மதில்மேல் பெரிய மலைமுகடுகள் போல் பொறிகளுடன் விளங்கிய மாடங்களிருந்ததையும், கோட்டை வாயில் வையை ஆற்றையொத்து உயிரோட்டமுடன் விளங்கியதையும் அது பின்வருமாறு விபரிக்கும்:

‘மண்ணுற ஆழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின் விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைத் தொல்வலி நிலைஇய அணங்குடை நெடுநிலை நெய்படக் கரிந்த திண்போர்க் கதவின் மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்’
(மதுரைக் காஞ்சி 351-156).

மேலும் மதுரை நகரின் தெருக்களில் காணப்பட்ட வீடுகள் தென்றல் புகுந்து செல்லும் சாளரங்களையுள்ளடக்கி இருந்ததையும் அது ‘வகைபெற எழுந்து வான மூழ்கிச் , செல்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில், யாறு கிடந்தன்ன அகல்நெடுந் தெரு’ என்கிறது.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்

மதுரை தவிர தமிழர் வரலாற்றில் தடம் பதித்த இன்னுமொரு முக்கியமான நகரம் காவிரிப்பூம்பட்டினம். சங்க காலத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கிய துறைமுகப் பட்டினமிது. சோழநாட்டின் காவிரியாறு கடலிலுடன் கலக்கின்ற புகார்முகத்தில் இருந்த காரணத்தினால் 'புகார்' என்றும், 'பூம்புகார்' என்று அழைக்கப்பட்ட இந்நகர் அக்காலகட்டத்தில் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச வணிகத்திற்கும் பெயர்போன்ற துறைமுகநகர். மேலும் கடற்கரை நகரத்தைப் பட்டினமென அழைப்பது பழந்தமிழ் வழக்கு. காவிரியின் கழிமுகத்தில் உருவான நகரமென்பதால் 'காவிரிப்பூம்பட்டினமென்றும்' அழைக்கப்பட்டது. பழைய பௌத்த நூல்கள் இந்நகர் கவீரப்பட்டினமென அழைக்கப்பட்டதாக மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி கருதுவார் (நூல்: 'பழங்காலத் தமிழர் வணிகம்'; பக்கம் 81). 'காகந்தி' என்றும் இதற்கொரு பழைய பெயர் இருந்ததாகவும் அவர் கருதுவார். அக்காலகட்டத்தில் (கி. பி.2ஆம் நூற்றாண்டளவில்) வணிகர்கள் உரோமாபுரியிலிருந்தும் (யவனர்கள்), 'சாவகத்திலிருந்தும்' (இன்றைய இந்தோனேசியா), வட இந்தியாவிலிருந்தும், ஈழத்திலிருந்தும் இங்கு வந்து வணிகம் செய்தார்கள். சோழ வணிகர்கள் இங்கிருந்து சாவகம், காழகம் (இன்றைய பர்மா), ஈழம் போன்ற நாடுகளுக்கு இத்துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு வாணிகம் செய்தார்கள். 'கமரா' என்று 'பெரிளூஸ்' என்னும் கிரேக்க நூல் கூறுவது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சுருக்கமென்றும், கிரேக்க தொலமி குறிப்பிடும் 'சபரிஸ்' என்பது காவிரியின் திரிபென்றும் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி கருதுவார். மேலும் வேற்று நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் மக்கள்



காவிரிப்பூம்பட்டினம்

Image Source : www.toptamilnews.com

சோழ வணிகர்கள் இங்கிருந்து சாவகம், காழகம் (இன்றைய பர்மா), ஈழம் போன்ற நாடுகளுக்கு இத்துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு வாணிகம் செய்தார்கள்.

புலம்பெயர்ந்து வந்து இப்புகார் நகரில் வாழ்ந்ததை சிலம்பின் 'கடல் ஆடும் காதையில்' வரும் 'கலந்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள்' என்னும் வரிகளும் மற்றும் 'இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதையில்' வரும் 'கலந்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்துஇருந்து உறையும் இலங்குநீர் வரைப்பும் புலப்படுத்துகின்றன. பட்டினப்பாலையும் மேற்படி புலம்பெயர்ந்து வந்து புகாரில் வாழ்ந்த மக்கள் பற்றி 'மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப், புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும், முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்' (பட்டினப்பாலை; 21

218) எனக் கூறும். சீத்தலைச் சாத்தனாரின் மணிமேகலையும் தன்பங்கிற்கு இம்மக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்கள்' என்று கூறும்.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரின் 'பட்டினப்பாலை'யிலும், இளங்கோவின் 'சிலப்பதிகாரத்திலும்', மேலும் பல புறநானூற்றுச் செய்யுள்களிலும் புகார் பட்டினம் பற்றிய செய்திகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. உதாரணமாக சிலப்பதிகாரத்தின் 'இந்திரவிழவு எடுத்த காதை', 'கடல் ஆடு காதை' போன்ற பகுதிகளில் புகார் பற்றியும், அந்நகர அமைப்பு பற்றியும், அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பற்றியும் தகவல்கள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. இத்துறைமுகத்திற்கு வந்து

குவிந்த பொருட்கள் பற்றிப் பட்டினப்பாலை
பின்வருமாறு கூறும்:

”நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்துங் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும் .
ஈழத் துணவும் காழகத் தாக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின்
(பட்டினப்பாலை 185-193).

மேற்படி செய்யுள் வரிகளில் பல
உண்மைகள் தெரிய வருகின்றன. குதிரைகள்
கடல்வழியாகக் கொண்டு வரப்பட்டன
(’நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவி). ‘காலின்
வந்த’ என்பது காற்றின் உதவியினால்
வந்த எனப் பொருள்படும். ‘காலின் வந்த
கருங்கறி மூடை’ என்பது பருவக் காற்றின்
உதவியினால் வந்த கப்பல்களில் கரிய மிளகு
மூட்டைகள் கொண்டுவரப்பட்டன என்பதைக்
குறிக்கும். ‘வடமலைப் பிறந்த பொன்னும்
மணியும்’ என்னும் வரிகள் இமயமலைப்
புறத்தில் கிடைத்த பொன்னும் மணியும்
கங்கையாற்றின் முகத்துவாரத்தின் வழியாகக்
கடல்மூலம் வந்ததையும், மேற்குத் தொடர்ச்சி
மலைப்பக்கத்திலிருந்து சந்தனமும் (’குடமலைப்
பிறந்த ஆரமும் அகிலும்’), அகிலும்,
தென்னாடான பாண்டிநாட்டுக்
கடல்களிலிருந்து முத்துக்களும்
(’தென்கடல் முத்து’), கிழக்குக் கடல்
வழியாக சாவகத்திலிருந்து பவழமும்
(’குணகடல் துகிர்’), கங்கைக்கரை
ஊர்களிலிருந்து உள்ளூரிலிருந்து
மற்றும் வெளியூர்களான ஈழம்,
காழகம் ஆகியவற்றிலிருந்து பல்வேறு
பொருட்களும் (’கங்கை வாரியும்
காவிரிப் பயனும்.. ஈழத் துணவும்
காழகத் தாக்கமும்’) இவ்விதம் உள்ளூர்
மற்றும் சர்வதேச வர்த்தகம் சிறந்து
விளங்கும் நகராகப் புகார் விளங்கியதை
அறிய முடிகிறது. ஆணைப்பந்தியில்
நிற்கும் ஆணைகள் அசைவதைப்போல்
இத்துறைமுகத்தில் வந்து தங்கிய

பாய்மரக் கப்பல்கள் கொடிகளுடன்
அசைந்தனவாமெனப் பட்டினப்பாலை மேலும்
கூறும்:

”வெளிலிளக்குங் களிறுபோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை
முசைச்சூம்பி னசைக்கொடியும்
(பட்டினப்பாலை 172-175).

உறையூர் முதுகண்ணனின் சோழன்
நலங்கிள்ளியைப் புகழ்ந்து பாடும்
புறநானூற்றுச் செய்யுளில் வரும் ‘சும்பொடு
மீப்பாய் கலையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது
புகார்ப் புகுந்த பெருங்கலம்’ வரிகள்
ஆழமாகவும் கலமாகவும் பல கப்பல்கள்
தங்குவதற்கேற்ற வகையில் அமைந்திருந்த
புகார் பற்றிக் கூறும்.

சிலப்பதிகாரத்தின் ‘இந்திரவிழவு எடுத்த
காதையில்’ ஆசிரியர் இளங்கோ புகார் நகர்
‘மருவூர்ப் பாக்கம்’, ‘பட்டினப்பாக்கம்’,
நாளங்காடி’ என மூன்று முக்கியமான
பகுதிகளாக விளங்கியதையும், அப்பகுதியில்
காணப்பட்ட மக்களின் தொழில்கள்,
வீதிப்பெயர்கள் பற்றியெல்லாம்
விரிவாகவே எடுத்துரைப்பார். புகாரின்
மருவூர்ப்பாக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும்
சிலம்பு அங்கு காணப்பட்ட மாளிகைகள்
பற்றி, யவனர்களின் இருப்பிடங்கள்
பற்றி, வணிகத்தின் பொருட்டுப் பல்வேறு
நாடுகளிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்து வாழும்



முசிறித் துறைமுகத்தின் பழமை தோற்றம்

Image Source : yar1.com

மக்களின் குடியிருப்புகள் பற்றி, விற்பதற்காக அங்கே குவிந்து கிடக்கும் பொருட்கள் பற்றி, பல்வேறு தொழிலாளர்கள், சிறு விற்பனையாளர்கள் செய்யும் தொழில்கள், விற்கும் பொருட்கள், மற்றும் அவர்கள் வாழும் வீதிகள் பற்றி, இசைக்கலைஞர்கள் பற்றி அவர்தம் இருப்பிடங்கள் பற்றியெல்லாம் விரிவான தகவல்களைச் சிலம்பு தரும்:

“வேயா மாடமும், வியன்கல இருக்கையும், மான்கண் காதலர் மாளிகை இடங்களுந், கயவாய் மருங்கில் காண்போர்த் தடுக்கும் பயன்அறிவு அறியா யவனர் இருக்கையும், 10

கலந்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்துஇருந்து உறையும் இலங்குநீர் வரைப்பும், வண்ணமும் சுண்ணமும் தண்நறுஞ் சாந்தமும் பூவும் புகையும் மேவிய விரையும் பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும், 15 பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும் கட்டும் நுண்வினைக் காருகர் இருக்கையும், தூசும் துகிரும் ஆரமும் அகிலும் மாசுஅறு முத்தும் மணியும் பொன்னும் அருங்கல வெறுக்கையோடு அளந்துகடை அறியா 20

வளம்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும், பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு கூலம் குவித்த கூல வீதியும், காழியர் கூவியர் கள்நொடை யாட்டியர் மீன்விலைப் பரதவர் வெள்உப்புப் பகருநர் 25

பாசவர் வாசவர் பல்நிண விலைஞரொடு ஓசுநர் செறிந்த ஊன்மலி இருக்கையும், கஞ்ச காரரும் செம்புசெய் குநரும் மரங்கொல் தச்சரும் கருங்கைக் கொல்லரும் கண்ணுள் வினைஞரும் மண்ஈட டாளரும் 30

பொன்செய் கொல்லரும் நன்கலம் தருநரும் துன்ன காரரும் தோலின் துன்னரும் கிழியினும் கிடையினும் தொழில்பல பெருக்கிப் பழுதுஇல் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களும் குழலினும் யாழினும் குரல்முதல் ஏழும் 35

வழுஇன்றி இசைத்து வழித்திறம் காட்டும் அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பாண் இருக்கையும், சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு மறுஇன்றி விளங்கும் மருவூப் பாக்கமும் (இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதை; 739).

இது போல் பட்டினப்பாக்கம் பற்றிய தகவல்களைப் பற்றியும் சிலம்பு விரிவாக விபரிக்கும்:

கோவியன் வீதியும், கொடித்தேர் வீதியும், 40 பீடிகைத் தெருவும், பெருங்குழ வாணிகர் மாட மறுகும், மறையோர் இருக்கையும், வீழ்குழ உழவரொடு விளங்கிய கொள்கை ஆயுள் வேதரும் காலக் கணிதரும் பால்வகை தெரிந்த பன்முறை இருக்கையும், 45

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையோடு அணிவளை போமுநர் அகன்பெரு வீதியும், கூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர் காவல் கணிகையர் ஆடல் கூத்தியர் 50

பூவிலை மடந்தையர் ஏவல் சிலதியர் பயில்தொழில் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர் நகைவே மும்பெரொடு வகைதெரி இருக்கையும், கட்டும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர் நெடுந்தேர் ஊருநர் கடுங்கண் மறவர் 55

இருந்துபறம் சுற்றிய பெரும்பாய் இருக்கையும், பீடுகெழு சிறப்பின் பெரியோர் மல்கிய பால்சால் சிறப்பின் பட்டினப் பாக்கமும், (இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதை; 4058).

மேற்படி பட்டினப்பாக்கம் நாளங்காடிக்கு மேற்கே அமைந்திருந்தது. அரசனின் அரசமனை, அரச வீதிகள், தேரோடும் வீதிகள், செல்வம்மிக்க வணிகர்களின் மாட மாளிகைகள், அவர்க்குரிய பெருந்தெருக்கள், அந்தணர்கள் வாழும் மனைகள் அமைந்த தெருக்கள், உழவர், மருத்துவர், காலக் கணிதர் தம் தொழிலுக்கேற்ப வாழும் தெருக்கள், முத்துக் கோர்ப்பவர் போன்றோர், மன்னர் முன் நின்று வணங்கும் சூதர்கள், இருந்து வணங்கும் மரகதர், நாழிகை கூறும் நாழிகைக் கணக்கர், கணிகையர், குற்றேவல் செய்யும் ஏவல் மகளிர், புகழ்பாடும் வைதாளிகள், தோல், துளை, உருக்குக் கருவிகள் வாசிப்போர், குதிரைப்பாகர், யானைப்பாகர் போன்ற பலவேறு மக்கள் வாழ்ந்தெருக்களை உள்ளடக்கி விளங்கியது பட்டினப்பாக்கம். இவ்விரு பகுதிகளையும் இரு பெரு வேந்தர்களின் போர்முனைகளாக விபரிக்கும் இளங்கோ, இவ்விரு பகுதிகளுக்கும் கடைத்தெருவான நாளங்காடியினை

மேற்படி போர்முனைகளுக்கிடையிலுள்ள இடைநிலமாக விபரிப்பார். அத்துடன் சித்திரா பௌர்ணமியில் மன்னனின் நல்வாழ்வுக்காக அங்கிருந்த காவற்பூதத்திற்குப் மறக்குடி மகளிர் பலிகொடுத்ததையும் எடுத்துரைப்பார்:

இருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
இருபால் பகுதியின் இடைநிலம் ஆகிய 60

கடைகால் யாத்த மிடைமரச் சோலைக்
கொடுப்போர் ஓதையும் கொள்வோர் ஓதையும்
நடுக்குஇன்றி நிலைய நாள்தொங் காடியில்
சித்திரைச் சித்திரத் திங்கள் சேர்ந்தென
வெற்றிவேல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்க எனத் 65

தேவர் கோமான் ஏவலின் போந்த
காவல் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்
புழுக்கலும் நோலையும் விழுக்குஉடை மடையும்
புவும் புகையும் பொங்கலும் சொரிந்து
துணங்கையர் குரவையர் அணங்குஎழுந்து ஆடிப் 70

பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்
பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்க என வாழ்த்தி
மாதர்க் கோலத்து வலவையின் உரைக்கும்
மூதிற் பெண்டிர் ஓதையின் பெயர், 75
(இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதை; 61-75).

மேலும் மருவூர்ப்பாக்கத்தின்
சுற்றுப்புறங்களிலும், பட்டினப்பாக்கத்தின்
அயலிலும் வீரம் மிக்க மறவர்கள்
படைக்கலங்களுடன் விளங்கியதை “மருவூர்
மருங்கின் மறம்கொள் வீரரும் பட்டின
மருங்கின் படைகெழு மாக்களும் ”
(இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதை; 76-77).

இது தவிர நாட்டில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு
நிலைநாட்டுப் பொருட்டு ஐவகையான
மன்றங்களும் (வெள்ளிடை மன்றம், இலஞ்சி
மன்றம், பூத சதுக்கம், நெடுங்கல் நின்ற
மன்றம், பாவை மன்றம்) பட்டினப்பாக்கத்தில்
இருந்ததையும் சிலம்பு விபரிக்கும்.

“உடையோர் காவலும் ஓர்இய ஆகிக்
கடபோர் உள்ளனின் கடுப்பத் தலைஏற்றிக் 115
கொடபின் அல்லது கொடுத்தல் ஈயாது
உள்ளநர்ப் பணக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்,
கூணும் குறளும் ஊழும் செவிடும்

அழகுமெய் யாளரும் முழுகினர் ஆடிப்
பழுதுஇல் காட்சி நன்னிறம் பெற்று 120

வலம்செயாக் கழியும் இலஞ்சி மன்றமும்,
வஞ்சம் உண்டு மயல்பகை உற்றோர்
நஞ்சம் உண்டு நடுங்குதுயர் உற்றோர்
அழல்வாய் நாகத்து ஆர்எயிறு அமுந்தினர்
கழல்கண் கூளிக் கடுநவைப் படலோர் 125

சுழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கும்
நிழல்கால் நெடுங்கல் நின்ற மன்றமும்,
தவம்மறைந்து ஒழுகும் தன்மை இலாளர்
அவம்மறைந்து ஒழுகும் அலவல் பெண்டிர்
அறைபோகு அமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர் 130

பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றாளர்என்
கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோர்எனக்
காதம் நான்கும் கடுங்குரல் எடுப்பிப்
புதம் புடைத்துஉணும் புத சதுக்கமும்,
அரைசுகோல் கோடினும் அறம்கூறு அவையத்து 135

உரைநூல் கோடி ஒருதிரம் பற்றினும்
நாவொடு நவிலாது நவைநீர் உகுத்துப்
பாவைநின்று அழுஉம் பாவை மன்றமும்,
மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர் ஏத்தும்
ஐவகை மன்றத்தும் அரும்பலி உறீஇ.
(இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதை; 114-140).

மேலும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மலர்வனம்,
உய்யாவனம், சம்பாதி வனம், சுவேர வனம்
மற்றும் உவ வனம் ஆகிய ஐவகை வனங்களும்
இருந்ததாக மணிமேகலை கூறும். அத்துடன்
நகரில் சிவன், திருமால், பலராமன், இந்திரன்,
முருகன், சூரியன், சந்திரன், அருக தேவன்
ஆகியோருக்குக் கோட்டங்கள் (கோயில்கள்)
அமைந்திருந்ததை சிலம்பு பின்வருமாறு
கூறும்:

“அமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யாணைக் கோட்டம்
புகர்வெள்ளை நாகர்தம் கோட்டம் பகல்வாயில்
உச்சிக் கிழாண்கோட்டம் ஊர்க்கோட்டம் வேல்கோட்டம்
வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்
நிக்கந்தக் கோட்டம் நிலாக்கோட்டம் புக்குளங்கும்
(கணாத்திரம் உரைத்த காதை; 913).

இதுதவிர நகரில் ஏழு புத்த
விகாரங்களும் இருந்ததை மணிமேகலை,
சிலப்பதிகாரம் ஆகியன கூறும் (சிலம்பு, ‘நாடு
காண் காதை’; 14: ‘இந்திர விகாரம் ஏழுடன்

போகி'; மணிமேகலை; 'இந்திர விகாரம் என எழில் பெற்று').

ஸ்தபதி வை.கணபதியின் 'நகரமைப்புக் கலை' ஆய்வுக் கட்டுரையினை ஆதாரமாக வைத்து நா. பார்த்தசாரதி தனது 'பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகரமைப்பும்' நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்: "மயமதம் கூறும் நகரமைப்புக் கலை இலக்கணப்படி மொத்தச் சுற்றளவில் 20 இல் ஒரு பாகம் 'குடும்ப பூமி' என்ற பெயரில் குடியிருப்புக்களுக்கும், பிற பகுதிகள் தோட்டங்கள், நீர் நிலைகள், இளமரக்காக்கள் ஆகியவற்றுக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பூம்புகார் நகரிலும் இவ்வமைப்பு இருந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது" (பக்கம் 164). இது மேலும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய விடயம்.

இவ்விதமாகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய வாணிக நகரான பூம்புகார் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் புயல் காற்றடித்து வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து நீரில் மூழ்கி விட்டதை மணிமேகலை குறிப்பிடுமெனச் சுட்டிக் காட்டும் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 'ஆனால் இப்பட்டினம் அடியோடு முழுகிவிடவில்லை. வெள்ளம் வடிந்த பிறகு மீண்டும் இப்பட்டினம் நெடுங்காலம் பேர் பெற்றிருந்தது. கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த பட்டினத்து அடிகள் காவிரிப்

பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்தவர்... பிறகு இப்பெரிய பேர்போன் பட்டினம் சிறப்புக் குன்றி சிறிது சிறிதாகப் பெருமை குறைந்து இப்போது குக்கிராமமாக இருக்கிறது' என்பார் ('பழங்காலத் தமிழர் வணிகம்; பக்கம் 89).

இது தவிர பொருநை நதிக்கரையில் அமைந்திருந்த கொற்கை, தாமிரபரணிக் கரையில் அமைந்திருந்த காயல் மற்றும் மாமல்லபுரம் ஆகிய துறைமுக நகரங்களெல்லாம் காலப்போக்கில் மண் தூர்ந்து ஈழத்தின் மாந்தையைப் போல் தம் முக்கியத்துவத்தை இழந்தன.

மருங்கூர்ப் பட்டினம்

இவற்றைவிட இன்னுமொரு துறைமுகப் பட்டினத்தையும் கட்டாயம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அது பாண்டி நாட்டின் கிழக்குக் கரையிலிருந்த மருங்கூர்ப் பட்டினம். இது பற்றி மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி தனது 'பழங்காலத் தமிழர் வணிகம்' நூலில் முக்கியத்துவம் தந்து குறிப்பிடுவார். நக்கீரர், மருதன் இளநாகனார் போன்றோரின் அகநானூற்றுச் செய்யுள்களில் இந்நகர் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. காவிரிப் பூம்பட்டினம் எவ்விதம் பட்டினப்பாக்கம், மருவூர்ப்பாக்கம் என விளங்கியதோ அவ்விதமே மருங்கூர் நகரும் ஊணூர், மருங்கூர் பட்டினமெனப் பிரிவுகளுடன் விளங்கியதைச் சுட்டிக் காட்டுவார் மயிலை சீனி.

வேங்கடசாமி. மருங்கூர்ப் பட்டினம் தோட்டங்களையும், காயல்களையும் (உப்பங்கழிகளையும்), செல்வம் கொழிக்கும் கடைத்தெருக்களையும் கொண்டு விளங்கியதை பாண்டி நாட்டுப் புலவரான நக்கீரர் 'விழுநிதி துஞ்சும் நீறுபெறு திருநகர், இருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்து, எல்லுமிழ் ஆணவம்' (அகம்: 227:1921) என்று குறிப்பிடுவார். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் போல் ஊணூரும் மதிலையும் அகழியையும் கொண்டு விளங்கியது ('கடிமதில் வரைப்பின் ஊணூர் உம்பர்' - அகம்; 227: 18). ஊணூரைச் சூழ்ந்து வயல்கள் இருந்ததை 'முழங்கு, கடல் ஓதம் காலைச் சொட்கும் நெல்லின் ஊணூர்' என்று மருதன் இளநாகனார்





1ஆம் சிவ ஆலயம் - தென்னிந்திய கட்டிட நிர்மாணபாணி

Image Source : artclassroom.lk

குறிப்பிடுவதைச் சுட்டிக் காட்டுவார் மயிலையார் மேற்படி கட்டுரையில். மேலும் மதுரைக் காஞ்சி குறிப்பிடும் நெல்லூர் அல்லது சாலியூர் மருங்கூரும் ஊனூரும் சேர்ந்த ஊரையே குறிக்குமென்றும் கூறுவார் மயிலையார் மேற்படி கட்டுரையில். அத்துடன் தொலமி குறிப்பிடும் சாலூர் (Salour) என்பது இந்தச் சாலியூரேயென்றும் அவர் குறிப்பிடுவார் (மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி; 'பழங்காலத் தமிழர் வணிகம்' பக்கம் 9596). இவை தவிர காஞ்சி, உறையூர், வஞ்சி ஆகியன ஏனைய புகழ் மிக்க நகர்களாக விளங்கியவை. இவற்றில் காஞ்சி இன்றும் புகழ்பெற்று விளங்குமொரு நகர். உறையூர் புகார் நகருக்கு முன்னர் புகழ் பெற்று விளங்கிய பழம்பெரு நகர்.

பண்டைய நூல்களும் கட்டடக்கலையும்

வேதகாலத்திலேயே இந்துக்களின் கட்டடக்கலைத்துறை வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. கட்டடக்கலை பற்றிய அறிவியல்துறை வாஸ்து வித்யா (VastuVidaya) என அழைக்கப்பட்டது. இதனை விளக்கும் நூல்கள் வாஸ்து சாஸ்திர நூல்கள் (Vastu Shastras) என அழைக்கப்பட்டன. மச்ச்யபுராண (Matsya Purana), விஷ்ணு தர்மோத்தர புராண (Vishnudharmottara Purana)

போன்ற புராண நூல்களும், ஹயாசேர்சா பஞ்சார்த்திர ஆகம (Hayasirsha pancharatra Agama), வைகாநாச ஆகம (Vaikhanasa Agama) போன்ற ஆகம நூல்களும் ஆலய அமைப்பு முறைபற்றிய விதிகளைக் கூறும். மத்திய காலகட்டத்தில் மேலும் சில நூல்கள் இத்துறையில் தோன்றின. மானசர (Manasara), சிற்பப்பிரகாச (Shilpa Prakash) போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழிலும் சிந்தாமணி, சிற்பரத்தினம் போன்ற நூல்கள் தோன்றின. இவற்றுக்கிடையில் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் பொதுவாக ஒரே கருத்தையே கொண்டிருந்தன.

பிரபல நாவலாசிரியரான நா.பார்த்தசாரதி தமிழில் 'பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகர அமைப்பும்' என்னுமொரு ஆய்வு நூலினை எழுதியிருக்கின்றார். மேற்படி நூலினைத் தமிழ்ப் புத்தகாலயம் பதிப்பகத்தார் நா.பா.வின் மறைவுக்குப் பின்னர் வெளியிட்டுள்ளார்கள். தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் கூறப்படும் தகவல்களிலிருந்து இன்றைய ஸ்தபதிகளின் கட்டுரைகள் வரையிலான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் மேற்படி நூலினை எழுதியுள்ள நா. பா. உண்மையிலேயே

99

பொதுவாக வட இந்தியக் கட்டடக்கலை நூல்களின் மூல ஆசிரியராகத் தேவலோகச் சிற்பியான விசுவகர்மாவைக் குறிப்பிடுவர். தென்னிந்திய நூல்களின் மூல ஆசிரியராக மயணைக் குறிப்பிடுவர். ஐக்கட்டடக்கலை நூல்கள் கூறும் கோட்பாடுகளிலிருந்து சமயம் எவ்வளவுதூரம் கட்டட, நகர அமைப்பு முறைகளைப் பாதித்துள்ளனதென்பதை அறிய முடிகின்றது.



பொளத்தர்களின் கட்டடங்கள்
(அநுராதபுரக்காலச் சந்திரவட்டக்கல்)

Image Source : artclass6-13.blogspot.com

பாராட்டுக்குரியவராகின்றார். மேற்படி நூலில் பிரதான சிலப் சாஸ்திர நூல்களாக பரங்கிப்பேட்டை எஸ்.ஏ.குமாரசாமி ஆச்சாரியார் பதிப்பித்த 'சில்பரத்னாகரம்' 'விசுவகன்மீயம், விசுவம், விசுவசாரம், பிரபோதம்... செளரம் வரையிலான 32 நூல்களையும், இதுவரை பதிப்பிக்கப்படாத மனுசாரம் நூல் கூறும் ஈசாநம், விசுவகன்மீயம், விருத்தம்... தேசிகம் முதலான 28 நூல்களையும் பிரதான சில்பசாஸ்திர நூல்களாக நா.பா. குறிப்பிடுவார். மேலும் கணபதி ஸ்தபதியின் இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலரில் வெளிவந்த கட்டுரையின் அடிப்படையில் 52 சிற்பநூல்கள் தென்னிந்தியப் பிரிவில் காணப்பட்டதாகவும், அவற்றில் தற்போது தமிழகச் சிற்பிகளால் கற்கவும், நடைமுறையில் பாவிக்கப்படுவதும் முழுமையாக எஞ்சியுள்ள மயமதம், விசுவகன்மீயம், மானசாரம்,

மனுசாரம், இந்திரமதம், வாஸ்துவித்யா, தாஸ்யபம், சித்ர காஸ்யபம், நாராயணீயம் ஆகிய 9 நூல்களே என்றும் கூறுவார். மேலும் மேற்படி கணபதி ஸ்தபதியின் கட்டுரையின் அடிப்படையில் நடைமுறையிலுள்ள 'சிற்ப உபநிஷங்கள்' ஸ்ரீகுமாரரின் சில்பரத்தினம், சில்பரத்னாகரம், மனுஷ்யாலய சந்திரிகா, சர்வார்த்த சிற்ப சிந்தாமணி, பிராமீயம், சரஸ்வதீயம் ஆகிய கோயில் ஆகமங்களுடன் தொடர்புடைய 'சிற்ப உபநிஷங்களே என்பார்.'

பொதுவாக வட இந்தியக் கட்டடக்கலை நூல்களின் மூல ஆசிரியராகத் தேவலோகச் சிற்பியான விசுவகர்மாவைக் குறிப்பிடுவர். தென்னிந்திய நூல்களின் மூல ஆசிரியராக மயணைக் குறிப்பிடுவர். இக்கட்டடக்கலை நூல்கள் கூறும் கோட்பாடுகளிலிருந்து சமயம் எவ்வளவுதூரம் கட்டட, நகர அமைப்பு முறைகளைப் பாதித்துள்ளனதென்பதை அறிய முடிகின்றது.

மத்தியகாலம் வரையில் இத்துறை பற்றிய தகவல்கள் யாவும் வாய்வழி மூலமாகவே தந்தையிடமிருந்து புத்திரருக்கு என்ற முறையில் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. மத்திய காலகட்டத்திலேயே முதன்முறையாக இத்துறை பற்றிய தகவல்கள் யாவும் பனையோலைச் சுவடிகளில் எழுத்து மூலமாகப் பதிக்கப்பட்டு வந்தன. 1920 ஆம் ஆண்டில் Stella Kramrisch என்பவர் இச்சுவடிகள் பலவற்றை ஆராய்ந்திருக்கின்றார். இச்சுவடிகள் தரும் முக்கியமான தகவல்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். முக்கியமாக நகர அமைப்பு பற்றிக் கூறப்படும் தகவல்களை நோக்குவோம்.

பிரபஞ்சமும் இந்துக்களின் கட்டடக்கலையும் இந்துக்களின் உபநிடதங்கள் கூறும் தத்துவங்களில் 'பிரம்மம்' பற்றி விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. உருவமற்ற, ஆதி அந்தமற்று, எங்கும் பரந்து, நீக்கமற்ற நிறைந்திருப்பதே பிரம்மம். இந்த உருவமற்ற பிரம்மத்தின் உருவ வடிவங்கள்தான் சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மன் போன்ற தெய்வங்கள்.

இவ்விதமான உருவற்ற மூல வடிவத்திலிருந்து உருவானவன்தான் 'வாஸ்துபுருஷன்' அல்லது 'வாஸ்துதேவன்' என்பவன்.

இவனை மையமாக வைத்தே இந்துக்களின் கட்டடக்கலைத்துறை வளர்ச்சியுற்று வந்திருக்கின்றது. இவ்வித உருவ வடிவான வாஸ்து புருஷனை வாஸ்து புருஷ மண்டலம் என மேற்படி கட்டடக்கலை நூல்கள் வர்ணிக்கின்றன. இப்பிரபஞ்சத்தை இயக்கும் விதிகளின் உருவ வடிவமே இந்த வாஸ்துபுருஷனாகும். ஆரம்பத்தில் எவ்விதம் உருவற்ற பிரம்மத்திலிருந்து உருவ வாஸ்து புருஷன் படைக்கப்பட்டானோ அவ்விதமே கட்டடக்கலைஞர்களும் உருவற்ற புறச்சூழலை (Environment) உருவவடிவமான கட்டடங்களாக வடிவமைக்கும்போது அந்தக்கட்டடங்கள் மேற்படி வாஸ்துதேவனைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையிலேயே அமைப்பார்கள். பிரபஞ்சத்துக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையிலுள்ள தொடர்பினைக் கட்டடங்கள் அமைப்பதிலும் பேணியவர்கள் இந்துக்களே என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது.

வட்டமும், சதுரமும், வாஸ்துபுருஷ மண்டலமும்

இந்துக்களின் கட்டடங்களையும், பௌத்தர்களின் கட்டடங்களையும் நோக்குபவர்கள் ஒன்றினை இலகுவாக அறிந்து கொள்வார்கள். பௌத்த கட்டடங்கள், தாதுகோபுரங்கள் போன்றவை வட்டவடிவில் அமைக்கப்பட்டன. இந்துக்களின் கட்டடங்களோ சதுர அல்லது செவ்வக வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்டன. அநுராதபுர நகர, கட்டட அமைப்புத் துறையினை வட்ட வடிவம் எவ்வளவு தூரம் பாதித்துள்ளதென்பதை ரோலன் டி சில்வா என்ற சிங்களப் பேராசிரியர் ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். சந்தையை மையமாக வைத்து உருவான பண்டைய அநுராதபுர நகரைச் சுற்றி வட்ட ஒழுக்கில் வட்ட வடிவமான தாது கோபுரங்கள், இரு வேறு ஒழுக்குகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததை அவரது ஆய்வுகள் புலப்படுத்தும். வட்ட வடிவம் இயக்கத்தை உணர்த்தும். தோற்றமும், அழிவும், இரவும், பகலும் இவ்விதமாக ஒருவித வட்ட ஒழுக்கில் நகரும் காலத்தை மேற்படி வட்டவடிவம் உணர்த்தும். மேலும் இவ்வட்ட வடிவம் நாம் வாழும் பூமிக்குரிய

வடிவ இயல்பையும் குறிக்கும். பொருள் முதல்வாதக் கோட்பாட்டினை அதிகம் நம்பும் பௌத்தர்கள் வட்டவடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தது ஆச்சரியமானதொன்றல்ல.

மாறாக சதுரவடிவம் ஓர் இறுதியான, தெளிவான வடிவம். வட்டத்தைப்போல் இது இயக்கத்தைப் புலப்படுத்துவதில்லை. இந்துக்கள் இந்தப்பிரஞ்சத்தை வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு போன்ற திசைகளால் உருவான சதுர வடிவான வெளியாகவும், அவ்வெளியில் நேரத்தின் பாதிப்பை இராசிகளாலும் உருவகித்தார்கள். நவீன பௌதிகம் கூறுவதைப் போல இந்துக்களும் இப்பிரஞ்சத்தை ஒருவித வெளிநேர (Space Time) அமைப்பாகத்தான் விளங்கி வைத்திருந்தார்களென்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது. இவ்விதம் இந்தப்பிரஞ்சத்தைச் சதுர வடிவாக உருவகித்த இந்துக்கள் இவ்விதிகளுக்கமைய உருவாக்கப்பட்ட கட்டடங்கள், நகரங்கள் என்பவற்றையும் சதுர வடிவாகவே (அல்லது செவ்வக) அமைத்தார்களென்பது ஆச்சரியமானதொன்றல்லதான்.

இவ்விதம் சதுரவடிவில் அமைக்கப்பட்ட 'வாஸ்து' புருஷமண்டலத்திற்கேற்ப நகரங்கள் அல்லது கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. வாஸ்து புருஷனை இச்சதுர வடிவில் இழுத்துப் பிடித்து வைத்திருக்கும் தெய்வங்கள் ஒவ்வொருவரும் சிறுசிறு சதுரங்களாக உருவாக்கப்பட்டார்கள். மேற்படி சதுரவடிவான வாஸ்து புருஷ மண்டலம் மேலும் பல சிறுசிறு சதுரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இத்தகைய சிறுசதுரங்கள் 'படா'க்கள் (Padas) என அழைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு சிறு சதுரத்தையும் ஒவ்வொரு தெய்வம் ஆக்கிரமித்திருக்கும். வாஸ்து புருஷமண்டலத்தின் மையப்பகுதியில் பலசிறு சதுரங்களை உள்ளடக்கிய பெரிய சதுரமொன்று காணப்படும். இச்சதுரத்தை பிரம்மனிற்கு உருவகப்படுத்தினார்கள்.

மண்டுக் மண்டலம்

பிரம்மாவுக்குரியது - 4 சதுரங்கள்.
அடுத்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடவுள்களுக்குரியது - 2 சதுரங்கள்.
ஏனைய கடவுள்களுக்குரியது - 1 சதுரம்.
பிரம்மனைச் சுற்றி ஏனைய முக்கியமான தெய்வங்களைக்கொண்ட சதுரங்களும்,

அவற்றிற்கு வெளிப்புறமாக ஏனைய முக்கியம் குறைந்த தெய்வங்களைக் கொண்ட சதுரங்களுமாக மேற்படி வாஸ்து புருஷ மண்டலம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். வாஸ்து புருஷ மண்டலத்தை 32 வகைகளில் சதுர வடிவில் உருவாக்கலாம். ஒரு சதுர வடிவான வாஸ்து புருஷமண்டலத்திலிருந்து 4, 9, 16, 25, 36, 49, 64, 81, ... என்று 1024 சிறு சதுரங்களைக் கொண்ட முப்பத்திரண்டு வகைகளில் வாஸ்துபுருஷ மண்டலத்தை உருவாக்கலாமென்பதைப் பண்டைய இந்தியக் கட்டடக்கலை நூல்கள் கூறுகின்றன. இத்தகைய வாஸ்துபுருஷ மண்டலங்களில் 64 சிறு சதுரங்களை உள்ளடக்கிய மண்டுக மண்டலம் (Manduka mandala), 81 சிறு சதுரங்களை உள்ளடக்கிய பரமசாயிக்க மண்டலம் (Parama sayika mandala) என்பவை முக்கியமானவை.

பரமசாயிக்க மண்டலம்

மண்டுக மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வடக்குதெற்கு, கிழக்குமேற்காகச் செல்லும் இரு அச்சுக்களாலும் முழுச் சதுர வடிவமும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். பரமசாயிக்க மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் முழுச் சதுர வடிவமும் சமச்சீரற்றுப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்விதமாக இந்துக்களின் கட்டடக்கலைக் கோட்பாடுகளின்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு கட்டடமும் (ஆலயமோ அல்லது இல்லமோ) நகரமும் உண்மையிலேயே இந்துக்களின் படைப்புத் தத்துவக் கோட்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் சின்னங்களாகத்தான் உருவாக்கப்படுகின்றனவென்பதை அறியமுடிகின்றது. இது சமயத்தின் பாதிப்பு எவ்வளவு தூரத்துக்கு நகர, கட்டடக்கலைத்துறைகளில் உள்ளதென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. வட இந்தியக் கட்டடக்கலை நூல்கள் கூறும் வாஸ்து புருஷ மண்டலத்திற்கும், தென்னிந்திய நூல்கள் கூறும் விளக்கத்துக்குமிடையில் சிறு சிறு வேறுபாடுகள் நிலவியபோதும் பொதுவில் பெரிய அளவில் மாற்றமில்லையென்றே கொள்ளலாம். தென்னிந்திய ஆலய நகரங்களான மதுரை, ஸ்ரீரங்கம் போன்றவற்றில் இந்தமாற்றத்தை வெளிப்படையாகவே அவதானிக்க முடிகின்றது

இந்துக்களின் நகர அமைப்பும் அதில் சாதியின் பாதிப்பும், வகைகளும் இந்துக்களின் நகர அமைப்புக் கலையைப் பல காரணிகள் நிர்ணயித்தன. அதிலுள்ள மண்ணின் அமைப்பு, அந்த மண்ணில் நிலவி வந்த சாதிக் கட்டுப்பாடுகள் போன்ற சமுதாய அமைப்புமுறை, சாத்திரங்கள் எல்லாமே இந்துக்களின் நகர அமைப்புக் கலையில் முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்தன. மண்ணின் அமைப்பு முறைக்கேற்ப நிலத்தை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்தார்கள். 'யங்கள': நீர், நதி, வளமற்ற வறண்ட நிலத்தை இது குறித்தது. 'அநோபா': நீர் வளம் மிகுந்த, குளிர்ந்த சுவாத்தியம் மிக்க, வளம் மலிந்த மண்ணைக் கொண்ட நிலத்தை இது குறித்தது. 'சாதனா': 'யங்கலவு'க்கும், 'அநோபா'வுக்கும் இடைப்பட்ட சாதாரண வகையான நிலத்தை இவ்விதம் அழைத்தனர். மண்ணின் நிறம், மணம், அது எழுப்பும் ஒலி, அதன் சுவை, இவையெல்லாம் எவ்விதம் இந்துக்களின் நகர அமைப்புக் கலையில் பங்காற்றின என்பது பற்றி, மேற்கு நாட்டவரான Andras Volwahsan என்பவர் Living Architecture: Indian என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறுவார்.

“மண்ணின் நிறம், மணம், ஒலி, சுவை, அது தரும் உணர்வு இவையெல்லாம் மிகுந்த கவனத்துடன் பரிசீலிக்கப்பட்டன. மண்ணின் நிறம் அம் மண்ணில் குடியமர்த்தப் பொருத்தமான சாதி மக்களை இனங்காட்டியது. வெள்ளை, சிவப்பு, மஞ்சள், கறுப்பு ஆகியவை முக்கியமானவை. வெள்ளை நிற மண் பிராமணர்களுக்கும், சிவப்புநிற மண் சத்திரியர்களுக்கும், மஞ்சள் நிற மண் வைசியர்களுக்கும், கறுப்பு மண் சூத்திரர்களுக்கும் உரியனவாகக் கொள்ளப்பட்டன. மண்ணின் சுவைக்கும் சாதியமைப்புக்குமிடையிலும் தொடர்பிருந்தது. இனிமையான மண் பிராமணர்களுக்கும், காரமண் வைசியர்களுக்கும், கசப்பான மண் சூத்திரர்களுக்கும், உவர்ப்புமிக்க மண் சத்திரியர்களுக்கும் உரியனவாகக் கொள்ளப்பட்டன. தட்டும்பொழுது நரிகள் ஊளையிடுவதைப் போலவோ, நாய்கள் குரைப்பதைப் போலவோ அல்லது கழுதைகள் கத்துவதைப் போலவோ ஒலியெழுப்பும் மண்ணினைத் தவிர்க்க வேண்டும்” [Living Architecture; பக்கம் 44].

நில அமைப்பின் சாய்வும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. வடக்கை அல்லது வடகிழக்கை நோக்கிச் செல்லும் சாய்வைக் கொண்ட மண்ணின் மீதே நகரம் அமைக்கப்பட வேண்டும். தெற்கு நோக்கிய சாய்வு மரணத்தையும், தென்மேற்கு நோக்கிய சாய்வு துன்பத்தையும், மேற்கு நோக்கிய நாய்வு வறுமையையும், பயிர் அழிவையும், வடமேற்கு நோக்கிய சாய்வு போரையும் கொண்டுவருமென இந்துக்கள் நம்பினார்கள். பள்ளமான தாழ்ந்த பிரதேசத்தில் நகரங்கள் அமைக்கப்படுவதானது ஆபத்தினைக் கொண்டு வரும்.

இவ்விதமாக நகர் அமைப்பதற்குரிய நிலம் தெரிவு செய்யப்பட்டதும் 32 வகைகளில் காணப்படும் வாஸ்துபுருஷ மண்டலத்தில் பொருத்தமான வகை சோதிடத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்ற குருக்களினால் தெரிவு செய்யப்படும். நகரம் சதுரவடிவில் (இயலாத பட்சத்தில் செவ்வக வடிவில்) அமைக்கப்படும். சிலவகையான கட்டடக்கலைச் சுவடிகள் தரும் தகவல்களின்படி பூரணமான சதுர வடிவான நகரங்கள் பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே உரியதென்றும், ஏனைய சாதியினரைப் பொறுத்தவரையில் செவ்வக வடிவான நகரங்களிலேயே வாழ வேண்டுமெனவும் அறியமுடியவதாக மேற்படி நூலில் நூலாசிரியர் எடுத்துக் காட்டுவார். இவ்விதமாகப் பொருத்தமான வாஸ்து புருஷ மண்டல அமைப்பு தெரிவு செய்யப்பட்டு அமைக்கப்படும் நகர அமைப்பு பின்வருமாறு காணப்படும்.

நகரைச் சுற்றி மதில் அமைக்கப்படும். வடக்கு தெற்காகவும், கிழக்கு மேற்காகவும் செல்லும் வீதிகளால் பிரிக்கப்பட்ட பல சிறு சிறு சதுரங்களை உள்ளடக்கிய பெரிய சதுரமாக நகர் காணப்படும். நகரமானது வடக்குதெற்கு, கிழக்குமேற்காகச் செல்லும் அகன்ற இரு இராஜ வீதிகளால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்விதம் அமைக்கப்படும் இராஜபாட்டையானது நகரின் தன்மைக்கேற்ப அளவில் வேறுபடும். உதாரணமாக மாநகர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இராஜபாட்டை 12 மீற்றர்கள் அகலமுடையதாகவும், சாதாரண

நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் 10 மீற்றர்கள் அகலமுடையதாகவும், வெறும் சந்தையை மட்டுமே கொண்டதாகவிருக்கும் நகரமாயின் 8 மீற்றர்கள் அளவுடையதாகவிருக்கும். நகரினைச் சுற்றிவர மதிலின் உட்புறமாகவும் பாதையொன்று அமைக்கப்படும். இராஜபாட்டையின் அகலத்தையொத்ததாக இப்பாதையிருக்கும். இதுதவிர நகரின் எந்த வகையான திசையில் எந்த வகையான மக்கள் வாழலாம் என்பது பற்றியும் பண்டைய இந்துக்களின் கட்டடக்கலை சம்பந்தமான நூல்கள் கூறுகின்றன. இவையெல்லாமே வாஸ்துபுருஷ மண்டல விதிகளினடிப்படையில் பல்வேறு தொழில்களையும், சாதிகளையும் உள்ளடக்கிய நகரங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றன. மிக எளிமையான நகர அமைப்புத் திட்டப்படி பிராமணர்கள் நகரின் வடக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்து, தொழில் செய்து வரவேண்டும். இதுபோல் சத்திரியர்கள் கிழக்கிலும், தென்கிழக்கிலும், வைசியர்கள் தெற்கிலும், சூத்திரர்கள் மேற்கிலும் வசிக்க வேண்டும். இது முடியாதவிடத்து, குறைந்தது குடியிருப்புகள் சாதி அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேற்படி உபபிரிவுகள் சம்பந்தமான இன்னுமொரு விதியின்படி பிராமணர்கள், சோதிடர்கள், காவல்துறை தலைமையகம், அரச அதிகாரிகள் போன்றோர் வாழும்படங்கள் வடக்கிலும், வடமேற்கிலும், பொற்கொல்லர்கள் போன்ற தொழிலாளர்கள் வாழும் பகுதிகள் தென்கிழக்கிலும், சிறையதிகாரிகள், போர்வீரர்கள், இடையர்கள், மீனவர்கள் போன்றோர் வாழும்படங்கள் தென் மேற்கிலும், சந்தை வடகிழக்கிலும், அரண்மனைகள் போன்றவை கிழக்கிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் இந்துக்களின் நகர அமைப்புத் துறையில் சாதி வகித்த பங்கினைத் துலாம்பரமாக வெளிக்காட்டுகின்றன.

பண்டைய இந்திய நகர வகைகள்

இவ்விதமாக வாஸ்துபுருஷ விதிகளுக்கேற்ப கிராமங்கள், நகரங்கள் மற்றும் கோநகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தண்டகம், சர்வதோபாத்ரா, நந்தியாவர்த்தம், பத்மம், சுவாஸ்திகம் பிரஸ்தரம், காமுகாண்ட, சதிர்முகா, பிரகீர்ணம், பராகம், ஸ்ரீபிரதிஷ்டம் என்று பல்வேறு வகைகளில்

இவை விளங்கின. இவற்றில் சில சிறிய நகரங்கள், கிராமங்களுக்குப் பொருத்தமாகவிருந்தன. உதாரணமாக தண்டகம் வகையினைக் கூறலாம். நீளக்கோல் (தண்டம்) போன்று நீண்ட வீதிகளை வடக்காகவும், கிழக்காகவும் நடுவில் நான்கு சந்துக்களைக் கொண்டு விளங்கிய இத்தகைய சிறிய நகரங்கள் அல்லது கிராமங்கள் இரு பிரதான வாயில்களைக் கொண்டு விளங்கின. நந்தியாவர்த்த போன்ற வகை நகரங்கள் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு விளங்கின. வடக்குதெற்கு, கிழக்குமேற்கு என, மையத்தில் சந்திக்கும் இரு பிரதான வீதிகளுடன், மதில்களும் கொண்டு விளங்கிய வகைகளில் முக்கியமானது சுவாஸ்திகா வகை. இதுவே எல்லாவகைகளிலும் பிரபல்யமானது. ஊரின் கிழக்கு, மெற்குப் பகுதிகளில் வடக்கு நோக்கிய வீதிகளின் எண்ணிக்கை மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அல்லது ஏழாகவிருப்பின் அவ்விதமாக அமைக்கப்படும் நகரங்கள் அல்லது கிராமங்கள் பிரஸ்தரம் என அழைக்கப்பட்டன. பிரகீர்ண அமைப்பில் கிழக்கு நோக்கி நான்கு வழிகளும், வடக்கு நோக்கி எட்டு, ஒன்பது, பத்து, பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டு வழிகளில் வீதிகள் காணப்பட்டன. பராகத்தில் வடக்கு நோக்கிப் பதினெட்டிலிருந்து இருபத்திரண்டு வழிகளும், கிழக்கு மேற்காக ஆறு வழிகளும் அமைந்திருந்தன. நந்தியாவர்த்தப் பூவினையொத்துச் சிறுசிறு வீதிகளையும், சந்துக்களையும் ஊரின் உட்புறமாகக் கொண்டிருந்த நந்தியாவர்த்த வகை ஊர்களில் கிழக்குமேற்காக ஐந்து வழிகளும், வடக்கு நோக்கிப் பதினமூன்றிலிருந்து பதினேழு வழிகளும், அத்துடன் நான்கு திசைகளிலும் பிரதான வழிகள் காணப்பட்டன. தாமரைப் பூவினையொத்த பத்மம் வகையிலான அமைப்பினில் கிழக்கு மேற்காக ஏழு வழிகளும், தெற்குவடக்காக மூன்றிலிருந்து ஏழுவரையிலான வழிகளும் காணப்பட்டன. பண்டைய மதுரை மாநகர் தாமரை வடிவமைந்திருந்ததைப் பரிபாடல் விளக்கும். பண்டைய நகரங்களிலொன்றான கலைகளில் சிறந்து விளங்கிய காஞ்சி நகர் தண்டியலங்காரத்தில் தோகை விரித்தாடும் மயிலுக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருப்பதைச்



பண்டைய இந்திய நகரம்

Image Source : ta.quora.com

சுட்டிக்காட்டும் நா.பார்த்தசாரதி தனது 'பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகரமைப்பும்' என்னும் ஆய்வு நூலில் மயூரம் என்றொரு பிரிவும் நகர அமைப்பு வடிவங்களில் இருந்திருக்கலாம் என்பார்.

இவை தவிர வேறுவகையான சில வகைகளும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய வகையான நகரங்கள் குறிப்பிட்டதொரு சாதிக்கு மட்டுமேயுரியதாக விளங்கின. உதாரணமாகக் கேட்டாவைக் குறிப்பிடலாம். இந்தவகை நகரத்தில் சூத்திரர்கள் மட்டுமே வாழ அனுமதிக்கப்பட்டனர். இந்துக்களின் சாதிவழிச் சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த படியில் இருந்த காரணத்தினால் சூத்திரர்கள் பூரணத்துவமற்ற மனிதர்களாகக் கருதப்பட்டனர். இதனால் இவர்கள் மட்டுமே வாழ உருவாக்கப்பட்ட நகரங்களும் பூரணத்துவமற்றவையாகவே அமைக்கப்பட்டன. எந்தவித முக்கியமான மையப்பகுதியையும் கொண்டிராத வகையில், முக்கியதுவம் குறைந்த நிலையில் இத்தகைய நகரங்களின் அமைப்பு காணப்பட்டது. சமுதாயத்தில் முக்கியத்துவமற்ற படியில் வாழ்ந்த சூத்திரர்களின் நிலையை மேற்படி நகரங்களின் நகர அமைப்பு வெளிப்படுத்துகின்றது.

அதே சமயம் இந்துக்கள் பெரும்பாலும்

சதுர அல்லது செவ்வக வடிவங்களிலேயே கட்டடங்கள், நகரங்களை அமைத்தாலும் வட்டவடிவிலும் சில சமயங்களில் அமைக்கத்தான் செய்தார்களென்பதை Andreas Volwahren தனது Living Architecture: Indian நூலில் சுட்டிக்காட்டுவார். அதற்காக மண்டுக மண்டல அடிப்படையில் அமைந்த வட்ட வடிவ நகர் அமைப்பு வடிவங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவார். இருந்தாலும் பொதுவாக பெரும்பாலும் பண்டைய இந்துக்கள் பாவித்த வடிவங்கள் சதுரங்கள் அல்லது செவ்வகங்களாகவேயிருந்தன.

இந்துக்களின் நகர அமைப்புக் கலையில் சமயம், சாதி போன்றவற்றின் பங்களிப்பை அல்லது பாதிப்பைப் பண்டைய இந்துக்களின் கட்டடக்கலை மற்றும் நகரமைப்புக்கலை பற்றிய நூல்கள் வழங்கும் தகவல்கள், மற்றும் காணப்படும் பழமையின் சின்னங்கள், காணிப்பெயர்கள் ஆகியன தற்போதும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவ்விதமாக நகர அமைப்புக்கலையினை சமயம், சமுதாயத்தில் நிலவிய சாதி அமைப்பு, காலநிலை, நில அமைப்பு, பாதுகாப்பு எனப் பல்வேறு காரணிகள் பாதித்தன. சங்ககாலத்தில் தமிழர் ஊரமைப்பானது எவ்விதம் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் மற்றும் பாலை ஆகிய நில அமைப்புகளால் வேறுபட்டு விளங்கின என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடியும். மேலும் ஆரம்பத்தில் நகரங்கள் அமைக்கப்படமுன்னர் ஆரியக் குழுக்களினால் அமைக்கப்பட்ட கிராமங்களின் அமைப்பு முறை பற்றியும் அறிய முடிகிறது. பெரியதொரு கிளைவிட்டுப் பரந்தொரு மரத்தினை மையமாக வைத்துக் கிராமங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அம்மரங்களின் கீழமர்ந்து அக்கிராமத்து முதியவர்கள் ஊர்ப்பிரச்சினைகளுக்கு ஆலோசனைகள், தீர்ப்புக் கூறினார்கள். மேலும் இப்பிரபஞ்சமும், இங்கு காணப்படும் அனைத்தும் எதனை மையமாக வைத்துச் சுழல்கின்றனவோ அந்த ஒழுக்கினையே அம்மரங்கள் பிரதிநிதிப்படுத்துவதாகவும் அன்றைய இந்துக்கள் கருதினார்கள் என்பதையும் மேற்படி நூல்கள் விளக்குவதை அறிய முடிகிறது.

ஸ்தபதி வை.கணபதி இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கையேட்டில்

ஊரமைப்புக்கலை' பற்றியொரு விரிவான கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் மயமதத்தினொரு பிரிவான சிற்பநூல் நகரமைப்புப் பற்றியும் விவரிப்பதாக அவர் கருதுவதை நா.பார்த்தசாரதியின் 'பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகரமைப்பும்' சுட்டிக் காட்டும். இவ்விதமாக 'மயமத' அடிப்படையிலமைந்த ஊரமைப்பானது அதன் சுற்றளவின் அடிப்படையில் ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததையும் அறிய முடிகிறது. 20,000 தண்டங்களைச் சுற்றளவாகக் கொண்ட கிராமம் (ஒரு தண்டமென்பது நான்கு முழங்களை அல்லது பதினொரு அடிகளைக் குறித்தது), 40,000 தண்டங்களைச் சுற்றளவாகக் கொண்ட கிராமம், 60,000 தண்டங்களைச் சுற்றளவாகக் கொண்ட கிராமம், 80,000 தண்டங்களைச் சுற்றளவாகக் கொண்ட கிராமம், 1,00,000 தண்டங்களைச் சுற்றளவாகக் கொண்ட கிராமம் எனக் கிராமங்கள் பல்வேறு அளவுகளில் அமைக்கப்பட்டன. இவ்விதமான கிராமங்களின் இருபதினொரு பாகத்தில் மட்டுமே வீடுகள் கட்ட ஒதுக்கப்பட்டன. எஞ்சியவற்றில் விளைநிலங்கள், நீர்நிலைகள், மேய்ச்சல் நிலங்கள், விருட்சங்களுக்கு, தோப்புக்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டன. இவ்விதமாக நகர அமைப்பானது கிராமம், கேடம், கர்வடம், துர்க்கம், நகரம் ,கோநகரெனப் பரிணாம வளர்ச்சியுற்று வந்ததை மேற்படி கட்டடக்கலை நகரமைப்பு நூல்கள் குறிக்கின்றன.

உசாத்துணை

1. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள்
2. பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம் - மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி.
3. பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகர அமைப்பும் - நா. பார்த்தசாரதி.
4. நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பு. - வ.ந.கிரிதரன்
5. பத்துப்பாட்டு: படபடிப்பாலை - கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், மதுரைக்காஞ்சி வ் மாங்குடி மருதனார், முல்லைப்பாட்டு - நப்பூதனார்
6. மணிமேகலை - சீத்தலைச் சாத்தனார்
7. திருவாசகம் - மணிவாசகர்
8. பரிபாடல்
9. Living Architecture: Indian - Andreas Volwahren
10. தமிழ் மனையடி சாத்திரம்.

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலை வாப்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணை மட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.



சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.



பசுவதைக்கு எதிரான போராட்டம்

இலங்கையில் மாடறுப்புத் தடை பொருளாதாரத் தாக்கங்கள், சவால்கள், தீர்வுகள்

வி

சில வருடங்களுக்கு முன் மகிந்த ராஜபக்ச பிரதமராக இருந்தபோது நடைமுறையிலுள்ள ஐந்து சட்டங்களைத் திருத்தம் செய்வதன் [Amendment] மூலம் சட்ட ரீதியாக மாடறுப்பைத் தடை செய்ய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். ஒரு அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இதற்குரிய அனுமதியையும் அவர் பெற்றதோடு சட்ட திருத்த நடவடிக்கைகளும் முழு வீச்சில் இடம்பெற்று, நாடாளுமன்றில் சமர்ப்பிக்கப்படவிருந்த நிலையில் ஆட்சி மாற்றம் இடம்பெற்ற காரணத்தால் அந்தத்திட்டம் சற்று கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. ஒரு பொதுத் தேர்தலில் ஆளும் பொதுஜன பெரமுன வெற்றி பெற்ற பின் இடம்பெற்ற கட்சிக் கூட்டம் ஒன்றில் அன்றைய பிரதமர் இது தொடர்பாக முதன்முதலில் கருத்தை வெளியிட்டு அங்கு சம்மதத்தை பெற்றிருந்த போது நாடளாவிய ரீதியில் கால்நடை

வளர்ப்பாளர்கள் மத்தியில் ஒருவித சலசலப்புத் தோன்றியிருந்தது. இந்தியாவைப் போல மாடறுப்பை அரசியலாக்கும் செயற்பாடாகவே இதனை கருத முடியும். குறிப்பாக மத ரீதியான விடயமாக இதனை அரசியல்வாதிகளும் சில சமயக்குருக்களும் நகர்த்துவதைக் காணமுடியும். தற்போது இது கிடப்பில் இருக்கிறதே தவிர முற்றிலும் கைவிடப்படவில்லை. இலங்கையில் மாடறுப்புத் தொடர்பாக பின்வரும் சட்டங்கள் உள்ளன.

- 1958 ஆம் ஆண்டின் 29 ஆம் இலக்க விலங்கு சட்டம் [Animal act]
- 1893 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க இறைச்சி வெட்டுநர்களின் சட்டம் [Butchers ordinance] மாநகர, நகர சபை மற்றும் பிரதேச சபை சட்டங்கள்

இவற்றில் உள்ள மாடறுப்பு [Cattle Slaughtering] தொடர்பான விடயங்கள் திருத்தியமைக்கப்படவுள்ளன.

இலங்கையில் மாடறுப்பு தொடர்பாக தொடர்ச்சியான எதிர்ப்புக்களை பௌத்த மற்றும் இந்து அமைப்புக்கள் எழுப்பி வந்த நிலையில் மறைந்த முன்னாள் ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாஸவிடம் கூட முன்பு ஒருமுறை, மாடறுப்பைத் தடை செய்யக் கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. அதற்கு, “ஏனைய விலங்குகளை கொலை செய்வதை நிறுத்தினால் உடனடியாக இதனையும் (மாடறுப்பையும்) நிறுத்தலாம்” என அவர் கூறி, அந்த யோசனையை நிராகரித்திருந்தாரென ஒரு தகவல் உள்ளது. 2009 ஆம் ஆண்டில் விஜயதாச ராஜபக்சவால் முதன் முதலில் நாடாளுமன்றில் தனிநபர் பிரேரணையாக மாடறுப்பு தடைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போதும் போதிய ஆதரவு இன்மையால் அன்று அது சாத்தியப்படவில்லை.

2013 ஆம் ஆண்டில் கண்டி தலதா மாளிகையின் முன் புத்த துறவியொருவர் மாடறுப்பை நிறுத்தக் கோரி தனக்கு தானே தீழுட்டியும் இறந்திருந்தார். கண்டி உள்ளிட்ட, பல பௌத்த புனித நகரங்களில் மாடறுப்புக்குத் தடை உள்ளது. [கண்டிக்கு வெளியே மாடுகள் அறுக்கப்பட்டே மாட்டிறைச்சி அங்கு கொண்டுவரப்படுகிறது. இத்தனைக்கும் உலகத் தரம் வாய்ந்த விலங்கு கொல்களம் ஒன்று கண்டியில் அமைக்கப்பட்டு இற்றை வரை மத பீடங்களின் எதிர்ப்பு காரணமாக அது திறக்கப்படவே இல்லை]. மாடுகளை இறைச்சிக்கு கொல்வது தொடர்பாக சமய அமைப்புக்களும் விலங்குகள்நல தன்னார்வ அமைப்புகளும் எதிர்ப்புப் பேரணிகளையும் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளையும் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வருவதையும் காணமுடிகிறது. சில விலங்குகள் கொல்களங்களுக்கு கொண்டுவரப்படும் மாடுகளை பல புத்த துறவிகள் மக்களுடன் புகுந்து பலவந்தமாக மீட்டு மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிப்பதும் அவதானிக்கப்படுகிறது. அதாவது மாடறுப்பு ஒரு குறித்த சமயத்தவருக்கு மட்டும் உரித்தானது என்பது போலவும் அவர்கள் மாத்திரம் தான் மாட்டிறைச்சி உண்பது

போலவும் ஒரு வகை விம்பமும் கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளது.

மேலும், மாடறுப்பை மீட்கும் பொறுப்பு புத்த துறவிகளின் தலையாய கடமைகளில் ஒன்றாகக் காட்டப்படுகிறது. அதாவது சிங்கள பௌத்த எண்ணக்கருவில் இதுவும் ஒரு விடயமே. இஸ்லாம் கிறிஸ்தவ மக்கள் மட்டுமே மாட்டிறைச்சி உண்கின்றனர் என்பது தவறானது, கணிசமான இந்து மற்றும் பௌத்த மக்களும் மாட்டிறைச்சியை உண்கின்றனர். மேற்படி இந்து பௌத்த மாட்டிறைச்சி நுகர்வோர் எதிர்ப்புகளின் காரணமாகவும், சமூகத்தில் வெளிப்படையாக உண்பதால் ஏற்படும் அவப்பெயருக்குப் பயந்தும் மாட்டிறைச்சி உண்பதைத் தவிர்த்துள்ளதோடு பலர் ஒளித்தே மாட்டிறைச்சியை உண்கின்றனர்.

அண்மைக் காலமாக இலங்கையின் பாலுற்பத்தியில் தன்னிறைவு காண எடுக்கப்படும் சகல நடவடிக்கைகளுக்கும் முட்டுகட்டை போடக் கூடிய ஒரு நகர்வாகவே இதனைப் பார்க்க முடிகிறது. கால்நடை வளர்ப்புத் தொடர்பான விற்பன்னர்கள் யாரும் இந்த நகர்வை விரும்ப மாட்டார்கள். எந்த நாட்டிலும் பண்ணைகளில் உள்ள தேவையற்ற மாடுகளைக் கழிக்காது போனால் பாலுற்பத்தியில் தன்னிறைவு காண முடியாது. யார் இந்த மாதிரியான முடிவை எடுக்கத் தூண்டினார்கள் என்னும் ஐயம் எனக்குள் எழுகிறது. கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம் மற்றும் பால் உற்பத்தித் துறையின் எதிர்காலத்தை கருத்திற் கொள்ளாமல் வெறுமனே உணர்வு ரீதியான குறிப்பாக 'சமய அரசியல்' இந்த முடிவில் இருப்பதாக கால்நடை வளர்ப்பின் விற்பன்னர்கள் கருதுகின்றனர். இந்தியாவிலும் இதே போன்ற நகர்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு மாடறுப்பு பல மாநிலங்களில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டு அரசியல் நகர்வுகளையும் ஒப்பு நோக்க முடியும். அங்கு வட இந்தியாவில் இந்தத் தடை ஓரளவுக்கு சாத்தியமான போதும் கல்வியறிவு கூடிய தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் சாத்தியப்படவில்லை.

சில வருடங்களுக்கு முன் இந்த விடயம் உச்சம் பெற்றிருந்த போது இலங்கை கால்நடை வைத்தியசபையினால் [Sri Lanka Veterinary Association SLVA] ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட

இணைய வழிக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்திருந்தது. இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்புத் தொடர்பான அதிகாரிகள், விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள், இலங்கையின் ஒரே ஒரு கால்நடை வைத்திய பீடமான பேராதனை பல்கலைக்கழக விலங்கு விஞ்ஞான பீடாதிபதி, அமைச்சு செயலாளர்களாக உள்ள கால்நடை வைத்தியர்கள், மத்திய மாகாண அரசு பணிப்பாளர்கள், கால்நடை வைத்தியர்கள், இலங்கையின் பெரும் கால்நடை பண்ணைகளின் முகாமையாளர்கள் என பல கால்நடை உற்பத்தி தொடர்பான முக்கியஸ்தர்கள் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இங்கு கலந்து கொண்டிருந்த அனைவரும் இந்தத் தடை தொடர்பாக எதிர்ப்பை வெளியிட்டிருந்ததோடு இந்த முடிவு கால்நடை உற்பத்தி மற்றும் பால் வளத் துறையைக் கடுமையாகப் பாதிக்கும் என தமது கருத்துகளையும் வெளியிட்டிருந்தனர். இது தொடர்பாக இறுதி முடிவை எடுக்கு முன் அரசின் உயர் மட்டத்துக்கு இதன் ஆபத்தை புரிய வைக்க கடுமீ பிரயத்தனங்களை எடுப்பதாகவும் சொல்லியிருந்தனர்.

எனக்கு தெரிந்த வரை இலங்கையில் கால்நடை உற்பத்தித் துறையின் எந்த முடிவுகளையும் இந்தக் குழாத்தின் ஆலோசனை இன்றிச் செய்யவே முடியாது. இவர்களைத் தாண்டி இலங்கையில் யாருமே கிடையாது. பெரும்பாலான அரசு மற்றும்



Stray cattle hamper movement of people and vehicles in Puttalam

Image source : www.dailynews.lk

தனியார் கால்நடை வைத்தியர்கள் இதற்குள் அடங்குகிறார்கள். என்னுடைய இந்தக் கட்டுரை அந்த இணையவழிக் கருத்துப் பகிர்வையும் கடந்த சில வருடங்களாக இந்த விடயம் தொடர்பாக தென்னிலங்கை ஊடகங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட விடயங்களையும் இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் நடைமுறையிலுள்ள மாடறுப்புத் தடை தொடர்பான விடயங்களையும் கள மட்டத்தில் நான் பார்க்கும் விடயங்களையும் அடிப்படையாக கொண்டது.

இலங்கையில் தற்போதுள்ள உள்ள மாடறுப்புத் தொடர்பான சட்டங்கள் சொல்வது என்ன?

விலங்குச் சட்டம்

- 12 வயதுக்கு உட்பட்ட பசு மாடுகளைக் கொல்ல முடியாது.
- இனப்பெருக்க ஆற்றலுடைய மாடுகளைக் கொல்ல முடியாது.
- விவசாயத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மாடுகளைக் கொல்ல முடியாது.

இந்த விடயங்களை அரசு கால்நடை வைத்தியர், நகர, மாநகர, பிரதேச சபைகள் நியமித்துள்ள கால்நடை வைத்தியர், அல்லது அந்த நகர மாநகர மற்றும் பிரதேச சபைகள் நியமித்துள்ள அதிகாரி உறுதிப்படுத்த வேண்டும். மாடுகள் என்னும் போது பசு மற்றும் எருமை மாடுகள் இதற்குள் அடங்குகின்றன. இந்தச் சட்டம் 1958 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது என்பதோடு அடிக்கடி பல சட்டத்திருத்தங்களுக்கும் உட்பட்டது.

இறைச்சி வெட்டுவோர் சட்டம் [Butchers ordinance]

மாடு/விலங்குகளை உணவுக்காக வெட்டுபவர் மற்றும் மாடுகளைக் கொல்லும் கொல்களம் தொடர்பான சட்டம். இந்தச் சட்டம் சுதந்திரத்துக்கு முன் அதாவது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் 1893 உருவாக்கப்பட்டதோடு காலத்துக்கு காலம் அதில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

விலங்குகளைக் கொல்லும் கொல்களம் மற்றும் இறைச்சிக் கடைகளை நடாத்தும் மாநகர, நகர மற்றும் மிரதேசசபைச் சட்டங்கள்

கொல்களங்களின் மீது மேற்படி சபைகளின் அதிகாரம், விற்பனை செய்வதன் அதிகாரம் தொடர்பான சட்டங்கள் இதற்குள் அடங்குகிறது.

இது தொடர்பான சுற்று நிருபங்கள் - மாடுகளைக் கொண்டு செல்லுதல் தொடர்பான அதிவிசேட வர்த்தமானிகள்

[விலங்குச் சட்டம் மற்றும் ஏனைய சட்டங்களோடு தொடர்புடையவை ex - 2009 ஆம் ஆண்டு 1629/17

இலக்க அதிவிசேட வர்த்தமானி] போன்றன. இவை ஒரு மாடு, வளர்ப்பு இடத்திலிருந்து எப்படி இன்னொரு இடத்துக்கு செல்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தச் சட்டங்களைத் திருத்தி அதாவது மாடறுப்பு விடயங்கள் சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு இலங்கையில் மாடறுப்பது என்பதை சட்ட விரோதமாக்க முயன்றிருந்தனர். அதாவது இந்தச் சட்டங்களை மீறியாரும் இதனை செய்தால் அது சட்ட விரோதம், தண்டனைக்குரியது.

அத்துடன் மேலதிகமாக விலங்கு நலச் சட்டம் [Animal Welfare Act] ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு அதுவும் இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. அந்தச் சட்டமும் நாடாளுமன்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு சட்டமாக்கப்படவிருந்த நிலையில் ஆட்சி மாற்றம் காரணமாக கிடப்பில் உள்ளது. விலங்குகளைத் துன்புறுத்தல், முறையற்ற விதத்தில் அவற்றை வளர்த்தல் போன்ற பல விடயங்களுக்குத் தண்டனை தரும் வகையில் இந்தச் சட்டம் அமையவுள்ள நிலையில் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமும் இலங்கை கால்நடை வளர்ப்புத் துறை பாரிய சவால்களைச் சந்திக்கும் என்பது வெளிப்படை.

இலங்கையின் பசு மாடுகள் 1.52 மில்லியன் அளவிலும் எருமை மாடுகள் 4.72 மில்லியன் அளவிலும் [மொத்தம் 2 மில்லியன்] காணப்படுகின்றன [கால்நடை

உற்பத்தி சுகாதார திணைக்கள புள்ளி விபரம் 2019]. வருடாந்தம் இலங்கையில் உத்தியோக பூர்வமாக 140,000 - 160,000 வரை இறைச்சிக்காக மாடுகள் வெட்டப்படுகின்றன. அதாவது மொத்த மாடுகளின் 10 சதவீதம் வரை இறைச்சிக்காக வெட்டப்படுகின்றன. இந்தக் கணிப்பீட்டில் உத்தியோக பூர்வமற்ற வகையில் வெட்டப்படும் மாடுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. மாடறுப்பு நிறுத்தப்பட்டால் வருடாந்தம் 160,000-200,000



தெருவோரங்களில் பொலீத்தீன்களை உட்கொள்ளும் மாடுகள்

Image source : unlocked.lk

வரையான மாடுகள், மொத்த மாடுகளின் தொகையில் சேரப்போகின்றன. எண்ணிக்கை ரீதியில் பார்த்தால் ஐந்து வருடங்களில் 1 மில்லியன் அளவும் பத்து வருடங்களில் 2 மில்லியன் அளவும் அதாவது தற்போது உள்ள மாடுகளின் இரண்டு மடங்கு மாடுகள் கணக்கில் சேரப் போகின்றன. உத்தியோக பூர்வமற்று வெட்டப்படும் மாடுகளும் சேர்க்கப்பட்டால் இந்த எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகரிக்கும்.

தெருவோரங்களில் பொலீத்தீன்களை உட்கொள்ளும் மாடுகள்

இலங்கையில் உள்ள அதிகளவான மாடுகள் உள்ளூர் வகையைச் சேர்ந்தவை. மேய்ச்சலை நம்பியவை. அதாவது புல்வெளிகளிலும் வயல்களிலும் வீதிகளிலும் காடுகளிலும் மலையடிவாரங்களிலும் குளக்கரைகளில் உள்ள புற்களை நம்பியவை. மாடுகள் பல மடங்காக

அதிகரிக்கும் போது மாடுகள் உண்ணத்தக்க மேற்படி புல் வகை உணவுகளுக்கும் ஏனைய உணவுகள் மற்றும் தண்ணீருக்கான போட்டி உருவாகும். வருடாந்தம் கணிசமான மாடுகள் வெட்டப்பட்டு ஒரு சமநிலை ஏற்பட்டுள்ள இந்த நிலையிலேயே பல பருவங்களில் மேய்ச்சல் தரை இல்லாமல், மாடுகளுக்கு உணவூட்ட முடியாமல் பண்ணையாளர்கள் திண்டாடுவதைக் காண முடிகிறது. வறட்சிக் காலத்தில் தண்ணீர், சரியான புற்கள் என்பன இல்லாமலும், மழை காலத்தில் வயல்கள் பயிர் செய்யப்படுவதாலும் குளங்கள் நீரால் நிரம்பியதாலும் மேய இடமின்றியும் அவை மெலிந்து நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை இழந்து மடிகின்றன. தினமும் ஒருமாடு தனது உடல் நிறையில் குறைந்த பட்சம் 10 வீதம் புற்களை உண்ண வேண்டும். இருநாறு கிலோ மாடு, இருபது கிலோ வரை புற்களை உண்ண வேண்டும். இன்றைய நிலையில் ஒரு மாடு வறட்சிக் காலத்திலும் வயல் செய்யப் படும் மாரிகாலத்திலும் பத்து கிலோ வரையிலேயே புற்களை உண்ணுகிறது. அதுவும் கூட கடுமையாக பாடுபட்டு, இடத்துக்கு இடம் மேய்ச்சலுக்கு கொண்டு சென்றே மாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் புற்களை வழங்கக்கூடிய நிலையே தொடர்கின்றது. ஆகவே மாடுகள் இப்போதிருப்பதைக்காட்டிலும், இரண்டு மடங்கு அதிகரித்தால் என்ன நடக்கும் என நினைத்து பாருங்கள். போதிய மேய்ச்சலுக்குரிய நிலம் இல்லாமல் இப்பொழுதே மக்கள் சண்டை பிடிக்கும் நிலையில் எதிர்காலத்தில் மாடுகள் அதிகரிப்பதால் உணவின்றி அவை அழிவடைய வாய்ப்பு உள்ளது. பலர் கால்நடை வளர்ப்பைக் கைவிட நேரலாம்.

உற்பத்தியற்ற மாடுகள் எதிர் உற்பத்தி மாடுகள் பொதுவாக இறைச்சிக்காக ஆண் மாடுகளையும் இனப்பெருக்கத்துக்கு உகந்ததல்லாத, வயதான பசு மாடுகளையும் தான் வெட்டுவார்கள். பால் உற்பத்திக்கு உதவும் பசு மாடுகளை வெட்டுவது சட்ட விரோதம். ஒரு மாடு இருபது வயது வரை வாழக் கூடியது. மாடுகளின் பால் உற்பத்தி 12 வயதின் பின், அதாவது மூன்று நான்கு கன்றுகள் போட்ட பின் கணிசமாகக் குறைவடையும். இலங்கையின் விலங்குச் சட்டம் கூட இதனைக் கருத்திற் கொண்டு தான் பன்னிரண்டு வயதுக்கும் மேற்பட்ட மாடுகளை அறுக்கலாம் என அனுமதிக்கிறது.

வயது கூடிய மாடுகளைப் பண்ணைகளில் வைத்திருக்கும் போது அந்தப் பண்ணையின் உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது. செலவு கூடுகிறது.

ஆண் மாடுகள்

மாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் பிறப்பில் ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றுக்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில் தான் பிறக்கின்றன. பொதுவாக இனப் பெருக்கத்துக்குத் தேவையான பொருத்தமான ஆண் மாடுகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு குறித்த வயதுடைய ஆண் மாடுகளை மக்கள் இறைச்சிக்காக விற்று விடுவார்கள். இதன் மூலம் கணிசமான வருமானம் அந்தந்த பண்ணைகளுக்குக் கிடைக்கிறது. மேலும் ஒரு வயதுக்கு பிறகு அதிகளவு ஆண் மாடுகளைப் பண்ணையில் வைத்திருப்பது பொருளாதார ரீதியில் பயனற்றது. அவை ஆக்ரோஷமானவை என்பதுடன் பண்ணையாளருக்கும் ஏனைய பெண் மாடுகளுக்கும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியன. பெண் மாடுகளுக்கு இனப்பெருக்க வேட்கை காணப்படும் நேரத்தில் ஏனைய ஆண் மாடுகளுடன் சண்டை செய்யக் கூடும். பண்ணையில் பொருத்தமற்ற உற்பத்தி குறைந்த சிறிய உள்ளூர் ஆண் மாடுகள், பெண் மாடுகளுடன் சேர்ந்தால் உற்பத்தியற்ற கன்றுகளே பிறக்கும். அவை வயதாக வயதாக அதிகளவு உணவை உண்ணக் கூடியன. அவற்றுக்கு வழங்கும் உணவு செலவைக் கூட்டும். நடைமுறையிலுள்ள இலங்கைச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் சுகதேகியான ஆண் மாடுகளை அறுப்பது தடை செய்யப்படவில்லை.

விந்தணுக்களை [sex semen] பாவிக்கும் முறை மற்றும் செயற்கை முறை சினைப்படுத்தல்

பெண் மாடுகளை மாத்திரம் உருவாக்கும் விந்தணுக்களை [sex semen] பாவிக்கும் முறை தொடர்பாக கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலான மாடுகள் குறிப்பாக உள்ளூர் மாடுகள் இயற்கை முறையாகவே சினைப்படுகின்றன. ஓரளவுக்கு வெளிநாட்டு கலப்பு மாடுகளுக்கே செயற்கைமுறை பாவிக்கப்படுகிறது. அதற்கே போதிய சினைப்படுத்துநர்கள் இல்லாத நிலையில் முழு மாடுகளுக்கும் இந்த முறை சாத்தியமில்லை. அத்துடன் sex

semen விந்துக்கள் அதிக விலையுடையன என்பதால் அதனை பண்ணையாளர்களும் விரும்ப மாட்டார்கள். அத்துடன் அந்த முறை மூலம் 100 வீதம் பெண் மாடுகள் பிறக்கும் எனச் சொல்ல முடியாது. அம்பேவல போன்ற sex semen பாவிக்கும் பண்ணைகளிலும் 2030 வீதம் வரை ஆண் கன்றுகள் பிறக்கின்றன.

நோய் மாடுகளும் மலட்டு மாடுகளும்

சில வேளைகளில் மாடுகள் நோய்ப்பட்டும் சினைப்பட முடியாத நிலையிலும் விபத்துக்கு உள்ளாகியும் காணப்படும். அவற்றைப் பண்ணையில் இருந்து கழிப்பதே சாலச் சிறந்தது. இது பண்ணையாளருக்கு தேவையற்ற செலவை மட்டுப்படுத்துவதோடு நோய் மற்றும் விபத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மாடுகளின் வேதனையைக் குறைக்க உதவும். இந்த மாதிரி நிலை ஏற்படும் போது இறைச்சிக்கு வெட்டவோ கருணைக் கொலை செய்யவோ கால்நடை வைத்தியராக பரிந்துரை செய்வோம். இந்த நிலையில் பொருளாதார ரீதியில் நலிவான மக்கள் அந்த வகை மாடுகளை இறைச்சிக்கு அனுப்புவார்கள். மிக மிக குறைவாக கருணைக் கொலை செய்வார்கள். அதுதான் நடைமுறை. எங்களைப் பொறுத்தவரை வேதனையில் இருந்து தடுக்கும் சிகிச்சையாகவே இதனைப் பார்ப்போம்.

இலங்கையில் அறுக்கப்படும் பெரும்பாலான மாடுகள் இந்த ஏதாவது வகைகளுக்குள் அடங்குவதால் அறுப்பு நிறுத்தப்பட்டால் வயதான, நோயுற்ற மற்றும் ஆண் மாடுகள் அதிகரித்து உற்பத்தி மாடுகளுக்கும் உற்பத்தியற்ற மாடுகளுக்கும் உணவு, இருப்பிடம், இனப்பெருக்கம் என போட்டி ஏற்பட்டு மொத்த மாடுகளும் அழியும் நிலை ஏற்படும். மேற்படி மாடுகளை வைத்துப் பராமரிக்கும் போது உணவு, இருப்பிடம் மற்றும் வைத்தியச் செலவு அதிகரிப்பதால் அப்படியான மாடுகளை வளர்க்க பண்ணையாளர்கள் விரும்பாது அவற்றை வெளியே விட்டு விடுவார்கள். அதாவது அந்த மாடுகள் கட்டாக்காலிகளாக மாறி பல விபத்துகளுக்கும் விரும்பத்தகாத விடயங்களும் ஏற்பட வழி ஏற்படும். வயல்கள் தோட்டங்களில் மேய்ந்து பயிர் அழிவு ஏற்படும். நீர் நிலைகள் மாசுபடுவதுடன் அதிகளவு தண்ணீர் பற்றாக்குறையும் தோன்றும்.

கோசாலைகள்

இன்று இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் உள்ளது போல் கோசாலைகள் /மாடுகள் பராமரிப்பு இல்லங்கள் [salvage farms] அமைக்க ஆலோசனை முன் வைக்கப்படுகிறது. இது தேவையற்ற செலவை உண்டு பண்ணுவதோடு மாடுகளின் நலன் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட வாய்ப்பு உள்ளது. இந்தியாவின் கோசாலையின் மீதும் அவற்றின் தரம், பராமரிப்பு தொடர்பாகவும் விலங்கு நல ஆர்வலர்கள் கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைப்பதைக் காணமுடியும். அங்குள்ள விலங்குகள் உணவின்றி, நோய்ப்பட்டு, சரியான பராமரிப்பின்றி இறந்து கிடக்கும் பல செய்திகளை ஊடகங்கள் மூலம் அறியலாம்.

தொழில்கள் பாதிப்படைதல்

இன்று மாடு வளர்ப்பு சிறிய அளவு இலாபம் தரத்தக்க தொழிலாகவே உள்ளது. கன்றுகளை விற்பதால்தான் ஓரளவு இலாபம் ஏற்படுகிறது. அதுவும் நிறுத்தப்பட்டால் மாடு வளர்ப்பதில் பயன் இல்லை. அம்பேவல போன்ற பெரிய பண்ணைகள் கூட பிறக்கும் நாம்பன் கன்றுகளை குறிப்பிட்ட வயதிலும் மலட்டு, உற்பத்தி குறைந்த பசு மாடுகளையும் இறைச்சிக்காக விற்று விடுகின்றன. அவற்றை வைத்திருப்பது பொருளாதார ரீதியில் பயனற்றது. இலங்கையில் பாலுற்பத்தியை அதிகரிக்க உருவாக்கப்படும் பாரிய பண்ணைத்திட்டங்கள் கூட பாதிக்கப்படும். இலாபமற்ற பண்ணைத் தொழிலை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள். முதலீட்டாளர்கள் யாரும் இங்கு முதலிடமாட்டார்கள்.

மாடுகளின் மூலம் செய்யப்படும் பல தொழில்கள் பாதிக்கப்பட வாய்ப்புள்ளது. இன்றைய திகதிக்கு 2530 பில்லியன் ரூபா வரை தோல் உற்பத்தியால் நாட்டுக்கு வருமானம் வருகிறது.

இது நிறுத்தப்பட்டால் அந்த தொழிலை செய்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு அந்த வருமானமும் இழக்கப்படும். பால் பண்ணை தொழில், மாட்டிறைச்சி தொழில், தோல் உற்பத்தி என மாடுகளை நம்பியுள்ள இலட்சக் கணக்கானவர்கள் தொழில்களை இழப்பார்கள். இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியில் இது தேவையற்ற முயற்சி. நாட்டின் பொருளாதாரச் சிக்கலை இது மேலும் கடினமாக்கும்.

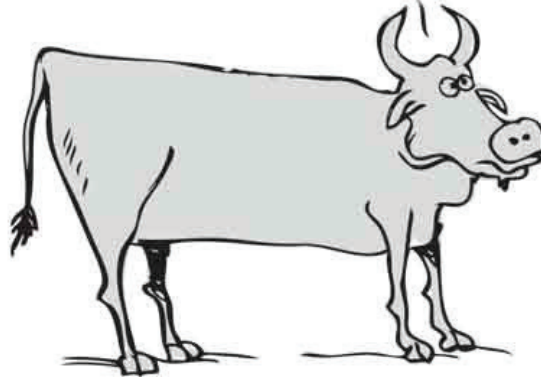
கூழலியல் தாக்கம்

அடைக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படும் மாடுகள் மெதேன் எனப்படும் பச்சை வீட்டு வாயுவை [Greenhouse gas] அதிகளவு வெளியேற்றுகின்றன. புவி வெப்பமாதலின் முக்கியமான பங்களிப்பை இந்த மாடுகள் மூலம் வெளியேறும் மெதேன் உண்டு பண்ணுகிறது. மாடுகள் வெளியேற்றும் அதிகளவு எருவும் நிலத்தின் தாங்கு திறனைப் பாதிக்கிறது. மண்ணும், நீர் நிலைகளும் பாதிப்படையும். அதிகளவு வயதான மற்றும் நோயுற்ற மாடுகள் காரணமாக அதிக நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பாவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு அவை மாடுகளின் கழிவுகள் மூலம் நீர்நிலைகளையும், மனிதர்களையும் சென்றடைப மனிதர்களில் ஆபத்தான நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு நிலை [Antibiotic resistance] தோன்றும். இலங்கையிலுள்ள பெரும்பாலான மாடுகள் மேய்ச்சலை நம்பியதால் அவற்றின் எருவும் அவை மேயும் இடத்திலேயே இடப்படும். இதனைச் சேகரித்து சேதன உரமாகப் பாவிப்பதும் எந்தளவுக்கு சாத்தியமோ தெரியாது.

பாலுற்பத்தியும் மாடறுப்பும்

அதிகளவு உள்ளூர் மாடுகளைக் கொண்டு பாலுற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாது. அண்மைய மாடுகளின் கணக்கெடுப்பின்படி நாட்டில் மாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்த நிலையில் பாலுற்பத்தி குறைந்துள்ளது. அதிக பால் தரும் மாடுகளை அதிகரித்தால் தான் பால் கூடுமே தவிர உற்பத்தி குறைந்த உள்ளூர் மாடுகளை வைத்து பாலுற்பத்தியைக் கூட்ட முடியாது.

அடைக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படும் மாடுகள் மெதேன் எனப்படும் பச்சை வீட்டு வாயுவை [Greenhouse gas] அதிகளவு வெளியேற்றுகின்றன. புவி வெப்பமாதலின் முக்கியமான பங்களிப்பை இந்த மாடுகள் மூலம் வெளியேறும் மெதேன் உண்டு பண்ணுகிறது.



மூலம் மனித சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுவதோடு இலங்கையிலுள்ள மாடுகளும் புதிய நோய்களுக்கு உள்ளாகலாம்.

உண்மையில் வெளிநாடுகளில் வளர்க்கப்படும் மாடுகளில் அதிகளவில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பாவிக்கப்பட்டிருந்தால் அது இங்குள்ள மக்களைப் பாதிக்கும். இலங்கையில் பொதுவாக மாடுகளில் அதிகளவு நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பாவிப்பது குறைவு. ஏனைய இறைச்சிகளுடன் ஒப்பிடும்போது மாட்டிறைச்சி குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் தரமான புரத உணவாகும். ஏழைகள் மற்றும் விளிம்பு நிலை மக்கள் உண்ணும் உணவாகவும் இது காணப்படுகிறது. உள்ளூர் உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டு இறக்குமதி செய்யப்படும் போது விலை அதிகரிப்பதோடு தரமும் குறையலாம்.

மாட்டிறைச்சி இறக்குமதி?

இலங்கையில் மாடு அறுப்பதைத்தான் சட்டத்தின் மூலம் நிறுத்த முயன்றார்களே தவிர மாட்டிறைச்சி உண்பது தடை செய்யப்படாது எனும் உறுதி மொழி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். இலங்கையில் வருடாந்தம் 30 மில்லியன் கிலோகிராம் அளவு மாட்டிறைச்சி உண்ணப்படுகிறது. உள்ளூர் உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டால் இறக்குமதி செய்யப்படும் மேற்படி இறைச்சிக்கு அதிக பணம் செலவாகும். இதுவும் பால் பவுடரைப் போல வெளிநாடுகளுக்கு அதிக அந்நியச் செலாவணியை வழங்க வேண்டி வரும். அத்துடன் இறக்கும் நாடுகளில் இருந்து இலங்கையில் இல்லாத மாட்டிறைச்சி மூலம் பரவும் பல நோய்கள் ஏற்பட வழியும் தோன்றும் [Mad cow disease]. இவற்றின்



கிளிநொச்சியிலிருந்து இறைச்சிக்காக கொண்டு செல்லப்பட்ட மாடுகள்

Image source : www.virakesari.lk

மாடுகளை ஏற்றுமதி செய்தல் ?

இலங்கையில் இருந்து மாடுகளை ஏற்றுமதி செய்வது தொடர்பாகவும் கருத்து முன் வைக்கப்படுகிறது. உண்மையில் மாடுகளை ஏற்றுமதி செய்வது மிகக் கடினமான செயற்பாடு. இறைச்சிக்கு யாரும் நோயுற்ற வயதான மாடுகளை விரும்ப மாட்டார்கள். சுகதேகியான மாடுகளைத் தான் அதிகம் விரும்புவார்கள். பொதுவாக இறைச்சிக்கு அறுக்கப்படும் மாடுகள் 600 - 700 கிலோ வரை இருக்கும். இந்தியா ஏற்றுமதி செய்யும் எருமை மாடுகள் கூட 400 கிலோவுக்கு அதிக நிறையைக் கொண்டவை. இலங்கை உள்ளூர் மாடுகள் 150 - 200 கிலோ வரை இருப்பதோடு இறைச்சியும் மிகக் குறைவாகவே கிடைக்கும். இலங்கையில் கால்வாய் நோய் [FMD] போன்ற தொற்று நோய்கள் உள்ளதால் பெரும்பாலான வெளிநாடுகள் மாடுகளை இறக்குமதி செய்ய விரும்பாது.

பால்மாவைப் போல உலகிலுள்ள பல நாடுகளுடன் போட்டி போட்டே ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட வேண்டிவரும். இதற்காகத் தேவையற்ற விதத்தில் ஏற்றுமதிக்க

கட்டமைப்பு, கப்பல் கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டி வரும். அத்துடன் எப்படியும் இறைச்சிக்குதான் அந்த மாடுகள் கொண்டு செல்லப்படும். அப்படி உள்ள நிலையில் கருணை அன்பு ஜீவ காருண்யம் பற்றி இங்கு கதைக்க முடியாது. அப்படிப் பார்த்தால் மாடு மட்டுமல்ல ஆடு, கோழி, பன்றி ஏன் மீன் உண்பதைக் கூட தடுக்க வேண்டும். அவையும் உயிர்களே. இன்று பல இடங்களில் ஜீவகாருண்யம் மற்றும் மிருக நலம் தவறாக அர்த்தப்படுத்தப்பட்டு பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சகல விடயங்களும் சமயத்தோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. தத்தமது நம்பிக்கைகளை, உணவு வழக்கங்களை ஏனையவர் மீது திணிக்க முயல்வது நாட்டின் ஒற்றுமையையும் வளர்ச்சியையும் கடுமையாகப் பாதிக்கும்.

சட்டவிரோதமாக மாடுகளை கொல்லுதல்

என்னதான் சட்டங்கள் நடைமுறையில் இருந்தாலும் அதன் குறைபாடுகளைப் பயன்படுத்தி சட்ட விரோதமான முறையில் மாடுகளைக் கொல்லும் நிலையை இலங்கையில் அவதானிக்க முடிகிறது. மாடுகள் களவாடப்பட்டு



இந்தியாவின் ஜெயம் கோசாலை

Image source : www.facebook.com-Ban PETA India

அறுக்கப்படுகின்றன. முறையான கொல்களம் இல்லாமல், மாடுகள் விரும்பிய இடத்தில் கொல்லப்படுகின்றன. சுகாதாரம் முறையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. அறுக்கப்படும் மாடுகளின் நலன், உரிமைகள் முறையாகப் பேணப்படுவதில்லை. ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்துக்கு கொண்டு செல்லும் போது நெருக்கமாகவும் அதிக தொகையிலும் மாடுகள் சிரமப்படும் வகையில் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. மாடுகளை அறுக்கும் போது, மாடுகளைக் கொண்டு செல்லும் போது, வாகனத்தில் ஏற்றும் போது என பல சட்ட ரீதியான நடைமுறைகள் எழுத்தில் உள்ள போதும் அவை சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. முறையான உரிமை, மாட்டின் சுகாதார நிலை தொடர்பான சான்றிதழ்கள் இல்லாமல் மாடுகளை அறுக்க முடியாது. எனினும் அவை மீறப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளில் உள்ளது போல மாடுகளின் முக்கியமான விடயங்கள் முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் மாடறுப்புத் தொடர்பான பல சிக்கல்கள் தீர்க்கப்படும். இப்படியாக பல பொருளாதார, மற்றும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் உள்ள நிலையில் சமய உணர்வை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் இந்த மாட்டிறைச்சி அரசியல் இலங்கை மக்களின் பொருளாதாரச் சூழலையும் அதிகரிக்கும். இலங்கையில் வருடாந்தம் உண்ணப்படும் 30 மில்லியன்

கிலோ கிராம் மாட்டிறைச்சி ஒரு சமூகத்தால் மட்டும் நுகரப் படவில்லை. சகலரும் உண்கின்றனர். மாடு வளர்ப்பில் தொடங்கி அறுப்பு வரை உள்ள இந்த வியாபாரத்தில் சகல சமூகத்தவரும் பயனடைகின்றனர். அதாவது இந்துக்கள், பௌத்தர்கள், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர் என சகலரும் மாடு வளர்ப்பால் பயன்பெற்றே வருகின்றனர். மிகப் பெரிய கிராமிய பொருளாதாரக் கூறே இந்த மாடு வளர்ப்பும் மாட்டிறைச்சியும். இது நிறுத்தப்பட்டால் அனைவரும் பாதிப்படைவார்கள். எதிர்காலத்தில் இப்படியான கடினமான முடிவுகளை எடுக்கும் போது பொருத்தமான துறை சார் நிபுணர்களின் ஆலோசனையைப் பெற வேண்டும். ஒருவிடயத்தை நிறுத்தினாலோ புதிய விடயத்தைப் புகுத்தும் போதோ ஏற்படும் சாதக, பாதகங்களை ஆராய வேண்டும். சமய உணர்வு ரீதியாக மட்டும் முடிவுகளை எடுக்காமல் பொருளாதாரப் பயன்களையும் ஆராய வேண்டும். ஏனைய துறைக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரை இலங்கையில் நடைமுறையிலுள்ள மாடறுப்புத் தொடர்பான சட்டங்களை சரியான முறையில் பொருத்தமான உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தினாலே மாடறுப்புத் தொடர்பாக ஏற்படும் பல பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும். (தொடரும்)

நம்மிடையே உள்ள பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைமைகளில் நவீன நுட்பங்களை புகுத்தி, இலங்கையில் ஒரு விவசாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான நவீன விவசாயக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் சாத்தியங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி முடிவுகளுடன் தர்க்கித்து, மக்களுக்கும், விவசாயத்துறை சார்ந்தவர்களுக்கும் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாது ஆராய்ச்சித் துறை மாணவர்களுக்கு உசாத்துணை ஆதாரமாகவும் 'இலங்கையின் வேளாண்முறைமையில் நவீன நுட்பங்கள்' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது. இலங்கையின் பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைமையில் உள்ள சாதக - பாதகங்கள், அதிலுள்ள போதாமைகளை நிவர்த்திக்கும் வகையில் நவீன நுட்பங்களைப் புகுத்துதல், நவீன நுட்பங்களால் உண்டாக்கக்கூடிய விளைவுகள், இலங்கையில் பசுமைப்புரட்சிக்காக முன்வைக்கப்படவேண்டிய விவசாயக் கொள்கைகள் என்பன பற்றி விரிவாகவும், ஆய்வுத்தளத்திலும் இந்தக்கட்டுரைத்தொடர் விபரிக்கின்றது.



கந்தையா பகீரதன்

நவீன விவசாயத்தில் வெற்றி பெற்ற உலக நாடுகள்

வி

விவசாயம் என்பது வளரும் நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கியமான வருமானம் ஈட்டும் தொழிலாகும் . இது வேலை, வருமானம் மற்றும் உணவு ஆகியவற்றின் முதன்மை ஆதாரமாகவும் மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளை உலகம் முழுவதும் பூர்த்தி செய்கின்ற இயற்கையின் கொடையாகவும் திகழ்கின்றது. உணவு மற்றும் வேளாண்மை அமைப்பின் (FAO) படி, விவசாய

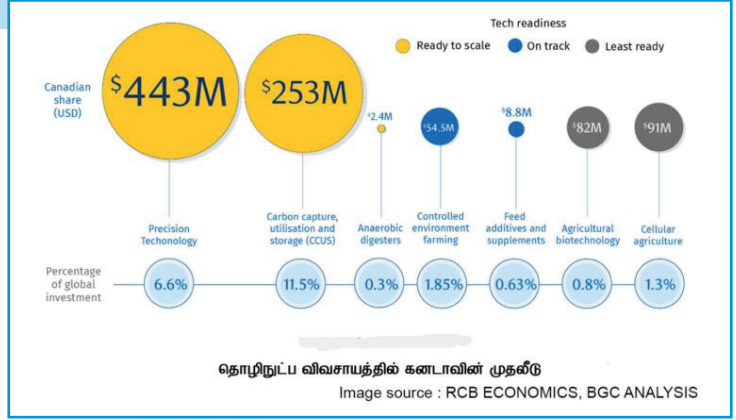
கந்தையா பகீரதன் அவர்கள் 2009ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய பீடத்தில் விவசாய விஞ்ஞான இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்று, அதே பல்கலைக்கழகத்தில் 2011ஆம் ஆண்டுமுதல் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார். இவர் 2012ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான விவசாய நிறுவகத்தில் தாவர பாதுகாப்புத் தொழில்நுட்பத்தில் தனது முதுமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் இவரின் ஆராய்ச்சித் திறமைகளுக்காக 2014ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் பட்டப்பின் ஆராய்ச்சிக்கான புலமைப்பரிசில் மற்றும் அவுஸ்திரேலியன் முதுகலை விருதையும் (PRCS& APA) பெற்று அவுஸ்திரேலியாவின் சிடனி பல்கலைக்கழகத்தில் மூலக்கூற்றியல் தாவர பாதுகாப்புப் பிரிவில் கலாநிதிப் பட்டத்தை 2017ஆம் ஆண்டு பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் மற்றும் விவசாய உயிரியல் துறையின் தலைவராகவும் பதவி வகிக்கின்றார். இவர் தனது ஆராய்ச்சி முடிவுகளை 30இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் முன்னிலைப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாது, உலகளாவிய ரீதியில் புகழ்பெற்ற சஞ்சிகைகளிலும் தனது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை பிரசுரித்துள்ளார். இவர் எழுதிய 'அந்நியக்களை பாதினியம்: அடங்க மறுப்பது ஏன்? அறியாததும் புரியாததும்' என்ற நூல் வெளிவரவுள்ளது.



மக்கள்தொகையின் பங்கு மொத்த மக்கள்தொகையில் 67% ஆகும். இது மொத்த உணவு உற்பத்தியில் 39.4% மற்றும் அனைத்து ஏற்றுமதிகளில் 43% விவசாயப் பொருட்களை உள்ளடக்கியது. அதிகரித்துவரும் மனித நடவடிக்கைகள் மற்றும் மனிதக் குடித்தொகைப் பெருக்கமானது உணவு உற்பத்தியிலும் மற்றும் காலநிலை மாற்றத்திலும் பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்திவருகிறது. காலநிலை மாற்றத்தின் காரணமாகவும் மற்றும் மண்ணின் விளைதிறன் குன்றியதன் காரணமாகவும் பல வளர்ந்து வரும் நாடுகள் பாரம்பரிய விவசாய முறைகள் மூலம் உள்ளூர் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் கடந்த சில ஆண்டுகளாக, உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் பங்கு முக்கியமான முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது.

பருவநிலையின் கணிக்க முடியாத தன்மை மற்றும் ஒரு ஆண்டு முழுவதும் பயிர்களைத் தன்னிச்சையாக அழிக்கக்கூடிய பூச்சிகள், தண்ணீர், உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சேமிப்பு வசதிகள் இல்லாததால் பல நாடுகள் உணவு உற்பத்தியை மேம்படுத்தப் போராடுகின்றன. விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றங்கள் காரணமாக, அதிக பயிர் விளைச்சலையும் மற்றும் இயந்திர அறுவடையின் போது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தானியங்கள் மற்றும் பழங்களின் அறுவடை இழப்புக் குறைவு மற்றும் செலவு குறைவு காரணமாக விவசாயத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் வளர்ந்த நாடுகள் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைந்துள்ளதோடு ஏற்றுமதி மூலம் அதிக லாபத்தையும் ஈட்டி தமது பொருளாதாரத்தை நிலையான வெற்றியின் பாதையில் நடைபோட வைத்துள்ளன. நவீன விவசாயத் தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் உணவு உற்பத்தியில் வெற்றிநடை போடும் நாடுகளையும் அவற்றின் தொழில்நுட்ப முறைகளும் பற்றி விரிவாக இந்த அத்தியாயம் ஆராய்கிறது.



நவீன விவசாயத்தில் வெற்றி பெற்ற நாடுகள்

உயர் தொழில்நுட்பங்களை விவசாயத்தில் புகுத்தும் போது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ள இயற்கை வளங்கள் வீணாவதைத் தடுத்து, தேவையற்ற செயற்கை விவசாய இயற்கை உள்ளீடுகளின் பாவனையைக் குறைத்து, சூழல் மாசடைதலை நிறுத்தி, உற்பத்திச் செலவைக் கட்டுப்படுத்தி, குறைந்த காலத்தில் மிகையான உணவு உற்பத்தியைப் பெறலாம். இச்செயற்பாடுகளை மிகவும் துல்லியமான முறையில் செய்யும் நாடுகளாவன;

அமெரிக்கா (United States)

அதிகப்படியான உயர் வேளாண் தொழில்நுட்பங்களுடன் இயங்கும் பண்ணைகளைக் கொண்ட நாடு. கிட்டத்தட்ட 3,475 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் அமெரிக்கா முழுவதும் காணப்படுகின்றன. Apeel, Plenty, Indigo, GrubMarket and Ginkgo மற்றும் Bioworks போன்ற முன்னணி நிறுவனங்கள் தொழில்நுட்ப விவசாயத்திற்கு துணை நிற்கும் விவசாயத் தொழில்நுட்பங்களை அதிகளவில் உற்பத்திசெய்து வழங்குகின்றன. அமெரிக்க விவசாயத் துறையில் துல்லிய வேளாண்மை மற்றும் உட்புற செங்குத்து விவசாயம், தானியங்கிப் பண்ணை நடுகை, அறுவடை, உரம் மற்றும் பீடை நாசினி தெளிக்கும் இயந்திரங்கள் (automatically guides farm machines), விதைகள் மற்றும் பீடை நாசினிகள், உரம் போன்றவற்றைத் தேவைக்கு ஏற்ப இடும் தொழில்நுட்பம் ("VRT," variable rate technology), ஒளி உணரிகள் மூலம் இலைக்கு

தேவையான நைட்ரஜனின் அளவை கணக்கிட்டு தெளித்தல் தொழில்நுட்பம் போன்றன பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவதால் உள்ளூர்ச் சூழல்கள் மற்றும் நீர்வழிகளை மாசுபடுத்தக்கூடிய நைட்ரஜனின் அதிகப்படியான பயன்பாடு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறைக்கப்படுகிறது. drone கள் (UAS) மூலம் பயிர் நிலத்தில் பீடை மற்றும் நோய்த் தாக்கத்திற்கு உள்ளான தாவரங்களை மட்டும் கண்டறிந்து பீடை நாசினி தெளிக்கும் தொழில்நுட்பம் போன்றன பரந்த அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பிரித்தானியா (United Kingdom)

கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தீவிர விவசாய உற்பத்தியின் காரணமாக பிரித்தானியாவின் பரந்த நிலப்பரப்பு மெதுவாகச் சீரழிந்து வருகிறது. 2017 ஆம் ஆண்டில், பிரித்தானியாவின் அப்போதைய சுற்றுச்சூழல் செயலாளரான மைக்கேல் கோவ், நாட்டின் பல பகுதிகளில் மண் வளத்தை அடிப்படையாக ஒழிப்பதில் இருந்து இங்கிலாந்து 30 முதல் 40 ஆண்டுகள் தொலைவில் உள்ளது என்று எச்சரித்தார். இந்த நெருக்கடி UK ஐ அக்ரிடெக் தீர்வுகளில் அதிக அளவில் முதலீடு செய்ய வழிவகுத்தது, இது 2018 இல் \$17 பில்லியன் மதிப்புடைய ஸ்மார்ட்வேளாண்மைத் துறையின் தோற்றத்திற்கு

வழிவகுத்தது. 2021 ஆம் ஆண்டில், வாராந்த பிசினஸ் சஞ்சிகையின் அறிக்கையின்படி, துணிகர மூலதனம் மற்றும் பெரிய அளவிலான ஒப்பந்தங்கள் மூலம் தொழில்துறை அதன் மதிப்பில் மேலும் \$1.6 பில்லியனைச் சேர்த்தது. பிரித்தானியாவின் சில குறிப்பிடத்தக்க அக்ரிடெக் ஸ்டார்ட்அப்புகளில் ஃபாரம் டிராப், ஈடர் செங்குத்து விவசாயம் மற்றும் அறிவார்ந்த வளர்ச்சி தீர்வுகள் ஆகியவை அடங்கும். இங்கிலாந்து முழுவதும் கிட்டத்தட்ட 689 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் Dick என்று அழைக்கப்படும் களை பிடுங்கும் இயந்திர மனிதன் (weeding robot); Crover எனப்படும் தானியச் சேமிப்பு கண்காணிப்புத் தொழில்நுட்பம் (Grain Storage Monitoring); உட்புற செங்குத்து விவசாயத் தொழில்நுட்பத் (Indoor vertical farming technology); செயற்கைக் கோள் தரவுப் பகுப்பாய்வுத் தொழில்நுட்பம் (Advanced satellite imaging and analysis); Agri எனப்படும் மண் ஈரப்பதன் கண்காணிப்பு

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் பங்கு முக்கியமான முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது.

(Soil Moisture Monitoring); Hover Bird எனப்படும் பீடைகளை கண்காணித்து அழிக்கும் Falco Drone Technologies போன்றன அற்புதமாக விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

கனடா (Canada)

கனடாவில் கிட்டத்தட்ட 632 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. விவசாய தொழில்நுட்பத்தில் மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளில் இதுவும் ஒன்று. கனடாவில் துல்லியமான விவசாயத்தின் சந்தைப் பங்கு 2021 இல் \$0.9 பில்லியனை எட்டியுள்ளது, இது ஆண்டுக்கு 11.5% அதிகரிப்பைக் காட்டுகிறது. Semios, Goodleaf Farms and 80 Acre Farms ஆகியவை ஸ்மார்ட் விவசாயத்



நெதர்லாந்தின் உயர் தொழில்நுட்ப விவசாயம்

Image source :www.grainmart.in

துறையில் பணிபுரியும் பிரபல்யமான நிறுவனங்களில் சில. கனடாவின் 2021 விவசாய ஏற்றுமதி \$82 பில்லியன் ஆகும். கனடாவின் விவசாயத் துறை \$113.8 பில்லியனை உருவாக்குகிறது மற்றும் எட்டு கனடியர்களில் ஒருவரைப் பணியமர்த்துகிறது (2.3 பில்லியன் வேலைகள்). இதன் ஏற்றுமதி ஆண்டுக்கு \$56 பில்லியன் ஆகும். இருப்பினும், விவசாயத் துறையில் புதுமை என்று வரும்போது, பல விஷயங்களில் கனடா இன்னும் முன்னேற வேண்டி இருக்கிறது. மேலும் நீடித்து நிலைத்திருக்கவும், தொழிலாளர் பற்றாக்குறைக்கு பதிலளிக்கவும், பாதுகாப்பான, அதிக வெளிப்படையான உணவு விநியோகத்தை உருவாக்கவும் agtech ஐப் பயன்படுத்த கனடாவுக்கு வாய்ப்பு உள்ளது (படம் 1). கனேடிய விவசாய உணவு ஏற்றுமதிகள் 2025 ஆம் ஆண்டளவில் ஆண்டுக்கு 75 பில்லியன் டொலர்களை எட்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. GPS-guided tractors; செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் களைகளைக் கண்டறிந்து அழிக்கும் drone (swarm drones with artificial intelligence), உயர் தொழில்நுட்ப மீன் வளர்ப்பு, உணவுப் பொதிசெய்தல் மற்றும் பதப்படுத்தல் தொழில்நுட்பங்களை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றன.

அவுஸ்திரேலியா (Australia)

விவசாய தொழில்நுட்பத்தில் மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளின் பட்டியலில் மொத்தம் 526 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. துல்லியமான விவசாயம், நீர் பாதுகாப்பிற்கான ஸ்மார்ட் பாசனம் போன்ற பல்வேறு தொழில்நுட்பங்களை, Farmbot, Goanna AG மற்றும் Stacked Farm போன்ற நிறுவனங்கள் மூலம் நாடு செயல்படுத்தி வருகிறது. அதுமட்டுமன்றி, கால்நடைப் பண்ணைகளைக் கண்காணிக்க இயந்திரி நாய்கள், Eyes in the sky - satellite and imaging technology, டிரான்ஸ், சென்சார்கள் மற்றும் இன்டர்நெட் ஓஃப் திங்ஸ் (IOTs) சாதனங்கள் மூலம் இணைக்கப்பட்ட பண்ணைப் பராமரிப்புச் சாதனங்கள் கழிவுநீரைச் சுத்திகரித்து பயிருக்கு இறைக்கும் துளி மற்றும் சொட்டு நீர்ப்பாசனமுறைகள் போன்றன முக்கியமான தொழில்நுட்பங்களாகும்.

சீனா (China)

உலகில் விவசாயப் பொருட்களை அதிகம் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளில் சீனாவும் ஒன்று. 2021 இல் விவசாயத் தொழில் அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கணிசமான (7%) பங்களித்தது. அதிகரித்து வரும் விவசாயக் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொண்டு நாடு ஒரு பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டும். இதன் ஒரு பகுதியாக விவசாய தொழில்நுட்பங்களில் கணிசமான முதலீடு செய்ய வழிவகுத்தது. உணவுப் பாதுகாப்பில் தன்னிறைவு பெறுவதற்காக அதன் ஸ்மார்ட் - விவசாயம் சந்தையை 2015 இல் \$14 பில்லியனில் இருந்து 2020 இல் \$27 பில்லியனாக வேகமாக வளர்த்துள்ளது. விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்கும், கிடைப்பதை உறுதி செய்வதற்கும், சீனா தனது முக்கிய உணவுப் பொருட்களாக கோதுமை, சோயாபீன் மற்றும் சோளத் துறைகளில் தொழில்நுட்பங்களுக்கான ஆதரவை அதிகரித்தது. இதன் காரணமாக இன்று 368 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாயப் உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. சீன மத்திய அரசு கடந்த ஆண்டு முதல் AI, பெரிய தரவு, ட்ரோன்கள் மற்றும் தன்னாட்சி விவசாய உபகரணங்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூடுதல் சோதனைகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து வருகிறது. சீன அரசாங்கத்தின் கூற்றுப்படி, அவர்கள் செப்டெம்பர் 2021 இல் 12 மாகாணங்களில் 14 வகையான பயிர்களுக்கு 18 UAV பைலட் விவசாய மண்டலங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர், இது தொழிலாளர் செலவில் 50% மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளில் 30% வரை சேமிக்கிறது.

நெதர்லாந்து (Netherlands)

நெதர்லாந்து வடமேற்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள ஒரு வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தைக் கொண்ட பணக்கார நாடு. இது அமெரிக்காவிற்கு அடுத்தபடியாக விவசாய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் இரண்டாவது பெரிய நாடாகும். நெதர்லாந்தில் 320 க்கு மேற்பட்ட உயர் தொழில்நுட்ப விவசாயப் உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றின் மூலம் பெரும்பாலான விவசாய மற்றும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் உயர் பசுமைத் தொழில்நுட்பங்கள்

பயன்படுத்த உதவி புரிகின்றன. வாஷிங்டன் போஸ்ட் மற்றும் உலகப் பொருளாதார மன்றம் (Washington Post and World Economic Forum), போன்றவை நெதர்லாந்தின் விவசாயத்தை தொழில்நுட்பம் சார்ந்த நிலையான விவசாயத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு ஒரு முன்மாதிரியான நாடாக பாராட்டியிருக்கிறது. சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, வளங்களைப் பயன்படுத்துவதை விட இரண்டு மடங்கு உணவை உற்பத்தி செய்வேன் எனக் கூறி அதனையும் உலகிற்கு செய்து காட்டியது. நீரைக் குறைப்பதற்காக புவிவெப்ப ஆற்றல் (Geothermal) மற்றும் குறைந்த தண்ணீரை நம்பியிருக்கும் ஹைட்ரோபோனிக் (Hydroponic) அமைப்புகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றது. இந்தத் தொழில்நுட்பங்களை பசுமை இல்லங்களில் பயன்படுத்தி நாடு முழுவதும் உள்ள பல விவசாயிகள் முக்கியமான பயிர்களுக்கு தண்ணீரை நம்பியிருப்பதை 90% வரை குறைத்ததோடு, பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாட்டையும் அதிகளவில் குறைத்துள்ளது. புதிய விவசாயத் தொழில்நுட்பங்களைக் கண்டறிவதற்காக புரோட்டிடிக்ஸ், டிஎன்ஏ மரபியல் மற்றும் பிளாண்ட்லேப் (Plant Lab) போன்றவற்றிற்கான அதி தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சிக் கூடங்களையும் நிறுவியுள்ளது.

நெதர்லாந்தின் பூக்கள், பாற்கட்டி, தக்காளி, மரக்கறிகள், மற்றும் பீர் போன்றன உலகப் புகழ் பெற்றவை. பூக்கள் மற்றும் மரக்கறிகள் மிகத் தொலைவில் உள்ள நாடுகளுக்கும் அறுவடை செய்த நாளிலேயே கிடைக்கக் கூடியவாறான வகையில் சந்தைப்படுத்தல் தொழில்நுட்பத்தையும் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு நாடு. அதுமட்டுமன்றி உணவுப் பாதுகாப்பில் மிக முக்கியம் செலுத்தும் முன்னணி நாடு. இதற்காக டச்சு உணவுத்துறை ஸ்மார்ட் ஸ்டோரேஜ் மற்றும் பேக்கேஜிங் (smart storage and packaging) தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கியுள்ளது, இது உணவை நீண்ட நேரம் புதியதாக வைத்திருக்கும். நெதர்லாந்து உணவு

உற்பத்தியில் அதன் நிபுணத்துவத்தை வளரும் நாடுகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது, இந்த நாட்டுடன் விவசாய தொழில்நுட்பம் சார்ந்த புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் இலங்கை போன்ற நாடுகள் இணைவது மிக முக்கியம்.

ஜேர்மனி (German)

ஐரோப்பாவில் ஜேர்மனி பிரான்ஸுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக விவசாய உற்பத்தியைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் பிரான்சை விட சற்றே அதிக எண்ணிக்கையிலான நவீன விவசாயப் பண்ணைகளைக் கொண்டுள்ளது. 2022 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, ஜேர்மனியில்



நெதர்லாந்தின் உயர் தொழில்நுட்ப விவசாயம்

Image source :www.grainmart.in

297 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாயப் உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. 2022 ஆம் ஆண்டில் நாட்டில் அக்ரிடெக் தொழில்துறையின் மதிப்பு கிட்டத்தட்ட \$0.684 பில்லியனாக உள்ளது. ஜேர்மனியின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்புகள் நாட்டின் வயல்களிலும் மற்றும் கால்நடைப் பண்ணைகளிலும் காணப்படுகின்றன: சுய ஓட்டுநர் உயர் தொழில்நுட்ப டிராக்டர்கள், பால் கறக்கும் ரோபோக்கள் மற்றும் உணவு இயந்திரங்கள் ஏற்கனவே பல விவசாயிகளுக்கு நிலையான உபகரணங்களாக உள்ளன. Stable 4.0 எனப்படும் பால் கறக்கும் ரோபோக்கள் மற்றும் உணவளிக்கும் இயந்திரங்கள் மூலம் கால்நடை வளர்ப்பு பெரும்பாலும்

தானாகவே செய்யப்படுகிறது. பால் கறக்கும் அமைப்புகள் மாடுகளின் நடத்தையைக் கண்காணித்து, விவசாயிகளின் ஸ்மார்ட்போன்களுக்கு தானாகவே செய்திகளை அனுப்புகின்றன. இதன் மூலம் விவசாயிகள் தங்கள் விலங்குகளின் ஆரோக்கியம் குறித்த தகவல்களை 24 மணிநேரமும் பெறுகிறார்கள். Digital காதுப் படிகள் பண்ணை விலங்குகளை வருடம் முழுவதும் பராமரிக்க உதவுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மோஷன் சென்சார்கள் மாடு எவ்வளவு நேரம் புற்களை மெல்லுகிறது என்பதைப் பதிவு செய்கிறது, இது விவசாயிகளுக்கு செரிமானப் பிரச்சனைகளை ஆரம்பத்திலேயே கண்டறிய அனுமதிக்கிறது. பசுவின் அசைவு விவரங்கள் விலங்குகளின் நல்வாழ்வைப் பற்றி நிறைய வெளிப்படுத்தலாம்: ஒரு மாடு வழக்கத்தை விட அதிகமாக நகர்ந்தால், அது வேட்கை காலத்தில் இருக்கலாம்; அது வழக்கத்திற்கு மாறாக சோம்பலாக இருந்தால், கால்நடை மருத்துவர் அதனைப் பரிசோதிக்க வேண்டும் என எல்லாமே உயர் தொழில்நுட்பத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்மார்ட் விவசாயம் என்பது விவசாயத்தின் எதிர்காலமாகும், டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்கள் திறமையான மற்றும் வளங்களைச் சேமிக்கும் விவசாயத்தை செயல்படுத்துகின்றன. ஜேர்மனியில் உள்ள மொத்த AgriTech Startups சிறிய பங்கைக் கொண்டிருந்தாலும், நாட்டில் செய்யப்படும் ஆர் & டி மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நஷனல் சயன்ஸ் ஃபவுண்டேஷனின் (NSF) கூற்றுப்படி, உலகளாவிய அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பத் தீவிர (கேடிஐ) தொழில்துறை உற்பத்தியில் ஜேர்மனியின் பங்கு 6% ஆகும், இது உலகின் மிக உயர்ந்த ஒன்றாகும்.

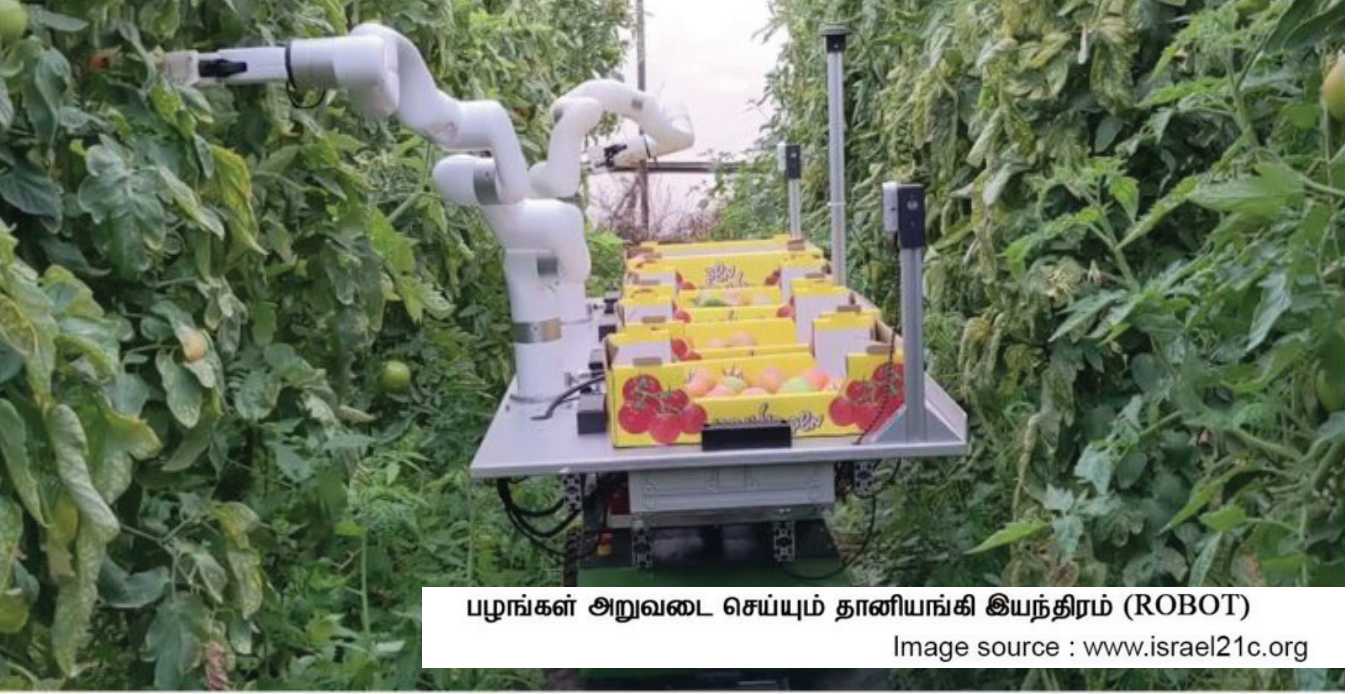
பிரான்ஸ் (France)

ஐரோப்பாவில் விவசாயப் பொருட்களை அதிகம் உற்பத்தி செய்யும் நாடு பிரான்ஸ். 2021 ஆம் ஆண்டில் நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாய உற்பத்தி 1.6% ஆகும். நாட்டில் 2022 நிலவரப்படி 292 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாயப் உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றில் சில Ynsect, Limagrain மற்றும் Agronutris ஆகியவை அடங்கும்.

செல்லப் பிராணிகளுக்கான ஊட்டச் சத்து ஆதாரங்களாக தானியங்களை மாற்றும் பூச்சி வளர்ப்பில் Ynsect ஈடுபட்டுள்ளது. மறுபுறம், லிமாக்ரேன், GMO மற்றும் GMO அல்லாத விதைகளின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் Agronutris பூச்சி அடிப்படையிலான கரிம உரங்களை உற்பத்தி செய்கின்றன.

இஸ்ரேல் (Israel)

விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தில் மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளில் இஸ்ரேல் ஒரு முக்கியமான நாடு. நாட்டின் புவியியல் இயற்கையாகவே விவசாயத்திற்கு உகந்ததாக இல்லாவிட்டாலும், இஸ்ரேல் புதிய விளைபொருட்களின் முக்கிய ஏற்றுமதியாளராகவும், விவசாயத் தொழில்நுட்பங்களில் உலகத் தலைவராகவும் உள்ளது. நிலப்பரப்பில் பாதிக்கும் மேலானது பாலைவனமாகும், மேலும் காலநிலை மற்றும் நீர் ஆதாரங்களின் பற்றாக்குறை விவசாயத்திற்கு சாதகமாக இல்லை. நிலப்பரப்பில் 20% மட்டுமே இயற்கையாக விளைவிக்கக்கூடியது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 3.7% தொழிலாளர்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தாலும், இஸ்ரேல் அதன் சொந்த உணவுத் தேவைகளில் 95% உற்பத்தி செய்கிறது. மற்ற நீர்ப்பாசன முறைகளை விட 2050% குறைவான நீர் தேவைப்படும் மிகவும் திறமையான நீர்ப்பாசன முறையான சொட்டு நீர் பாசனத்தின் கண்டுபிடிப்பாளரான சிம்சா பிளாஸின் தாயகம் இது. மேலும், ஒரு முக்கியமான இஸ்ரேலிய நீர் நிபுணரான பேராசிரியர் யூரி ஷானி, NDrip நுண்ணீர்ப் பாசன முறையை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர், இது விலையுயர்ந்த குழாய்கள் மற்றும் நீர் வடிகட்டிகளுக்கான செலவைக் குறைத்து, 50% நீர்ப் பயன்பாட்டைக் குறைக்கிறது. பூ ஏற்றுமதியில் முன்னோடியாகத் திகழும் இஸ்ரேலில், சுமார் பாதி மலர் வளர்ப்புக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட அனைத்து பகுதிகளும் மேம்பட்ட, கணினிமயமாக்கப்பட்ட பசுமை இல்லங்கள் மற்றும் சுமார் 12 சதவீதப் பகுதி பாதுகாப்பு வலையின் கீழ் உள்ளன. இஸ்ரேலில் 225 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன.



பழங்கள் அறுவடை செய்யும் தானியங்கி இயந்திரம் (ROBOT)

Image source : www.israel21c.org

இஸ்ரேலில் உள்ள சில குறிப்பிடத்தக்க அக்ரிடெக் நிறுவனங்களில் கைமா, ஈக்வினோம் மற்றும் Lindsay Corporation (NYSE:LNN), The Toro Company (NYSE:TTC) and Microsoft Corporation (NASDAQ:MSFT) மற்றும் Microsoft Corporation (NASDAQ:MSFT). ஆகியவை அடங்கும். இஸ்ரேலிய தொழில்நுட்பங்களான more efficient and sustainable - drip irrigation, water recycling, biopesticides, biofertilizers விவசாயத்தை மிகவும் திறமையானதாகவும் நிலையானதாகவும் ஆக்குகின்றன.

நியூசிலாந்து (New Zealand)

2019 இல் நியூசிலாந்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயம் 5.65% ஆகும். அரசாங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ புள்ளிவிவரங்களின்படி, நியூசிலாந்தில் ஆரோக்கியமான விவசாயத் துறை உள்ளது, இது நாட்டின் ஏற்றுமதி பொருளாதாரத்திற்கு \$1.5 பில்லியன் பங்களிக்கிறது. நியூசிலாந்தில் 185 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் BioLumic மற்றும் Opo Bio மிகவும் முக்கியமான நிறுவனங்கள் ஆகும்.. BioLumic பயிர்களின் பூச்சி/நோய் எதிர்ப்பு, மகசூல் மற்றும் கடினத்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்காக புற ஊதாக் கருவிகள்

மற்றும் சிகிச்சை தீர்வுகளைத் தயாரித்து வழங்குகிறது. Opo Bio, கால்நடை வளர்ப்பின் தாக்கத்தை ஈடுசெய்ய, செல் கலாசாரம் சார்ந்த இறைச்சிப் பொருட்களை உருவாக்குகிறது.

ஜப்பான் (Japan)

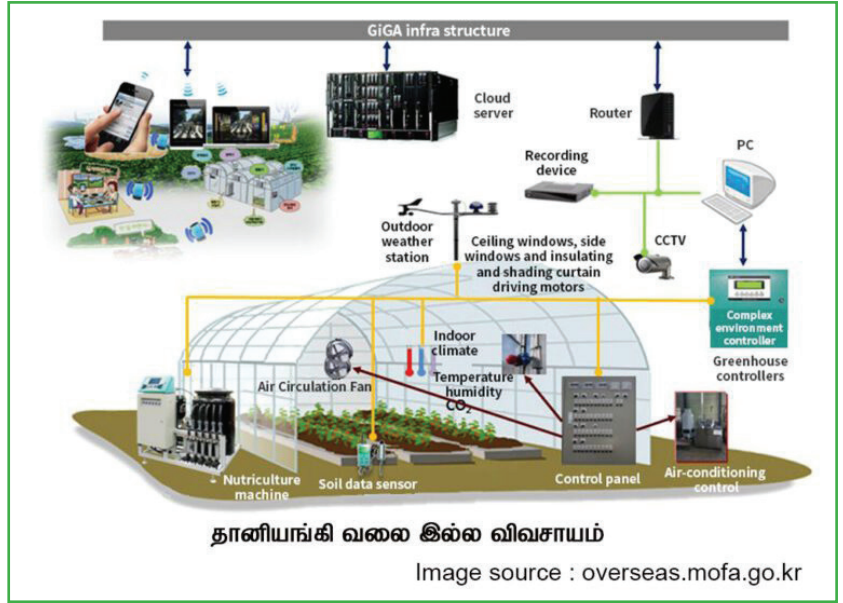
விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தில் மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளின் பட்டியலில் ஜப்பான் மற்றொரு கிழக்கு ஆசிய நாடு. உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி 2022 ஆம் ஆண்டில் விவசாயத் துறை அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1% ஆக உள்ளது. ஜப்பான் அதன் விவசாய ஏற்றுமதியை 2019 இல் இருந்து இரட்டிப்பாக்க விரும்புகிறது, அப்போது அவை \$9 பில்லியன் ஆகும். சந்தைத் தேவையை உணர்ந்து 2025 ஆம் ஆண்டுக்குள் 19 பில்லியன் டொலர் மதிப்புள்ள விவசாயப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதை நாடு இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. ஜப்பானில் அக்ரிடெக் துறையின் மதிப்பு \$1.66 பில்லியன் ஆகும். அந்த வரிசையில், தொலைதூர கிழக்கு ஆசிய நாடு தனது விவசாயத் தொழிலை தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் மாற்றி வருகிறது. ஜப்பானில் 76 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. Spread மற்றும் Routerek ஆகியவை

தொழில்துறையை மேம்படுத்தும் மிகவும் புதுமையான நிறுவனங்களுக்கு இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள். முந்தையது ஹைட்ரோபோனிக்கல் முறையில் வளர்க்கப்பட்ட கீரையை உற்பத்தி செய்கிறது, பிந்தையது சொட்டு நீர்ப்பாசனத்திற்கான சென்சார் அடிப்படையிலான அமைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளது. Routerek இன் வணிக மாதிரியானது Lindsay Corporation (NYSE:LNN), The Toro Company (NYSE:TTC) and Microsoft Corporation (NASDAQ:MSFT) ஆகியவற்றைப் போலவே நீர்ப்பாசனத் திறனைப் பொறுத்த அளவில் உள்ளது. ஜப்பானில் டிஜிட்டல் மயமாக்கல் நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஜப்பான் அதன் சிறிய உழைக்கும் மக்கள்தொகை மற்றும் பழைய சமுதாயத்தின் காரணமாக அதன் திறன் இடைவெளியைத் தீர்க்க தொழில்நுட்பத்தை தொடர்ந்து பயன்படுத்துகிறது. அதிநவீன தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி அதை தொழில்துறை விவசாய நிர்வாகத்துடன் இணைக்கும் ஸ்மார்ட் ஃபார்மிங்கைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களின் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொடர்ச்சியான விநியோகத்தின் நோக்கத்தை அக்ரிபிசினஸ் பெற முடியும். ஜப்பானில் உள்ள விவசாயிகள், அறுவடையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு அம்சங்களைக் கண்காணிக்கவும், தகவல்களை ஆய்வு செய்யவும் மற்றும் முடிவுகளை எடுக்கவும் மேம்பட்ட விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங் (Cloud Computing) என்பது ஜப்பானில் விவசாயத் தொழில் நுட்பங்களில் ஒன்றாகும், இது வேளாண் வணிகக் கண்காணிப்புத் தோட்டங்களுக்கு உதவுகிறது. வேளாண் வணிகமும் விவசாயிகளும் ஜப்பானில் எதிர்பாராத வானிலையைக் கண்காணிக்க பயிர் அல்லது பச்சை இல்லங்களைச் சுற்றியுள்ள இடத்தில் பல சென்சார்கள் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தென்கொரியா (South Korea)

2021 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, 1.8

டிரில்லியன் டொலர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன், கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள தென் கொரியா பணக்கார மற்றும் அறிவியல் ரீதியாக முன்னேறிய நாடுகளில் ஒன்றாகும். நாட்டின் முக்கியமான பயிர் நெல். நாட்டின் ஸ்மார்ட்வேளாண் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு வேரூன்றி உள்ளது. 2014 ஆம் ஆண்டில், 405 ஹெக்டேயர் நிலம் மற்றும் 23 குடும்பங்கள் முறையே ஸ்மார்ட் பண்ணைகள் மற்றும் ஸ்மார்ட் கால்நடைகளுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டன. 2021 ஆம் ஆண்டில், இந்த புள்ளிவிவரங்கள் முறையே 6,485



ஹெக்டேயர் நிலமாகவும், 4,743 கால்நடை குடும்பங்களாகவும் உயர்ந்துள்ளன. தென் கொரியாவில் 72 உயர் தொழில்நுட்ப விவசாய உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவை தொழில்துறையை மேம்படுத்தும் மற்றும் விவசாய நிலைத்தன்மை தொடர்பான சிக்கல்களைத் தீர்க்க முயற்சிக்கின்றன. முக்கியமான நிறுவனங்களில் Green Labs, G+ Flax Life Sciences மற்றும் EGG Tube ஆகியவை அடங்கும்.

உசாத்துணை

1. www.avirtech.co/countrieswiththebestagriculturaltechnology
2. www.insidermonkey.com
3. finance.yahoo.com/news
4. www.usda.gov/media/blog

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பாக வடமாகாணத்தில் குயர் மக்களுக்கான உரிமைக் குரல்களை மட்டுப்படுத்தப்பட அளவிலேயே காணமுடிகிறது. 'வடபுல பண்பாட்டுத் தளத்தில் குயர் அரசியல்' என்ற இத் தொடரானது, வடபுல மக்கள் மத்தியில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள பிற்போக்கான கருத்தியல்கள் பால்நிலைச் சமத்துவத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக அமைதல், குயர் மக்கள் இந்தச் சமூகத்தின் மத்தியில் வன்முறைகளையும் பாரபட்சங்களையும் எதிர்கொள்வதற்குக் கலாசாரம் சமய அல்லது மத கட்டமைப்புகளின் பங்கு, வடபுலத்தில் குயர் அரசியல், குயர் விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகள் மற்றும் ஏனைய குயர் செயற்பாட்டாளர்களின் சமத்துவம் நோக்கிய முன்னெடுப்புகள், கல்வியலாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் உள்ளிட்ட மையக்கருத்து வெளிப்பாட்டாளர்கள் குயர் அரசியல் அல்லது அதுசார்ந்த விடயங்களில் பேணும் மொளனிப்பு என்பன பற்றி பேசவிழைகின்றது.



அனுதர்சி கபிலன்

அனுதர்சி கபிலன் அவர்கள் தனது இளமாணிப் பட்டத்தைத் திருகோணமலை வளாகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இதழியலில் "டிப்ளோமா" பட்டத்தைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஊடகக் கற்கைகள் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணிப்பூரியும் அனுதர்சி முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஸ்ரீபாளி வளாகத்தில் வெகுஜன ஊடகவியலில் தொடர்கின்றார்.

'இலங்கை அரசியல் அரசியல்வாதிகள்' என்ற தலைப்பில் 2015 இல் அவரால் மேற்கொள்ளப் பட்ட அரசியல் நேர்காணல்கள் 2017 இல் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது.

குயர் மக்களும்

இணையவெளியும்

உ

லகில் தொலை தூரத்தில் உள்ளவர்களுடன் தொடர்புகளைப் பேண, இணையவழி ஊடகங்கள் வழிகோலின. இணைய வழி ஊடகங்கள் இல்லாத வாழ்க்கையை நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு இன்று அவை இன்றியமையாதவையாக மாறி வருகின்றன. முதலாளித்துவ ஆணாதிக்க உலகில் பெண்கள் மற்றும் குயர் மக்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் புதிய ஊடகங்கள் மூலம் நவீன வடிவம் பெறுகின்றன. குறிப்பாகச் சமூக ஊடகங்கள் மூலமாக அதிக அளவில் இணைய ரீதியான வன்முறைகள் பல்வேறு வடிவங்களில் இடம்பெறுகின்றமையை அவதானிக்க

முடிகிறது. நேர்மையாகக் கருத்துக்களை எதிர்கொள்ள முடியாதவர்கள் பாலியல் ரீதியான தாக்குதல்களை நேரடியாகவும் இணைய வெளியிலும் மேற்கொள்கின்றனர். அண்மைக் காலங்களில் இலங்கை போன்ற தென்னாசிய நாடுகளிலும் இணையவழி வன்முறைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இன்றைய இணைய உலகில் சமூக ஊடகங்கள் குறுகிய காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்த ஆரம்பித்துள்ளன. அதனால் சமூக ஊடகங்களில் கிடைத்த உச்சபட்ச சுதந்திரம் குயர் மக்கள் மற்றும் பெண்கள் மீது இணையவழி வன்முறைகள் அதிகம் நிகழ்வதற்கும்

காரணமாகியது. இணையவெளியும் புதிய தொழில்நுட்பங்களின் வரவும் பால்நிலைச் சமத்துவம்மிக்கதாக இல்லை என்பதே யதார்த்தம். அந்தவகையில் இலங்கையின் வடபுலத்திலும் கூட இணையவழி வன்முறைகள் அதிகம் இடம்பெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறான இணையவழி வன்முறைகளுக்குச் சமூகத்தில் ஊறிப்போன கருத்தியல்களும் கட்டமைப்புக்களும் கூட முக்கியமான காரணம் எனலாம்.

சமூக ஊடகங்களில் பிரசைகளின் செயற்பாடானது சமூகத்தில் முரண்பாடுகளையும் குழப்பங்களையும் விளைவிக்க வழிவகுத்து வருகின்றது. புதிய ஊடகங்களில் தணிக்கை

பால்நிலை சார்ந்த மதிப்பீடுகளை உருவாக்குகின்ற சமூகத்தில் குயர் மக்கள் வன்முறைகளையும் துஷ்பிரயோகங்களையும் எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்களின் குரல்களை மௌனிக்கச் செய்வதற்கான ஆயுதமாக இன்றைய காலத்தில் இணையவழி வன்முறைகள் அதிகரித்துவருகின்றன.

இன்றிச் செய்திகளைப் பகிரக்கூடிய வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றமை பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தவும் காரணமாகியுள்ளது. உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகளைப் பகிர்தல், இணையக் குற்றங்கள், பிழையான அரசியல் செயற்பாடுகள், வன்முறையைத் தூண்டக்கூடிய செய்திகள் மற்றும் புகைப்படங்களைப் பகிர்தல், தனிநபர் தாக்குதல்கள், போலிச் செய்திகள் மற்றும் தனிநபர் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தல் என்பன இன்றைய சமூக வலைத்தளங்களை ஆக்கிரமித்திருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் புலமைத்திருட்டு, இணையச் சுரண்டல் என்பனவும் இடம்பெற்று வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவை அனைத்துத் தரப்பினரையும் பாதிக்கக்கூடிய இணையவழி வன்முறைகளாக இருக்கின்ற போதிலும், சமூக அங்கீகாரத்திற்காகப் பல சவால்களை எதிர்கொண்டுவரும் குயர் மக்கள் இதனால் இணைய வெளியிலும் அதிக பாதிப்புக்களையும் மன உளைச்சல்களையும் சந்திக்கின்றனர்.

இலங்கையில் 2010 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இணையக் குற்றங்கள் மிக



வேகமாக அதிகரித்து வருவதாகச் CERT நிறுவன ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுடன் இலங்கையில் ஆபாச இணையத்தளங்களைத் தடைசெய்கின்ற நடைமுறை இருந்து வருகின்றது. இணையதளங்கள் மற்றும் ஏனைய இணையவழி ஊடகங்கள் தொடர்பான பொருத்தமான சட்டங்களும் நெறிமுறைகளும் அறிமுகப்படுத்தப்படுதல் அவசியம். இணையத்தினூடாக ஒருவர் கேலிசெய்யப்பட்டாலோ, அச்சுறுத்தப்பட்டாலோ, மிரட்டப்பட்டாலோ, பாரபட்சத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டாலோ அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாலோ அது இணையவழி வன்முறை எனக்கொள்ளப்படும். வன்முறையின் எல்லா வடிவங்களும் பால்நிலையின் பரிமாணத்தைக் கொண்டுள்ளன.

இலங்கையில் உள்ள பெரும்பாலான குயர் மக்கள் அண்மைக் காலங்களில் முகப்புத்தகம், டுவிட்டர், கூகுல் பிளஸ், லிங்ட் இன், வைபர், வாட்ஸ் ஆப், இன்ஸ்டிராகிராம், யூரியூப், பின்ரறஸ்ந், வோட் பிறஸ், சினப் சந்(Facebook, Twitter, Instagram, Youtube, Wikipedia, LinkedIn, WordPress, Blogspot, Viber, Pinterest, Snapchat) போன்ற பல சமூக ஊடகங்களையும் செயலிகள் மற்றும் பாதுகாப்பான, பாதுகாப்பற்ற இணையத்தளங்களையும் தமது பல்வேறு தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவற்றின் ஊடாகக் குயர் மக்கள் வெறுப்பு பேச்சு, போலிச் செய்திகள், உளவியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்கள், பாலியல் ரீதியான இணையச் சுரண்டல், தனிப்பட்ட புகைப்படங்கள், தனிப்பட்ட தகவல்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படல், மீள்வருவார்ப்புக்களை உருவாக்குதல், தனிப்பட்ட தகவல்களை வெளிப்படுத்தல், மோசமான சித்திரிப்பு, பண்பாட்டு ரீதியான பாரபட்சம், மற்றும் மோசமான வார்த்தைப்

பிரயோகங்கள் போன்றவற்றை இணைய வழியில் எதிர்கொள்கின்றனர்.

பெரும்பாலான குயர் மக்களது முகப்புத்தகம் போன்ற சமூக ஊடகங்களின் பதிவுகளிற்கும் புகைப்படங்களிற்கும் இடப்படும் பின்னூட்டங்கள் குயர் வெறுப்பை வெளிப்படுத்துகின்றமையால் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கின்றனர். பேர் ஊர் தெரியாத நபர்களால் தனது முகப்புத்தகத்தில் மிக மோசமான பின்னூட்டங்கள் இடப்பட்டதாகத் திருநங்கை ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அதேவேளை “இணைய வன்முறைகள் என்னை மனதளவில் பாதிக்கின்றன. முகப்புத்தகத்தில் திருநங்கைகளைக் கேலி செய்யும் மோசமான வார்த்தைப் பிரயோகங்களை



எதிர்கொள்கிறேன்” என மற்றுமொரு திருநங்கை குறிப்பிட்டார்.

“வட்ஸ்ப்பில் என்னிடம் தனிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்கின்றமையானது என்னைச் சங்கடத்திற்குள்ளாக்குகிறது” எனத் தன்பாலீர்ப்பாளர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். பெரும்பாலான தன்பாலீர்ப்பு வெறுப்பாளர்கள் தமது குயர் வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதற்கான தளமாக இணையவழி ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குயர் மக்களிடம் அவர்களது தனிப்பட்ட மற்றும் பாலியல் சார்ந்து கேள்விகளை சமூக ஊடகங்களில் எழுப்புவதன் மூலமும் ஏனைய இணையவழி வன்முறைகளை

முன்னெடுப்பதன் மூலமும்
குயர் மக்களுக்கெதிரான
இணையவழி
வன்முறைகளில்
ஈடுபடுகின்றனர்.

உதாரணமாக, முகநூல்
பக்கம் ஒன்றில்
“இலங்கையில் உள்ள
பௌத்த, இந்து,
இஸ்லாம் மற்றும்
கிறிஸ்தவ கலாசாரங்கள்
எவற்றிலும் ஒருபாலுறவு
அனுமதிக்கப்படவில்லை.
ஒரு பாலிர்ப்பு என்பது
ஒரு நோய். குறித்த
நோயாளிகள் அடையாளம்
காணப்பட்டு, சாதாரண
மனிதர்களாக மாற்றும்
மனநிலையை ஏற்படுத்த
வேண்டும்” என்றவாறாகக்
குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.
இது மிக மோசமான
தன்பாலிர்ப்பு
வெறுப்பாகவே
பார்க்கவேண்டியுள்ளது. இது போன்ற
ஏராளமான பதிவுகளை நாளாந்தம்
இணையவெளியில் அவதானிக்க முடிகின்றது.

அதுமட்டுமல்லாமல் குயர் மக்களிடம்
பாலியல் லஞ்சம் கேட்பதற்கான
ஊடகமாக பெரும்பாலானவர்கள் சமூக
ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தமது
அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற
முடியாமல் இருப்பவர்களிடமும் உதவி
நாடுபவர்களிடமும் இணைய வெளியில்
தவறான நோக்கில் செயற்படுகிறார்கள்.
இவ் வகையில் ஆரம்பிக்கின்ற இணையவழி
வன்முறைகள் நேரடியான பாலியல் ரீதியான
வன்முறைக்குவழி வகுக்கும் சந்தர்ப்பங்களையும்
உருவாக்குகின்றன.

குயர் மக்கள் பற்றிய மீள்வருவார்ப்புக்களை
உருவாக்குவதற்கான ஊடகமாக
இணையவழி ஊடகங்களும்
செயற்படுகின்றன. பெரும்பாலான
செய்தித் தளங்கள் கூட பால்நிலை
சார்ந்த புரிதலற்ற ஊடகவியலாளர்களைக்
கொண்டிருக்கின்றமையே அவர்களது
இணையச் செய்திகள் வெளிப்படுத்தி

குயர் மக்கள் பற்றிய
மீள்வருவார்ப்புக்களை
உருவாக்குவதற்கான
ஊடகமாக இணையவழி
ஊடகங்களும்
செயற்படுகின்றன.

பெரும்பாலான செய்தித்
தளங்கள் கூட பால்நிலை
சார்ந்த புரிதலற்ற
ஊடகவியலாளர்களைக்
கொண்டிருக்கின்ற
மையே அவர்களது
இணையச் செய்திகள்
வெளிப்படுத்தி
நிற்கின்றன.

நிற்கின்றன. குயர் மக்களுடைய
சுய கௌரவத்தைப் பாதிக்கும்
வகையிலும் அவர்களை
மோசமாகச் சித்திரித்தும்
செய்தி வெளியிடும் போக்கைப்
பெரும்பாலான ஊடகங்களில்
காணமுடிகிறது. பெரும்பாலான
தமிழ்பேசும் ஊடகங்கள்
பால்நிலை சார்ந்த விடயங்களில்
தம்மை இற்றைப்படுத்தத் தவறி
விடுகின்றமையை அவர்களது
பால்நிலை உணர்திறன் அற்ற செய்தி
அறிக்கையிடல் மூலம் அறிய
முடிகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல்,
சமூக வலைத்தளங்களில்
தன்பாலிர்ப்பாளர்களுடைய
திருமணங்கள், அவர்கள் பற்றிய
பதிவுகளின் கீழ் மிக மோசமான
பின்னூட்டங்களை அவதானிக்க
முடிகின்றது. கடந்த 2021 ஆம்
ஆண்டு இந்து முறைப்படி
கனடாவில் இடம்பெற்ற பெண்
தன்பாலிர்ப்பாளர்களுடைய
திருமணம் மற்றும்

2022 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம்
இந்தியாவின் கோவாவில் இரண்டு பெண்
மருத்துவர்கள் தமது திருமண அறிவிப்பைச்
செய்துகொண்டமை போன்றவற்றுக்கெதிரான
வடபுல தமிழ் சமூகங்களிடையேயான
இணையவெளி உரையாடல்களில்
பெரும்பாலானவை குயர் வெறுப்பை
வெளிப்படுத்தியமையே அவதானிக்க முடிந்தது.

உளவியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்கள்
குயர் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் இணையவழி
வன்முறையின் இன்னொரு வடிவமாகும்.
குயர் மக்கள் பல்வேறுபட்ட உளவியல்
ரீதியான தாக்கங்களை இணையவெளியில்
எதிர்கொள்கிறார்கள். பாலியல் ரீதியான
இணையச் சுரண்டல்களையும் இவர்கள்
இணைய வெளியில் எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது.
இந்த இணைய வழி வன்முறைகள்
இணைய வெளிகளைக் கடந்தும் தொழில்
மற்றும் நாளாந்த வாழ்கையிலும் தாக்கம்
செலுத்துவனவாக இருக்கின்றன.

பால்நிலை சார்ந்த மதிப்பீடுகளை
உருவாக்குகின்ற சமூகத்தில் குயர் மக்கள்
வன்முறைகளையும் துஷ்பிரயோகங்களையும்

எதிர்கொள்கின்றனர்.
அவர்களின் குரல்களை
மௌனிக்கச்
செய்வதற்கான
ஆயுதமாக இன்றைய
காலத்தில் இணையவழி
வன்முறைகள்
அதிகரித்துவருகின்றன.
சமூக ஊடகங்களைப்
பயன்படுத்தும்
ஒவ்வொரு பிரஜையும்
சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன்
செயற்படுதல் அவசியம். பிரஜைகள்
தாங்கள் சார்ந்த சமூகத்தை மாத்திரம்
அல்லாது அனைத்து பால்நிலையினரையும்
பாதிக்காத வகையில் தமது பதிவுகளைச் சமூக

இலங்கையில் இணையக்
குற்றங்களுக்கெதிரான சட்டங்கள்
வலுவானவையாக இல்லை.
போலிக் கணக்குகள் தொடர்பில்
முகப்புத்தக நிறுவனத்திற்கு
முறைப்பாடு செய்தாலும் குறிப்பிட்ட
முகப்புத்தகக் கணக்குகளை
தற்காலிகமாகவே
முடக்க முடியும்.

பதிவிடும் போது
பாதிக்கப்பட்ட
வர்கள் பற்றிய
தகவல்களையும்
புகைப்படங்களையும்
தவிர்த்தல்
அவசியம்.
முரண்பாட்டு
உணர்திறன் மிக்க
செயற்பாடுகளை
மேற்கொள்வதும்
அவசியமாகும்.

இலங்கையில் இணையக்
குற்றங்களுக்கெதிரான சட்டங்கள்
வலுவானவையாக இல்லை. போலிக்
கணக்குகள் தொடர்பில் முகப்புத்தக
நிறுவனத்திற்கு முறைப்பாடு
செய்தாலும் குறிப்பிட்ட
முகப்புத்தகக் கணக்குகளை
தற்காலிகமாகவே முடக்க
முடியும். கொழும்பில்
இயங்கும் இணையக் குற்றங்கள்
தொடர்பான பிரிவுக்கு இது
தொடர்பாக முறைப்பாடு
செய்ய முடியும். இருந்தாலும்
கூடக் குறிப்பிட்ட போலி
இணையத்தளங்களையும்
சமூக ஊடகங்களையும்
வெவ்வேறு நாடுகளில்
இருந்து இயக்குவதால் அது
சவால்மிக்கதாக இருக்கின்றது.
இதனால் இது போன்ற
இணையக் குற்றங்களைச்
செய்யும் குற்றவாளிகள் தப்பித்து
விடுகின்றனர்.



ஊடகங்களில் மேற்கொள்ளுவது அவசியம்.
காயப்படுத்துகின்ற சொற்பிரயோகங்களைத்
தவிர்த்தல், கட்டுக்கதைகள் மற்றும் பால்நிலை
ரீதியில் நிகழ்த்தப்படும் அனைத்துவிதமான
இணையவழி வன்முறைகளையும் தவிர்த்தல்
வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கருத்தியல் ரீதியான
விவாதங்களை சமூக ஊடகங்களில்
முன்னெடுக்க வேண்டும். அதை விடுத்து
தனிமனிதர்களையும் அவர்களுடைய
வாழ்வையும் விமர்சித்தல் தவறானது.
பால்நிலை ரீதியான சீண்டல்களும்
தாக்குதல்களும் சமூக ஊடகக்
கருத்தாடல்களில் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.
பாலியல் ரீதியான வன்முறைகளைப்

பொதுவாகவே நமது சமூகங்களில் பெண்கள்
மற்றும் குயர் மக்கள் எதிர்கொள்ளும்
வன்முறைகளை மிக இலகுவாகக் கடந்து
செல்லும் ஒருவித அலட்சிய மனோபாவம்
காலங் காலமாகப் புரையோடிப்
போயுள்ளது. அது எல்லோருக்கும்
இலகுவான ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. அதற்கு
இணையவழி வன்முறையும் விதிவிலக்கல்ல.
இருப்பினும் கூட இணையவெளியில் குயர்
மக்களுக்கான ஆதரவுக் குரல்களையும்
சமூக மாற்றத்திற்கான எத்தனங்களையும்
அவதானிக்காமல் இல்லை.

(தொடரும்)

நாள்தோறும் நாம் உணவாகக் கொள்ளும் தானியங்கள், காய்கறிகள், சுவையூட்டிகள், பாலுணவுகள் என்பவற்றின் குணங்கள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் நூல் பதார்த்தகுணம் என்று அறியப்படும். அகத்தியர், தேரையர் முதலானோரின் பெயர்களில் பதார்த்தகுணம், குணபாடம் போன்ற தலைப்புகளில் பலநூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப் பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றே இருபாலைச்செட்டியார் என்று அறியப்படும் ஒரு மருத்துவரால் ஆக்கப் பெற்ற பதார்த்தகூடாமணியாகும். இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் இலங்கை வருகைக்குப் பின்னர் ஆக்கம் பெற்ற இந் நூலில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை 'பதார்த்த கூடாமணி' என்ற இத் தொடர் ஆராய் கின்றது.



பால. சிவகடாட்சம்

பால. சிவகடாட்சம் அவர்கள் இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியலை பிரதான பாடமாகக் கொண்டு உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறையில் (B.Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் இம்பீரியல் கல்லூரியில் (London Imperial College) டிப்ளோமா சான்றிதழும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதடன் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Ed பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய உயிரியற் பீடத்தில் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்த இவர் பின்னர் கனடாவில் உள்ள ரொறொன்ரோ கல்விச்சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மார்க் கார்டோ கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியற் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இலங்கையிலிருந்து 1971-1973 காலப் பகுதியில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'ஊற்று' என்ற மாத சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும், 1970-1971 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த தமிழமுது இலக்கிய மாத இதழின் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய சிவகடாட்சம் (அவர்கள்) தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

பதார்த்த கூடாமணி



தூதுவளை

தூதுபத் திரியன் னத்தைத் தொலைக்கும்
புத் தூதுண்டாக்கும் மேதகு காய்ச்சே டத்தை மீட்கும்
வேர் மூன்று தோஷம் சேதமாய்ப் போகச் செய்யும்

பதார்த்த கூடாமணி

தூதுபத்தி ரியுண்டு தொலைக்கும் பு
தூது மெத்த மிகுத்திடு தழைத்திடுங் காய்
கூறுகின்ற இருமலை மாத்திடுங் வேர்
வாதுபித்த சிலேத்தும மாற்றுமே

அகத்தியர் 2000

மேலதிகவிபரம்:

தூதுவளை
முட்கள்
நிறைந்த
தண்டு உடைய
ஏறுகொடி.
இலைகளிலும்
ஒரு சில
முட்கள்
காணப்படும்.

ஊதா

நிறப்பூக்களும்

பச்சை நிறக்காய்களும் சிவப்பு

நிறப்பழங்களும் உடையது தூதுவளை.

இதன் இலை, காய், பழம் அனைத்துமே

சளிக்குட்டை அகற்றக் கூடியன. நுரையீரல்
கோளாறுகளுக்குத் தூதுவளை மருந்தாகும்.

ஆஸ்துமா, மூச்சுக்குழாய் அழற்சி மற்றும்

இருமல் போன்ற சுவாச நோய்களுக்கு

சிகிச்சையளிக்க தூதுவளை பாரம்பரியமாக

பயன்படுத்தப்படுகிறது. தூதுவளைக்கு

சுவாசக்குழாய்களை விரிவடையச்

செய்யக்கூடிய குணமும்,

தூ

துவளை உணவைச் சமிபாடு

அடையவைக்கும். இதன் பூ

ஆண்மையை அதிகரிக்கும்.

காய் நெஞ்சில் கட்டிய சனியை

வெளியேற்றும். தூதுவளையின் வேர்

வாதம், பித்தம், கபம் என்னும் மூன்று

தோஷங்களையுமே விலக்கும் என்பதை

மேற்காணும் இரண்டு பாடல்களும் அறியத்

தருகின்றன.

சளியை வெளிக்கொண்டுவரக்கூடிய குணமும் இருப்பதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

தூதுவளை ஒட்சியெதிரிகளைக் கொண்டுள்ளது, இது ஃப்ரீ ரேடிக்கல்களால் ஏற்படும் சேதத்திலிருந்து உடலைப் பாதுகாக்கவும் புற்றுநோய் மற்றும் இதயநோய் போன்ற நாள்பட்ட நோய்களின் அபாயத்தைக் குறைக்கவும் உதவும்.



தூதுவளை

Image source - tamil.webdunia.com

தூதுவளை நீரிழிவு எதிர்ப்புப் பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. நீரிழிவு நோயாளிகளின் இரத்த குளுக்கோஸ் அளவைக் குறைக்க தூதுவளை உதவும் என்று சில ஆய்வுகள் கண்டறிந்துள்ளன.

மார்பில் சரிக்கட்டு, இருமல் போன்றவற்றுக்கு தூதுவளை ரசம் அல்லது தூதுவளைக் குடிநீர் அருந்தலாம். தூதுவளை 15 கிராமுடன் 500 மில்லிலீட்டர் தண்ணீர் சேர்த்துக் கொதிக்கவைத்து தண்ணீர் அரைவாசியாக வற்றியவுடன் குடிநீரை வடித்தெடுத்து அக்குடிநீரில் 30 முதல் 40 மில்லிலீட்டர் வரை ஒருநாளைக்கு மூன்று தடவைகள் குடித்துவர இருமல், இரைப்பு, சளியுடன்கூடிய காய்ச்சல் என்பன குணமாகும்.

தூதுவளைங்காயை மோரில் ஊறவைத்துப் பின்னர் வற்றலாகக் காயவைத்து எடுத்துவைத்துக்கொள்ளவும். குளிர்காலத்தில் இந்த வற்றலை எண்ணெயில் பொரித்து உணவுடன் சேர்த்துக்கொண்டால் ஆஸ்துமாக் குணங்கள் குறையும்.

தூதுவளை இலையை நெய்யில் வதக்கித் துவையல் செய்து வாரத்துக்கு இருமுறை உணவில் சேர்த்துவர தாம்பத்ய உறவு மேம்படும் என்றும், இதன் பூவை உட்கொண்டாலும் ஆண்மை சக்தி பெருகும் என்றும் கூறப்படுகிறது. மருந்தாகவும் உணவாகவும் பயன்படும் தூதுவளைக்கீரையைச் சேர்த்து தோசை, ரசம், சம்பல் (சுவையல்) செய்து சாப்பிடலாம்.

தூதுவளைத் தோசை



தூதுவளைத் தோசை

Image source - m.dinamalar.com

தூதுவளைத் தோசை செய்ய காலையில் 1 கப் இட்லி அரிசி, 1/2 கப் உளுந்து, இவற்றைத் தனித்தனியாகக் குறைந்தது மூன்று மணிநேரம் ஊற வைக்கவும். ஒரு கைப்பிடி தூதுவளை இலைகளைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின்னர் ஊறவைத்த அரிசி மற்றும் உளுந்துடன் சேர்த்துவிடவும். இக்கலவையுடன் 1/4 தேக்கரண்டி வெந்தயமும் உப்பு தேவையான அளவும் சேர்த்துத் தண்ணீர் விட்டு மிருதுவாக அரைக்கவும். இந்தத் தோசைமாவில் தோசை சுட்டு சாப்பிடலாம்.

தூதுவளை ரசம்



தூதுவளை ரசம்

Image source - www.seithipunal.com

தூதுவளை ரசம் செய்ய, 1/2 தேக்கரண்டி சீரகம், 1/4 தேக்கரண்டி மிளகுத்தூள், 3 உள்ளிப்பல், 2 பச்சை மிளகாய் என்பவற்றுடன் ஒரு கைப்பிடி புதிதாகப் பறித்த தூதுவளை இலைகளைச் சேர்த்து கல்லுரலில் போட்டு இலேசாக இடித்தெடுக்கவும். ஒரு சிறிய துண்டு புளியை ஒரு கப் தண்ணீரில் 1/2 மணி நேரம் ஊறவைத்து வடிகட்டி வைத்துக்கொள்ளவும்.

சட்டியில் ஒரு தேக்கரண்டி எண்ணெயைச் சூடாக்கி, கடுகு சேர்த்து, அது வெடித்ததும், ஒரு சிறிய துண்டு பெருங்காயம், ஒரு செத்தல் மிளகாய் மற்றும் கறிவேப்பிலை சேர்க்கவும். பொடியாக நறுக்கிய 1 தக்காளியை உப்பு மற்றும் மஞ்சள் தூள் சேர்த்து சில நிமிடங்கள் வதக்கவும். இத்துடன் புளித்தண்ணீரில் உப்பு சேர்த்து பச்சை வாசனை போகும் வரை கொதிக்க விடவும். கொதித்தவுடன் முன்னர் இடித்து வைத்துள்ள தூதுவளைக் கலவையை சேர்த்துக் கொதிக்கவைக்கவும். மீண்டும் ஒரு கொதி வந்ததும் இறக்கிவிடவும். இந்தத் தூதுவளைரசம் சளி மற்றும் இருமலுக்கு சிகிச்சையளிப்பது மட்டுமல்லாமல், சமிபாட்டுக்குறைவினால் ஏற்படும் வயிற்று வலியிலிருந்தும் நிவாரணம் தரும்.

தூதுவளைச் சம்பல்

தூதுவளைச் சம்பல் செய்ய, ஒரு பிடி தூதுவளை இலைகளைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யவும். சட்டியில் ஒரு தேக்கரண்டி நல்லெண்ணெயைச் சூடாக்கவும். அதில்

செத்தல் மிளகாய் 2, உள்ளிப்பல் 1, தூதுவளை இலைகள் சேர்த்து இலைகள் வாடும் வரை வதக்கவும்.

தேங்காய்த் துருவல் 1/4 கப், சிறிது புளி மற்றும் தேவையான அளவு உப்பு சேர்த்து சில நிமிடங்கள் வதக்கவும். கலவை ஆறியதும் அரைத்து எடுக்கவும். மதிய உணவிற்போது சோற்றுடன் சேர்த்து உண்ணலாம், சுவையாக இருக்கும். நமது ஆரோக்கியத்திற்கும் நல்லது.

தூதுவளைப்பொடி

தூதுவளை இலைகள் தாராளமாகக் கிடைக்கும் காலத்தில் அவ்விலைகளைப் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு தோசை, ரசம் போன்றவை தயாரிப்பதற்கு இலைக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தலாம். தூதுவளைப் பொடி செய்ய, ஒரு கைப்பிடி அளவு தூதுவளை இலைகளைச் சேகரித்துக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். அனைத்து ஈரப்பதத்தையும் உறிஞ்சுவதற்கு இலைகளை சமையலறைத் துணியில் பரப்பவும். ஈரப்பதம் இல்லாது மிருதுவாக இருக்கும் போதே, மிக்ஸியில் பொடியாக அரைத்து எடுக்கவும். அரிதட்டில் வடித்து எடுத்த தூளை காற்றுப்புகாத பாத்திரம் ஒன்றில் சேமித்து வைக்கவும். (தற்போது தூதுவளைப் பொடியை ஒன்லைன் மூலம் ஓர்டர் செய்து பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது)

தூதுவளைப்பொடியை மருந்தாக எடுக்கும்போது 1/2 தேக்கரண்டி பொடியைத் தேன் அல்லது வெந்நீரில் கலந்து கொடுக்க வேண்டும். கர்ப்பிணிப் பெண்கள் ஒருபோதும் தூதுவளையை அதிகமாக உட்கொள்ளக்கூடாது.

தூதுவளையின் நன்மைகள் பற்றியும் அதன் பக்க விளைவுகள் பற்றியும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடுதல் ஆராய்ச்சி தேவை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எந்தவொரு மூலிகை மருந்தையும் போலவே, மருத்துவ நோக்கங்களுக்காக தூதுவளை பயன்படுத்துவதற்கு முன்பு ஒரு சுகாதார வழங்குநருடன் கலந்து ஆலோசிப்பது அவசியம். *Solanum trilobatum* L என்பது தூதுவளையின் இலத்தீன் விஞ்ஞானப்பெயர். Purple fruited pea eggplant என்பது

தூதுவளையின் ஆங்கிலப்பெயர்.
தூதுவளைக்கு சிங்கவல்லி, தூதளம், அளர்க்கம் எனப் பலபெயர்கள் உண்டு. எனினும் இந்தத் தாவரத்துக்குத் தூதுவளை என்னும் பெயர் வந்ததற்கான காரணத்தை விளக்க பக்தியும் படிப்பினையும் ஊட்டும் ஒரு அழகான கதை உள்ளது.

சுந்தரருக்குப் பிடித்த தூதுவளைக்கறி கூதம் பயிலும் பொழில்அம்பரில் தூய வாய்மை வேதம் பயிலும் மறையாளர் குலத்தின் மேலோர் ஏதம் புரியும் எயில்செற்றவர்க் கன்பர் வந்தால் பாதம் பணிந்தார் அமுதூட்டுநற் பண்பின் மிக்கார்

சேக்கிழார்

அறுபத்துமூவருள் ஒருவராக எண்ணப்படும் சோமாசிமாறனார் தமிழ் நாட்டில் திருவம்பர் என்னும் ஊரில் பிறந்த ஓர் அந்தணர். சிவனடியார்கள் எவராயிருப்பினும் பாரபட்சம் காட்டாது அவர்களை ஆர்வமுடன் வரவேற்று உபசரித்து அனுப்புவது அவரது வழக்கம். சிவனடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்வதுடனும் சிவன்கோவில்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதுடனும் நின்றுவிடாது சிவபிரானை முதல் விருந்தினராகப் போற்றிச் செய்யும் சிவவேள்விகளைச் செய்வதிலும் பெருவிருப்பு உடையவராக இருந்தார்.

சோமாசிமாறனார் ஒருமுறை திருவாரூர்க் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தபோதுதான் அவரது வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அங்குதான் தம்பிரான் தோழர் என அறியப்பட்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும் அவரது மனைவியாராகிய பரவையாரையும் நேரில் சந்தித்து உரையாடும் பெரும்பேறு சோமாசி மாறனுக்குக் கிடைத்தது. இந்தச் சந்திப்பின் மூலம் தாம் வாழ்நாள் முழுவதும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் ஓர் அற்புத நிகழ்வு நடைபெறக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளதாக சோமாசிமாறனார் நம்பினார்.

சிவபிரானுக்கு உரிய வேள்விகளைத் தொடர்ந்து செய்துவந்த சோமாசிமாறனுக்கு வேள்வித்தீயில் தாம் சமர்ப்பிக்கும் நைவேத்தியப் பொருள்களை ஒருமுறையேனும் சிவபிரானே நேரில்வந்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் பேராசை இருந்தது.

தனது பக்திக்கு இரங்கி சிவபெருமான் நேரில் வருவார் என்பதில் சோமாசிக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனினும் சுந்தரரினதும் பரவையாரினதும் அறிமுகம் கிடைத்தபின்னர் தமது ஆசை நிறைவேறக்கூடிய சாத்தியம் இருப்பதாக அவர் நம்பினார். தம்பிரான் தோழரான சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அழைத்தால் சிவபிரான் நிச்சயம் வருவார் என்பதில் இவருக்குச் சந்தேகமே இல்லை. எனவே முதலில் சுந்தரரைத் தனது நண்பராக்கிக் கொள்ள விரும்பினார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தூதுவளைக்கீரை மிகவும் பிடித்த கறி என்பதை சுந்தரரின் மனைவியான பரவையார் மூலம் அறிந்துகொண்டார். தூதுவளைக்கீரை மூலம் நட்பை வளர்க்கலாம் என்று தீர்மானித்தார். நாள்தோறும் தவறாமல் தூதுவளைக்கீரை பறித்துப் பரவையாரிடம் கொடுத்துவந்தார். பரவையாரும் அதைப்பக்குவமாய்ச் சமைத்து சுந்தரருக்குப் பரிமாறிவந்தார். ஆற்றைக்கடந்துவந்துதான் பரவையாரிடம் தூதுவளையை கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஒரு நாள் ஆற்றில் வெள்ளம்பெருகிவிட்டதால்

எந்தவொரு மூலிகை மருந்தையும் போலவே. மருத்துவ நோக்கங்களுக்காக தூதுவளை பயன்படுத்துவதற்கு முன்பு ஒரு சுகாதார வழங்குநருடன் கலந்து ஆலோசிப்பது அவசியம். Solanum trilobatum L என்பது தூதுவளையின் இலத்தீன் விஞ்ஞானப்பெயர். Purple fruited pea eggplant என்பது தூதுவளையின் ஆங்கிலப்பெயர். தூதுவளைக்கு சிங்கவல்லி, தூதளம், அளர்க்கம் எனப் பலபெயர்கள் உண்டு.

சோமாசிமாறனால் ஆற்றை நீந்திக்கடக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. அன்று சுந்தரருக்குத் தூதுவளைக்கறி கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுதுதான் சோமாசி மாறன் என்னும் பிராமணர் ஒருவர் தினமும் தூதுவளை கொண்டுவந்து கொடுக்கும் விடயம் சுந்தரருக்குத் தெரியவந்தது. இப்படித்தான் சோமாசிமாறனார் சுந்தரருக்கு நண்பரானார்.

சோமாசியார் ஒருமுறை சுந்தரரோடு உரையாடக் கிடைத்த தருணத்தில் தாம் அடுத்துச் செய்யவிருக்கும் சிவவேள்வியின்போது சமர்ப்பிக்கப்படும் நைவேத்தியத்தைச் சிவபிரானே நேரில்வந்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் தமது பெருவிருப்பத்தைச் சுந்தரரிடம் தெரிவித்தார். அப்போது உமக்காக இறைவனிடம் கேட்டுக் கொள்கின்றேன் என்று வாக்குக்கொடுத்த சுந்தரர் அவ்வாறே தமது நண்பரின் வேண்டுகலை இறைவனிடம் சமர்ப்பித்தார். சிவபிரான் அடியாரது வேண்டுகலை ஏற்றுக்கொண்டு தாம் வேள்விக்கு நேரில் வருவதாக ஒப்புதல் அளித்தார். ஆனால் அதற்கு ஒரு நிபந்தனை போட்டார். நான் வேள்விக்கு வருகின்றேன். ஆனால் எப்போது வருவேன் எந்த வடிவத்தில் வருவேன் என்று சொல்லமாட்டேன். அவராகவே என்னை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதை சோமாசிமாறனிடம் தெரிவித்துவிடுமாறு சிவபிரான் கூறிவிட்டார்.

ஒரு சுபமுகூர்த்த நாளில் வேதவிற்பன்னர்கள் புடைசூழ சோமாசி மாறனார் வேள்விச் சடங்குகளை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். உச்சிவேளை நேரத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த கணவனும் மனைவியும் இருபிள்ளைகளும் கூடவே நான்கு நாய்களுடன் யாகசாலைக்குள் நுழைந்தனர். அந்தப்பெண் தனது தலையில் கள் நிறைந்த குடம் ஒன்றைச் சமந்திருந்தாள். இவர்களைக் கண்டதும் அங்கு கூடியிருந்த பிராமணர்கள் அனைவரும் வேகமாக யாகசாலையைவிட்டு வெளியேறி ஊருக்கு வெளியே ஓடினர். சோமாசிமாறனாரோ தாம் இருந்த இடத்தை விட்டு அசையவில்லை. அங்குவந்த குடும்பத் தலைவனுக்குத் யாகத்தில் படைத்து வைத்த பொருள்களைத்



தானமாக வழங்கினார். அந்தக் கணமே கணவனும் மனைவியும் இருபிள்ளைகளும் அவர்களின் நாய்களும் மறைந்துவிட்டனர். சோமாசிமாறநாயனாரின் வேண்டுகலை பலித்தது. இறைவனின் அருள் அவருக்கு முழுமையாகக் கிடைத்தது.

ஊருக்கு வெளியே ஓடிச்சென்றிருந்த பிராமணர்கள் திரும்பிவந்தபின் நடந்த சம்பவத்தை அறிந்து தம்மைத்தாமே நொந்துகொண்டனர்.

இறைவனே நேரில் வந்தபோது தாம் ஊருக்குவெளியே ஓடிய பாவத்தைத் தீர்க்கவேண்டி அன்றுமுதல் ஒவ்வொரு நாளும் உச்சிவேளையில் ஊருக்கு வெளியே செல்லும் வழக்கத்தை நெடுங்காலமாகப் பின்பற்றிவந்தனர். சிவபெருமானிடம் தூது போவதற்காகத் தம்பிரான் தோழரான சுந்தரமுர்த்தி நாயனாரை வளைக்க உதவியதால் இந்தக் கீரைக்குத் தூதுவளை என்னும் பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

(தொடரும்)

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம் தனக்கென சிறப்பான உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் மருத்துவத்தில் சில விசேட முறைகளையும் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அந்நியர் ஆட்சி, பூகோளமயமாதல், வர்த்த நோக்கிலான வாழ்வியல், நாகரிகமோகம் என்பன அந்த உணவுப்பழக்கத்தைக் குலைத்துப் போட்டது. அதன் விளைவாக, ஆரோக்கியக் குறைபாடுகள், தொற்றா நோய்கள் என பலவீனமான சமுதாயம் ஒன்று நம்மிடையே உருவெடுத்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்றியமைத்து, மீண்டும் ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப எமது பாரம்பரிய உணவுமுறைமையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழர்களின் உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள், உணவுகள் என்பன தொடர்பாக சித்தம ருத்துவம், தற்கால உணவு விஞ்ஞான ஆய்வு என்பவற்றின் நோக்குநிலையில் விளக்குகின்றது 'மாறுபாடில்லா உண்டி' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர்.



தியாகராஜா சுதர்மன்

தியாகராஜா சுதர்மன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பல்லைக்கழகத்தின் சித்தமருத்துவ பட்டதாரியும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உணவு விஞ்ஞானத்தில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டதாரியும், தேசிய சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் உளவளத்துணை டிப்ளோமா பட்டதாரியும் ஆவார்.

அரச சித்த மருத்துவ உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரியும் இவர் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளரு மாவார். இவர் 'ஆகாரமே ஆதாரம்' எனும் நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

அசைவ உணவுகள்



சைவ உணவுகள் எனும்போது மிருகங்கள், பறவைகள் அவற்றின் முட்டைகள், கடல் உயிரினங்கள் போன்றன உள்ளடங்குகின்றன.

சைவ உணவுகளுடன்

ஒப்பிடும்போது பல நன்மை, தீமைகள் இருப்பினும் உணவில் உள்ள சத்துக்களின் செறிவு அசைவ உணவில் அதிகம் கிடைப்பது மறுக்கமுடியாத ஒன்றாகும்.

சைவ உணவுப்பழக்கம், அசைவ உணவுப்பழக்கம் என்பது அவரவர் நம்பிக்கைகளுக்கும் விருப்புக்களுக்கும் அடங்கிவிடுகின்றன. மனித சமூகத்திடம்

அசைவ

உணவுகளை உண்பது

காலம் காலமாக இருந்துவருகின்ற ஓர் உணவுப் பழக்கமாகும்.

இறைச்சி வகைகள்

இறைச்சி வகைகள் புரதச் சத்தின் முதன்மை உணவுகளாகும். ஆனால் இவை தொடர்ச்சியாக அதிளவில் எடுக்கும்போது பல நோய்களையும் குறிப்பாக தொற்றா நோய்களான இதய நோய்கள், நீரிழிவு, புற்றுநோய்கள் (கூடுதலாக குடற் புற்றுநோய்கள்) போன்ற பல்வேறு நோய்களை

ஏற்படுத்துகின்றன. இதனை சித்தமருத்துவமும் வலியுறுத்துகின்றது. அதேவேளை இதனை நவீன உணவு விஞ்ஞானமும் வலியுறுத்துகின்றது.

இதற்கு மேலதிகமாக உள்ளெடுக்கப்படும் புரதம், இறைச்சிவகைகளில் உள்ள கொழுப்புக்கள், சோடியத்தின் அளவு என்பனவும் காரணமாகின்றன. அதேவேளை சமைக்கும் வெப்பநிலை அதிகரிக்கும்போது உருவாகும் வேதியியற் பொருள் (Hydrocarbons) புற்று நோய்களை குறிப்பாக இரைப்பைப் புற்றுநோயை உருவாக்குகின்றது. அதிக நெருப்பில் இறைச்சியை வாட்டும்போது இவ்வாறான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. இறைச்சியை வாட்டும்போது அதிகம் கருக விடக்கூடாது. இறைச்சி கருகும்போது புற்றுநோய்கள் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகரிக்கின்றன.

முக்கியமாக பெரும்பாலான பாலூட்டிகளின் இறைச்சிகள் தொடர்ச்சியாக அல்லது அதிகமாக உண்ணும்போது இவ்வாறான உபத்திரவங்கள் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக பாலூட்டிகளின் இறைச்சிகளில் கூடுதலான அளவு மயோகுளோபின் (Myoglobin) எனப்படும் புரதம் காணப்படுகின்றது. இப்புரதம் அதிகளவு இருப்பின் தசைகளுக்கு அதிகளவு ஓட்சிசன் தேவைப்படும். இதனால் கூடுதலான செங்குருதிச் சிறுதுணிக்கைகள் பாலூட்டிகளின் இறைச்சியில் காணப்படும். இதனால் மேற்படி புரதத்தை கொண்ட பாலூட்டிகளின் இறைச்சிகள் சிவப்பாக காணப்படும். இவ்வாறான இறைச்சிகள் விசேடமாக “RED MEAT” என அழைக்கப்படுகின்றன.

இங்கிலாந்தின் சுகாதார நிறுவனத்தின் ஆய்வின் பிரகாரம் சாதாரணமாக ஒருவரின் உடல் நிறையில் 1 கிலோகிராமுக்கு 0.75 கிராம் புரதம் தேவையாக உள்ளது. இதன் பிரகாரம் வளர்ந்த ஒருவருக்கு அவரவர் நிறைக்கு ஏற்ப சராசரியாக 45 - 55 கிராம் புரதம் போதுமானதாகும். பொதுவாக ஒருவரது உள்ளங்கையில் கொள்ளக்கூடிய உணவின் அளவு போதுமானதாகும். இது புரதத்தை

முதன்மையாகக் கொண்ட உணவுகளுக்கே பொருந்தும். அதாவது 90 கிராம் இறைச்சி ஒரு நாளைக்கு போதுமானதாக இருக்கும். இதனைக்கூட இங்கிலாந்து சுகாதார நிறுவனம் 70 கிராமாகக் குறைப்பது நன்று என குறிப்பிடுகின்றது.

இறைச்சி வகைகளில் புரதச் சத்து, இரும்பு, செப்பு, நாகம் போன்ற கனிமங்களும் B வகை உயிர்ச்சத்துக்களும் குறிப்பாக B12 என்பன முதன்மையாகவும் அதிகமாகவும் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் கொலஸ்திரோலும் அதிகளவு நிரம்பிய கொழுப்பும் காணப்படுகின்றன. இதனால் கொலஸ்திரோல் அதிகம் உள்ளவர்கள் இறைச்சி வகைகளைக் குறைப்பது நன்று. பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகளை (Processed meat) தொடர்ச்சியாக உண்பவர்களுக்கு புற்றுநோய் வருவதற்கான சாத்தியம் அதிகம் உண்டு.



இறைச்சி வகை

Image Source : arunchinniah.blogspot.com

அசைவ உணவுகளில் குறிப்பாக இறைச்சிவகைகளில் உள்ள இரும்புச் சத்தானது உடலால் நன்றாக அகத்துறிஞ்சக் கூடியதாக உள்ளதுடன் தானியங்கள் பருப்புவகைகளில் உள்ள இரும்புச்சத்தின் அகத்துறிஞ்சலையும் தூண்டுகின்றது. இதனால் இரும்புச்சத்துக் குறைபாட்டினால் ஏற்படும் குருதிச்சோகை நிலையானது தவிர்க்கப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியில் உள்ள பாரம்பரிய உணவுப்பழக்கமான கோழிப்புக்கையானது மேற்படி குருதிச்சோகை ஏற்படாதவாறு நோயுற்ற நிலையில், நோய் மாறிய நிலையில் பத்திய உணவாக

வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இதனை சங்ககாலத்தில் பிறிதொரு வடிவத்தில் “ஊன்சோறு” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பில் உணவு பற்றி கபிலரால் பாடப்பெற்ற புறநானூற்றின் 113 ஆவது பாடலில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“மட்டுவாய் திறப்பவும் மைவிடை வீழ்ப்பவும்
அட்டுஆன்று ஆனாக் கொழுந்துவை ஊன் சோறும்
பெட்டாங்கு ஈயும் பெரு வளம் பழுனி

- பக்.93, சுவையான சங்ககால தமிழர் சமையல்

மன்னன் பாரி தன்னைத் தேடி வருபவர்களுக்கு
ஆட்டுக்கிடாய் இறைச்சி கலந்த
கொழுஞ்சோறு கொடுப்பானாம்.

ஊன் சோறு (Biryani)

(சுவையான சங்ககால தமிழர் சமையல் நூலில் இருந்து)

தேவையான பொருள்கள்

ஆட்டிறைச்சி - 250 கிராம்
இஞ்சி - சிறு துண்டு
மிளகு - 3 தேக்கரண்டி
மஞ்சள் தூள் - 1 தேக்கரண்டி
நெய் - 75 மில்லிலீற்றர்
ஏலக்காய் - 3
கறுவா - சிறிதளவு
உப்பு - தேவையான அளவு
கராம்பு - 3
புதினா - 1 கைப்பிடி
அரிசி - 300 கிராம்
கொத்தமல்லி இலை - 2 மேசைக்கரண்டி (நறுக்கியது)
தேங்காய்ப்பூ - 3 மேசைக்கரண்டி
தண்ணீர் - தேவையான அளவு.

தாச்சியில் ஒன்றாகச் சேர்த்தரைத்த தேங்காய்ப்பூ, இஞ்சி, மிளகு, ஏலக்காய், கறுவா, கராம்புக் கலவையை நெய்விட்டு நன்றாக வதக்கவும். இவற்றுடன் நறுக்கிய மல்லித்தழை, புதினா, மஞ்சள்தூள், உப்பைச் சேர்த்து வதக்கவும். கூடவே ஆட்டிறைச்சித் துண்டுகளைச் சேர்த்து வதக்கவும். சுமார் 2 டம்ளர் தண்ணீர் சேர்த்து, வதக்கிய இறைச்சி அரைப்பதும் வெந்தவுடன் கழவிச் சுத்தம் செய்த அரிசியை இறைச்சியுடன் சேர்த்து பிரட்டவும். பின்னர் 750 மில்லிலீற்றர் தண்ணீர் விட்டு அரிசியை வேகவைத்து சோறு குழையாமல், அடிப்பிடிக்காமல் இறக்கி காரம் தேவையெனில் சிறிதளவு மிளகுத்தூள் சேர்த்து கொள்ளவும்.



RED MEAT

Image Source : www.independent.co.uk

பருப்பு வகைகள், கடல் உணவுகள் தேவையான அளவுக்கு மேலதிகமாக அவ்வப்போது அதிகமாக உண்ணலாம். ஆனால் இறைச்சி வகை முக்கியமாக பதப்படுத்தப்பட்ட, துரித உணவுகளில் உள்ள இறைச்சி வகைகள் 70 கிராமுக்கு மேலாகாமல் இருக்க வேண்டும்.

எனவே இறைச்சிவகைகளை தொடர்ச்சியாக உட்கொள்ளாது கிழமையில் 2 - 3 நாட்கள் உட்கொள்வது நன்று. மற்றைய நாட்களில் இறைச்சிக்கு பதில் வேறு பருப்புவகைகள், முட்டை, கடல் உணவுகள் என வேறு வேறு புரத உணவு மூலங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரிய உணவுப்பழக்கங்களில் இது சரியாகவே காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலானவர்கள் வெள்ளிக்கிழமை, செவ்வாய்கிழமைகளில் அசைவம் உண்ணமாட்டார்கள். அதேபோல் சில இடங்களில் குறிப்பாக வடமராட்சி, பொன்னாலை போன்ற பகுதிகளில் பெருமாள் கோயில்கள் காணப்படுவதால் அந்தப்பகுதி மக்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் அசைவம் உண்ணமாட்டார்கள். அதேபோல் புதன், சனி ஆகிய தினங்களிலேயே இறைச்சி சமைப்பதும் வழக்கமாக காணப்படுகின்றது. இவற்றைவிட யாழ்ப்பாண மக்களில் சைவ உணவுப்பழக்கங்கள், சதுர்த்தி, பிரதோசம், ஏகாதசி போன்ற திதிகள், கோவில் திருவிழாக்கள், சமயச்சடங்குகள் போன்றவற்றில் அசைவ உணவுகள் தவிர்க்கப்பட்டு வருவதன் மூலம் அசைவ

உணவுகளில் உள்ள பிரதிகூலங்களில் இருந்து விடுபடக்கூடியவர்களாக உள்ளனர்.

எனவே அளவோடு உண்டு ஆரோக்கியம் பெற்றிடல் வேண்டும். இதனையே திருக்குறளில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முக்கியமாக மாச்சத்துள்ள உணவுகள், மாமிச உணவுகளுக்கு இக்குறள் மிகப்பொருந்தும்.

”இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும் கழிபேரிரையான் கண் நோய்

உணவு உண்ணும்போது எமது உடலுக்கு ஆகக் குறைந்த அளவு எவ்வளவு தேவை என அறிந்து அவ்வுணவினை உண்பவனிடத்தில் என்றும் இன்பம் இருக்கும். அவ்வாறில்லையேல் அவனிடத்தில் நோய்கள் குடிகொள்ளும்.

ஆட்டிறைச்சி

பொதுவாக ஆட்டிறைச்சி அசைவ உணவுப் பிரியர்களால் மிக விரும்பப்படும் ஓர் இறைச்சி ஆகும். யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெள்ளாட்டு இன இறைச்சிகளே அதிகளவு உண்ணப்படுகின்றன. வெள்ளாட்டு இனங்களில் பொதுவானவை பள்ளை ஆடு, கொடி ஆடு என்பனவாகும்.

வெள்ளாட்டு இறைச்சியின் பொதுவான குணம்

பொதுவாக வெள்ளாட்டு இறைச்சியானது பத்தியத்துக்குரியதொன்றாக காணப்படுகின்றது. உடலின் பலவீனத்தை அகற்றி உடலுக்கு பலத்தைத் தரக்கூடியதொன்றாகவே கருதப்படுகின்றது. வெள்ளாட்டுத் தயிர் பலநோய்களை குறைக்கும் என்றும் நல்ல பசியை ஏற்படுத்தும் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதேவேளை வெள்ளாட்டு வெண்ணெய் நோய்கள் ஏற்படுவதை அதிகரிக்கும் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

”அட்டிடு தயிர்க்கு வாத மருங்குன்மஞ் சேட காசம் கெட்டிடும் பசியுண் டாகுங் கிளர்வெண்ணெய்

நோய்க டீர்க்கும் இட்டமா மிதனி றைச்சி யேற்றிடும் பத்தி யத்திற் கெட்டியும் பாரா தைதா னிரும்பெல னுண்டாம் பின்னும்

பக்.86, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த க்ஷாமணி

”வெள்ளாட்டு நோயெல்லா மோடுமுடல் பருக்குந் தள்ளாடு வாதபித்தஞ் சாந்தமா - வெள்ளாட்டி னற்கறியை யுண்பார்க்கு நாடுகய ரோகமும்போ மற்றுரிய வன்பலனும் வாழ்த்து

- பக். 342, பதார்த்த குணபாடம்

வெள்ளாட்டு இறைச்சிக்கு நோய்கள் குறைந்து உடல் பருக்கும், வாத பித்த தோசங்கள் சீரான நிலைக்கு வரும். உடலை மெலிவிக்கக் கூடிய நோய் நிலைகளில் உடலுக்கு நல்ல பலத்தினைத் தரக்கூடியது. இதனால் நோய்களின் தாக்கம் குறைந்துகொள்ளும்.

பள்ளை ஆட்டிறைச்சி - கொடி ஆட்டிறைச்சி



Jaffna Style Mutton

Image Source : www.youtube.com

பள்ளை ஆடுகளும் கொடி ஆடுகளும் வெள்ளாட்டு இனங்களாகும். பள்ளை ஆடு என்பது கட்டையானது, நமது ஊர் வழக்கில் அரிக்கன் ஆடு எனக் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. கூடுதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள தீவுப்பகுதிகளில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. கொடி ஆடு என்பது உயரமானது. ஆடுகளின் நிறங்களைக் கொண்டும் ஆடுகளை குறிப்பிட்டு அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆட்டிறைச்சியைப் பொறுத்தவரையில் யாழ்ப்பாண அசைவப் பிரியர்களின் மிகவிருப்புக்குரிய உணவாகக் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக தீபாவளி அன்று ஆட்டிறைச்சி சமையல் விசேடம்.

பொதுவாக சித்தமருத்துவத்தில் “சனி நீராடு” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களில் சனிக்கிழமைகளில் நல்லெண்ணெய்யை உடல் முழுதும் தேய்த்து மர்த்தனம் செய்து தலை முழுகுவார்கள். அன்றைய தினம் பெரும்பாலும் ஆட்டிறைச்சி சமையல் விசேடமாக சமையலில் இருக்கும்.

“பள்ளையாட டிறைச்சி யுண்ணிற் பலமாதந் தாது வுண்டாம் உள்ளமிக் கனலாம் வாயு வுதித்திடுங் கொடியாட டின்றன் தள்ளரு மிறைச்சி குன்மந் தவிர்த்திடும் வயிற்றி னோயும் எள்ளரு மிடுப்பி னுற்ற விரணமும் வலியு மாற்றும்

- பக். 86, அமிர்தசாகரம், பதார்த்த சூடாமணி.

பள்ளை ஆட்டிறைச்சியினை உண்ணில் உடல் தாதுக்கள் விருத்தியடைந்து பலமாதங்களுக்கு அவை தொடர்ச்சியாக பலமுடையதாகவிருக்கும். இதனால் உடலில் வாயு அதிரித்து மந்தம் உண்டாகும்.

பொதுவாக ஆட்டிறைச்சியை தொடர்ச்சியாக அதிகமாக உண்ணும்போது பல தொற்றா நோய்கள் ஏற்பட ஏதுவாகின்றது. இதனை சித்தமருத்துவ நூலான பதார்த்த குணபாடம் இவ்வாறு கூறுகின்றது.

“மந்தமிகுந் தீபனம்போ மாறாவ ரோசகமாந் தொந்தநோ யெல்லாந் தொடருங்கா - ணிந்துநுதன் மாணே கபமுயரும் வன்பள்ளை யாட்டுக்குத் தானே மிகும் வாயுதான்

- பக்.343, பதார்த்த குணபாடம்.

மந்தம் அதிகரிக்கும், பசி அற்றுப்போகும் தொடர்ந்து உண்ணும்போது பசியின்மை, மந்தம் இவற்றுடன் இவற்றின் தொடர்ச்சியாக ஏற்படக்கூடிய நோய்கள் எல்லாம் ஏற்படும். கபம் அதிகரித்து அதனோடு ஒத்த நோய்களும் வாயு அதிகரிப்பதன் மூலம் அதனோடு ஏற்படக்கூடிய நோய்களும் ஏற்படும்.

கொடி ஆட்டிறைச்சியினை உண்ணில் குன்மம் எனப்படும் வயிற்றுப்புண் குறைத்திடும், வயற்றில் ஏற்பட்ட நோய்களும், இடுப்பு பகுதியினுள் உற்ற விரணமும் வலியையும் மாற்றக்கூடியது.

கொடி ஆட்டிறைச்சியினை நன்றாக சமைத்து காலை உணவுடன் உட்கொள்ளும்போது

இடுப்பு வலி, வறட்டிருமல், உடற்கூடு, வாத நோய்களும் குறையும் என சித்தமருத்துவ நூலான பதார்த்த குணபாடம் கூறுகின்றது.

“கொடியாடு நற்கறியாய் கொள்ளும் வகைகளாய் தடியாமற் புப்போற் சமைத்து - விடிகாலே கொண்டா விடுப்புவலி குற்றிருமல் வெட்டையும் போங் கண்டாலும் வாதமறுங் காண்

- பக்.342, பதார்த்த குணபாடம்.

பொதுவாக விலங்குப் பொருட்கள் உணவாகும்போது புரதம், கொழுப்பு, உயிர்ச்சத்துக்கள், கனிமங்கள் என்பன தாவர உணவுப் பொருட்களில் இருப்பதைவிட அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன. அத்துடன் உடலினால் இலகுவாக அகத்துறிஞ்சக்கூடிய நிலையிலும் காணப்படுகின்றன.

அந்தவகையில் வெள்ளாட்டு இனங்களில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் பொதுவாக சத்துக்கள் தொடர்பில் பார்க்கும்போது உடலை வளர்க்கக்கூடிய சத்துக்கள் அதிகமாகவே உள்ளன. ஆனால் இறைச்சி வகைகளை அதிகமாக தொடர்ச்சியாக உண்ணும் போது உடற்பருமன் அதிகரித்தலும் அதனால் தொடர்ந்து ஏற்படும் உபத்திரவங்கள், நோய்கள் என்பனவும், இரத்த மிகைகொழுப்பு (Cholesterol), உரத்தபித்தவாதம் (Hypertension) நீரிழிவு, கண்டகழலை போன்ற பல்வேறு தொற்றா நோய்கள் ஏற்படுகின்றன.

செம்மறி ஆட்டிறைச்சி

செம்மறியாட்டின் பாலுக்கு வாத நோய்கள், தோல் நோயான வாத கரப்பன் என்பன குணமானாலும் அதன் தயிர், இறைச்சிக்கு வாத, பித்த, கப தோசங்களால் ஏற்பட்ட நோய் எல்லாம் அதிகரிக்கும். குறிப்பாக கிரந்தி அதிகரிக்கும். ஏற்கனவே இல்லாத நோய்களும் ஏற்படும் என யாழ்ப்பாண நூலான அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“வாதம்வா யுக்க ரப்பன் மருவிடா நோய்கள் போகும் ஏதமார் செம்ம றிப்பா லிதன்தயி ரிறைச்சி யாவும் தீதுறு வாத பித்தஞ் சேட்டுமங் கிரந்தி மற்றும் ஓதிய நோய்க ளெல்லா முற்றிடு மென்பர் நீத்தொர்

பக். 86, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி



குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றினை முறைப்படி சமைத்துண்ணும்போது அவற்றின் குணங்களில் சில மாறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அல்லது அவற்றின் ஒவ்வாமைகள் குறைகின்றன அல்லது இல்லாது போகின்றன. அதேபோல் பெரும்பாலும் அளவுக்கதிகமாக தொடர்ச்சியாக உண்ணும்போதே இக்குணங்களும் வலுப்பெறுகின்றன. தாவர உணவுகளை விட விலங்கு உணவுகள் விரைவாக விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியன.

வெள்ளாட்டுடன் ஒப்பிடுகையில் செம்மறி ஆட்டில் கொழுப்பு அதிகம். இதனால் கொழுத்த செம்மறியாட்டு இறைச்சியினை இரும்புக்கம்பியில் கோர்த்து நெருப்பில் சுட்டு, சுடச் சுட தன்னை நாடி வந்தவர்க்கு உண்ணக் கொடுப்பாராம் கரிகாலச் சோழ மன்னன் .

வெள்ளாட்டுடன் ஒப்பிடுகையில் செம்மறி ஆட்டில் கொழுப்பு அதிகம். இதனால் கொழுத்த செம்மறியாட்டு இறைச்சியினை இரும்புக்கம்பியில் கோர்த்து நெருப்பில் சுட்டு, சுடச் சுட தன்னை நாடி வந்தவர்க்கு உண்ணக் கொடுப்பாராம் கரிகாலச் சோழ மன்னன் என பொருநராற்றுப்படையில் உள்ள பாடலில் 105 106 வரிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

” காழில் சுட்ட கோழ்ஊன் கொழும்புறை ஊழின் ஊழின் வாய்வெய்து ஒற்றி

- பக்.188, சுவையான சங்க காலத் தமிழர் சமையல்

செம்மறி ஆட்டிஹைச்சி பற்றி சித்தமருத்துவ நூலான பதார்த்த குணபாடமும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றது.

”அம்புவிந் செங்கரப்பானண்டுவது மாத்திரமோ செம்மறி யாட்டுக்கறியைத் தின்றாக்காற் - கொப்பி லிருந்து மதிப்பாற்போ லெப்பிணியு முண்டா மருந்துயர நீங்கா தறி

- பக்.343, பதார்த்த குணபாடம்.

செம்மறியாட்டு இறைச்சியை உட்கொண்டால் தோல்நோய்களில் ஒன்றான செங்கரப்பன் நோயும், உடலில் வேறு பல நோய்களும் ஏற்பட்டு மிகுந்த துன்பத்தை ஏற்படுத்தும். பொதுவாக உணவுப்பொருட்களின் குணங்களைக் குறிப்பிடுகையில் அவ்வுணவுப் பொருட்களின் தனியான குணங்களே



**சுட்ட செம்மறியாட்டு கறி (Barbecue) -
சுவையான சங்க காலத் தமிழர்
சமையல் நூலில் இருந்து.**

தேவையான பொருட்கள்

செம்மறி ஆட்டின் இறைச்சி - 500 கிராம்
தயிர் - 100 மில்லி லீற்றர்
உப்பு - தேவையான அளவு
மிளகு - தேவையான அளவு
இஞ்சி - 2 அங்குல அளவு
கொத்தமல்லி - 1 மேசைக்கரண்டி
சீரகம் - 1 தேக்கரண்டி
கறிவேப்பிலை - 1/2 கப்
கொத்தமல்லி இலை - 1/2 கப்

கழுவிச் சுத்தம் செய்த இறைச்சியின் மேல் உள்ள
தண்ணீரை நன்கு வடித்துக் கொள்ளவும். மிளகு, இஞ்சி,
கொத்தமல்லி, சீரகம், கறிவேப்பிலை, கொத்தமல்லி இலை,
உப்பு என்பவற்றை தயிருடன் சேர்த்து கலந்து விழுதாக
அரைத்துக் கொள்ளவும். நறுக்கிய இறைச்சித்துண்டுகளின்
மேல் அரைத்த விழுதினைத்தவி சுமார் 30 நிமிடங்கள்
உறவிடவும்.

உறிய இறைச்சித் துண்டுகளை கம்பியில் கோர்த்து மூட்டிய
நெருப்பின் மேல் அதன் அனல் படும்படி கட்டிவிடவும்.
இறைச்சியின் எல்லாப்பகுதியும் வேகும் வண்ணம்
கம்பியைத் திருப்பி திருப்பி விடவும். இறைச்சி வெந்தவுடன்
கருகாமல் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மீன், கோழி, பன்றிக்கறி,
முயல்கறி, உடும்புக்கறி என்பன இவ்வாறு
சுட்டுச் சாப்பிடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

(தொடரும்)

பொதுவாக விலங்குப் பொருட்கள்
உணவாகும்போது புரதம்,
கொழுப்பு, உயிர்ச்சத்துக்கள், கனிம
ங்கள் என்பன தாவர உணவுப்
பொருட்களில் இருப்பதைவிட
அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன.

பள்ளை ஆட்டிறைச்சியினை
உண்ணில் உடல் தாதுக்கள்
விருத்தியடைந்து பலமாதங்க
ளுக்கு அவை தொடர்ச்சியாக
பலமுடையதாகவிருக்கும். இதனால்
உடலில் வாயு அதிகரித்து
மந்தம் உண்டாகும்.

செம்மறியாட்டின் பாலுக்கு வாத
நோய்கள், தோல் நோயான வாத
கர்ப்பன் என்பன குணமானாலும்
அதன் தயிர், இறைச்சிக்கு வாத,
பித்த, கப தோசங்களால் ஏற்பட்ட
நோய் எல்லாம் அதிகரிக்கும்.

ஆதிரை
வெளியீடு

ஆதிரை வெளியீடுகள்



கனடாவில் கிடைக்கின்றன.

தொடர்புகளுக்கு



+1 647 972 3619



SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account



Cash Pickup at any



get **5% Discount** *
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

RE/MAX COMMUNITY THE MOST TRUSTED REAL ESTATE AGENTS IN CANADA

- » We are building a family of elite agent, become a part of the family
- » We are voted as most trusted realtor by consumers
- » Our Services



Real Estate
Networking



Real Estate
Investment



Real Estate
Buying and Selling



remaxcommunity.ca



/remaxcommunityinc



/remax_community



/remaxcommunity



/UCD-3WoKApsSL2P4SqInHVIA



உலகம்

அரசியல்

தமிழ்நாடு

சினிமா




விளையாட்டு

துயர் பகிர்வு


யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்


**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

 vanakkamlondon.com

 [/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london)

 [/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

 [/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London)

 [/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/TheVanakkamLondon)



OPEN 24 HOURS
(416) 876-3349

TRUCK & TRAILER REPAIR IN GTA

**TRUCK REPAIR EXPERT IN TORONTO,
25 NANABERRY ST, SCARBOROUGH, ON M1X 1Y5**

**MAP OF HIGHWAY FLEET SERVICES - PROFESSIONAL MOBILE
TRUCK & TRAILER REPAIR IN GTA**

highwayfleetservices.com

எடிபி

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «



Are You Getting Million Dollar Advice?



Life 100

INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Simple Solution in a Critical Situation



Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES



CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.



ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.



ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.



OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.



EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.



BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING



FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.



LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.



callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.



LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE



NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com